

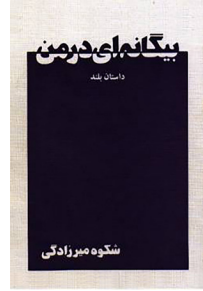
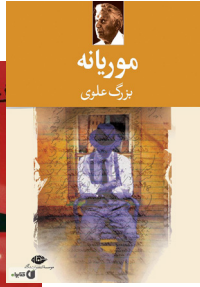
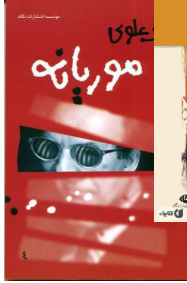

بزورگے عالموں

من یہاں ساواکیم

و. سیامہ ند شا سوارا

سیانہ جہ کن 1

سیاه‌ی جہ کن

نؤقیلای یه‌که‌م

ناوی په‌رتووک: من یه‌ک ساواکیم «مؤرانه»

نووسینی: بزورگ عه‌له‌وی

وه‌رگپیرانی: سیامه‌ند شاسواری

نؤره‌ی چاپ: چاپی یه‌که‌م، ۲۰۱۳

چاپخانه: چاپخانه‌ی The a King

تیراژ: ۱۰۰۰ دانه

بزورگ عهلهوی

من پیک ساواکیم

وهرگیّرانی: سیامه‌ند شاسواری

سیانەى جەگەن | سى نۇقىلای ھە ئېزاردە

ھەروەك جەگەن گۆلى ناو زەلکاو، سیانەى جەگەنیش، سى نۇقىلای ناوازەى ئىرانىیە، نووسینی سى نووسەرى جیاواز کە لە سى لالو بە شیوہەیکى پىالیسی بوونەتە نوینەرەوہى زەلکاوى میژووی ئىران لە سەرەتای دامەززانى ساواکەوہ تا کۆتایبەکانى جەنگى ئىران و عىراق... سى پۇمان بەبى ئەوہى ھىچ بەیوہەندیبەکیان پیکەوہ ھەبى، پىشاندەرى ماھەکی ھەردوو پزىم و درىژەى بەک و تەواوکەرى بەکدین؛

◀ ئەگەر بەکىک بۇ ئۆی سەرۆکی ساواک و فوشکەکەى سەرکەردەى فەباتکارانى دژى پزىمە...

◀ ئەگەر بەکىک باوکی لە گۆر دەرهینراوہ و لە گۆرستان تەرە کراوہ و بیگە نیبە بینىژى...

◀ ئەگەر بەکىک نە باوکی و نە دایکی ئىرانین و نە موسلمانن و نە شییعەن و ئەبى بە نوینەرى پزىمى ئىسلامى لە سەرانسەرى بیھاندا...

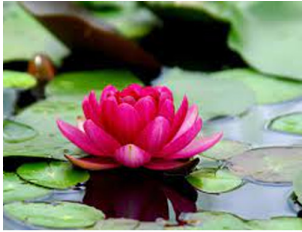
ئەگەر ئەمانە ھەمووی لە دوو توپى سەدان پووداوى سەمەرەدا ئەگەنەوہ بەبەک و لە بەستەر و بەستىنى بەک پۆزەقەوہ سەرچاوہ ئەگرن، سەلماندى ئەو راستىبە کە پىنووسە راستگۆکان چاو لە گىرپانەوہى راستىبەکان نانووَقىنن و ئەوہى لە پوالتى پۇمان و تەماردا داریژراوہ، لە بازەى پووداوہ سەرسوورپھینەرەکانى ھەر دوو پزىمەکەدا چەقى بەکگرتنەوہیان تەنھا و تەنھا راستەقىنەبە.

**خویندەوہى سیانەى جەگەن بۇ ھەموو کوردیک و،
بۇ ناسینی ھەناوى ئىران پىداووستیہ!**

من یک ساواکیم

جهگهن: lotus flower **ڀوٽو ڳاڙو** گولِي ناو زهڪاوا، گيايهڪه لاسڪي سيءُ سوچه
له گهناو و زهڪاودا ٿهروئيءُ **ڦ** نيلم جوزي، زهرة مستنقع **N** lotusblomst
د لاله مردابي.

ٺهين:

ٺهو وشانهي له پهراويزدا راقه نهڪراون، له فهرهنگوڪي ڪوٽايي پهرتووهڪهڪهدا
ٺهيدؤزنهوه، ههروهها سهرحهمي وشه و پهراويزهڪان له **فهرهنگي**
شاسوار دا ههن كه ٺهتوانن له مالپهري **ڪورديپيڊيا** دايبهزيئن.

من يهڪ ساواڪيم. لهوهى كه ئەم پيشهيه م ههلبزاردبوو، نه شهرمه زارم و نه لهخوبايى. ئەمهش پيشهيه كه وهكوو پيشهكانى تر. مهگهر فهريمانبه رانى وهزيرخانهى دارايى ههمويان دزن؟ يان ئەوانهى له دادگاكان دهسته دهسته مروقى بهتاوان و بيتاوان ئەنيرن بو زيندان يان بو سهر دارى قه ناره، ههمويان مروقكوژن؟ مهگهر ئەكرى له ولايتكدا پوليس نه بيت. مهگهر له ولاتى ئازادى ئەمريكا **سى.ئى.ئى. نييه؟** له ئينگيز **ئينتليجنت سرفيس نييه؟** له فهرانسه **دهزگاي دووهم** و له رپوسيه **كا.گى.بى؟** ئەم دهزگايه نه له ههمو شوييتك ههيه و ئەشبى هه بيت. ئەمپروش كى داوام لىكا، ئەگهر بوم بلوى كارى بو ئەكه م. چاكبوون يان خراپوونى به ستراره به پهيوه ندييه كانيه وه. به لى من به رتيلم وهرگرتووه. مهگهر له ئاسايش و دادگا به رتيلخواردن باو نييه؟ له دادگا و سپايشدا ههيه. بو ئەبى له دهزگاي ئاسايش و زانيارى نه بى؟ به لام من كه سم ئەشكه نجه نه كردووه. كه سم نه كوشتووه. هوكه شى ئەوه بووه كه غيره تم نه بوو. به لام ديومه كه خراپه كارانيان ئازار داوه. با بمينى... من زور شتم ديوه. زور زور شتم ديوه. تا دوينى نه مئه توانى بيليم و بينووسم. نه مئه توانى ئەوهى بيرم لى ئەكرده وه و ههستم پى ئەكرد به خهلكى بليم. ئيستا به لام له قهز ئازادم. ده مبه سان نييه. له م ولاتهى لى ئەژيم، لانيكه م دهسه لاتم ههيه ئەوهى كه ساله هايه له دلدا رامگرتووه، بيهينمه سهر كاغەز. هيج شهرمه زار نيم. ئەو

راستتان ئوئى من ئەم کاغه زانه پښ ته که مه وه که پاره ماره په کم دستکه ویت و ئەم که شتیه شکاوم بگه یه نمه قه راخی پزگاریی که زوریش دوور نییه. نه کا که س پیی وایی تووره که م هه ل دوور یوه! ئیتر ته نه ای ته نه ام. ژنه که م خوا لئی خوش بیټ، ساله ها پیش راپه پین مرد. لاواز بوو و په ککه و ته. به رده وام له وه ئە ترسام هه لومهرج بگورپیت و من بگرن و بمکوژن. کوپ و کچیکم هه یه، هه رکامیان به دواى ژيانى خویاندا پوښتون. کوپه که م له ئە مریکا دامه زراوه و کچه که م شووی کردووه و منالی هه یه و ژيانى دابینه. هیچ کامیان هه ز ناکه ن له گه ل ساواکيه ک خزمایه تیان هه بیټ. منیش دهستم لیداشووردوون. ئە گه ر ئاریشه ی **روقیه** نه بوایه ت، هیچ په ژاره یه کم نه بوو. پوژیک له پوژان دوژمنی خوینه خورم بوو. ئیسته پش ت و په نامه. ئیسته خوش ئوئى. زوریشم خوش ئوئى. پاش دایکم، خوا لئی خوش بیټ. هیچ که سم به ئە ندازه ی ئه و خوش نه ویستووه، نه ژنه که م و نه مناله کانم. ناتوانی یارمه تیم بدات. به لام هه ر ئه وه نده یه جار جاره په یامیکم بو بنیړی و هه والیکم بپرسى. خوم ئه بی به پده ی خوم له ئاو دهر بیتم.

که منال بووین زور یه کتریمان خوش ئه ویست. که ئە گریا منیش له گه لى ئە منالاند. چوار سال له من بچوو کتر بوو و قسه ی به قسه ئه کردم. تا ئە موت: روقی خه ریکی چیت؟ به پاردن ئە هات بو لام و لاسایى ئە کردم ه وه: «روقی خه ریکی چیت؟»

چاره نووس لیکى جیا کردینه وه. ئیسته که ته نها و بیکه سم هه ولته دم به نووسینی ئە م یاداشتانه جوگه ئاویک دست بخم و دستى دهر وژه یی بو که س و ناکه س دريژ نه که مه وه. وتم که س و ناکه س. من دست دريژ ناکه مه وه، ئە بی خویان بیته لام و قه رزه کانیان بده نه وه.

به لى، وتم که ئازادم. به لام نه به و ئازادیه ی که هه رچیم پیخوش بیټ بتوانم به بی پیچ و په نا دهری بپرم. ناوی که س ناهینم. چونکه

قازانجی نییه. دار بهرز بکه یته وه پشپله دزه خوئی گیف ټه کاته وه. من هه موو ورده کار بیه کانی ژیانی خه لکانی فهاگه ردی خوّم ټه زانم. هه موویان ټه ناسم. ټاگام لپیه له کوئی بوون و چیان کردووه و گه یشتوونه ته کوئی و ئیسته کانی له کوین و له چ هه لومه رجیکدا ټه ژین. له گه ل کام کومپانیا یان کارگه دهستیان ټیکه ل بووه و چن پارهیان هیه. پاره نیان له ئیران و ئوروپا و ئەمریکا به ناوی کیویه و داهاتیان چهنده! ټه مه ټه لیم بو ټه وهی بزنان زانیاریه کانم له کوپوه سه رچاوهی ټه گری.

من، ماوهیهک له دهزگای ټاسایش و زانیاری ولات له ئوروپا واته ساواک بینه و به ریه کم هه بوو. له من ټه ترسان و له گه لم نه ټه سازان. تا رادهیهک ټاگام لپوو شازاده و دهرباری و دهوله تی و دهسه لاتدار و ساواکیه کان، سه رمایه کانیان له کوئی ټه خسته گه پ. له گه ل من پراویژیان ټه کرد که کامه پشک بکړن و پاره کانیان له چ بانکیک دابنن، یان له گه ل کام سه رمایه دار ببنه هاوبه ش. ټه ورده کاریبانهی ته نانهت له نزدیکترین که سانی خویان، وه کوو هاوسه ر و مناله کانیان ټه شارده وه. یه که یه که هه لپان ټه بژیرم و نیشانه کانیان هه لټه دهم. ودها رازیان دهر ټه خه م و به جوړیک تاوان و دوخمانی⁽²⁾ و درنده بیان ټه سه لمینم نه توانن فززه بکن! هه لبت وتم ناویان ناهینم. خویان باش ټه زانن مه به ستم کپیه و چپیه. ئیتر پیویست ناکا دهست پانه وه بکه م. خویان بوم ټه گه پړین و خویان هه قم ټه دهن و ټابرووی خویان ټه پارینن. ټه مه شیوازی منه. ټه گه ر خوانه خواسته هه ندیکیان پروویان قورس بوو و نه یانویست به شه که م بنیرن، ټه وسه سووچیکي به ناوی خوازارا و له یه کیک له پوژنامه کاند، که ئیستا به خو شیه وه وهک قارچک له عه رز هه لټه توّقین، بلاو ټه که مه وه. بو نمونه ټه گه ر یه کیک ناوی باخته ری بوو، من به به خته ری

۲ - دوخمانی: betrayal, treason **ناوچاوک** ناپاکی و بیته مه گی دژ به نیشتمان و پروا و ریکخوا و هاوری **خيانة** [N] Foræderi **خيانته** .

ټهينووسم. پېشم وانبييه كهس ههبي ټهونده پوهه لماراو بي..
 ته ريق نه بيته وه و فيكه ي خوي نه ناسي. ټه زمونيشم ټه وديه هه تا
 ټيستته دوو سي جار تاقيم كر دوته وه و ټه نجام ليوه رگرتووه و
 شتيكم هه ر دهسكه وتووه.

يه كه م كهس كه تتي گه ياندم جگه له دهو روبه ري من دنيايه كي
 تريش هه يه، يه كي له خزمه دووره كاني دايكم بوو به ناوي موسا
 كه من پيم ټه وت موسا گيان. له پوانگه ي پله و داراييه وه زورمان
 جياوازي هه بوو. من به دايكم ټه وت دايه و ټه و به دايكي ټه وت خانم.
 پيكه وه گه وره بيوين. مالمان له گوزه ري كه لانتته ر بوو. ماله كانمان
 دوو سي كولان ليك دوور بوو. له يه ك فيرگه ټه مانخويند. سي پول
 له پيش منه وه بوو و پيكه وه ياريمان ټه كرد. باوكي مرديوو و دايكي
 دهوله منه ند. هه وشه يه كي گه وره يان هه بوو پر بوو له داري هه نار و
 سيو و هه رمي و قوخ له گه ل ټه ستي ليكي گه وره كه ټه تتواني مه له ي
 تيا بكه ي.

هه يواني ماله كه يان ده رگاي چه ندين ژووري جوړاو جوړي لي
 ټه كرايه وه، كه پر بوو له ټاوينه ي بالانما و ټاويزي چلچرا و هه تا
 هه ز كه ي پر بوو له ټوكه ر و كاره كه ر و باخه وان. ټيمه هه ژار
 و نه دار بوو ين. باوكم هه ر نايه ته وه بير. هه وشه يه كي بچووكمان
 هه بوو به ټه ستي ركيكي خړه وه كه چه ن دانه ماسي تيايدا ټه تلانه وه
 و من و خوشكم پوقيه به رده وام ټاگامان ليبوو، پشيله كاني ماله
 دراوسي ده ستيان لي نه وه شينن. ژوور وچكه يه ك و له بنيه وه
 هه ماراو و سه رته نووريش له مبه ري ټه ستي له كه بوو. له و به ريه وه
 ژوور يكي گه وره تر كه لي ټه خه وتم و بوخوم به چه ن مشار و
 ته شوئ و داروته خته له قه ز دارتاشيم ټه كرد. هه لبت زياتر دار
 و سندووقه كانم ټه شكان تا دروستيان بكه م. ټيمه بهس له مالي
 موسا گيان ټه مانتواني ياري بكه ين. له ماله كاو لپووه كه ي خومان
 جيگه ي كايه كرندي لي نه بوو. يه كه م كهس كه هه له شه ي كردم هه ر

ئەم موسايە بوو. زۆر جار لە فېرگەو پېكەو ئەھاتىنەوہ.
 رۆژيكيان لە سووچى كۆلانتيكدا وەستا و چەن وشەيەك لەگەل
 ژنيك دوا. من لەملا ترەوہ وەستابووم و ئەمىنى لەو ژنانەيە لە
 كاتيكا خۆي هەلئەسووتە موسا، لە هەمان كاتدا لەگەل منيش
 چاوەبركئىيەتى.

لېم پرسى:

– موساگيان ئەوہ كى بوو؟

– بۆ ئەتەوئى بزانى؟

– ھەروا وتم.

– بلئى بزنام، ئەتەوئى خوشكەكەي بناسى؟

بەمجۆرە بوو كە پۆژيک لە فېرگە سواری پاس بووین و چوین
 بۆ قەحبەخانە و بۆ يەكەمجار تامى ژيانى پارەدارەکانم چەشت!
 ئارەزووم کرد وەکوو موساگيان دەولەمەند بيم و راببويم.

ئەوئەندەي چكە خوئندەوارىيەكم پەيدا کرد، دايكم كاريكى بۆ
 دۆزيمەوہ. بووم بە ميرزاي بازرگانتيك لە بازاري حاجبەدەولە.
 چام بۆ كريكارەكان ئەھيئا. پييتيم⁽³⁾ ئەبرد بۆ نانەوخانە. پارەيەكم
 وەرئەگرت و ئەمدا بە دايكم. حاجى نەبى مایەپوچ بوو و مرد.
 كورەكەي ميرزا عەليخان لە بەرپوئەبەرئىتى دارايى فەرمانبەر بوو.
 لەگەل خۆي بردمى بۆ بەرپوئەبەرئىتى دارايى و لە بەشى ئەرشيف
 كاريان دامئى و بووم بە فەرمانبەر. من ئەخولامەوہ و موساگيان
 چوو بۆ فېرگەي «سەرۆت» و ديپلۆمى دواناوەندى وەرگرت. قۆز
 بوو و چاو و برۆ پەش. خوش دوو بوو، خوش پۆش بوو و
 ھەندى جاريش شەق و رەق و خۆگر. لەگەل من نەگۆرا، ھەر بەو
 جۆرە مایەوہ كە بوو. لەگەل ميرزا عەليخان گەشتيکمان کرد بۆ

۳- پىتى يان دىزى، كىتەلەيەكى گلى يان فافۆنى بچكۆلانەيە ئاوگۆشتى يەك كەسى تيا
 ئەكۆلئىن. پىتى لەبازار ھەيە، بەلام بازركان پىي خاوين نىيە و ھىي خوى ئەنبرى
 بۆ نانەواخانە بۆي بكوئىن.

به نده رلنگه⁽⁴⁾ بؤ ليکولينه وه له باجي ماسيگران. شهش مانگ له وي ماینه وه، نه ماسيمان دی و نه ماسيگر. له بری هتا حه زکه ی قاچاچي ليږوو. خو نه ت ئه توانی باج له و جوړه که سانه وهر بگری. له بری ئه وه به بریک قوماشی ئاوريشم و کاتزمير و دسببند و زيړ و ورده والی تره وه گه پايڼه وه. بازنه يه کی زيړم هينا بؤ دايکم، کاتي زهماو هندی پوقيه بوو به به شيک له جيازيه که ی. له لنگه که گه پامه وه ببووم به چيلکه. پيستم بووم و ئيسقان. ميرزا عه ليخانيان گرت و خستيانه زيندان. پاشان بوو به پاپورتچی ساواک و هيشتاش ماوه و له سووچيکی ئيران ئه ژی. منيان له کار دهرکرد و بووم به به په لالا.

کاتيک گه پامه وه مووساگان ببوو به پياويک بؤ خوی. ئافتاولانی ئاوی ئه گرت. بينه و به ره ی هه بوو. له گه ل مندا هيشتاش هه ر پیک بوو. زيړومپری به دهستمه وه دی، بزديه ک گرتی: «کلکه مشکيک بهر توش که وتووه.» من نه مخسته خوّم و ئه ویش له سه ری نه پويشت.

بينکاريه که م چه نديکی خياند.

سالی ۱۹۴۸ بوو. کاتيک ساواک دئه مه زرا. پوژيکيان پاش نيوه رپو مووساگان هات بؤ ديتنت دايکم. من و پوقيه له سه ر ليواری ئه ستيله که دانيشتبووين. خه ریک بووم قاچم ئه شوړد و سه يری ماسيه سووره کانم ئه کرد. نه مئه ويست منه تی هه لگرم. نه کا و بزانی دامووم. هه رچی بي پياويکی به غيره تم. بيستم له دايکمی پرسى:

«... چی ئه کات؟»

«هيچ ناکا، بيکاره. له به نده ر لنگه خوی ليگورپاوه. با توژی بيته وه سه رخوی، کاریکی بؤ ئه دوژمه وه. جارئ خو له برسنيديا نه مردووين. دهستانم ئه گا به دهستان...»

دایکم ئه و جووته گواره زيړه ی له لنگه وه هينا بووم فروشتبووی

و ژيانمان ئەگەپرا.
موساگان كاتىك ويستى بپوا،
ھەندى لە تەنىشت ئەستىلەكە پراوھستا،
ھەلۆھستەيەكى كرد و وتى:
«فلانى...»

من ناوى خۆم نابەم. ھۆيشى زۆرە.

«فلانى، مەگەر چلكى قاچت بەو ئاوە سارده لى ئەيىتەو؟»
وھلام دايەوھ:

«تۆ بە پالمۆليف^(۵) قاچت ئەشۆيت و پاشان بە بۆنى كەقئيت^(۶)
ماساژى ئەدەى. ئيمەى نەدار و ھەژاريش ئەبى بەم ئاوە بۆگەنيوھ
دلخۆش بين...»

تاقەتى شەپى نەبوو، وتى:

«بزانە ئەلیم چى. بىستوتە چەن پۆژىكە بووم بە فەرمانبەرى
بانكى مىلى^(۷)، تا چەن ھەفتەى تریش ئەچم بۆ ئەردەبیل و ئەبم بە
فەرمانبەرى بانكى ئەوئى.»

«موساگان، باش غارت داوھتئ، ئاوا بەپەلە؟»

«بەپەلە واتای چيیە؟ دوو سال لە وەزیرخانەى دارایی کارم
کردوو و ئیستەش گویژراومەتەوھ بۆ بانک. فەرمانبەرى بانكى
میلی لە ئەردەبیل خۆ پلەيەكى بەرز نییە. لەمبارەوھ پیکەوھ قسە
ئەكەین.»

رێكەوتین چەن پۆژى تر سەریکیان لیبدەم.

۵- پالمۆليف: Palmolive بەرژەنگى بەرھەمى بەھداشتیە وەكوو سابوون و شامپۆ.

۶- كەقئيت: Covet بەرامە بەرژەنگ **نەو** بە واتای تازوھرى و تامەزرۆی و خولیا و
ئارەزوو، بەرژەنگى بەناوبانگى بەرامەيە ھى سارا جىسىكا پاركرى ھونەرىشە.
[E] الكوت [N] Covet [A] كوت.

۷- بانكى میلی ھەرچەند سەنترال بانك یان بانكى ناوھندى ئیران نییە، بەلام وشەى
میلی وەكوو ناوى تايبەتە و لە زمانە ئورووپايیەکانیش ھەر واى ئەنووسن. بۆیە
منیش وەك خۆى نووسیم.

وتی و وتی مرؤف لہم بیئنه و به ریه دا که کهس به کهس نییه،
 ئەبئی پشتنگه رمییه کی هه بیئت. ده سنگیریک^(A) بدۆزیته وه ئەگەر هات
 و کهوت، به یارمەتی ئەو ده سنگیره هه لسیته وه. هه موو که سینک
 تیردانیکی پر له تیری هه یه، نیشانه ی لیگرتوو و ئەیه وئی هه موو
 گیانله به ریک بیئکی. میرزا عه لیخان و تۆ کاتیک له لهنگه بوون
 بی. کهس مانه وه و کهس نه بوو دهستان بگری. وتی و وتی و من
 پرسیم:

«مووساگیان، ئەوه تا تۆ پشتیوانی خۆت هه یه و ده سنگیریش
 په یدا کردوه.»

«به لئی وایه! تۆش ئەبئی وابکه ی. پالپشتیکت هه بیئت. دایکت خۆ
 ناتوانی بیئ به گۆچانی دهست.»

باش نه مئه زانی ئەیه وئی بلئی چی. گێژ ببووم. ئایه ئەیه وئی ته نها
 په خنهم لیگری یان به راستی دللی بۆم سووتاه. ئایه ئەیه بیست
 دللی دایکم بۆ لای خۆی رابکیشی؟ پاشتر، شه وانه که پیکه وه
 ئەبووین ئیتر ئەو مووساگیانه نه بوو پیکه وه ئەچووین بۆ قه حبه خانه.
 ئەتوت سه روکی بانکه و خه ریکه ئامۆژگاری کارینه ریکی ورده واله ی
 بانک ئەکات. ته زبیحیکی دهنک درشتی به دهسته وه بوو و به بیئ
 ئەوه ی خۆی ویستبیتی، خه ریک بوو لاسایی گه وره کانی ئەکرده وه،
 تا ئەو کاته ناوی ساواکم نه بیستبوو و نه م ئەتوانی باوه ر بکه م هیه
 ده رمانگه یه کی حکوومی کاریکی له دهست بی. بیرم له وه ئەکرده وه
 به پاشماوه ی ئەوه ی له لنگه وه هینابووم کۆگایه ک دابنیم. ته نانه ت

پۆژیک چووم بۆ سه ردانی میرزا عه لیخان له
 زیندان. سی مانگ و نیو له زیندان مابوو یه وه
 و قه له و ببوو. به خه یالیشیدا نه هاتبوو له
 زیندانه. که منی بینی زۆر شاد بوو.

«چی ئەکه ی؟»

8 - ده سنگیریک: پشتیوان، بیر و په نا، ده سنگر.

«هېشتا بيکارم و ئه مه وئې بچم بؤ به ندر لنگه. هاتوم هه والی چن که سيک له وانه ی کاريان له گه ل ئه کردی و هربگرم. زه عشير و شهویر چه ور بوون. له گه لمانه سازان. میرزا که عبی که کویره که چه خوینده واریه کی هه بوو. به و چاوه کویره هیه وه له گه لمان خراب نه بوو.»

«په له مه که هه تا چن رپوژیکي تر تا کاره کانی من ته و او ئه بیته. من کونی نوشته که م دوزیوه ته وه. با له زیندان بیته دهره وه. دیسانه وه ش پیکه وه یین. هېشتا خو ئا و بنی نه هاتووه. راستی ئه کرد یان درو نازانم. برپارم دا بچم بؤ به ندر لنگه. به لام چاره نووس نه خشیکي تری بؤ د ارشتبووم. موساگیان هات بؤ مالمان که مالواوی له دایکم بکات.

«به یانی کاترمیری ده وهره بؤ لام کارم پیته.»
به یانی سوارې تاکسی کردم و بردمی بؤ خانوویه کی چهند قات. له به رده رگا وه ستام. خو ی زهنگی لیدا و چووه ژووره وه. نیو کاترمیریک له وئې وه ستابووم، یه کیک هات و په سی:
«تو له گه ل موسا خان هاتبوویت؟»

دهرگای کرده وه و بردمی ژووره وه. چاوی به ستم و به ئاسانسور چن قات سه رکه وتین. یه کیکی تر هات و بردمی ژووریکي تر و دهرگاکی داخست. نیوکاترمیری پیچوو. نا، نازانم چه نیک. ئه م ماویه به ئه ندازه ی ته مه نیک دریژ بوو. هه ر له و ژوورده دا دهرگایه کی تر هه بوو. ویستم بیکه مه وه دهنگی پی هات. دلّم داخوریپا. خریک بوو بیکه م به هه راوهوریپا. هه رچی جوینم ئه زانی باراندم به سه ر موسا و که سوکاریدا. شتیک له دهروونمدا پیی ئه وتم هه رچی هه یه له م ژووره دایه. چاویان کردم وه. دهرگاکه کرایه وه و کابرایه ک به چاویله کی ره شه وه هاته ژووره وه. بینیم میزیک و دوو کورسی لئییه. پرسى:

«ناوت چییه؟ من دکتور بیژهنم.»

وه لآم نه دايه وه.

وتی:

«دانشه.»

له سهر میزه که په ریه ک کاغز و دوو سی خودکار و پینوسی لیبوو. ناوکم کهوت. لای خوم زانیم ئەمه ساواکه. لیره که لیکولینه وه ئەکه ن و بنی هه موو مهنجه لیک هه لئه کرپین. دیاره ئەبی هه رچیم له لنگه وه هیناوه هه مووی بدهمه وه. ئەمه یه دهستگیر؟ په رنکه به زیندوویی رزگاریم بیت. له خوم پرسى: که وابوو کارى میرزا عه لیخانیش که وتوته ئیره. روخساری کابرا توورپه یی و غزه بی پیوه دیار نه بوو. خوی وتی:

«من دکتور بیژهنم. کاترمیریک به جیت ئەهیلّم تا تو ژیانامه ی خوت بنوسیت. به لآم شته ورده کان له بیر مه که. گشتیه کان خومان ئەیزانین. ناوی ئاشناکانیش بنوسه. ناوی دایک، باوک، خوشک. چیت کردوو. چون ئەژیت. تهنانه ت ئەو شتانه ش که بیت وایه گرنگ نییه به وردی و به بی پیچ و په نا بیاننوسه.

وتم: «جه نابی دکتور، من هیچم نه کردوو و نه چوممه ته هیچ گروپ و پارتيکی رامیاریشه وه.»

وتی: «ئەزانم، له خوت باشتر ئەزانم. ئەته وی ئەو شتانه ی که خوت نایزانی بوئی بلیم؟ ئەزانم که هیچکاره بوویت و هیچ کاریکت لئ نه هاتوو. مه گهر نه هاتوویت بو ئیره که سوار بیت و ئیتر به پیی پیاده ری گهز نه کهیت؟»

وتی و ههستا و هیشتا درگاکی نه به ستبوو، دوپاتی کرده وه:

«پاش کاترمیریک دیم و کاغزه کان ئەبه م.»

رویشته و من پینوسم گرت به دهسته وه. چهن هیلم له سهر په رهی یه که م کیشا و به خوم وت، چی بنوسم و چی نه نووسم؟ دهستم له خوم به ردا و دانه به دانه که وتمه نووسین که شه ش ساله بووم دایکم بردمی بو فیرگه ی فهرهنگ و چون بالآم کورت بوو له

پیزی یہ کہ ہم دایاننام۔ گڈوویژ نہ بووم و ئه وهی له فیرگه ئه یانوت
 فیری ئه بووم. تا پۆلی یانزه پۆیشتم و پاشان دهرنه چووم و ئیتر
 وازم هیئا. پۆژانه بیکار ئه سوورامه وه. شهش مانگ دایکم نهی
 ئه زانی ناچمه وه بۆ فیرگه و له گه ل لات و لووته کاندانا قاپین ئه که م.
 که زانی کاریکی بۆ دۆزیمه وه. سهرتا له گوزهری حاجبه دده وله
 له لای حاجی نه بی و پاشان له دارایی. ناوی خوشکم پوقیه یه.
 هه قالم مووساگیان. له دارایی له ژیر دهستی میرزا عه لیخاندا چۆن
 کار فیر بووم. هه موو جوړه کاریک. چۆن کاری خه لکیم ئه خسته
 دواوه. چه ندهم به رتیل وهر ئه گرت و چه ندهم ئه دا به میرزا عه لیخان.
 به شی میرزا عه لیخان دوو به رامبه ری من بوو. ئه یوت ئه بی نیوهی
 بدا به به پر سه که ی. ئه مبینی خو ی له ژیره وه پاره یه کی زۆر له
 هه ندی که س وهر ئه گری و وای دانه نی که ئه وه هیی سه رۆکه
 و یان لانیکه م لای من وای دهر ئه خست. هه موو جوړه خه لکیک
 پووی تی ئه کرد. سه رپووتی کراقاتی، کلاو به سه ر، مه لای میزه ر
 له سه ر، ورده واله فروش، بازرگانی مایه پووچ و ورده کار. بابه ت
 پاگه یشتن بوو به کاروباری گه ره کی چاله هه رز. سه رپووتی کراقاتی
 هه مان ئاغه ورده واله فروشه کان بوون. شیوازان ئه وه بوو. ئه بویه
 سه رتا هه موویان بنیرین به دوا ی نۆکه ره شه که دا. ده ساوده سمان
 پی ئه کرد. ئه وه نده مان ئه هینان و ئه بردن هاتا وهر پز ئه بوون و
 ناوبژیکه ریکیان ئه نارد. مامه له ئه کرا و جیبه جیمان ئه کرد. مانگی
 مابوو بۆ گه شتی به ندهر لنگه، ئیتر پاره یان نه دا به من. وتیان
 هه مووی ئه چی بۆ سه رۆک. خه ریکه کاری باشمان بۆ ئه نیته وه و
 له وی نانمان ئه که ویته پۆنه وه. هه رواش بوو. ئیمه گه شتمان کرد.
 هه تا ئیره نووسینی ژیاننامه کاریکی زۆر دژوار نه بوو. داهاتیکی
 ئه وتۆم نه بوو. به لام له لنگه بیتاممان کرد. میرزا عه لیخان هه زار
 فرت و فیلی ئه زانی که تریق ئه به مه وه بیانگێرمه وه. هه ندی جار هه ولم
 ئه دا ریگه له زیده رپه وییه کانی بگرم. پی ئه که نی و منی به منال دانه نا

کردو ته وه و هاواری به زه وه ببوو. هه راوهوریای کرد. هه پرده شم لیکرد. چهن ماسی گرتووه؟ کوا مؤله تی ماسیگریی. باوکیم دهرهینا. ئیتر دهنگی لیوه نه هات. ئیسته ش ئه م جه نابی دکتوره به و راپورتانه ئه مترسیئی.

«ئهی ئه م شیخ غه زه نفه ره بوچی سکالای لیکردوی له لای ئه منیه؟»

قوربان ئه مانه قاچاچی بوون، تووشم ئه کردن و ئه وانیش تومه تیان لی ئه دام.»

من ئه موت و ئه و گوئی ئه گرت و نه ئه گرت و سهیری نووسراوه کانی منی ئه کرد. دلّم لیی ئه دا. ئه ترسام پرس و جو یه خه م بگری.

«خه لکانی تریش سکالایان لیکردوویت وه کوو که عبی و شه بیر و عاسم.»

«جه نابی دکتور، هه موویان قاچاچی بوون،»
 بوم دهرکه وت زور ئاگای له من نییه. ئه پیرسی، من وه لامم ئه دایه وه و ئه و کاغه زه کانی جانتاکه ی دهره هیئا و سه روژیری ئه کردن. له پر قسه ی پی بریم و پرسى:
 «ئسته چی ئه که ی؟»

«بیکارم.» و باسم کرد که دایکم رایه خ و شمه کی ناومال هه رفروشی و هه ر جوریک بووه ئه یگوزه رینین.
 هه ر ئه وه نده ی که وتم «دیسانه وه ئه مه وی بچم بو به نده ر لنگه» گوئی تیژ کرد.

«له وی چی ئه که ی؟»

«کاسپی ئه که م.»

«ئه ته وی بی به قاچاچی؟»

«نا، به لام قاچاچی هه کان ئه گرم و ئه یانده مه ده س ئه منیه.»
 «میرزا عه لیخان... پشتگیری کردوویت، ئه گینا باو دوخت شر

«بوو.»

«گه وره ييتان نه گه يه نئ.»

«کوټ پيڅوشه نه توانی بچی، به ندهر لنگه جینگه يه کی خراپيش نيه. به لآم مهر جيکی هه يه. له هر کوټيه ک شتيکت بينی پيچه وانه ی ئاسايشی بالآی ولآت بئ. نه بئ ئاگادارم بکه يته وه.»

که و ابو سيخوړپيان لئ نه ويستم. له مه به سته که ی گه يشتم. به لآم خوّم لئ گيل کرد. نه گهر نه و خو ی به زيره ک نه زانئ، من له و زيره کترم.

وتم: «قوربان ئاسايشی بالآی ولآت و اتا چی؟»

زور به دوو روډرېژي نه و خالانه ی باس کرد که هه موومان نه يزانيں. نه گهر که سيک به خراپه ناوی شای هيئا، نه گهر که سيک کاعه زيک، شتيکی له کوهدیت و عه ره بستان و پاکستانه وه هيئا و به تاييه ت نه گهر که سيک په رتووکي پئ بو و دای به يه کيکی تر. نه گهر ئاخونديک جگه له قورئان و جزمی عه مه شتيکی تری به منالآن و ته وه، نه گهر که سيک له شاريکی تره وه هات بو به ندهر لنگه و ويستی په يوه ندی به خه لکيکه وه بگرئ و زو و بوی دهر چيټ. نه گهر خوانه خواسته يه کيک ده مانچه و کيرد و چه قوی به گه نه جکان فروشت. نه گهر شه وانه چه ن که سيک له ژير خيوه تيکا کو بوونه وه و قسه يان کرد و... وتی و وتی و من تينه گه يشتم سيخوړی يانی چی؟ پيمو ابو نه م کارانه م پئ نه کری. که و ابو نه مه نه و شته بوو که مو ساگيان ناوی نابوو ده ستگيري ده ستگر.

پشتم گهرم داهات! به دايکم نه وت چکاره م. له و چوارسه د تمه نه ی له دکتور بيژنه م وه رگرتبوو، سه د تمه نم دا به دايکم و ليبرام کلاشی لئ هه لکيشم و بچم بو لنگه و باوکی ميرزا که عبی له که ر بکيشم. نه مه رواله ت بوو، به لآم له ناخه وه نه ترسام. نه وه نده ی له و خانوه چه ند قاته هاتمه دهره وه، هه ستم کرد هه مووان رقيان ليمه. به چاوی خراپ سه يه م نه که ن. دلی خوّم نه دايه وه: «با به ده ست

ناگیریت!« ئەبئی دەرگا دروست بکەیت و خۆت بپاریزی. سەگی کئی
 بئی.شان لە شانی من بدات؟ خۆم بە یەک ساواکی دارمال ئەزانی.
 «هەرکەس خۆیم لێیدا، وا بکێشم بە تەختی سینگی هەناسە
 ببڕم.» ئەمەش خۆ هەڵدان بوو. چەن پۆژیک بیرم لیکردەوہ بچم
 بۆ لنگە یان نەچم؟! ئایە ئەکرئ هەر لێرە لە تاران سیخوپی
 بکەم؟ هەرچۆنیک بوو خۆم پازی کرد و لێپرام بچم بۆ گەشت کە
 زەماوەندی خوشکم هاتە پێش. دایکم زۆری لیکردم بمینمەوہ هەتا
 ئەم کارە خێرە رائەپەرئ. تا ئەو کاتە زاوام نەدیبوو. بیستبووم
 پوقیە لەگەڵ کابرایەکی چەند سال لە خۆی گەورەتر هاتوچۆی هەیه
 و قسە ی شایئ ئەکرا. پۆژیکە جەنابی زاوا هات بۆ خوازبێنی و
 دایکم لە ژوورەکە ی من بەخێرھانتی لیکرد، یەک بە خۆم راپلە کام.
 وەک برووسکە یەک کە بۆ ساتیک ئەدرەوشیتەوہ و پاشان ون ئەبئی
 بیرم چوو بۆ ئەوہی ئەم کابرایەم لە جیکە یەک بینیوہ. بەلام هەرچیم
 ئەکرد نەئەھاتەوہ بیرم. هەندئ جار وام ئەزانی ئەو کابرایە کە شتە
 قاچاخەکانی ناو بەفرگەرەکە ی لیکریوم. بەلام ئەو نەبوو. پیموابوو
 لەم چەن مانگە ی بیداریبەدا بینیومە بەبئی ئەوہی لەگەلی دوا بێتم.
 بۆ ساتیک بیرم لەوہ کردەوہ کە پێش چاوپیکەوتنی دکتۆر بیژەن
 دانراوہ ئاگای لە من بئی. و ئیستەش بۆ ئەوہی سەرۆبنا هەموو
 شتیک بزانی خەریکە خۆی ئەخزینیتە ناومانەوہ. بەلام ئەم بیرەش
 وا دەرئەچوو. پاش چاک و خوشییەکی ئاسایی پیکەوہ گونجاین
 و بووین بە هەقال. شەوانە لەگەڵ پوقیە ی خوشکم، یان بە تەنھا
 بیرەمان ئەخواردەوہ و چیم لە دلدا بوو پیم ئەوت. تەنھا شتیکم
 لئ ئەشاردەوہ، ئەویش بینینی دکتۆر بیژەن و راسپاردە ی بەندەر
 لنگە بوو. دە پانزە پۆژیک شەو و پۆژ پیکەوہ ریمان ئەبوارد و
 هەر کات ئەمویست خۆم ئامادە بکەم و بچم بۆ گەشت، بەری پئی
 ئەگرتم. زەماوەندی پوقیە کەوتە دواوہ و بەیانی ئەو پۆژە ی کە
 لەگەڵ گارجی باشوور قسەم کرد هەتا شتەکانم ببەمە گارج و

پرېوم. شه وه که هی که هاتمه وه بؤ ماله وه، بینیم نامه یه که له درزی
 دهرگا که وه خراو ته ناو هه یوان. دکتور بیژن بانگی کرد بووم
 کاترمیری ده بچم بؤ نه و خانووه ی له گه ل مووساگیان چووبووم.
 زه نگم لئ نه دابوو، یه کی که دهرگا که هی کرده وه. ئه ی دل ی خافل
 خو ئه مه ده زگیرانه که هی پوقیه بوو. به نی دل م پچرا. لال بووم. ئه و
 پیکه نی و من هیچم نه وت. به ئاسانسور سه رکه وتم و ئه مجاره
 بردمیان بؤ ژووری دکتور بیژن. دهرگای داخراو کرایه وه و ماینه وه
 ئیمه، به بی ده زگیرانه که هی پوقیه.

خوشکم شووی نه کرد، به لام ئاوس بوو. دایکم لی می شارده وه.
 دها و دهرمانیان کرد و به ریان پی خست. کاتی که چوم بؤ
 نه خو شخانه بؤ لای، به ری که وت له په رستاره کانم پرسى که ئایه
 شتی که وه وماوه. دکتور بیژن به دوورودریژی بوی باس کردم که
 سووچی پوقیه بووه و زاوا تاوانبار نییه. من هه لبت باوه پرم نه کرد،
 به لام چیم بگردایه ت؟ یان نه بوا خو م بکوژم یان زاوا و پوقیه.
 غیره تی هیچکامیشیانم نه بوو. کاری فهرمی من له و روزه وه دهستی
 پی کرد. ناتوانم به دوورودریژی بیگی رمه وه و نایگی رمه وه، ئه بی به
 سه ربرده ی حه فتا مه ن کاغه ز.

به کورتی کاری من بوو به وه ی خو م بخزینمه ناو ریزه کانی
 خویندکاره چه په کانه وه. له زانکو خویندکاران ئه یان کرد به فهرته نه،
 هه ر له خو وه نه ئه چوونه سه ر پولی وانه. ته نانه ت بی ریزیان به یه کی که
 له ئوستادانی زانکوی پزیشکی کرد. ریگه ی سه ر پولیان نه دا،
 چونکه ستایشی شاهه نشای کرد بوو. وتیان له م ریگه یه وه ئه یه وی
 بی که نه به سه ررکی زانکو. ئه رکی من ئه وه بوو سه رده سته کانی
 ئاژاوه گی ره کان بدوزمه وه. پییان وتم جگه له من فهرمانبه ری تریش
 هه ن که ئاگیان له پروداوه کانه و ره نگه خودی منیش به هو ی
 دنه دانی خویندکارانه وه گومانم لی بکری و له لایه ن پولیسه وه بگری م.
 ئه بی نه ترسم و خو م نه دو رپنم و جه ربه زه م هه بی ت. مه به ست ئه وه یه

كە ساواك — بۇ يەكەمجار بوو ئەم وشەيەم لە دەمی دكتور بيژەن ئەبيست — بزائیت هاندەری راستەقىنەى ئەم ئاژاوانە كین و لەگەل چ پارتى و گروپ و دەسەلاتىكى دەرەكى پەيوەندیان ھەيە. گرنگى كارەكەم لەو ھەدایە ھەلە نەكەم و خۆم تووشى پەنگ نەكەم. چونكە دوور نىيە ھەندى لە ھاندەران خۆيان پاسپاردەى ساواك بن و ئەوانىش ھەمان نەخشیان پى سپىردرابى كە بە من دراوہ. بپيار وابوو كە من ھەرگىز نەچم بۇ ئەو خانووە و تەنھا لە پىگەى دەزگىرانەكەى پوقیەوہ — كە ئىتر ناوى زاوا بوو — راپورت بنىم و ئەگەر زۆر پىويست بوو شەوانە تەلەفون بەكەم بۇ ژمارەى ... و سى جار زەنگ لىدەم و پەيوەندى بگرم. ھەرگىز بە تەلەفون ھىچ راپورتىك نەدەم ھەرچەندە گرنگ و خىراش بى.

كە رەسەى كار لە ھەموو لایەنكەوہ ئامادە كرا. منى كەمىنە، كە لەم راپورتانەدا ناوم «فلانى» يە، بووم بە خویندكار و، لە رشتەى ئابووریدا دەستم كرد بە خویندن و، ئەمە كارىكى ئاسان نەبوو. من كە تەنانت دواناوەندىم تەواو نەكردبوو و لە دووى ئامادەى تىنەپەپىبووم، بە سپاردەى يەككە لە پروفىسۆرەكان كە خووشى سمدار^(۱) بوو بە ناوى ئەو ھەو ھەو كە خویندكارىكى زىرەك و وشيار و تىكۆشەر و پركارم، پىگەم پىدرا بەشدارى لە پۆلەكانى ئابوورى و مېژوو و وىژە بەكەم و، بەلین بەدەم پاشان بچم بۇ تاقىكارى ئامادەى و دىپلۆم ھەربگرم. ئەو بەلینەى كە ھەرگىز جىبەجى نەكر. راستەكەى ناچارىان كردم لە بەرگى خویندكارىكدا كار بەكەم. ناچار بووم وشەى وا فېر بىم كە تا ئەو كاتە ھەرگىز نەم بىستبوو. خویندكارەكان لە مشتومرەكانیاندا بە زاراوہى وا لە يەكیان ئەدا بۇ من تازە بوون و من كە ئەبوایە بىم بە كەوچكى ھەموو كاسەيەك، ئەبوایە ئەوانە فېر بىم. وشەى ھەكوو ئایدیۆلۆژى، ماركسىزم، كۆمەلگەى مرقاىەتى، ئوبزكتىف و سوبزكتىف، دياردە، دروشم،

ليبراليزم، پېشړه و کؤنه په رست و، فيربوونيان زور د ژوار نه بوو، د ژواری راسته قينه تېگه يشتن له وتاره هاندره رامياريه کان بوو. به وردی پوژنامه، بلاوکراوه و ناميلکه رامياريه کانم ته خوینده وه. هندیچار سهيریکی په رتوکه کانیا نیشم ته کرد. خه ریک بوو بو څوم نه بووم به خویندکاریکی راسته قينه. به لام څو له څوم نه ته گورا که خویندکاری راسته قينه نیم.

به رده وام به شداریم له مشتمپر هکاندا ته کرد. زیاتر له هه موان هیرشم ته کرده سهر سپا و دهر بار و هه ندی له نوینه رانی په رله مان. نه ته ترسام له وتاره کاندا ته گهر ناویکی شا یان دهوروبه ریه کانیم بېردایه ت. پاش چه ند مانگ بووم به یه کیچ له سهرده سته کانی خویندکاران و گروپیچ له خویندکاران په پیره وییان لی ته کردم. هه رچیم بوتایه ت، ته وان «وه کوو دروشم» ته یانوته وه و ته مبیست له مشتمپر هکاندا ناویکی «فلانی» ته بریت که وردینه و ته زانی گیری کاره که له کویدایه. به مجوره بوو که سهرده سته کانی گروپه رامياريه کان څویان دهر ته خست. یه کیچ هات وتی: «فلانی نازانم تو بو له حیزه که ی نیمه دا نیت. ته گهر بته ویی ته توانم تویان پی بناسینم.»

یه کی تر پامی کیشا په نایه ک و وتی: «له لیژنه ی دوینی ناوی تویان هیئا، هاوپریکانم ته یانه ویی له گه لت ئاشنا بین.»
سپیه میان ته نها به شان و بالی «سه ندیکای کریکاران» دا هه لی دا و چواره می سهر به «هیزی سپه م» بوو. ناوه کانی هه موویان نویسی و له پیگه ی زاواوه ناردم بو دکتور بیژهن. له هه موویان گرنگتر گه نجیکی قوز و کورته بالا بوو به ناوی ئاهاری که منی هان ته دا و شووتی ته دایه بن بالم پوژ له گه ل پوژ دروشمی توند و تیژتر بدهم. به مجوره ده ستم دایه شیرینکاریه ک که چاره می نویسی. پاش دوو سالان من څوم ئیتر شوپرشکی پریکی ئاگراوی بووم. مانگرته کانی خویندکاران پوژ له دوا ی پوژ به ریتر ته بوو.

چاره سەر بدۆزیتته وه. من بریارم دا پێگه له م ناو بژیکردنه بگرم. چه ند که س له خویندکاره کان که گوێیان له قسه ی من رانه گرت، کۆم کردنه وه و فریویانم دا و پیم وتن ئه بئ کاریک بکه ین بیخه ین به لایه کدا. به بئ ئه وه ی به وان بلیم نه خشه م چیه! خالی سهره کی ئه وه بوو ئه هاری ئه یوت و نه ئه بوایه فریو بخوین. داوای خویندکاران بو خواردنی هه رزان جه ختی له سه ر بکری و، پئ له سه ر ئه وه دا بگیری خانوه کانی ناوخۆ زیاتر بدرئ به خویندکارانی شارستانی و، به تایبه ت ده رکردنی چه ند ئوستاد که له ماوه ی مانگرتندا بی پزیان کردوه له یه که م دانیشه تته کانی لیژنه ی زانکۆدا په سند و جیبه جئ بکری. داخواییه کان بلاو بوویه وه و زۆربه ی نه یاره کان له گه لی بوون. بریار وابوو تا پوژی یه کشه ممه بدرئ به لیژنه و ئه گه ر تا پوژی سی شه ممه په سند نه کرا، تیکرای زانکو به چاریک مان بگری و سه روکی زانکو ی مافناسی که خو ی له لایه نگره کان بوو ئه م پێشنیازانه ی دا به لیژنه.

هه موو شاگه شکه ببوون و به ته ما بوون کاریکی باشیان بو بکری. به رژه وه ندی هه موو خویندکاران به تایبه ت شارستانییه کان که زۆرایه تی بوون و جیگه و خانوو و پاره ی پیویستیان نه بوو بو ژیان، له م پێشنیازده دا له به رچاو گیرابوو. پوژنامه کانی لایه نگر سه روتاره کانی خو یان ته رخان کردبوو به پرو داوکانی زانکو. ده ولت خو ی بو هه ر پێشه اتیک ئاماده کردبوو. شه وی سی شه ممه زاوا لیمی پرسى:

«ئه یانه وی چی بکه ن؟»

ئه یویست وه لام وه ربگریت و مه ترسییه کان رابگه یه نی، به لام من زمانم نه بزوا. وتم:

«نازانم.»

بیرم لیکردوه چه فیلیک بکه م، پئی خو م نه گریته وه؟ ئه و شه وه پوژنامه کانم خوینده وه. چه په کان خویندکاره کانیا ن هان ئه دا.

راستەكان پېنموني دەولەتيان ئەكرد. تىگەيشتم.
 ھەتا بەياني سېشەممە ھېچ دەنگ نەبوو. كە چووم بۇ زانكۇ،
 پۆليس دەورى زانكۇي گرتبوو. ئوتۇمۆبيلەكانى سپا پر لە سەرباز
 ئامادە بوون. سەرۆكى زانكۇ بۇ دەرختى ئەوھى لە سنورى
 دەسەلاتى ئەودا ھېچ شتىكى خراب پوو نادات، لەبەر دەرگا لە
 ئوتۇمۆبيل دابەزى و چووه ژوررەكەى خۇى. كۆمەلىك لە خوئندكارە
 ميانرەوھەكان، كە لەمبەر و ئەوبەرى شەقامى زانكۇ وەستا بوون،
 پىز بوون و چەپلەيان بۇ لىدا و ھورپايان بۇ كىشا و گروپىكىش
 ھوويان لى كىشا.

سەرۆكى زانكۇ پاش پاپوئىكى كورت لەگەل سەرۆكى
 زانستگەكان چوو بۇ لىژنە.

ئەھارى مەچەكى گرتم و پرسىارى كرد:

«ئىستە ئەبى چى بكەين؟»

«كارت نەبى ئىستە فەرمان ئەدەم.»

«تۆ كىت كە فەرمان ئەدەى؟»

وتم:

«تۆ چكارەى؟ چوويە لای وەزىر و كورتت ھىنا!»

«ھېچ شتى وا نىيە.»

«بىرۆ. ھەموو ئەزانن تۆ شىاوى ئەو كارانە نىت. ئىستەش

ئەوھى من ئەيلىم ئەبى بىكەى، ئەگىنا لەلای ھەمووان ئابرووت

ئەبەم و ئەيلىم چەند بى. كەلكى. ئەرۆيت ئەچىتە سەر چوارپايەك

و تار ئەدەيت و فەرمان ئەدەى لىژنە ئەبى ھەتا ئىوارە لەسەر

داخوازييەكانمان بىرپار بەدات.»

وردهكارىيەكانى وتارەكەيم پىوت و تىمگەياند:

«ئەگەر يەك خالى دابخەى خۆم ئەچمە سەر و تەواوى ئەكەم!»

شووتىم دايە بن بالى و ئەو گەوجەش فرىوى خوارد.

ھىشتا نەگەيشتبويە ئەوھى «ئىمە دەرگای ھۆلى كۆبوونەوھ

ټه به سټين و ناهيلين کس بچيټه دهره وه هتا داخوازيه کانمان
 جيټه جي ټه کري، من و دهر و يشه کانم دهرگاکاني هوله که مان به ست
 و قفلمان ليدا و سيمه کاني ته له فوونمان قرتاند و هه موو ټوستاده
 ناسراو و سهروکاني کوليه کان، ته نانه ت لايه نگراني خویندکارانیش،
 بوون به بارمته و يه خسيري ټيمه.

ټم هه واله وهکوو برووسکه له شاردا بلاو بوويه وه. يه که م
 کهس که له سنووری زانکو هه لات، ټه هاری بوو. نه مزانی چوو بو
 کوئ. به جاريک نه هاته وه. به لام ټم پرووداوه، پووشه کايه ک بوو،
 کرا به کيوټک. به شيويه کي سهير و سه مه ره بلاو بوويه وه: که
 ماموستا و خویندکار بووه به شهريان، بنميچی هوله که دارټاوه به
 سه ر ماموستاگاندا. چهن کهس بريندار بوون. دوو سي کاتژميري
 نه برد زاوا وهکوو نيچيري بريندار خوئ پيگه ياندم و وتي به په له ټه بي
 خوم دهر باز بکه م. بو ماوه ي چوار کاتژمير زيلي پر له سه رباز
 شه قامه کاني فراهه ردي زانکويان گه مارو دا و نه ردي ده بابيه
 هه موانی توقاند. پوليس ويته هه موو ټه وانه ي ټه گرت له زانکو
 ټه چوونه دهره وه. ټيتر که سيان ريگه نه ټه دا بچيټه ژووره وه. چهن
 که سيک که کوليان نه ټه دا، گيران و خرانه زيندان. کاتژميري شه شي
 ټيواره سه ربازه کان پڙانه ناوباخي زانکو، دهرگای هوله که يان شکاند
 و ټوستاده کانين ټازاد کرد. تا ټه وکاته، ټه وه گه وره ترين شاکاري
 من بوو له ژيانی پامياريم و له ساواکدا. به خوشيه وه خوین له لووتی
 کهس نه هات و سه رباز و پوليس پييان کرايه وه بو ناو زانکو و پله ی
 من به رز بوويه وه.

هر ټه و شه وه چاوپيکه و تنيک له گهل دکټور بيژن پرووی دا؛
 خه ريک بوو بمگريټه باوه ش. خوئ ليئ ټه خوړی، رايکيشامه ناو
 ترومبيله که و قولی گووشام.

«چ فيله بازيکت ليده رچووه!»

«خزمه تکارم.»

«چاکت کرد. چهن پړوژیک خوت دهرمه خه. نه گهر بوت نه کړی له تاران دهرچو.»

ویستم سه بارهت به نازاوه گپړه کان - که له پروانگه ی ساواکه وه هه موویان کومونیست بوون - پاپورت بدهم، به تاییهت نه هاری... قسه ی پئی بریم و وتی «نه مپو سهر له به یانی دوو پاپورتی دوورودریژمان پیگه یشتووه و ناگامان له هه موو شت هیه. کارت به و کارانه نه بی. چاوه پئی به هه تا بانگت نه که یین. نه بی پیزی تاییهتت لی بگیریت.»

دهستیکی دا به پشتندا و دایبه زاندم و، منیش شاد و دلخوش چوموه وه بو ماله وه. هه ندی ناجیل و شیرینی و شکولاتم بو خوشکم، که پاش تیکچوونی زه ماوه نده که ی دلی لیم ئیشابوو، کپی و چوموه وه. له گهل پوقیه ئاشتم کرده وه، به لام هه رگیز نه بووینه وه به و خوشک و برایه ی پئش زه ماوه ند. یه کتریمان زور زور خوش ئه ویست. نازانم بوچی به لام هه ر له مندالیه وه کئبه رکیمان نه کرد. په رنگه من تاوانبار بووم. چونکه من چوار سال گه ورده تر بووم و ئیسته خوم به گوره ی ماله که نه زانی. جگه له وهش نانه یته ری ماله که بووم و چاوه پئی بووم خوشکی بچکوله تر قسه م لی بییستی. لانیکه م له کاره کانیدا رام بپرسئ. کانتیکه بیستم ئاوس بووه و به ری خستووه، هیچ خوم تیک نه دا. پوقیه ش که نه یزانی سه روبنی پرووداوه که نه زانم، له وه زیز بوو که «چ بی.یره تیکه، خو هیچ نالی!» نه گهر لیک هه لئه گه راینه وه و نه بوو به کئشه و لیکدانش، دیسانه وه هه ر ئاشت نه بووینه وه و دوستایه تی خوشک و برایانه دریژهی نه کئشا. نازانم په رنگه هه ستی کردبوو من چکاره م. له بری نه و دایکم که ماوه یه کی زور بوو نه ویویست ژنم بو به ینی، شادی و شیرینی و شوکلاته کانی منی به ریژهن^(۱۳) و ودمی چاکه دانا و وای

۱۳ - ریژهن: blessing ناونشو فراوانی، پیت، فهر، به فهری، به پیتی، به رشتی خه له، فهداری [F] برکه، نعمة [N] velsignelse [D] برکت، نعمت.

ليکدايه وه که ئېسته ئېتر رازيم و نه و نه توانئ ده سپېڅلې بکات و ژنم بؤ بهيئئ. کچه جوانه که ي دراوسيماني نابويه وه و هرچار که من له بهر درگا يان کولانه که ي نه وانه وه تئ نه په ريم، نه ميني چون نازم بؤ نه کا و خوي بائ دا. نه گهر رووداويکي تازه نه هاتايه ته ناروه، په رنگ بوو له بيست و پينج سالي دا ژنم بهينا با.

شه ويک کاتر مير نزيکي ده بوو، کاتيکه له ماله وه بووم له قهز نه مخويندوه و پراهينانم نه کرد، يه کيک مني ويست. پوقيه درگاي ليکرده وه و کابرايه ک که له تاريخيدا پوخساري ديار نه بوو، تنها نه وه نده ي وت:

«جه نابي دکتور بيژن نه يه وي چاوي پيټ بکه وي.»

ترس هه ليگرتم. نه مکارانه له م جوړه نه پيکار يانه شي هه يه. دفره گرتم. يه کيک به ترومييل له شار بردميه دره وه و بردم ي بؤ يه کيک له گه په که کاني شه ميران و له وي درگاي يه کيک له خانوه تازه سازه کان کرايه وه. يه کيکي تر وه ريگرتم و بردم ي بؤ هو ليکي به شکو.

هو ليک يه کجار پووناک بوو. مي زيکي گه وره لاي سه رووي ژووره که دانرابوو. چه ندين قه نه فه ي گرانبايي سه رنجي پراکيشام. له سه ر ميژه که گولدانينک گولي لي بوو و دوو نه فسه ري پا يه به رز له ده وري دانيشتبون و به ئينگليزي پيکه وه قسه يان نه کرد. درگايه ک کرايه وه و يه کيکي گورجوگول، خوي کرد به ژوورا. دوو نه فسه ره که له به ري هه ستان. سياني تريش که پيموا بئ هه نده راني بوون، پييان زياد بوو... که سي يه که م هات بؤ لاي من. ته و قه ي له گه ل کردم و منيش کر نوشم بؤ برد. وتي:

«نه مه فلانيه. فلاني نه م به ريزانه پيروز باييت لي نه که ن و هه موويان هيوادارن تو وه کوو خزمه تگوزار و شاپه رست بميني ته وه. ستايشي تيکو شاني نيشتمان په روه رانه ت نه که ين و له م رووه وه بؤ ريز ليگرتن له تو نه مه وي پله يه کي باشترت پئ بده م، بؤ نه وه ي

بتوانين زياتر له جەربەزە و تواناي تو به قازانجى و لات كەلك وەر بگريڤ. لەم بابەتەو دەكتۆر بيژەن قسەت لەگەل ئەكا. «
دوو ئەفسەرە پاڤەبەرزەكە و ئەوانى تر لەگەل بى.ەر هەموويان
وەستابوون و سەريان پائەوەشانە. پاشان بى.ەر دريژەى دا:
«جەربەزە و بپياردانى بەجىي تو له جىي خوى، بەلام ئەبى
شارەزايى وەرگريت و خوڻدەوارىيەكى زياتر پەيدا بكەيت و لەگەل
قوناغە جوراوجۆرەكانى كار كردن ئاشنا ببيت و پەنگە وای بەباش
بزانين بۆ فيربوونى زياتر بتبەين بۆ دەرەو، تا بە دەستى پرتەرەو
بگەرپتەو بۆ و لات.»

دەستى هينا بۆ تەوقە. لە خزمەتيا وتم:

«بۆ ئەنجامى هەموو فەرمانىك ئامادەم.»

ئەوانيتەر بەتايبەت ئەو دوانەى لەگەلى هاتبوونە ژوورەو و
تووكيان زەرد بوو و پوألەتيان هەندەرانى، دەستىكيان دا بە شانمدا
و پيگەيان دا برۆم. هيشتا نەم ئەتوانى لە پووى قوببەكانيانەو^(۱۴)
بزانم چ پلەيەكيان هەيە. و ابزانم ئەفسەرە گورجوكۆلەكە بەختيار^(۱۵)
بوو.

ئەو كەسەى لە تاريكايى ناوكۆلانەو هينابوومى بۆ ئيرە لە
پشت دەرگا وەستابوو. سواری كردم و بردمىەو بۆ مالهەو.
دايكم و پوقىيە بە ترس و لەرزەو لە مالهەو چاوەپييان ئەكردم.
درۆم لەگەل كردن و وتم زەماوەندى يەكيك لە هەقالەكانم بوو و
هەرچەند بانگ كرابووم بەلام نەياندۆزيبوومەو. دايكى خۆشباوەرپم
ليى وەرگرتم. بەلام پوقىيە زياتر ليىم بە گومان بوو و زياتر ليىم دور
كەوتەو.

ئەمە خۆشترين كاتەكانى ژيانم بوو. بەداخەو هەرگيز دووپات

۱۴ - ئەستېرەى هەشپەر، بەسەر شانى ئەفسەرى لە سەرھەنگ بەرەوژوورە.

۱۵ - بەختيار: ژنرال تەيموورى بەختيار، دامەزرىنەر و سەرۆكى ساواك، كە حەمەرەزا
شالينى ترسا و كاركەنارى كرد. بەختيار هەلات بۆ دەرەو. ئەيووست شالابەريت،
هيزى چەكدار و راديوى دامەزراند، بەلام لە عيراق تروپر كرا.

نه بوونه وه.

رووداوی جوراوجور و به ریکه وت بووه هوی ته وهی من به وجوره
 پیش بکه وم. هه لبت خو به ئاوادانی خوشم رولی هه بوو. به لام
 به ختیش یارم بوو. له دل وه له گه لیان نه بووم. هه رچی زیاتر لیکم
 نه دایه وه نه مبینی له دل و گیانه وه له گه لیان نیم. نه م دکتور بیژنه
 زور فیله باز بوو. شام خوش نه ویست و به رووگهی نه م جیهانه م
 نه زانی. ورده ورده تیگه یستم خه لکی خوینم لی دور نه خه نه وه.
 نه چومه ناو هر کومه لیکه وه، له چاخانه و له گه په ک، له وتووژ
 له گه ل به قال و چه قال دورم چول نه بوو و نه وانیش چه زیان لی
 نه بوو بمدیونن. دراوسیگان ئیره بیان پی نه بردم که نه وه چون بوو
 منیک که کهس نهی نه ناسیم، ئاوا له ده زگای به ریوه به ریته کارم
 پهیدا کردوه و خه ریکه نانی نه وان نه بریم. هه ندیکیش مشه مشیان
 بوو. په جهب بی. هوا به چاویکی ریپوقاوییه وه چه مالی نه کرد،
 هه رکات نه می بینی به شان و بالیا هه لئه دام. بیستیبوی دهستم
 به ده م نه گات و پی و ابوو نه مه وی مال بگویم مه وه، چاوه ری بوو
 دهستی بگرم. «قوربان ئیمه دهسته په روه رده یین. هر خزمه تیکمان
 له دهست بی. کوتایی ناکه یین.»

مه شه دی پازی له سهر کولانه که به قاللی هه بوو. هه رکات
 له بهر دوو کانه که یه وه تی نه په ریم، نه یوت: «که ی له زه ما وهنده که ت
 هه لپه رین؟» که که ی چواره سالان بوو و نه یویست من بکات به
 زاوای خوی. خه لکیکی جوراوجور خوینان ده رنه خست. له پوخسار
 و په فتاریان وا ده رنه که وت یان ئیره ییم پی نه به ن یان دلیان به
 شتیک خوش کردوه.

چه ندین مانگ کارم سه روبن کردنی دوسیه کانی نه رشیفی
 به شی خویندکاران بوو. هه لبت به لینم دابوو کویر و که ر و لال بم.
 له هیچ زانیاریه که که نه یینم سه رم سوورنه مینتی و خوانه خواسته
 قسه یه کم له ده م ده رنه چی. مه به ست نه وه بوو من له گه ل خویندنه وه ی

دوسیه‌کانی ئه‌رشیف له شیوازی کارکردن، گومانلیکراوان و لپرسینه‌وه و هه‌ره‌شه و هه‌لخړاندن و کړین و ته‌می و سزادان ئاشنا بېم. شتی وام دی هه‌رگیز به بیرمدا نه‌هاتبوو. له پړوی راپورته‌کانه‌وه قسه و گپړانه‌وه‌ی خویندکاران، که به گویی خوم به‌شیکیانم بیستبوو، خاوه‌نی راپورته‌کانم ئه‌ناسیه‌وه. سه‌ره‌پای ئه‌وه‌ی ناوی نه‌پئی و نازناویان بو خویان داناوو. توقام، کاتیکه بوم پرون بوویه‌وه چه‌نده‌ی وه‌کوو من له زانکو خول ئه‌خونه‌وه و کاره‌کانی من ئه‌بینن و به وردی راپورته‌که‌ی ئه‌نیرن. کاتیکه وشه‌کانی خوم له زمانی یه‌کیکه‌وه به ناوی دروینه‌وه خوینده‌وه که: «ئه‌گه‌ر یه‌ک خالی دابخه‌ی، خوم سه‌ره‌که‌وم و هه‌مووی ئه‌لیم.» ئیتر گومانم له‌ودا نه‌ما که ئه‌هاری شوپشگپړ له سمداره‌کانه و ئه‌و پیلانه‌ی ئه‌بوايه ئه‌و به‌رپوه‌ی به‌ری، من ئه‌نجام دابوو. ئه‌ویان نارذبوو بو زانکو‌ی شیراز و برپار درابوو له‌وئی خویندکاران هان بدات و بکه‌وئته دووزمانی. نه‌مبینی، هه‌تا پاش چه‌ند سال له حیزب چاومان به‌یه‌ک که‌وت. هه‌ل‌بته پیم نه‌وت چکاره‌یه و به چ ناو و ژماره‌یه‌ک له ساواک کار ئه‌کات. زانیم ئه‌بئ زور وریا بېم، چونکه ته‌نها من نیم و ئه‌وانی تریش ئاگایان له منه. له‌م دیارده سه‌یرانه‌م زور بینی که ئه‌زموونم لیوه‌رگرتن و لییانه‌وه فی‌ر بووم.

به‌لام ئه‌و شته‌ی زور ترساندمی و تووپه‌ی کردم و خه‌ریک بوو ژیوانی ئه‌کردمه‌وه، تا ئه‌و راده‌یه‌ی که خه‌ریک بوو بده‌م به کیوا و خیر و بیریان ببه‌خشم به خویان، کاتیک بوو که دوسیه‌کانی گه‌ره‌کی خومانم خوینده‌وه. کامانه له ریزی گومانلیکراودا بوون؟ خه‌ریک بوو تیکم بدات. یه‌کیک بول‌ه‌ی کردبوو نانه‌وا نانی ترشاوی فروشتووو و سیخوپه‌کان ئه‌مه‌یان به دژایه‌تی شا داناوو. یه‌کی تر کوره‌که‌ی چوو‌بوو بو کونکوور و دهرنه‌چوو‌بوو و له شوینیک ویتبووی «له هه‌موو شوینیک نان به‌قه‌رزدانه و به نه‌دار و هه‌ژار ناگات.» سی‌هه‌می له نامه‌یکدا بو هه‌قاله‌که‌ی نووسیوو له گیلان

قوزاخه مه كړه، چونكه گران نه كه وئ و زيادي به كه هې ټه چټه وه
 گيرفاني ده وله تيه كان. سيخور «ده وله تيه كان» به شا و دربار
 و كه ساني شا وهر گيرابوو. يه كي تر داواي كردبوو به ئينتوريسي
 پرووسي بچي بو ئوروپا. نه و نه گبه تيه ان بانگ كردبوو و لئيان
 پرسيبوو نه يه وئ له موكسو كي ببيني و له كه يه وه كومونيسيته. نه و
 ژنه پوژه په شه كه ناگاي له هيچ نه بوو، گه شتي له بير خوي برده وه
 و ئيتر جگه له كه ربه لا و نه جف بو هيچ شوينيك نه چوو.

من نه بي نيواني خوم له گه ل سمداره كان يه كس هري بكه مه وه!
 به لام كاتيک زياتر له رزم لي نيشت، كه بينيم له ناو
 گومان ليكراوه كاندا ناوي روقيه ش براوه. خوشكم له و كاته دا له
 فروشه گه ي فرده وسي كاري نه كرد. فروشه ر بوو، به لام له بهر
 نه وه ي خوينده واري به كي هه بوو، سه رپه رشتي چن فروشه ريكيان
 پي نه سپاردبوو. تاوانه كه ي ان باشت بليم تومه ته كه ي^(۱۶) نه وه بوو
 كه به پيچه وانه ي داكي و خزم و كه سوکار ناچي بو مزگه وت و
 په وز خویندن و شازده عه بدولعه زيم و ئيبين بابويه و، له سينه ما و
 له شانؤ ديويانه! به تايهت يه كيك له فروشه ره كانيان له كو بوونه وه ي
 پوليكي حيزي بينوه.

ناوي نه م گه نجه فهران بوو و له دوسي به كه يدا ئاماژده
 پيكرابوو نه بي زور به توندي بخريته ژير چاوديري به وه. نه مويرا
 له مباره يه وه هيچ به خوشكم بليم. نه مزاني به ريگه ي خويده نه پروات
 و وه كوو كچاني پيشكه وتوو جل له بهر نه كا و نه ونده ي بوي بكري
 شيك پوشه.

شه ويك له بهر چاوي دايمك له روقيه م پرسى:

— له شه قام له گه ل فهران خان ديتانم. باش نه يناسى؟

— به تو چي؟ وهستا گوو خوري مني؟

۱۶- تاوان و تومهت: تاوان كرده وه ي نه شياوي سه لماوي دژي ريسايه و تومهت
 خستنه پالي كاري خراپه و هيشتا نه سه لماوه.

کردووه و ئیتر پوی تیڼه کردوونه ته وه.

– ئیوه چوڼی به باش بزائن.

– چن حفته ی تر په له مه که، با بزاین چوڼ ئه بی.

پاش چن د حفته یه ک دکتور بیژن هه والیکي خوښی بو هینام:

– خوټ بچو و ببه به حیزبی. پاش ماوه یه ک دؤسیه کانیشټ

ئدهینی.

من که خویندکار بووم و راسته که ی وانه شم ئه خویند و زور له و

په رتووکانه م ئه خویندووه ئوستاده کان پیشنیازیان ئه کرد. زور به ی

تئ نه گه یشتم، به لام هه ولم ئه دا خوټ فیږکه م. چوونه ناو گرووی

خویندکارانی حیزبی کاریکی دژوار نه بوو. چن حفته یه کی پیچو

تا پیم کرایه وه بو حیزب و خوټ بووم به جیگری به رپرسی پؤل

و کارم گرتی و پرسینه وه له م و له و وه کوو ئاو خوار دنه وه و ابوو.

سالیک له لق و لیژنه ی ناوچه کان و کومیسوڼی لیکوآینه وه خولامه وه

و شتیکی وام نه دؤزییه وه سه رنجم رابکیښئ. شتیکی وایان نه بوو

به که لک بیت. جاریک بو راسپارده یه ک ناردمیان بو شیراز. ئه هاریم

بینی که له وی بیڼه و به ریه کی هه بوو و جیگه ی متمانه بوو. نه مخسته

خوټ که ئه یناسم. له وی بوټم دهرکه وت له دست و پیوه دنه کانه و

هیشتا خولی تاقیکردنه وه ی تئ نه په راندووه تا پله ی به رزتری بده نی.

دهرکه وت له پرووداوه کانی زانکو و زیندانیکردنی ئوستاده کاندان من

پیش که وتووم و ئه وم ناردووه به دوی نوکه ره شکه دا. له ئه هاری

نزیک که وتمه وه و خوټ وا پیشان دا زور توندوتیژم و دلیم راکیشا.

درکاندی شیراز ئاوکیک وای لئ نییه بو مه له کردن بشئ و حز ئه کا

بگه ریته وه بو ناوه ند، له وی هه زار که ره سه ی پیشکه وتن هه یه. به لام

لیره له شیراز، دار بده ی به سه ری سه گدا هیی وه کوو ئه و زوره ن.

بو ئه وه ی ته واو له خشته ی به رم به لئیم پئدا له تاران که ره سه ته یه ک

بدؤزمه وه بو کاریکی گرنگتر له رپوژنامه یان له لیژنه بانگی بکن.

ئهم فیله گرتی. ئه هاری که هه م خویندکار و هه م به رپرسی دارایی

ليژنه‌ی ناوچه بوو له شیراز، له نیوان دؤست و هاوړپيانی حيزبیدا خوښناو و خوښ هه ژمار بوو و هيچکام له هه‌قاله‌کانی نه‌ی ئەزانی سه‌ری له کام ئاخوړ دایه. کاتیک بؤم ئاشکرا بوو چه‌ند ناپیاوه که زانیم له راپوړته‌کانی شیرازدا تهنانت دوخمانی له‌م دؤست و هاوړپيانه‌شی کردووه.

پاش چه‌ند مانگ ئەهاری به هو‌ی پاکي و ئەمانه‌تدارییه‌وه له لایه‌ن حيزبه‌وه بانگکرا بؤ تاران و، کرا به به‌رپرسی یه‌کیک له پوژنامه نیوه فه‌رمییه‌کان و له هه‌مان کاتدا بوو به ئەندامی ده‌زگای داراییش. به‌و دوو مووچه‌ی له حيزبی وه‌رئ‌گرت، ژيانی ئە‌گوزه‌را. به‌لام ئەو پارهی به‌و‌ی پله‌په‌رست به‌س نه‌بوو. ئەوه‌ی تا ئیسته نووسیومه و ئەینوسم هه‌مووی له پووی دؤسیه‌کانی ساواکه‌وه‌یه. کاتیکه له شیراز گه‌رامه‌وه، یه‌که‌م پرسپاری دکتوړ بیژن ئەمه

بوو:

– ئەهاریت چو‌ن بی‌نی؟

وتم:

– قاپی هه‌موویانی دزیوه!

دؤسیه‌که‌ی له چه‌که‌جه‌ی میزه‌که‌ی ده‌ره‌ینا و دای به‌من. من ئیتر ئەهاریم نه‌بی‌نی تا کاتیکه له پوژنامه‌کاندا خویندمه‌وه له پاريسه و بؤ خو‌ی خه‌ریکه دکتورا وه‌رئ‌گړئ.

چ فیلیکی کرد که توانی خو‌ی بگه‌یه‌نیته پاريس؟ بوخوم چه‌ندین جار گوزهرم که‌وته نووسینگه‌ی ساواک له ژنیف، دؤسیه و به‌لگه‌کانی راپوردووی هه‌موو خویندکاران له‌وئ کؤ کرابوویه‌وه. ئەهاری ئەوه‌نده هات و چوو هه‌تا خو‌ی چه‌سپاند. له ده‌زگای دارایی هه‌میشه ئە‌کرووزایه‌وه که نییانه. شارستانی‌ه‌کانیش نه‌ک هه‌ر یارمه‌تیا‌ن نه‌ئ‌دا، به‌لکوو بؤ به‌رپوه‌بردن و چاپی بلاوکراوه هه‌میشه ده‌ستیان پانه‌وه کردبوو. چه‌ند جار باسی ده‌ستوه‌شان‌دن له بانگه‌کان کرا. به‌لام سه‌رکرده‌کان رازی نه‌بوون و ئەیانوت زووه.

پاشان پښنيزايكي دارايي له
 كږبوونه وده يه كي نهينى، كه چهنه
 كه سينك له ده زگاي دارايي تيدا
 به شدار بوون، كرا كه ته واوي

په (مورانه) - پوزور خه لعله وي

نه نامان داهاتي پوژيكيان بدن به حيزب بو چاره سر كرندي
 تهنگزي ئابووري.

له تاران، په پانپه پي حوشه يانه، له هموو ژوره كاندا
 قوتوويان دانا تا هر كهس هر چه ني پي نه كړي يارمه تي بدات.
 سي پوژ نه م پاره كوكر دهنه وده دريژه ي كيشا و وتيان چهنه
 هزار تمه نيان كوكر دوته وه. پوژي يه كه م سهران و سر كرده كان
 پاره ي قه له ويان هاويشته سندوقه كان و نه مانيش چاويان ليكردن
 و نه ميان به سر كه وتني حيزب دانا. له لايه ن ده زگاي داراييه وه
 دوو كهس كران به بهر پرسى پاراستني پاره كان. هموو شه ويك
 پاره كه يان نه خسته قاره ي حيزب، كه كليله كه ي له لاي نه ناماني
 ليژنه ي دارايي بوو كه له لايه ن كوميته ي ناوه ندييه وه دائه نرا. كهس
 نه يزاني له كوپوه كيل كه وته ده ست نه هاري و هاوده سته كه ي، كه
 تيكر اي پاره ي كو كراوه يان فراند و ئيتر كهس نه هاري له حيزبدا
 نه بينيه وه.

نه م رازه هر گيز ئاشكرا نه كرا، مه گهر له په روه نده كانى
 ساواكدا. له دوسيه دا ئماژده يه كي پيكر ابوو پاش نه م دسوه شانده
 ريگه ي پيدراوه بچي بو ئوروپا. له پوژ نامه كاندا خويتمه و نه هاري
 وتوويه تي به و مه به سته پاره ي حيزبي دزيوه تا بچي بو ئوروپا و
 له وي بخويئي و دكتورا وه ربگري! له جيگه يه كي تر دا پاشماوه ي
 به سه رها ته كه نه گيرمه وه، چونكه نه بينم ئيسته ش له پاش راپه رين
 كلكي دهره ي ناوه و باسي شاپه رستي و نيستمانپه روه ري نه كات.

هه ولي گرنكم له ناو حيزبدا زياتر به و مه به سته بوو بهر به
 پوژه رپه شي پوقيه بگرم. له حيزب هيچ شوينه واريكي فه رزانم

نەدۆزییەوه. وتیان چوو هەبۆ فێرگەى سپا و ئیتر کارى بە سەر پامپارییەوه نییە. لە کاتی گەڕان بەدوای فەرزاندایەکیکم دۆزییەوه بە ناوی «شیخە» کە دەستی سەد نەسیمی عەیارى^(١٧) لە پشتهوه بەستبوو و هەر کاتیک لە پەنگێگ خۆی گۆرپابوو. ئەم کابرایە تەنانهت بەرپۆه بەرانی ساوکیشى دەسخەرپۆ کردبوو. کاتیک میزەرى مەلای بە سەرەوه بوو و هەندیکى تر سەرپووتى کاکۆل چەور. هەم پەرتووکى «سەرمايە»ى کارل مارکسى بە عەرەبى لە ژێر عەباکەیهوه پى بوو، هەم قورئانیکى بچووکى چاپى چیکۆسلۆفاکیای ئەبەست بە قولیەوه! هەم نوێزخوین و هەم قاچاچى بوو. هەرکات ئەهات بۆ حیزب ئارەقچنیکى شەرۆلەى ئەکرده سەرى و عابایەکی لە خۆى ئەئالاند و لە سووچیکا کر ئەبوو. هەرگیز نەبوو بە ئەندامى حیزب. بەلام وای دەرئەخست لەگەڵ سەرانی حیزب بێنەوبەرەى هەیه و هەم لەگەڵ گەورەکان و دەولەتیهکان. چ بە جاکەت و پانتۆلەوه و چ لە بەرگی ئاخونیدا تەنها بە ریشە بزنیەکهیدا ئەناسرایەوه.

ئەوهى کە سەرنجى منى بۆ لای راکیشنا، ئاشنایى ئەو بوو لەگەڵ فەرزان. ئەمویست بزنام پەيوەندییەک لە نیوان پوقیه و فەرزان و ئەم شیخەدا هەیه یان نا؟

شەویکیان، پوقیه لەبەر چاوی دایکم لى پرسیم:
 - تۆیش بوویت بە حیزبى؟ چەن هەوا ئەیکوتى؟

نەئەمویست سەر بخەمه سەرى، بەلام ئەمویست قسەى لى دەرکیشم. لەم پرسیارەیهوه دیار بوو سەرى بە شوینیکەوه بەنده. وتم:

- حیزب ئیتر چییه؟ تۆیش هاتوویتەتە پىزى مروڤهوه و باسى لە دەمت زلتر ئەکەى؟

١٧ - نەسیمی عەیار: لە پێرسۆناکانى پەرتووکى ئەسکەندەرنامەى نىزامى گەنجەوییه هى سالى ١٢٢٢ کە کارى سەمەرەى ئەنجام داوه. فیلمیک هەر بەوناوه دروست کراوه، نەسیم لە عەیارەکانى سەردەمى شا عەباسى سەفەوییه، و، کارى عەیارەکان نانهوى ئازاوه بووه لە ولاتى دوژمن.

— زور وهستای. لاسایي کهو ټه که یته وه. سهرت کردووه به بن به فردا و هیچ نابیني و پیت وایه که سیش تو نابیني!

— که چی؟

— هر ټه وهندهی که وتم.

— فه رزان ټه م قسانه ی فیر کردوویت؟

— له خووه فه رزان تیکه ل مه که. ټه و ته نها پوژیک له ناوتاندا

بوو و، ټه وهندهی که زانی بو پاست بچی و بو چه پ بچی ټه بی سه وزی بو پروسه کان پاک بکات؛ به جیی هیشت و پویشت.

— که و ابو شیخه فیری کردوویت؟

— شیخه کییه؟

دیار بوو نابیناسی و ته نانه ت ناویشی نه بیستووه. به لام داوکوی کردن له فه رزان ده ری ټه خست ټه گهر که ین و به ینیشی له گه لی ټه بی، بیلایه ن نییه به رامبه ری. دایم که تا ئیستا له سووچیکا له لای سه ماوهره که دانیشتیوو و دوغای ټه خویند و ته په ماشی پاک ټه کرد و وای ده رټه خست ټاگای له ټیمه نییه، وتی:

— روقیه ټه یه وی له مرؤژانه دا فه رزان خان بانگهیشت بکات بو

نیوه رو، با پوژیک بی توش له ماله وه بیت.

من به لئیم وهرگرت و گورج وه لام دایه وه و وتم:

— هر پوژیک بی من ټاماده م. به س دوو سی پوژ پيشتر پیم

بلین که کاتم هه بیټ.

روقیه زار او هی «دوو هه وای» ی به کاره ینا و ټه م وشه یه درپونگی

کردم، نه کا ناو بانگیکی وه هام به دواوه بی. وتووژده که ی نیوان خوم

و روقیه م کتومت بو دکتور بیژن گپراهه وه. وتی:

— ټه بی زیاتر ټاگات له خوت بی. که کاره کانت په کی نه که وی.

له ناو حیژبدا جارئ هیچ باسیکی ټه وتو نییه. له حیژب بگه ری. وه کوو

پاشه که هوت رایگره بو کاتیک که پیویستت پی هه بیټ. هه رچی بی

ټه ندامیکی حیژبیت. خویندن و راهینان بکه به بیانوو و خه ریکی

له من زرنکتر بوو و به ئاسانی خۆی نه ئه دا به دهسته وه. کاتیک باسه که م پراکیشا بۆ شیخه، زۆر به راشکاووی وتی:
 - ئه و پیاوی ئینگلیزه و من سه روکارم له گه ل ئه و جوړه که سانه نییه.

شتیکی گرنگ که دهستم کهوت ئه وه بوو که زانیارییه کانی پوقیه له سه ر «دوو هه وا» بوونی من له جیگه یه کی تره وه سه رچاوه ی ئه گرت، نه ک له م لایه وه.

رهفتاری فه رزان له گه ل پوقیه زۆر ئاسایی بوو. دلدار نه بوون و ده زگیران بازیش له ئارادا نه بوو. زۆر شیانست^(١٨) و شاد پیکه وه ئه دو ان و هیه چ له وه نه ئه پرینگانه وه ته شه ر له یه کیک بدهن و قاقا بکیشن.

به لام دۆسیه که ی شیخه چاوی کردم ه وه. ده رکهوت جگه له ساواکی ئیمه که له باری ژیا نی ئابووری و کۆمه لایه تی پامیاری چه په کان ئه کۆلایته وه، ده زگایه کی تریش له کۆنا و کۆنه وه هیه به بووجه یه کی یه کجار بالا و به بی ئامیری ته کنیکی کاری خۆی ئه نجام ئه دا.

شیخه له سال ی ١٩٤٢ ه وه پێشینه ی پامیاری هه بوو و له پوودا وه کانی ١٧ ی ئازهر^(١٩) سه ره پای ئه وه ی ته مه نی ٢٢ سال زیا تر نه بوو، پۆلکی هه رچه ند نه زۆریش، گرنگی هه بووه.
 له ناکۆکیه کانی نیوان ده ولت و ده رباردا که هه رکامیان ئه یانویست بالا ده ستی خۆیان سه پینن، به شداری هه بووه.

خه نیمه کانی قات و قری، شه رپان کرده بیانوو و خه لکیان به ردا یه گیانی یه کدی، کوشتیان و خۆیان ریکه وته وه. له پرووی راپۆرته کانی

١٨ - شیانست: worthy (لوه نه وا) شیاو، شایسته، له بار، رێزدار [E] ذو قیمة [N] verdig [E] مؤدب، شایسته [E] excellence, honorable [E] هه یبانه ئه زینه

١٩ - ١٧ ی ئازهر: رۆژی ٨ ی دیسامبری ١٩٤٨ که له و رۆژه دا سه رۆک وه زیران عه بدولحسینی هه ژیر کشایه وه و محمه د سا عیدی مه راغه یی کرا به به رپرسی دانانی کابینه ی تازه.

دہزگای دوومہوہ، ٹہگہر ٹہو پڑوہ شا دہستی ہلنہ پریاہت و خہ نیمہ کہی نہ بہ زانداہت، ٹہو پٹشکہوتنہ پرشنگداری ٹہمرپڑ دہستمان کہوتوہ، بہدہست نہٹہات. دہولت داواہ دہسہ لاتی لہ پەرلہمان ٹہ کرد و، دہربار لہ ریگہی ہندی لہ نوینہ رانی پەرلہمان و پڑژنامہ نووسہکان ٹہم دہسہ لاتانہی پہسند نہٹہ کرد. گروویک لہ خویندکاران چون بہرہو پەرلہمان تا قسہ لہ گہل ٹہندامانی پەرلہمان بکہن. پولیس و فہرمانداری سہربازی ہیزہکانی خویمان ٹامادہ کرد و بہریان دانہ گیانی خویشاندہران. فہرزان لہو سہردہمہدا لہ گہل شیخہ کہ ہیشٹا ریشی بزنی نہبوو، ٹاشنا ببوو. ٹہم گہنجہی لہناو خویندکارہکاندا دیوو و ہندی راپورتی تریشی لہناو راپورتہکانی روکنی دوو و دہزگای رامیاریدا دوویات ٹہبوویہوہ. ہندیچار لہ بازارپوہ سہری دہرٹہہینا. ہندیچار لہ مہشہد لہ حہوشی خزنی ٹیمام پہزا بہ قازانجی حیزب بانگہشہی ٹہ کرد. ہم لہ گہل خیلے بہختیاری بوو و ہم لہ گہل قہشقایبہکان. سالی ۱۹۶۶ بہ پیش و پہشمہوہ لہ نہیشاپور دیبویان و چہند سال پاشتر لہ شیراز بہ ریشی بزنیہوہ. کاتی ٹاگردانی مالی سہروک وہزیران کہ لہژیر چاودیری پولیس و سہربازدا جبہجیکرا، بینرابوو. سہروک وہزیر ہندی لہ پڑژنامہ نووسہکانی بو چہند پڑژیک گرتبوو، شیخہش لہ ناویاندا ببوو. لہو چہند پڑژہدا پہیوہندی نیوان ٹہو و دہسہ لاتداران دامہزرا. ٹہم پہیوہندیہ ٹہوہندی خایاند کہ خوہ بوو بہ یہکیک لہ دہسہ لاتدارانی لیژان. حہفتہیہکی نہبرد سہروک وہزیر و دہرباریہکان پیکہوہ سازان و ٹہم بہ لایہ کہ خہریک بوو ٹہبرا بو دادگا، لہبیر کرا.

شیخہ لہ زیندان نہک ہہر پشتیوانی دہسہ لاتدارانی بو لای خوہ راکیشا، لہ گہل دوو برای بازرگانیش ٹاشنا بوو و لہو، روہوہ پشتگہرمیبہکی دہرہکیشی پہیدا کرد. ٹہگہر ناوی ٹہم دوو بازرگانہ ببہم، نانی خوہ بہستوہ بہ کوئی ٹاسکہوہ. چونکہ ہتا

ئیسٹاش دہسہ لاتیکی وایان له بهرده سندیه که نهک هر روکنی دوو و دهزگای رامیاری ئه و پوژانه، به لکوو پشتگیریانی ساواکیش دهره قه تیان نایهت. ئه م ئامازهیه بهسه بو ئه وهی جووته برا تیگنه و بزنان له م سهرده مه شدا خه لکانیک هه ن که دهمیان ته نها به زیړ دائه خرئ.

باس باسی شیخه بوو که له بنه ماله یه کی ده سکورتدا له دایک ببوو. خویندنی خولی ناوه ندیشی ته واو نه کرد بوو. نه چوو بووه خویندن، خه تی نه نو سیوو، به غمزه غغغ خوی به ماموستای سهد ماموستا ئه زانی.

هه ولی دا و ئاشناییه که ی له گهل دهر باریه کان نوی کرده وه. گورانی سی قهرانی بو ئه خویندن، نوکته ی سووکی بو ئه گپرانه وه و رای ئه کیشان بو لای خوی. هوشبه ری وه کوو هیروین و کوکایی لی ئه سه نندن. تریاکی هه زانی لی ئه کپین و له میوانیه کانیدا و له بهزمه کانی رابواردندا که به رپای ئه کرد، ئه یدا به ده ستویپوه نده کانی رامیاری و له م ریگه یه وه ئابرووی ئه کپی و سامانی ئه نا به یه که وه. لیړه به دواوه هه رچی له سهر شیخه باس بکه م له رووی دوسیه که ی ساواکیه وه ئه یگپر مه وه.

زوری پی نه چوو بوو به پوژنامه نووسیش. هه م موسه دقی بوو و هه م دهرباری. ئه م تاییه تمه ندییه ی له سهره تاوه ساواکی گیز کرد بوو. له بهر ئه مه ش بوو که نه ئه کرا که سایه تیه که ی بخریته چوارچیویه که وه و ناوی لی بنری. له پوژنامه که یدا هه م ره خنه ی له حیزب ئه گرت و هه م به شان و باهوی ستالینیدا هه لئنه دا و ئه یپه ره ست. ئه وه نده ی پوژنامه کانی راست و چه پ هیرشیان ئه کرده سه ری و گوشاریان بو ئه هیئا، ساواک ناچار ئه بوو هه نگاویک هه لبگری و له قه ز بیخاته ژیر چاودیرییه وه. له هه موو لایه که وه له چه پ و راسته وه، له بازار و له لایه ن نه فته یه کانه وه هه راوهوریا بهرز ئه بوویه وه که بوچی وتوویانه پشت چاوی برؤیه! ساواک ئه یزانی

بە کووکایین و هیرۆیین و تریاک و قەحەبە جینگەهی گەرم و نەرم بۆ ژنباز و هەتیوبازەکان دابین ئەکات. بەلام هیچکەس نەبی ئەتوانی، سەرەرای ستالینپەرستی بە چەپی دابنێ.

ئەوئەندە قاپ و قاچاخی حیزب بە تەقەکردن لە شا، تیک و پیک در، ئەویشیان گرت. پاش چەن پۆژ ئازادیان کرد و ساواکیان دەسخرپۆ کرد و ئاخەرکەشی کەس نەیزانی کۆ و چ دەزگایەک بە سی هەزار تەمەن کەفالهت ئازادی کردوو. پاش چەند سال پووداویک پرووی دا و پۆلیس و دادگا گرتیان. ژنی یەکیک لە دەسەلاتاران کە سەرخۆشی ئارەق و کووکایین بوو لە مائی شیخە ئەبووریتەوه. چەند کاتژمیر پاش گەرانهوهی بۆ مائی خویان مرد و کەسوکاری ژنە شیخەیان بە بکوژ ناوبرد و کردیان بە هەراوهوریا و پۆلیس و ئاسایش و دادگایان ئاگادار کرد. بۆ ماوهیەک دامودەزگای تیکدرا و مالهەکی گەران و هۆشبەر و تریاکی قاچاخیان تیا دۆزییەوه و چل سال حەپسیان بۆ بریەوه. هەلبەت نە بۆ تاوانی کوشتن، بەلکوو بە تاوانی هۆشبەر و فریودانی خەلک و گەوازی و شتی لەو بابەتە. دۆستەکانی دوینێ بوون بە میشی سەر شیلە و ئیتر بە هیچیان دانەنا و لێی گەران. دامودەزگاکەهی تیکچوو و هیچی لێ نەمایەوه. مایەهی پوچایەوه. سالی ١٩٥٠ دەستی غەیب دیسانەوه قۆلی گرت و کەرەسەهی چوونی فەرەنگستانی بۆ ئامادە کرد و بە وتەهی خۆی لەوی بوو بە گۆشەنشین و دەستی کرد بە خویندەوه. پاشان گراپەوه بۆ ئێران جلی دەرویشی لەبەر کرد. لە وەزیرخانەهی بەرنامە کاریکیان پێدا و لەوی هیچ کاتی نەبوو جگە لەوهی بە شارەکاندا بگەرێ و لە شوینی ژیان و خزن و بەرهمی بوژانی نەناسراو بکۆلێتەوه و ئەنجامی لیکۆلینەوهکانی نە بە ناوی راستەقینەهی خۆیەوه، بەلکوو بە ناوی خوزراوهوه بنێرێ بۆ رادیۆ و تەلەفزیۆن و ئەمەش کاریکی دژوار نەبوو. ئەنجامی لیکۆلینەوهی ئە زانیانەهی لەم بوارەدا کاریان کردبوو، بە ناوی خۆیەوه بلاو کردەوه و ناوبانگی دەرکرد... هەلبەت

له م وتارانده دا ناوی لیکول له رانی راسته قینه نه ئه برا و بو شوینه گومکي له پراويزدا ناوی خاوهنی راسته قینه به ئوستادی گوره، زانی مهزن و عهلامه ی دهر ئه هیترا و به مجوره خوی شیرین ئه کرد و زمان چهوری ئه کرد و ماستاوی سارد ئه کرده وه و له کهری خوی سوار بوو. له لایهن زانکووه که له منالیه وه له گه ل سهر وکه که ی ناسراوی هه بوو، بانگ کرا تا خویندکاره کان له پرشنگی زانستی خوی به شدار بکات. له ئه نجامی به شداریکردن له کونگره ویزه یی و رامیاری و ئابوریه کانداه ژماری ئوستادی بو ئه کرا و له پر، کهس نازانی چون بوو که:

«دهستی روژگار وهای لیدا به پاشقول

که ههر پووش و په لاشیکی له لایه ک»

و ئیسته له پاش راپه رین له ههر کوئی دانه نیشی ئه لی: «من له سه رده می شادا به لام دیوه و نه گبه تیم به سر هاتووه. کابرایه کم ئاردی خوم بی.اوه و هیله کی خوم هه لپه ساردووه و ئیتر هیچم له دهس نایه ت.» به لام ئاشنا بونی من له گه ل شیخه پیشینیه کی هیه که بو گپړانه وه ئه شی. چهن مانگ پاش به ربوونی له زیندان، نانی نه بوو به دوی خویه وه بیخوات. روژیک پوقیه، که ئیستا ئیتر له بیست و چوار سالیدا به شی جلوبه رگی ژنانه ی فروشگه ی ئه برد به پړیوه، ناوی شیخه ی هینا که بیکاره بووه و خهریکه له برسیتیدا ئه مرئ و به بیتاوان که وتوته زیندان و له م جوړه لالانه وه و پارانه وانه، داوی لیکردم یارمرتی بدهم. پرسیم:

— شیخه کییه؟

وه لامی دایه وه:

— منیش نایناسم. به لام فه رزان خان بیبیویتی و دلی بوی سووتاو. ئه یوت «سه ری کرده به هه موو کون و قوژبنیکدا بو ئه وه ی پارووه نانیک په یدا بکا و ئیسته ش په نای بو ئه و بردووه...» زانیم داو نییه نرابیته وه. فه رزان که ئیسته سه روانی پولیسه له

ئاسايش شېڅه‌ی له زیندان بینوه و دلې بوی سووتاو و شېڅه‌ش داوای یارمه‌تی لیکردووه و ئه‌فسه‌ری پو‌لیسیش هیچی له‌ده‌ست نایه‌ت...

— ... ئه‌یوت «ره‌نگه‌ تو بتوانی یارمه‌تی بده‌ی، به‌لگوو پرووناکییه‌یک بکه‌وئته ژیانیه‌وه.»

وتم:

— مه‌گه‌ر من کیم که بتوانم بېم به یارمه‌تیده‌ری تاوانباریکې بکوژ؟

روقیه وه‌لامی دایه‌وه:

— برای خوم خوت گیل مه‌که، ئه‌لین ئافتاوانت زور ئاو ئه‌گرئ! له و کاته‌دا چه‌ند سالیک ئه‌بوو له ساواک کارم ئه‌کرد. بابته‌که‌م برد بو لای دکتور بیژهن. وتی یه‌ک دوو حفته‌ په‌له نه‌که‌م و پاشان په‌یوه‌ندی پیوه‌ بکه‌م.

له چاخانه‌ی شه‌قامی ره‌زا شا، که بنکه‌ی فه‌رمانبه‌رانی به‌ره‌للا و شه‌نگه‌ کچانی تارانی بوو، شېڅه‌م بینی به خه‌فته‌توه چاوی بریبوویه فنجانی قاوه‌ی دانیش‌توان. چووم له نزیکیه‌وه وه‌ستم و چاوم تیبری. ناسیمیه‌وه. بزه‌یه‌ک نیشته‌ سه‌ر لیوی. سه‌ری داخست، لیم نزیک بوویه‌وه و وتی:

— جه‌نابی فلانی بچووکین!

— سپاس بو تو.

بردمه ژوره‌وه. قاوهم بو بانگ کرد. زوربه‌ی ئه‌وانه‌ی له‌وی بوون تا ئیمه‌یان بینی پو‌یشتن. وتی:

— جه‌نابی فلانی زوربه‌ی ئه‌مانه‌ مامیلیم^(۲۰) بوون. ئیسته‌ هر ناشم ناسن. به سه‌رنج و چاک و چوونیه‌ک دل‌تیرم چ بگات به

۲۰ - مامیل: client (کلینت)، کارینه‌ر، بریگرته، راژه‌خواز، که سیک که بو کاریک ئه‌چینه شوئیک، یان لای پسیوریک N klient (کلینت) زبون ۵ ارباب رجوع. (فه‌ره‌نگی قانونی - د. تاله‌بانی)

قاوده په کی تال.

وتم:

- چی ئه که ی؟

- شوکری خوا ئه که م و پای ئه کیشم. تاوانی گوناوه کانم
ئه دده مه وه.

ئاشناییمان له م یه که مجارهدا له وه تینه په پی. برپارمان دا پاش
چهند پوژیک هر له م چاخانه یه یه کتر ببینن.
جاری دووه م به پیی بهرنامه چوم بو لای. چونکه به
دکتور بیژنم راگه یانده بوو و ئه ویش فهرمانی دا پیی درخه م بزانه
داواکاری پییه.

داواکاری به که ی، دهستی ئاشکرا کرد. ته واو په کی که وتبوو،
ئه گینا وا به ئاسانی خوئی نه ئه دا به دهسته وه. هاتبوو داوام لیبا
و من بکا به ناوبژیکه ر بو ئه وه ی مه رزیه ناویک که کچی یه کیک
له ناسراوه کانه و، به بیتاوان گیراوه و کهس نازانی چی به سهر
هاتوو و له کوئییه، پرزگار بکات. مه رزیه له و به لگانه ی ئیمه بوو
که ریشه ی ئه گه شسته بکوژه کانی سهره نگی ستاد. پوژی پووناک
کاتیکه له ماله که ی هاته دهره وه، له ئوتومبیلیکه وه، دوو گولله یان
پیوه نا و ده سبه چی ساردیان کرده وه. پوژی دواتر شیخه م به
نامه یه ک بانگ کرد بو یه کیک له بنکه کانی ساواک. کاتیک منی بینی
پیی سهر نه بوو. واقی ورنه ما. خوئی نه دوړاند. وه کوو که سیکه بللی
ئاگام لییه تو کییت و ئه مزانی ریم ئه که وییه لای تو. دهم به وه لام
بوو و بوم دهرکه وت ئه گهر له ئیمه زیره کتر نه بی که میش ناهینی.
نزیکه ی چوار کاتزمیر پرسیارم لیکرد و لیم پیچایه وه. هه ره شه
و هه لخراندن پیکه وه. ئه مه یه که مجار بوو ریگه م بدن لیکوئینه وه
له گه ل یه کیک بکه م. دکتور بیژن له ژووره که ی خویدا به ده زگایه ک
که له سهر میزه که ی بوو، وتووژده کانی ئیمه ی ئه بیست و هه ندیچار
بریکی لی ئه نووسییه وه و به واکي تاکی به منی ئه وت چی بکه م و

منیش سەرله نوئی پرسیارم لی ئه کرده وه.

هەرچه ند زیاتر له روانگهی دهر و نیه وه گوشارم بۆ ئه هینا،
 ئه و ئارامتر و له سه رخۆتر وه لآمی ئه دایه وه. یهک دوو جار ئه موست
 بیده مه دست ئه شکه نهجه گه ره کان. که ره سه ی کار له هه موو
 پوو یه که وه ئاماده بوو. دکتۆر بیژهن ریگهی نه دا. چونکه هه رچه ن
 له لای من نه ئه چوو ه ژیری که نیچیره گیراوه که مان له گه ل ئینتلیجنت
 سرفیس کار ئه کات، به لآم تیمی گه یاندبوو به قازانجمان نییه به بی
 ئه وه ی په ی به پیشه ی په یوه ندییه کانی به یین به ئه شکه نهجه قسه ی
 وای پیبکه یین که له گه ل راستی یه ک نه گریته وه. هه رکات دکتۆر
 بیژهن له سه ر قسه ی خۆی رائه وه ستا و پیی ئه چه قاند که باش نییه،
 من تی ئه گه ی شتم له گه ل ته گگیر کارانی بیگانه واته سی. ئای. ئی و
 مووساد راویژی کردوو و ریگهی ئه شکه نهجه یان پی نه داوه. بۆم
 دهر که وت شیخه وریا و زیرهک و وشیار و خوینسارد و لیژانه.
 وه لآمه کانی ئه وه ند ه بر وابه خو بوو ئه توت تیم ئه گه یه نی که: من
 خزمه تکاری ساواکم و مه ترسییه ک هه ره شه تان لی ئه کا و پیتان
 نه زانیوه، چونکه کال و کرچن. دکتۆر بیژهن و پسپۆره کانی تر
 ئه یانویست بزائن ئه یه وی چ خزمه تیک به ئیمه بکات؟

ئاگای له کوشتنی سه ره هنگی ستاد نه بوو. ئه و پۆژه پۆژنامه ی
 نه خویندبوویه وه. مه رزیه شی هه ر نه ئه ناسی که هاتبوو پشتگیری
 بکات و دهر بازی بکات. دایکی مه رزیه له و میوانانه بوو سه رده می
 سفره ی تریاککیشان جار جار هه اتوچۆی کردبوو. ئه وان له پرووی
 نه زانیوه پییان وابوو له بهر ئه وه ی سه رده میک له گه ل هه ندی
 ده سه لاتدار بیینه وه به ره یه کی هه بووه، ئه توانی له رزگار کردنی کچیکدا
 که بۆنی شیر له ده می دی، یارمه تیان بکا؛ به لآم منی ره به نی بیکاره
 چیم پی ئه کری؟

وتی:

– پیموتن: «من کاریکم له ده ست نایهت. من له ژیا نی خوڤدا

شکستم خواردووه و نانی شهوم دهنسناکهوئ. کهس ئیتر به هیچم نازانئ.» به لآم ئەوان ههندي پارهیان هینا و وتیان ئامادهن خهرج بکهن و منیش زورم ئەملا و ئەولا کرد و په نام برده بهر زور کهس.

– چهندهت پاره وهرگرت؟

– باش له بیرم نییه. دوو سی جار بریکیان دامئ.

– هه ر جاره ی چه نیک؟

– هه ر جاره ی دووسه د، سیسه د تمه ن. چوو زانم. کردمن به مه زاخی خوم. سه رجه م په ننگه هه زار تمه ن بووئ. ئاخه ر بو ئەوان هه زار تمه ن خو پاره نییه. په ننگه له لای من و تو پاره بی. به لآم بو ئەوان قه رانیك و سی په نابات زیاتر نییه. ئامادهن هه زاران تمه ن خه رچ بکه ن به مه رچیک که چه کیه یان ئازاد بکری.

به رده وام له سه ر ئەوه ئەر ویشته بنه ماله ی که چه ده وله مه ندن و ئامادهن به هه ر نه رخیك بی. ئازادیه که ی بکړنه وه. سه ره تا زور گویم نه دایئ. به س تو زی ختو که م هات. به لآم مه گه ر ئەکرا به بی دهر فه تی دکتور بیژهن و ئەوانی سه ره وه تر که چه بهر بدرئ؟ پرسیم:

– تا ئیسته بو لای کی چوویت؟

– هیچکه س.

– چون هیچکه س؟

– ئەگه ر مه به سستان جه نابی فه رزانه، دهر ده دم له لا کردووه.

– جه نابی فه رزان له کوپوه ئەناسی؟

– بچوو کیم له خزمه تیاندا نییه. له زیندان ئەفسه ری کی شک بوو و ههندي جار به زیندانیه کان پائه گه یشته و دلئ ئەداینه وه. ئەوه بوو له خوم رادیت و قسه م له گه ل کرد. ئەویوست پاره م بداتی به لآم لیم وهر نه گرت. وتم که سوکارم شتیکم پیته دا. به لآم ئەگه ر ئەیه وی ده ستم بگری، با به توم بناسینئ.

– له کوپوه ئەزانی سه روان فه رزان من ئەناسئ؟

بو م دهر که وت هه موو کون و قوژبنی ژیانم ئەزانی. ئەزانی که

پوقیہ له گه ل فہرزان نیوانی هہیہ و، له کافہ و سینہما دیتراون. پیئی
 وابوو پهنگه به مزوانه زه ماوهند بکهن و دایکم ئاگای له م په یوه نندیه
 هہیہ. له وه سه رم سوورپ ما بوو که من ئاگام له و کاره خیره نه بوو...
 وتی و وتی و من دهمم داچه قابوو که چون هه موو نهینیه کانی
 مالی ئیمه ئه زانی. قسه که یم پیگؤرا و بردم بؤ لای بابه تیکی نوی.
 ئه مترساند.

— ئه گهر قسه کانت له گه ل زانیاریه کانی ئیمه یه ک نه گریته وه،
 خوت تووشی گیره و کیسه کردووہ.
 — له خووه هه ره شه م لیئه کهن. ئه توانن ئه شکه نجه م بکهن. به لام
 خو ناتوانن بمکوژن.

رووم پی نه دا. دریزه م به کاری خوم دا. که وتمه شوین
 بنه مای مه رزییه. کامه یان ئه چون بؤ شه و گهری رابواردن. دایک
 و باوک پیکه وه یان به ته نه؟ ئه یانکیشا یان نا؟ چه نده یان هه یه؟
 چه ند خانووی به کرییان هه یه؟ پاوه نیان له کوئی هه یه؟ له بازارگانی
 ناوبازارن یان له گه ل دهره وه مامه له یان هه یه؟ هاتوچوی مالیانت
 کردووہ یان نا؟ کی داوای لیگردوویت ئزادی مه رزییه بکریته وه؟
 له گه ل دایکی قسه ت کردووہ؟ له کوئی؟ له نیاوهران ئه وانت بینووہ
 یان له شه قامی ئه میرییه؟ چون بووه ئه وسا که له باخه که ی ئه وان
 بوویت له نیاوهران، مه رزییه ت نه بینووہ؟ کلکی نه ئه بوو به ته له وه.
 وه لامه کانی به ئه ری بوون یان نازانم. کاتیکه گوشارم بؤ ئه هینا و
 بریندارم ئه کرد و ناچارم ئه کرد نهینیه ک بدرکیئی، تووره نه ئه بوو.
 سه رنجی له سه ر دهوله مند بوونی بنه مالئ ه مه رزییه چه قی به ستبوو.
 جاریک من تووره بووم. تاقه تم نه ما و لیم پرسى:

— بوچی پی ت وایه ناتوانین ناچارت بکهین دان به راستیدا بنییت؟
 بزده یه کی ژه راوی کرد و وتی:
 — کی وتوویه تی ئیوه ناتوانن ئه شکه نجه بکهن؟ من هیچم نییه
 که دانی پیدا بنیم. مه گهر تاوانیکم کردووہ که ئه بی راستیه که ی

بليم. هاتووم گياني كيژوله يه كي بيتاوانتان لي بکړمه وه. به لي هاتووم بيکړمه وه. کاريکي له وه زياترتان له دهست نايه ت که تووشی ئەم پرس و جويه تان کردووم. ئەشکه نجه کردنيشم ئەبي به هوی ئابرووچوونی خوتان.

— له لای کي ئەته وي ئابرووی من ببهی؟

— دس بالا دس زوره!

هه لوهسته يه کم کرد و هه ستام له ژورره که بچه دهره وه و له گه ل دکتور بيژن راويژ بکه م. له سهر کورسيه که هه ستام، وتی: — له بيرت نه چي بنه مالهی مه رزييه دهوله مهندين و ئەتوان ئەوانه ی سهره وه ی ئيوهش بکړن!

له گه ل دکتور بيژن قسه م کرد. وتی: «هه ليسه نگينه بزانه

چه نده ی لي هه لئه کړی.»

پيش ئەوه ی مامه له که سهر بگړی، له گه ل پوقيه و فه رزان له مال ه وه يه کترمان بينی. نه مخسته خوم که خه ريکن ئەبن به ده زگيران. له گه ل دايکم به تنه نا قسه م کرد. وتی: «ئهنه نده ی من بزانه فه رزان حه ز ئەکات. به لام پوقيه رازيی نييه. له وه تی له «زاوا» هيوابراو بووه، ئيتر رقی له هه رچی پياوه. قسه ی وا ئەکات. له هيچ عازبه کچيکم نه بيستووه. ئە لي هه رگيز شوو ناکه م. نيوانی له گه ل جه ناب سه روان ناخوش نييه، له گه لي دوسته. به لام ئە لي ئەوينداری نيم. کورم شه يتان چووه ته بن کلپشه ی خوشکته وه. خوشی نازانی چی ئەکات. ئيسته ماوه يه که به خوشيا راناکات. هه تا ساليک له مه وه به سووراو سپياويکی ئەکرد. به لام له نه ورژوه وه جوړيکی تر جل له بهر ئەکات. هه نديچار له چکی رهش له سهر ئەکات. حه زی له سووراو سپياو نه ماوه. له پر بووه به قورثانی و نوپژخوين. شه وانه که درهنگ ديته وه ئە لي چووه بو مزگه وت و گوئی له کاروسی مه لا پراگرتووه. من نازانه چی خزاو ته بن کلپشه ی!»

له باره ی فه رزانه وه ليم پرسی، وتی:

– ھەنئىجار سەر لېرە ئەدا. كابرايەكى بەناوەرۆكە. شەرمەنە، زۆربىلى نىيە. ھەمووى ھەر ئەرى يان نايە. زۆر بە خۇيدا پائەگات. ھىلى دەقى پانتۆلەكەى ھەرگىز چرچ نايىت. ھەمىشە سەرقالە، كاتى زۆر كەمە.

نەك ھەر دايكەم ھىچى نەبوو پىم بلى، لىكۆلىنەوھەكانى خۆشىم ئەنجامىكى ئەوتۆيان دەرەنەخست. بۆم پوون نەبوويەوھە ئايە زانىارىيەكانى شىخە لەبارەى زەماوئەدوھە راستە يان نا.

دايكەم باسى مزگەوت و كارۆسى ئەكرد و شىخە باسى كافە و سىنەما. كاميان راست بوو؟ ئايە پوقىە دوو سەرە پۆلى ئەبىنى و ژيانى نەپنى ھەبوو و ئەيوست بىشارىتەوھ؟

ئەوسا ويستم پوقىە بە تەنھا گىرخەم و خوشك و براىى قسەى لەگەل بکەم. بوو بە دەمەقالەمان. ئەوئەدەى سەرى قسەم كردهوھ، تەشەرى لىدام:

– مەگەر تۆ باسى كارەكانى خۆت بۆ من ئەكەى كە من دەررونى خۆم بۆ تۆ ھەلپىژم؟

– چەندىن جار پىم وتوويت لە بازار كرىن و فرۆش ئەكەم. لەم دووكانە شتىك ئەكېم و بە دووكاندارىكى ترى ئەفرۆشم. بەلام تۆ بە دايكەم ئەلىنى لە مزگەوت و نوپژگە ھاتووئىتەوھ و خەلكى لە كافە و سىنەما تۆيان بىنيوھ!

– زۆر فىلەبازى كاكە گيان. فىل لە ھەموو كەس ئەكەيت و لە منىش؟

– چ فىلىك؟

– خەلكى زۆر شتت لەسەر ئەلىن.

– بۆ وئىنە ئەلىن چى؟

– چووزانم كاكە برا، لە خۆيان بېرسە. لە خەلكى گەرەك، لە

حاجى عەلاف و قولخان و لە چەقال و بەقال...

قسەكەم پى بىرى:

– روقیه بزانه که من براتم و هرکات پئویستت به من هه بوو وهره بۆ لام. من خۆشم ئەوویت. زۆریش خۆشم ئەوویت. دایکمان خهریکه ئەپروات. من و تۆ ئەمیینه وه. ئەبێ ئاگامان له یه ک بێ.
– منیش تۆم خۆش ئەوویت. برامی. به لام ئاومان ناچیتته جوگه یه که وه. تۆ به پێی خۆت و منیش به پێی خۆم... به لام ئەگەر راست ئەکه ی مەرزیه به ربه!

ئەمە ی وت و له ژورره که چوو ه دهره وه.

کاره با گرتمی و گۆچی کردم. سارده وه بووم. موچرکه م پیاها ت. ته کانیکم خوار د، لانیکه م بۆ چهن خوله کیک وشکی کردم. خوینم به ستی. چی بکه م؟ چی نه که م؟ ئەم کچه سه ری به کئ و کوپوه به نده؟ رسته یه که سه ریکی له ریگه ی مەرزیه وه ئەگا به بکوژه کانی سه رهنگی ستاد و به فه رزان و پوقیه. من ئەمتوانی هەر که س بگرم و له ژێر ئەشکه نه جا راستی پێ دهرخه م، جگه له پوقیه ی خوشکم. به لام چی بکه م؟ له کاتی لیکۆلینه وه له گه ل شێخه هەر بیرم له وه ئەکرده وه چهن ده زارتمه نیکی لیده رکیشم و زه ماوه ند بۆ پوقیه بکه م و بۆ ماوه یه ک تیر بخۆم و هه ناسه یه کی تازه هه لکیشم. هاوکاره کانم، هەر کاته ی ده سته گولیکیان ئەدا به ئاوا، پاسپارده یه کیان پێ ئەدرا بۆ هه نده ران و، وا به قه له وی و شاد و دلگه ش ئەگه رانه وه، ئەتوت هه یچ رووی نه داوه.

به لام پوقیه چی لیبکه م؟ خهریکه له پێی راست لا ئەدا. مه گەر ئەکرئ هه روا به ئاسانی مەرزیه به ربه ری؟ مه گەر ئەویرم ناوی پوقیه له لای دکتور بیژهن ببه م؟ ئەگەر یه کیک هه ست به وه بکات له گه ل پێشپه روان یان هاوڕێیان و فیدایی و گیانبازان که هه مووشیان باسی راپه رپینی چه کدارانه ئەکه ن و یه که یه که و چهن د که س چهن د که س له خانوه نه یینه کانیاندا توش ئەبن، یان له گه ل مارکسیسته کان که ین و به ینی هه یه، هه موو نه خشه کانم پووچه ل ئەبیتته وه. ژیا نی خۆی له مه ترسی دایه. ئەبێ تا زوه وه له و گێژنه

دەربازى بگەم. ئەبى بچم بەدوای فەرزاندا و بۆى بگە رېم.
 لەگەل دکتۆر بېژەن باسى پرسگرەكەم كرد. ناوى روقىم
 نەبرد. وتى ئەو ئەفسەرى زىندانە و لە زىندانەو شىخەى ناسىوہ و
 پىى وتووہ پەيوەندى بە منەوہ بگات. ئەبى بزائىن خۆى چكارەيە.
 سەيرىكى دۆسىيەى ئەفسەرەكان بگە. پىم وانىيە ھەتا ئىستە ناویم لە
 شوئىنكا بىستىبى. دکتۆر بېژەن زياتر شىخەى بەدل بوو:

— ھىچ لەوہت كۆلپوہتەوہ مالى مەرزىيە چەندەيان ھەيە؟ رەنگە
 لەخۆوہ گرتوومانە! ھەتا ئىستا كە ھىچمان دەست نەكەوتووہ. نابى
 پەلە بگەين، جيگەى چەند برىن بە سمتىوہ ھىشتا ماوہ. فەرمان
 ئەدەم بىبەن بۆ نەخۆشخانە. كى وتبووى بەوجۆرە ئازارى بەدەن.
 خۆت بە دۆسىيەكەى رابگە. رەنگە بتوانىن بەرى بەدەين.

لە لىكۆلپىنەوہكاندا دەركەوت رۆژى تەقەكردن لە سەرھەنگى
 ستاد مەرزىيە لەو كۆلانەوہ تىپەپىوہ و كە تەقەى تىرەكەى بىستووہ،
 ھەلاتووہ و خەلكىش لە كاتى راکردندا ديويانە و ناوئىشانەكانى
 كچىكى بالابەرزى سووراو سىپاو كردوويان بە پىلاوى سوورەوہ داوہ
 بە پۆلىس و بەوجۆرە ئەويش بە بەشدار زانراوہ لە تەقەكردنەكەدا.
 ھەر ئەو رۆژە كە نەگەراوہتەوہ بۆ مالەوہ و ويستووہى تى بچى بۆ
 زانكۆ، گرتوويانە. لە لىكۆلپىنەوہكاندا وا خۆى پىشان ئەدا ئاگای
 لە ھىچ نىيە و پاش شىكاركردنى بارى پاميارى ئەو لە زانكۆ
 بۆيان دەركەوتبوو لە مانگرتنى خوئىندكارانى پزىشكىدا بەشدارى
 كردووہ و بەوجۆرە ئەويان لە رىزى نەياران دانابوو. راپۆرتىك لە
 دۆسىيەكەيدا ھەبوو لە لايەن ئەھاربييەوہ كە قسەكانى ئەوى لەگەل
 ھاوپىكانىدا گىرابوويەوہ. ئاھارى راي تەواوہتى لەسەر ھەلوئىستى
 پاميارى مەرزىيە دەرنەبرىبوو و تەنھا وتبووى ئەبى بخرىتە ژىر
 چاودىرىيەوہ.

لە رووى دۆسىيەكەيەوہ، من ئەوم بە لاواز، ترسنۆك، گرىنۆك
 و نازنازى لىكدايەوہ و لەلاى خۆم پىمواوو ئەكرى دۆخى كچە و

سامان و دارايی بنه ماله که ی له بهرچاو بگریټ و پرووی شیخه ش نه شکینین. چونکه ټه و ټه توانی له م ټالوویره دا ناوهندیاریکی باش بی. به لام ټه و زهنگوله یه بگریته ملی کیی تر له جیاتی ټه و ټه و کاره چوڼ بگریټ؟ ټه و کاره به بی هاودهستی دکتور بیژن نه ټه کرا. ټه بی به دزیبه وه له گه ل دکتور بیژن قسه بکه م. به لام چوڼ؟

دوسییه که م هه لگرت و بردم بو لای دکتور بیژن. به لام ټه و سه ری قال بوو و من به هه لم زانی و وتم:

— من دوسییه که ی مه رزییه م بینی، هیچی وای تیانییه. چونه ټه مشه و پاش کاری فه رمانگه پیکه وه بچین له شوینیک دانیشین و ورده کارییه کانی لیک بدهینه وه؟

شه و له میوانخانه ی «کاخ» یه کترمان بینی. شیویکی باشمان خوارد و چه ند گلاسیکمان کرد به سه ریا. دکتور بیژن سه ری قسه ی کرده وه:

— فه رمانبه ره کان هه ندیچار سه ریا ن لئ ټه شیوی و هه ول ټه ین. له خووه خه لک ټه گرن و قاپ و قاچاخه که ی ټه کوتن به سه ر ټیمه دا و ټیمه تووش ټه که ن.

گویم زرنگایه وه و وتم:

— سه یر ټه وه یه منیش ټه مویست ټه مرؤ سه باره ت به م بابه ته له گه لټ بدویم. له دوسییه ی مه رزییه ی کچی حاجی مرادی نه زاره ییدا هیچ نادوزیته وه. هه موو ټه شکه نجه یه کیان کردووه و ټیمه هیشتا هیچ به لگه یه کمان به دهسته وه نییه ټه و له کوشتنی سه رگه نگی ستادا به شداری هه بو بی. ټه وسا ټم شیخه یه ش خو ی تی هه لقورتاندووه و ټه لئ حاجی له دهسه لاتداره کانه. پیموایه شیخه سیخوری بیگانه یه و ټه گه ر کاریک بکه ین سه د دیناریکیش به و بگات، به تابیته له مکاته دا که زور خراب لپی قه وماوه، زیانی نه بی.

دکتور بیژن له فیله بازه نمره یه که کان بوو. گورج تیگه یشت من ټه مه وی چی بلیم. وتی:

– جوړیک بئ. که قاچ و قولى خویمان نه گریته وه. و تم:

– به ئیمه چی. ئیمه له گهل شیخه پړئ ئه که وین. دکتور بیژن بونی کرد به کونیا که که وه، دهستیکی هیئا به چه ناکه یدا و وتی:

– درهنگ بووه. ههسته بابروین. به لام له بیرت بئ. زور که س توره که یان بو هلدووریوه. تنها شیخه نییه ئه یه وئ به نان و ئاویک بگات.

من شیخه م خسته داوه وه. شه ویک نیوه شه و بانگم کرد بو هه مان میوانخانه ی کاخ. له و یه که یه که کانی پوژگار بوو. ئیتر عه با و میزه ری نه بوو و پهنکه ریشه بزنیه که ی بیدایه ت به داوه وه.

هیشتا دانه نیشتبوو، به بئ پروده ربایسی لیم پرسى:

– ئه گهر مهرزییه ئازاد بکړئ، چی به تو ئه گات؟

– من خو لاملی ئیوهم. هه رچی ئیوه بفرمون ئه یخه مه سه رچاوم. و تم:

– ئه وه بزانه من ته ماحی هیچم نییه. به لام ده می ئه وانیتر ئه بئ چه ور بکړئ. من هه رامخوړ نیم. به لام دلّم بو مهرزییه ئه سووتئ. هه رچهند ئه زانم تاوانباره و به جوققه ی خاوه نشکو سویند ئه خو م زور شت ئه زانئ و ده ری نه خستووه. له و پرووه وه به ردانی ئاسان نییه. که سانیک هه ن چوارچاوه ئاگایان لیمانه. هه رچی بدن به تو په یوه ندی به ئیمه وه نییه. به لام ئه بئ ئه وه نده هه بئ که به شی خاوه نکاره کان بگات.

شیخه بیباکانه وتی:

– چه ند؟

– هه رچهند هیزت پیى بشکئ و هه رچهند هیزیان پیى بشکئ. چه ندین دانیشن ئه م و توویژانه دریزه ی کیشا و کو تاییه که ی

شېخه په نجا هزار تمه ن پارهی پېنج تمه نی هیئا و له م بره پاره یه تنهها نو هزار و پېنجسه د تمه ن به من گه یشته. ئهوی تری نهخت درا به دکتور بیژهن.

ئیتړ پرومان له یه کتر کرایه وه. سویندی خوارد به شی ئه ویش له هیی من زیاتر نه بووه و ماوه که ی به م و به و گه یشتوه.

هر ئه و شه وه مه رزییه یان ئازاد کرد و ئه و نه ی ئه زانی ه هور و با و مانگ و خور و گه ردوون هر ه مووین وان له کاردا تاکوو نانیک بیته ناو دهستان و به فیرووی نه دین.

به لام ئه مکاره به ئسانی و به بی هه راوهوریا کوئی نه هات. له لایه ن ئه وانه ی سپاوه دنگ به رزه وه بوو که به پوژی پوژنا سه ره نگیک ئه کوژری و ساواک به بی هو گومانلیکراوه کان به رته دا.

ئهم دهنگو یه وه ک برووسکه دهم به دهم له ناو ساواکا بلاو بوویه وه. له بنه وه به ئه سپایی هه موو به یه کتریان ئه وت ئه مکاره به بی دهم چه ورکردن نه کراوه. ترس هه لیگرتم. به تایبهت که پاره که خه ریک بوو ئه برینرایه وه. پاشان ئه لیم بوچی. به لام دکتور بیژهن له وه

پیست ئه ستووتر و به جیرتر بوو به م ئاوانه ته ر بییت. به بی ئه وه ی بیخاته خو ی چه ندین که س له وانه ی گرت پوژی پوواوه که په نگه سه رکه ر ببوون. به تاوان و بیتاوان گرنگ نه بوو. چه ند که سیکی

به ردا و چه ند که سیسی بو ماوه یه کی دووردریژ له زیندان پاکرت. پاشتر پیی وتم: «ئه وانه ی له م مامه له یه دا به شدار بوون، به شیکی

گه وره تریان ئه ویست و من نه چوومه ژیر بار. ئه گه ر کو لم بدایهت به شی من و توش ئه بوو به نیوه. جا بو؟ ئیمه خو مان بخه ینه مه ترسییه وه و خه لکی تر هه لواکه ی بخون؟ کار گه یشته سه روکی

ساواکیش. خو شیان سه روینیان هیئایه وه یه ک.»

نو هزار و پېنجسه د تمه ن کرا به خه رچی زه ماوه نده که ی من. هیچ خیری کم له م ژن هیئانه نه یینی. دایکم بو ی په یدا کردم. من سه رم به شوینیکی تره وه به ند بوو. کچیکی «نه ته ن ز» بیان بو

هينام که له هيچ تې نه ټه گه يشت. ربه نه هر له سهره تاوه زه ليل بوو. هه مان ساله کانی سهره تا دوو منالی بو فري دام. ئيتر هيږی له بهر پرا. ئيسته بيست و چند ساليک له وکاته تپه پيوه. دوو سي سال نه خوښ بوو و له جيډا که وتبوو. دايه گه وره ی دايکيان، هه نديچار مناله کانی ټه برد بو کاشان و هه نديچار دايکم ناگای لنيان ټه بوو. ئيسته هه راکام بو خو ی بنياده ميکه و به سه گيشم نازان. يه کيان له ټه مريکا بوو به ژمي ريارى سويند خوار دوو و ټه ويتريان ژنی ده لالیکی قاچاخى چهک و ته قه مهنیه و خوا ټه زانی له کوپيه و له کوئی نييه. ژيانيان بو ټه م راپورته ناييت. نازانم کي چوو يوه بن کلپشه يان و پياني وتبوو من ساواکيم و بيستمه وه ناوی منيان نابوو سمدار. هاشم هه ندي جار پرسيار يکم لي ټه کا و چند سال جار يک خو يه ک ده رټاخات. ناوی باوه گه وره ی په سهند کرد و ئيسته ته واو خو ی ټه گري. نه من ټاکام له وه و نه ټه و له من. خوشک و براش په يوه ندييه کی ټه وتويان پيکه وه نييه.

کوشتنی سهره نگی ستاد پيشيل کرا. هه موان له بيريان کردووه. چند که سيکی مومائليکراويان گرت و ټه نجام بوو به وهی ټه بي زياتر بخزينه ناو خویندکاران و پروناکبيرانه وه. چند جار دکتور بيژن پرسيارى ليکردم مه به ستي شيخه چي بوو له وهی ټه يوت مه ترسييه که هه رپه شه تان لي ټه کا و خوتان ټاکاتان لي نييه؟ ټه وه ټه بي چ مه ترسييه که بي.

له مکاته دا که من نزيکه ی دوو سال و شتيک ټه بوو له ساواک کارم ټه کرد، سهرنجيان پاکيشام بو لای خویندکاران و پروناکبيران. دزه کردن بو ناو حيزيم خسته لاوه. حيزب ټه و ماله نه بوو زور خو ی پيوه ماندوو بکه ين. له وي هه موو شتيک وه کوو قنی بز ن به دهره وه بوو. بيريان له راپه رين و ټاژاوه و هه را و هورباش نه ټه کرده وه. هه نديچار ټه وه نده به دهس و دلي ټاواله وه ټه جوولانه وه هه موو مروقيکی خاويش تې ټه گه يشت ټه مانه وه کوو

توتی گوتەکانی ئوستادی لەمیژینە دوویات ئەکەنەوه. ئاریشە ی روقیە وهەای دلنیکەران کردبووم کە ئیتر نەم ئەتوانی لەناو حیزبدا بمینمەوه و کاویژەکانی ئەوان بجومەوه. روقیەش جارێکیان وتبووی متمانەییەکی ئەوتوی بە حیزب نییە. پێیان پاسپاردم جارێکی تر بکەومەوه ویزە ی زانکۆییەکان و بکەومە دۆزینەوهی ئەو مەترسییە ی کابرایەکی شارەزای وهکوو شیخە هەوالەکە ی پێدابووین. هیوادار بووم شوین پێی روقیەش لەوی بدۆزمەوه.

پاش مامەلە ی مەرزییە، شیخە ئیتر پرودەر بایسی لەگەلم مابوو و جەر بەزە ی پەیدا کردبوو. هەندێجار تەلەفونی ئەکرد بۆ مالهوه و هەوالێکی ئەپرسی. پۆژێکیان زەنگی لێدا و هات بۆلام. میژەر و عابای نەبوو. سەر پروتیکی شیک پۆش. ریشی بن چەناکە ی ئیتر درێژ نەبوو.

لەو سەردەمەدا من مایکم هەبوو لە نیاوهران. خانوویەکی چەند ژوورە بە باخچە یەکی سی هەزار مەتری دووجاو، بە گەرماو و چێشتخانە و تەلەفون و تەلەفۆزیۆن و شت و متی ترهوه. لە بانێجەوه ئەمتوانی گۆلکارییەکانی بەردەم خانووەکە و ئەستێلە هیلکە یەکی بەردەم باخ ببینم. لەگەل هاتنە ژوورەوهی کاتیک قەفەسە بچوو کەکی تەنیشت میژەکی بینی پرە لە ئارەقەمەنی، وتی:

– ناتەوی توونیتیم بشکینی؟

وتم:

– یا شیخ ئەمە ئیتر چ پەنگیکەتی؟

و پێکەنیم. وتی:

– گالتم پێ مەکە. هاتووم پێگەت پیشان بەدم.

هەندێ تەشەرم بۆ هەلدا، لە روو نەچوو. ئەویش ئەوهندە ی پێی کرا زانایی و شارەزایی خۆی دا بەچاوما و وای دەرخواست زۆر شت ئەزانئ، کە ساواک ئاگای لئ نییە.

– که وابوو هاتوویت رینگه پیشانی من بدهی؟ کویریک ببی به
 دەستکیشی کویریکی تر. ئەبى رینگه یه ک ببى.
 – هیچ ئەزانى دنیا به دەسى کیوهیه؟
 – هی له تو باشتر؟
 – پیت وایه ئەزانى ئاغەت له لای کینیدی چ کاریکی هه بوو؟
 – به من چی؟
 – چاره نووسی تو و هه موومان له دەست ئەمانه دایه.
 – که چی؟
 – که وابوو به بى پیچ و په نا قسه ئەکه یین. ئەوهنده خۆت مه لکینه
 به دکتور بیژن و ئەم و ئەوه وه.
 وتم:

– نازانم تو چکاره ی که ئەزانى من خۆم ئەلکینم به دکتور
 بیژنه وه. دکتور بیژن ئیستا که هه ژمارى به رده ستى منیشى بو
 ناکرئى.

– پیاوی باش هاتووم یارمه تیت بدهم. چونکه تۆیش پۆژیک
 یارمه تى منت داوه و له پۆژه ره شى پزگارت کردم.
 – ئەوهنده وهک میرزاباشى قسه مه که.
 که وابوو گلاسیکم بو بهینه، تا بو ت بلیم.
 هه ستام له ناو جامخانه که گلاسیکم دهرهینا و کونیاکم بو تیکرد
 و وتم:

– ها، بیکه به قوزه لقورتت.

– به خوشی دوستان.

وتى و هه لیدا.

– ئەوه ت زانیوه به ختیار ئەبى پروات؟!!

– چی؟ ئەمه ت ئیتر له قوتوی کام عه تار دهرهیناوه؟

– کارت به وهی نه بى. من کونیاکی تۆم خواردوووه و ئیتر بووم

به نمه کگیرى تو. ئاگات له خۆت ببى. له سه رخۆ به و به وریایى برۆ.

کاري ځوت بکه، کارت چييه کي سواره و کي پياده.

به وردی تنيگه ياندم:

- به کورتي بو تي بلیم. ئاغا کانی من و ئاغا کانی تو نايانه وي شا
جاري پروات و کار بکه ويته دست خيله کانه وه.

سي هفته ي پينه چوو خاوه نشکو ي هومايووني، به ختيازي
بانگکرد بو کوشکي خو ي و کاتيکه به ختيازي هاته دره وه، ئيتر
سه روکي ساواک نه بوو. له وکاته به دواوه خودي به ختيازي دو سيه ي
فهرمي و ئاشکرا ي هه بوو.

سه روکايه تي ساواک درا به يه کيکي سي قيل. پاکسازي دهستي
پيکرد. له نيوان به شيکي زوري لايه نگراني به ختيازي له ساواک و
له داموده زگا کاني تر دا دو دهسته ييه کي دزيو ئه بينرا. لايه نيک به
قازانجي به ختيازي ته پليان لي ئه دا و ئه ويان به پرزگار يده ري و لات
ئه زاني و دهسته يه کي تر به دين بوون و له راپورته کاني خو ياندا به
سوودي خاوه نشکو هومايووني رايان ئه دا. ئه مه به ردا شتي من بوو
له دو سيه کان.

له ژني ف، پاش ليکولينه وه ي هاتو چوکاني به ختيازي له گه ل
خويندکاران و کومونيسته کان و عه ره بي فه له ستيني و ئه فسه ره
پاکردو وه کان ئه م دوو دهسته ييه ئيتر به ئاشکرا ديار بوو. خوا
خو ي پشت و په ناي خاوه نشکو بوو، ئه گينا هه ر له هه مان ساله کاني
۱۹۶۳ د^(۳۱) هه مان به لايان به سه ردا ئه هات که ئه م رو يه خه ي
هه مووماني گرتو وه.

سه رچاوه ي هه واله کاني من له ديار ده نه نييه کان هه ميشه شيخه
بوو. چه ند مانگيک بوو نه له کافه ي ئيسلامبول ئه مبيني و نه له شه قام
و بازار. په نگه له تارانيش نه بوو. سه ير ئه وه بوو ئيمه ي ساواکي

۲۱ - خو ييشاندا نه کاني سالي ۱۹۶۳ له دزي ريفورمي ۶ به ندي شا که له لايه ن
هيزه کاني رژيم و ته نانه ت لات و لووت و زيندانيه به ردا واهه کانه وه به توندي
سه رکوتکرا.

ټاگامان له هيچ نه بوو مه گډر ياري منډالانه ي خويندکاران و جووچکه کومونيسته کان و ټه وه ي پوژنامه کاني پوژمه لآت و پوژواو له سهر پاميار ي پرشننگداری ولآت ټه ياننوس ي و، ټيمه به پارهي نه ختمان ټه زاني. له بن گويماندا شتي وا ټه کرا که به ته وای گيژ و وړي ټه کردين. ټه گډر شيخه خوي ته له فووني بو نه کردايه تم هرگيز نه م ټه دوزيبه وه. ده ولټي ريفورمخوازي سالي ١٩٦٣ لبرا و ده سه لآت به ته و او هتي که و ته ده ست خاوه نشکو هومايووني. دوزنمان (من له شيخه م بيست) وتيان ټه مريکاييه کان ته نها به مارجيک ټاماده ن يارمه تي ټابووري به ټيران بکن که ټيران به شيويه کي گونجاو و له بار ريفورم به رپوه بيه ن.

ټه م زانياريه تايبه ته، بير و هو شي يه کيکي وه کوو مني ټيک دا. ټه رکيک که به من سپيردرا بوو، ليکولينه وه بوو له سهر چالاکي نه يني و ټاشکرا ي پووناکبيران. دوو سي سال له م زه مينه يه دا کارم کرد و ژماره يه ک له پووشنيران و نووسهران و هو نهران که به زماني بيژماني ټومه تيان له شا ټه دا و لايه ني کومونيزمي پووسي و چينيان ټه گرت، گرت و خسته زيندان. جگه له مه هيچي تر نه بوو. هه نديچار له به ره گه دا چه ند داوه ليک خويان ده رټه خست، هه لپه هه لپيکيان ټه کرد و ټه پووکانه وه. کاتيک سه يرم ټه کرد جگه له تراويلکه چي دي ديار نه بوو.

هاويني ټه و ساله به ختيريان له کار خست، زوربه ي ټه و ساواکيانه ي له ټوروپا کاريان ټه کرد بانگ کرانه وه بو تاران تا لايه نگراني به ختير پاکتاو بکري ن. هه روه ها کو مه ليک له خويندکاراني دانيشتووي ټوروپايان بانگ کرده وه بو هاندين و ټيگه ياندين له پيشکه و تنه پرشننگداره کاني ولآت که به هه ول و ټيکو شاني خاوه نشکو شاهه نشا بو ټاسايش و ټاسووده يي ټيران کردوويه تي، به پاس به هه موو ټيراندا گه پانديانن. هه روه ها ساواک هه ولي ټه وه ي دا ټه گډر هه ندي له وانه تا ټه وکاته راپورچي ساواک نه بوو بيتن، به

قازانجی ئاسایشی ولات پرایانکیشیت. له ناو ټه و که سا نه دا که ټه رکی سهرپهرشتی و پرتیموونی ټه و خویندکارانه یان له ټه ستو بوو یه کیان من بووم. ټه وانمان ټه برد بو ټا بادان و ټه سفه هان و شیراز و مازهنده ران و پیشانمان دان له و چند ساله ی ټه وان لیره نه بوون ئیران له سایه ی شاوه چ پیشکه و تنیک ی به خویره وه بینوه.

له نیوان ټه واندا دوو گنج هه بوو به ناوی ده ماوهندی و خانععلی که نازانم بوچی پیمابوو ټاشنان و ټه یانناسم. لییان نزیک بوومه وه. نیوه روږ و شیو له لایانه وه دائه نیشتم و هه ولم ټه دا قسه یان لیده رکیشم. میشکی هه ردوکیان بوئی سه وزیقاورمه ی لی ټه هات^(۲۲). ده ماوهندی زوربللی بوو و ټه وهنده ی ته شه ریکی له لایه ن منه وه ټه بیست به رامبه ر به پرژیمی شاهه نشا، لیم هه لټه گه رایه وه و ټاماده نه بوو بچووکتترین ره خنه بیستی. خه په و خوښ چاو و برو و شیک پوښ. هه ر زوو بووم دهرکه وت کوږی یه کیک له ژنراله کانه و به پاره ی دهر بار نیردراوه بو ټوروپا. ټه وی که یان خانععلی کوږه دارتاش بوو و مازهنده رانی. به پاره ی ده زگای زه ویوزاری پادشایی و به ټاگاداری خاوه نشکو شاهه نشا نارده بوویان بو ټوروپا، به و مه رجه ی دوا ی خویندن و وهرگرتنی دیپلوم ده سال له داموده زگایه کی ده ولټی یان لانیکه م له ده زگای کشتوکال کار بکات. ټه م دوو گهنجه پیشبرکینیان هه بوو و هه رکامیان هه وللی ټه دا زانایی خوئی به سه ر ټه ویترا ده سه لمینتی. جاریکیان خه ریک بوو له سه ر کامیرایه کی وینه گرتن و مه گنیتو فونیک^(۲۳) بکیشن به سه روچاوی یه کتردا و ټه گه ر هاوگه شته کانی تر نه بوايه تن، مروږف نازانلی چی پرووی ټه دا و چییان به سه ر یه ک ټه هیئا. یه کیک به ناوی ټازمایش هه واللی

۲۲- بوئی سه وزیقاورمه: له بهر ټه وه ی له سه رده منی کوندا خواردنی گوشتی دوژمن باو بووه، واتا سه ری بو ټه وه هه لکه نری و گوشته که ی بکری به سه وزیقاورمه. هه روه ها وتراوه ټه و رامبارانه ی که حکومته ټه یانکوژی، که سوکاری ټه بی پرسه ی بو دابین و سه وزیقاورمه بدن به خه لک.

بۇ ھېننام ئەو دوانە خەرىكى شەرى و قېرەن. ئازمايش ھەتئويەھەكى پووهەلمالراو بوو پيى ئەكرد بە پيلاوى ھەموو كەس و ناكەسىنكدا. كاتىكە لىم كۆلایەو ھەركەوت ماوھەك لە ئوروپاى پوژھەلات خويىندكار بوو و لەبەر شاپەرستى ھاتوو بۇ ئوروپاى پوژاوا و سەرنجى كاربەدەستانى بۇ لای خوى راکيشاوھ. كەسوكارى لە ئاخوندە بە دەسەلاتەكان بوون و لە رېگى ناولېزىكردى ئەوانەو لە رېزى خويىندكارە ولاتپاريز و نەيارەكانى كونفدراسيوني خويىندكاراندا بانگھيشتن كراوھ بۇ ئيران.

چيرۆكى شەپەكەى دەماوھەندى و خانەلى بەمجۆرە بوو كە بەپيى فەرمانى خاوەنشكۆ شاهەنشا ديارببەك بە ھەركام لە ميوانەكان بدرى، بەگويىرەى ھەز و پيداويستيان. كورەكان ديارببى وايان بۇ دانرابوو كە بتوانى لەپرووى فەرھەنگيەو ھەركام ديارمەتيان بدات، ھەكوو راديو، كاميراي فوتوگرافى، مەگنيتوفون و جل و بەرگى بوومى... بۇ كچەكانيش كەرەسەى ئارپايشت، ھەزار بى. ھ^(۲۴)، دەسبەند و بازنە و بەرھەمى ھونەرى و بەرمالى پوپەشمينە و لەوبابەتە.

لە ھوتىلى ئەسفەھان ژوورېك درابوو بە ھەردوووكيان و خانەلى و دەماوھەندى پيىكەو بوون. رۆژيكيان كاتىك خانەلى لە گەران گەرايەو، بىنى لەسەر تەپلەكى قەراخ سىسەمەكەى ھەركاميان ديارببەك دانراوھ؛ كاميراي كۆداك و مەگنيتوفونى گرۆندىك. دەماوھەندى كە بىستبووى پيىش گەرانەو بۇ ئوروپا ديارببىان پيى ئەدەن، تۆزىك زووتر خوى گەياندبوويە ژوورەكە و كە چارى بە كاميراي كۆداك ئەكەوئ لەگەل مەگنيتوفونەكە ئەيگورپى. پيى واپوو كاميراكە گرانتەرە و بۇ ويىنگرتن لەوھى دۆستەكەى بەكەلكترە. بەلام ھيشتا نەگەراپوويەو ھەركام سەس سىسەمەكەى خوى، ئەبىنى خانەلى بەو قەلافتە و بالابەرزەيەو، بە جاكەت و پانتوللى شپىرزەو لەبەردەميا

۲۴ - قوتوويەك بوو كە جيگەى دەورى و پيالە و كەوچك و قورى و كارد و چنگال و قەند و چاى و خواردەمەنى ھەبوو و لە سەيران و گەشتدا بەكار ھەتئرا.

وهستاوه و سهيرى ټهكا.

— گورج دايڼيرهوه سهر جيگاگهه، ټهگينا دهم و ددانت پر ټهكهم له خوڼن.

— زور بيځي ټهكهه.

شهرهكه لهسهر ټههه بوو. ههراوهوريه ټهوان ميوانهكان و هاوگهشتهكانى ټاكادار كردهوه و ټازمايش هات بو لاي من و منيش هيشتا نهگهيشتبوووه بهر ژورهكهيان بيستم دهماوهندى هاوار ټهكا: — برؤ، ټيتر ههموو ټهتناسن. ټو دوستى گياني به گياني ټههاريت و كي نازاني ټهه چكارهيه؟

ټوزي وهستام ههتا زياتر گويم له قسهكانيان بو. بهلام ليكدان و ټهه جنيوانهه دهماوهندى ټهيدا به بهچكه دارتاش ريگهه نه دام لهوه زياتر بوهستم. چوومه ژورهوه و وتم:

— جهنابان ټيوه خويندهوار و ټوروپا ديدهن، شهرم ناكهن؟ ټهوانم ليك ههلبري و ټاشتم كردهوه و پازيانم كرد بهوهه مهگنيتوټونهكه — كه لهلايان ههرزانتره — بگورمهوه به كاميرا بويان. بهلام ټهوان تهها لهسهر ټهه شتانه مملانيان نهبوو. وتم كه دهماوهندى خوځ قسه بوو و به نوكتهه خوځ و گالتهكردن ههولي ټهدا كچهكان بو لاي خوځي پاكيشي. لهولاشهوه خانعهه گورجوگول بوو و ټهيتوانى وهكوو مهيموونى لوټيهكان ههلخاتهوه و داواكانى كچان پاپهريئي. ههلبهت كوپه ژنرال به گوناي سوور و چاو و برؤي رهشهوه شانسي زياتر بوو تا كوپه دارتاش كه مپوموچ و ملبهكوين و هونهري دلدارى له بنهمالهوه فير نهبيوو.

ليكم دابهوه ټهه دووانه ههردووكيان پاروويهكى چهورن بو كاركردن لهناو خويندكاراندا. بهتاييهت لهو قوناغهدا كه گهجهكان به توندى كهوتبوونه خوځيان و پييان وابوو به خوځيشاندانى چند هزار كهسى ماموستايان له بهردهم پهرلهمان و دژايهتي دهربرين بهرامبهه به فيلكردن له ههلبزاردندا و مانگرتنى كريكارانى كارگهه

چنين و ئاورېشمې ئهسفههان، ئهتوانن بناغهکانی پڅیمی شاههنشایی بلهرزینن، خراب تېگهیشتبوون. ساواک هه موویانی له بن هیئا. له پهیمانگه ی بالا دهنگی هندی له ئاژاوه گڼپړهکان، که دیار نه بوو کئی هانی داون، بهرزوهو بوو و لهسه ر ئهوهی بوچی یارمه تیهکان براوه، له قهز مانیان گرت. خاوه نشکو فرموویان پهیمانگه ی ماموستایان له بناغوهو دابخری. خهریک بوو ئه بوو به ئاژاوه و پئی ئه چوو خویندکارهکان ئه یانه وئی بیکن به ئاژاوه. کوماندومان تیبهردان. لهت و کوتمان کردن. بهزه ییمان به شتاقیاندا نه هاته وه. ئیتر کهس ماموستا و خویندکاری لیک جیانه ئه کرده وه. ئه لاین هندی له کوماندو زمان نه زانهکان په رتوو کخانه و تاقیگهکانیان تیک و پیک دا. چند کهس له خویندکارانیان له قاتی دوو و سپوه هلدایه خواره وه. یهک دوانیکیان بریندار بوون و پاشان مردن. زور کهس شهق و شرپ کرا و سپسه کهس گیرا. زوربه یان له بهردهستی مندا بوون. سهیرم ئه کرد بزائم کامه یان ئه ناسم. ئه مویست سهردهستهکانی خراپکاران بدوزمه وه و بیان ئیرم بو سهربازخانه. ده بیستیکم له خویندن بئ. هری کرد. بهلام ئاژاوه کوئی پئی نه هات. سی پوژ پاش ئه وه مناله وردکه ی فیرگرکانیش له گه لیان که وتن. له شهقام کو بوونه وه و بیپزیان به خاوه نشکو کرد. پولیس هاته ناو یارییه که وه، ئه وسا دهنگی به ره ی نه ته وه یی بهرز بوویه وه. چند کهس له سهرکرده کانمان گرتن. ئه وانیتر خویان شارده وه یان که وتنه گوو خواردن. به هوئی ئه م پروداوانه وه خویندکاران له ئوروپاش په رهیان به چالاکیهکانی خویان ئه دا و دامه زرانندی کهسانی وا که بتوانن دزه بکه نه ناو ریخراوه ئازاد و ناحکوومیهکان و خویان به «تیکوشهر» پیشان بدن، زور پیویست بوو. من زور سهرم قال بوو. قاچیکم له لیژنه ی سهرکوتکردنی خویندکاران بوو و قاچیکم له ژووری کاره کهم که دوسییه ی خویندکارانی ئوروپا بخوینمه وه و کاری کهسانی وه کوو خانعهلی و ده ماوهندی جیبه جی بکه م.

له گه ل ههر دوو کيان نيوانم خوڅش کرد. متمان هيان پيکردم و ليځم دلنيا بوون زه مزه مه و وتووېژده کاني ئه وانيتر که پييان وابوو پيچه وان هې ولاتپه روهری و نه شي اوی خویندکارانه، بو من بگيرنه وه. له ماوه ی ئه و سئ حه فته دا له گه ل خویندکاران له ئابادان و ئه سفه هان و گيلان و مازهنده ران و خوراسان بووم، له گه ل ئه دگار و تايبه تمه ندى خویندکاره ميوانه کان و ئاره زوو و داواکاري و نار ه زاييه کانيان ئاشنا بووم و به پيشکه شکردنى کاميرا و مه گنيتيفون به ههر دوو کيان، توانيم بيانکه م به راپورتچى تازه کارى ساواک.

ئوه ونده ی گه رامه وه بو تاران، ويستم له گه ل دکتور بيژن قسه بکه م و داواکه شم ئه وه بوو ريگه بدن ئه و دوو نيچيره، دوو سئ حه فته يه ک زياتر له تاران و ئيران بميننه وه تا ه لیکى وا پر ه خسئ بتوانم با شتر له ناو خویندکاره کاني ئوروپادا که لکيان ليوه رگرم. خوشبه ختانه يان به دبه ختانه دکتور بيژن پشووی وهرگرتوو و من ويرا م له گه ل دکتور جهانگير رووبه روو بيم. به پيچه وان هې جارى يه که م که ژياننامه که مى ليوه رگرت و لالوت و خوگر، به بز ه ی دروين و پوليس باز ييه که ی که ده ري هينا؛ ئه مجاره يان زور به پووی خوڅشه وه به خيره اتنى کردم و له سه ر پوښتو کيکي^(٢٥) ته نيشت خوڅيه وه داي نام. ويستم ده رباره ی گه شتى خویندکارانى ئوروپا بو شاره کاني ئيران، راپورتى پي بد هم، په ريبه ناو قسه که م:

— زانيار ييه کى دوورودريژمان له م زه مينه يه دا پيگه يشتو وه. وتيان تو له گه ل دوو خویندکار ئاشنا بوويت.

— ئه گه ر به ريزتان ريگه بدن ئه مه وئى راي خو م له سه ر ئه م دوو خویندکاره به خزه متان رابگه يه نم. پيموايه ئه م دوو که سه به کارمان دي ن. ئه توانين وه کوو که ره سه ی دزه کردن بو ناو ريکخراوه کان که لکيان ليوه رگرين. ههر دوو کيان مايه ی ئه م کاره يان تيايه...

نه يه يشت قسه که م ته واو بکه م:

٢٥ - روښتو ک: کورسى ده سکار. [٤] کرسى ذو ذراعين [N] lenestol [٥] صندلى راحتى.

– زور بیریکې باشه. به پریز، تو نازانی خویندکاران له ئوروپا
چ هه راوهوریا په کیان سازکردووه. هه له بهت ئیمه خو مان که سانی
دزه کردوومان له ئوروپا هه په. ئه وانه هه تا ئیستا ده سکه و تیکې
وده ایان به ده دست نه هی ناو. کوشکی فره هنگیش تا ئیستا زیاتر
به کاری خو یان هاتووه هه تا ئیمه. زور زور بیریکې باشه. ئیمه له
هه موو شوینیک پیویستمان به خه لکی سر به خو مان هه په. هه موو
کاتیک ئه نامانی ئیمه ئه بی وریا بن. له ئوروپاش، له هه ر شاریک
که سئ خویندکاری لییه ئه بی په کیان هیی خو مان بی. له بیرت نه چی
پاراستنی ژیانی شاهه نشا وا له ده ستی ئیمه دا. ئه گه ر ئه رکی خو مان
به وردی و دلسوزییه وه ئه نجام نه دین و دمامک له روخساری
نه زان و لادر و دوخمانییه کان هه لنه دینه وه، زه برمان له خو مان،
له ژیانی خو مان و بنه ماله که مان داوه.

تا حه زکه ی له م وړپنانه ی هه لپرشت، که من ئه و شتانه م وه کوو
گورانی «ئهری به بانانه وه...» له بهر بوو. دهر باره ی شا و نیشتمان
و مه زنا یه تی و ئین وو... له پر پای دایه وه و مه به ستی ئه وه بو
تامی ده م بزانی:

– ئه ته وئ خو ت بنیرین بو ئوروپا و ئه م پاسپارده یه خو ت
جیبه جی بکه ی؟
وه لامم دایه وه:

– قوربان من ئیسته گرفتارم و...
– جه ناب، رویشتنی خوشکت له ماله وه شتیکی گرنگ نییه.
له هیج شوینیک شوپی هه لنه گیراوه... شهیدا بووه و چووه به دوا ی
ژیانی خویدا...

وتم:

– من ئه وه م پی راگه یانندن بو خو م له زانکو خه ریکی لیکولینه وه م
و جگه له وه ش بو خو م له رشته ی مافناسی ئه خوینم و...
– ئه زانم. که ی ته واوی ئه که ی؟

ھىوادارم ھەتا سالىكى تر لە تاقىکردنەو دەرچم و تەواوى بکەم.

– زۆر چاکە، کەوابوو...

راى سپاردم بۆ ماوەى دوو ھەفتەى تریش میواندرى ئەم دوو خویندکارە بکەم.

– مەزاخیان بۆ ئەنیرم. باش میواندارییان بکە...

– من پیم راگەیانندن ئەوانە ھەر ئیستەش ئامادەى خزمەتکردن. مەزاخیشیان نییە. ھەر ئەوئەندە بەسە پاش دوو ھەفتە کە گەرپانەوہ بۆ فەرانسە، بدرینە دەست ساواک. دلنیام کاریان پری ئەکەوی. – خەمت نەبێ.

لەلای ئەوئەوہ یەکسەر چووم بۆ شار. چووم بۆ رەستورانى «چاقالە» مێزىكى چەند کەسەم تاپۆ کرد. دەماوەندى و خانەلى و دوو خویندکاری کچ کە ئەوان ھەزىان لىیان بوو، بانگم کردن بۆ نانى شىوان. داوام لىکردن لەگەل خویندکارەکانى تر نەگەرپانەوہ و دوو ھەفتە میوانى سكرتارىەتى سەرۆک وەزىران بن. ئەمەوى ھۆلى فیردەوسى و مووزەکانى ئىرانى کۆن و ئانتروپۆلۆجى و زانکۆى کشتوکالى کەرەج ببینن و پاشان بە خوشیەوہ بگەرپانەوہ بۆ زانکۆکانى خویمان. پاش خوارنەوہى دوو سى پىک شەراب، سەرەتا دەماوەندى پشکووت و گرى گرت و ھەلیدایە کە کونفدراسیونیەکان بیگانەپەرستن و پارە لە پروسەکان وەرئەگرن و لە نىشتمانپەرەرى تى نەگەیشتون و ئەبى ھەموویان بە کوپ و کچەوہ لە قەنارە بدرین. ئەوہش بەس نییە و ئەبى تۆوى کومۆنىزم لەسەر ەرز ھەلبگىرىت و... من ھەولم ئەدا ئارامى کەمەوہ و پیم ئەوت، ئیوہ خۆتان بۆ «یەکىتى» دروست ناکەن:

– مەگەر ئیوہ لەوان کەمترن؟ زمانپاراو و تىکۆشەر و لىکۆلەر!

یەکىک لە کچەکان وتى:

– مەگەر یەکىتى خویندکارانمان کەمە کە یەک دوانىكى تریش

دروست بکهین.

خانعهلی وتی:

– ئیمه بهس ئەزانین قسه بکهین، بهکردهوه هیچمان پیناکری.

دهماوندی په پرییه ناو قسهی دۆسته کهی:

– جه نابت به لئی، به لام من دهره قه تیان دیم.

خانعهلی وه لامی دایه وه:

– با بیبینین بو خه لکیشی ئەگپینه وه.

من وتم:

– برای به پریز، تویش ئەوهنده نائومید مه به. ههر کهس کاریکی

ههر له دست دیت. ئەبئی ههر دوو دهستان بدهین به یه کا تا دهنگی

لیوه بی.

یه کیک له کچه کان به پالپشتی خانعهلی وتی:

– نا قوربان... ئەویش ئەوهنده دست و پئی سپیلکه نییه.

ئه گهر پیویست بیټ مه له وانیکی شاره زایه. ئەگهر که سیک به پراستی

بیه ویت ریخراوی خویندکاران دروست بکات جه نابی خانعهلی زور

شتی له دست دیت: **بیبار ههرچهند وردیله یه - هینده تیژه وهک**

تاله یه.

بوو به گالته و جه فنگ و کچه ته شه ریکی هه لدا و به کچه کهی

تری وت:

– خانم، تو ئەبئی بزانت!

شهو به خوشی تیپه پی و من به دوو تاکسی ههر چواریانم

نارده وه بو هوتیله کانیان و، پیموایه توویکم چاند که پاشتر

قازانجه کهی به هه موو ئیرانیه کان گه یشت.

ئهم دوانه هه موو سالیک بو بینینی که سوکاریان و له راستیدا

بو بینینی من، له پشووی هاوینه دا ئەهاتنه وه بو تاران و من پاش

خویندنه وهی راپورتی کاره کانیان، که هیشتا کال و کرچ بوو، هه ولم

ئهدا په روه رده یان بکه م.

هه لږه ت هېچ ناوېکي ساواک نه برا. من څوم به فرمانبهری
 وهزیرخانه ی ناوڅو و سه روک وهزیری نه ناساند که کارم پراگه یشتنه
 به کاروباری خویندکاران له سکرتریه تی سه روکی ده ولته. په
 په روه رده کردن و باهینان به ته واوه تی خرابوویه نه ستوی من. ته نها
 من بوم هه بوو پاپورتی کاره کانیاں بخوینمه وه. ته نانه ت دکتور
 بیژنه نیش ناگای لی نه بوو. به س هه ندیچار که پیویست بوایه ت له گه ل
 دکتور جه هانگیر په یوه ندیم نه گرت، که پاشتر بوم ده رکه وت نه ویش
 نه ک هه ر دکتور نییه، خویندنیکی واشی نه خویندووه و به زوری
 نه رته ش نه و پله یه ی پیدراوه. له روکنی دووه هاتووه بو ساواک و
 له سپادا سه رنوگه بووه. نه مانه بویه نه نووسم چونکه کاتیک زانیم
 چین و کین ئیتر لیان نه ترسام. من څوم له وان به بالاتر نه زانی
 و له وه زیاتر به پیویستم نه نه زانی وه کوو سه رها کرپوشیان بو
 ببه م. هه رچی بی راست یان درو من خوینده وار بووم. په رتووکم
 نه خوینده وه. له زاراه ی فه لسه فی و پامیاری تی نه گه یشتم. زمانی
 ئینگلیزی فی ربووم و به زوریش بوایه نه متوانی څوم بپه پینمه وه.
 هه ندیچار نه یدا له سه رم دکتورایه کی ساخته، وه کوو نه و دکتورایه ی
 پارسیه کان وه ریان نه گرت، وه ربگرم. یه کیک نامه که ی بو نه نووسیم
 و منیش به هه ندی پاره پیم نه سه لماندن. له بیبه ختی من نه وه ندیم
 کار بو څوم دوزیبوویه وه و ژیا نی بیسه ربه ری خوشکم نه وه ندی
 پیبه ند کردبووم، به و مه به سته بالایه نه گه یشتم. هه ندی فه پانسه شم
 نه جاویبه وه. دکتوری دروین، دکتور جه هانگیریش له وه تیگه یشت
 که من له و زیره کتر و وریاترم. ئیتر زور څوی بو نه نه گرتم.

دوو سالی ته واو، په روه رده کردنی نه و دوو خانزاده له ژیر
 ده سه لاتی مندا بوو. بو جاری سیهم له مارچی ۱۹۶۳ دا که نه وانم
 بانگه یشتن کردبوو بو ئیران، ناژاوه ی تاران پرووی دا که بوو به
 هوی خویندپرشتن.

نه م ناژاوه یه پیشینیه ی هه بوو. پوژی دووه می جه ژن فه قیکانی

فێرگە ی فەزێیە ی قوم لە قەز ئەیانووست راپەرین بکەن و دژی «ریفۆرمی زەویوزار» بوەستەووە. ئەمجارەیان کۆمەڵەکان بە جل و بەرگی سیقیل بە سەرۆکایەتی ژنپال سەرلەشکر کە ئەوکاتە سەرۆکی ساواکی تاران بوو، وردوخاشیان کردن. بێبەزیانەتر لە سەرکوتکردنی خوێندکاران.

دوو مانگ، بە پۆلەت ئارام بوو و هیچکەس جوولە ی لێوہ نەهات. فەرمانی کەشتی بە دەست ساواکەوہ بوو. هەرکەس دەنگی لێوہ بەهاتایەت دەمی پێ داتەخرا. هەتا پۆژی تاسووعا و عاشوورا کە هەزاران کەس لە بۆنە ی ئایینیدا بەشدارییان کرد و پرسە ی حسین وردە وردە بوو بە ئاژاوہ. من خۆم بیستم هەندێ کەس هاواریان ئەکرد: «بمرئ شا.» داوای ئازادی هەلبژاردنیان ئەکرد و جینویان بە ئینگلیز و ئەمریکا ئەدا. ساواک واقعی و پرمابوو کە ئەم بزووتنەوہ لە کوپۆہ سەرچاوە ی گرتووە؟! سەری بە کوپۆہ بەندە؟ کار بە دەستانی بۆند پایە ی ساواک کە کاریان دژایە تیکردنی کۆمۆنیزم و چەپگەرایی بوو، وتیان کار کاری پووسەکانە!

هەندیکیش بەختیاران بە تاوانبار ئەزانی. هۆکەشی ئەوہ بوو خۆپیشانەران دژی ئینگلیز و ئەمریکا بوون و دروشمی دژی کۆمۆنیستی نەئەبیسرا. لە وەرەمینەوہ، کۆمەڵیک کفن لە بەر هێرشیان کرد بۆ شار و خەریک بوو کیشە کە گەورەتر ئەبوو کە فەرمان درا بیانەندە بەر گۆللە و قالیان بپرنەوہ. فەرمانی تەقەکردن لە لایەن خودی خاوەنشکوۆہ درا. مەبەستیان ئەوہ بوو خەلک بترسین و سەر دەستەکانی ئاژاوہ گێرەکان لەوانی تر جیا بکەنەوہ و بیانگرن. ئەم مەبەستە پاکە ی شاهەنشا بە دەستی ژنپالی فەرماندەری هیزە هاو بە شەکانی سپا و پۆلیس و ساواکییە چە کادارەکان، بوو بە خوینەرێژی و کوشتنی ژمارە یەک جەماوەری بێتاوان.

هەرچەند ژمارە یەکی زۆر کوژران، بەلام ئاژاوہ گێرەکان قوایان بلآو کردووە ژمارەیان لە پینج تا دەههزار کەس زیاتریش

بوۋە. بەرپۈەبەرانى دەزگاكانى تىرىش پاش چەند كاتزىمىر پاپۇز و
 تۆزىنەۋە گەيشتنە ئەۋ ئەنجامەى ژىنرال تاۋانبارە و فەرمانەكەى
 خاۋەنشكۆى خراپ جىبەجى كىرۋە و ئەبۋايە نەھىلى كار بگاۋە
 ئەم پادەيە. ھەر ئەۋ پۇژە ھەۋالدەرىيەكانى دەرەۋە كە ھەموۋيان
 ئامىرى دەستى ئىنگىلىز و كومۇنىستەكانن بىلۋيان كىرەۋە پۇژىمى
 شا ھىچ پىگەيەكى لەناۋ خەلكدا نىيە. پۇژنامەيەكى چەپپەۋى
 فەرانسەيى نوۋسى كە پۇژىمى شا بە ۵۲۲ ملوۋىن دولار بوۋجەى سپا
 و چالاكى ساۋاك ھىشتاش نەيتۋانىۋە جەماۋەرى خۆى باشار بكات.
 چەندەھا ھەۋالگىرى ئەم ئاژاۋە بچكۆلەيان ئەۋەندە گەۋرە كىرەۋە
 و شاخ و باليان پىدا و نوۋسىيان: «كۆمەلانى خەلك ۋەكۋو سىلاۋ
 ھەموۋ شاھقامەكانى شارىيان پىكرىدەۋە. سەربازەكان بە فەرمانى
 ژىنرال سەرلەشكر لە ناۋەراستى شەقامدا كفن پۇشەكانى ۋەرامىنيان
 گۈللەباران كىرە.» ئاژاۋە خەرىك بوۋ ئەگەيشتنە قوم و شىراز و
 شارەكانى تر. ھەر ئەۋ شەۋە، ژىنرال سەرلەشكر، تىكپراى ئىمەى
 ساۋاكييەكانى تارانى كۆكرىدەۋە. نىزىكەى سىسەد كەس زىاتر يان
 كەمتر ئەبوۋىن. وتارى بۇ دايىن و وتى:

— گرىمان ئىستە سەد كەس يان ھەزار كەس ملېان شكاند
 و نىردران بۇ جەھەننەم. چ گىرنگىەكى ھەيە؟ ئىمە ۋلاتەكەمان
 لە مەترسى كومۇنىزم و ماركسىستە ئىسلامىيەكان پىزگار كىرە
 ئەگەر جارىكى تىرىش پىۋادۋى ۋا پىۋىدات، دىسانەۋەش ۋايان لى
 ئەكەيىنەۋە.

سەگىباب دەمەۋەر و زمانپاراۋ قسەى ئەكرد. لەۋ كۆبۈۋنەۋەدا
 ھىچكەس نەيۋىرا لىۋ بىزىۋى. كاتىكە ھاتىنە دەرەۋە، گۆم لىۋو چەند
 كەس لە بەرپىسان منجە منجيان ئەكرد كە فەرمانى خاۋەنشكۆ تەنھا
 بۇ بىلۋەپىكرىدى خەلك بوۋ، بۇ دۆزىنەۋەى سەرمانى ئاژاۋەگىرپىيەكان،
 نەك خۋىنپىشتن. چىپەچىرپ دىژەى كىشا. تەنانەت دكتور بىژەنى
 نۆكەر و پىۋى ژىنرال سەرلەشكرىش سەرى ئەلەقاند.

دوو حیژی نه ته وهی و جه ماوه ری دروست کردبوو؟ ریگه ی به نوینه رانی په رله مان و خه لک دابوو به شداری بکن و کیماسییه کان بلین و خه وشه کان دهر بخن و ریگه ی پیفورم و چاککردن پیشان بدهن؟ مه گهر خودی شا له سالی ۱۹۵۰ دا راوه نه تاییه تیه کانی خویان که له باوکییه وه پی برابوو^(۳۷)، دابه ش نه کرد و له م ریگه یه وه چهنده ها جووتیار و ورده مالیک بوون به خاوه نی زهوی و دهوله مه مند بوون؟ نه وانه ی له گونده کانی دهوروبه ری وهرامین و تارانه وه پژانه خواره وه نه وانه بوون زهویان پی نه گه یشتبوو. هه لبت دوزمنانی سویند خواردوی شا واته کومونیسته کان، قایان بلاو نه کرده وه راوه نه کانی نه فروشی بو نه وه ی به ریال، دراوی قورس بکریت و بینریت بو دهر وه. نیمه دهروازه ی تارانمان پی نه به ستری، به لام که س نه توانی دهروازه ی ده می نه زانه کان بیه سستی؟ ته نانه ت بو راکیشانی سه رنجی خه لک دهستی دایه نه و پیفورمانه ی که هه میشه نه یویست بیکات و یه کیان پیفورمی زهوی بوو که به پیوه ی برد که کللی چاره سه رکردنی هه موو گیرو گرفته کانی ولات بوو. ته نانه ت دهوله تیکی لیبرالی هی نایه سه رکار یه ک دوانیک له کومونیسته کانی پیشووشی تیدا بوو.

هه ر نه م دهوله ته بوو که رایگه یاند:

«نه گهر له هه ر تمه نیکی دارایی دهوله مه منده کان دوو قهران به

نه داره کان نه درئی، چه رخی پوژگار له ته وه ری خوی نه ترازی.»

فه رموویان: «خوا بکا گه دا قه ت هیچی نه بی/ له خوی نه گوری

و خوی له بیر نه چی.»

۳۶ - رهزا شای هه تیو که هیچی نه بووه و به منالی، له بهر نه داری، نه خوش نه که وی و له سه ر ریگه فری نه دهن و خیره ومه مند هه لی نه گرنه وه، له ماوه ی ۱۶ سال پاشایه تی خویدا، تا نه و روزه ی که هه مان ئینگلیس کاری پیی نه ما و نه ک هه ر شاره به در به لکوو ولات به دهری کرد، حه وت هه زار گوندی له دهس خاوه نه کانی دهرهینا و کردنی به ناوی خویه وه. نه مه جگه له سه دان کوشک و کارگه و دامه زراو ...

یەکیک لە وەزیرەکان، کە ئێستە ئەمری خۆی بەجێھێناوە
 فەرموویان: «ئەگەر ریفۆرمی ئاشتیخوازانە بەرپۆه نەچی، شۆرشێ
 خۆیناوی دیت.» راستەکەشی مەبەستی خاوەنشکو ئهوه بوو ئەبێ
 «شۆرشیکێ سپی» لە سەرەوه بکری.

جا ئیتر دیار نەبوو ئەم ئاژاوهگیرانە چییان لە گیانی خاوەنشکو
 ئەویست؟

باشە لە شەپرا خۆ ھەلوا نابەشنەو! یاری، ھەلخە و داخە تیاہ
 و سەرشکانی لەدواہ. دەستەیک تووش بوون. کۆمەلێک نێردران بۆ
 تەراوگە. شتیکی سەرنجراکیش بۆ من ئەو بوو لەم خۆپیشاندانانەدا
 جارجارە ژنی چارشێو بە سەر ئەبینرا. من کە ھەموو پۆژیک لەگەڵ
 دوو خۆیندکاری لە ئوروپا گەراو، سەیری ئەم ئاژاوهگیرانەم
 ئەکرد، لە ھەموو شوینیکیدا بەدوای پوقیەدا ئەگەر پام و پیمابوو
 ئێستە ئیتر چووتە ریزی ئەوانەو. ئەم فەرتەنەہی کە چەن پۆژی
 خایاند لە وری دوو خۆیندکاردا زۆر کاریگەر بوو و ھەردووکیان
 بریاریان دا بەگیان و دلەو ھاوکاری لەگەڵ فەرمانبەرانی دەولەت و
 شاپەرستەکاندا بکەن. بەبێ ئەوہی ناویک لە ساواک ببری، لەکاتیکا
 من خۆم خەریک بوو تۆزیک دردۆنگ ئەبووم.

کار خەریک بوو ئەگەیشتە جیگە خراپ. ئاخەر باسی راپەڕینی
 خەلک نەکرابوو. کاتیگە ئەمینی ئەم دوو گەنجە تەنھا پراولتە
 دیاردەکە ئەبینن و ئەبیستن کە جەماوەر «ھەلبژاردنی ئازاد»ی
 ئەوی و لە قوولایی کیشەکە تی ئەگەیشتن و لە دنیای ئەندیشە
 خۆیاندا شمشیریان راکیشابوو و سەریان ئەشکاند و ملیان ھەلئەکەند
 و لە قەنارەیان ئەدا و ئیتر نازانن لەبن ئەم دروشمەدا چ بەلایەک
 خۆی مەلاس داو. ئەوان قژیان ئەدی و من ئالۆسکان و چەم و
 خەمی قژ، ئەوان ئەبرۆ و من ئاماژەہی بژ. ھەندیجار ئەیدا لەسەرم
 رینگەہیک بدۆزمەوہ و خۆم بگەہنمە سووچیکی ئوروپا و لەم
 گێژاوە رزگار بکەم. ئەمانە بیر و خولیا م بوون. بەکر دەوہ بریارم

دا زمانى بيگانه فير بيم و راکيشانى هم دهماوهندى و خانعلى و
 نه هاريه بکه م به بيانوو و بوى دهرچم.

به لام له هممو شويټيک روخسارى روقيه له خو و بيداريدا
 خوى پيشان نه دام. روقيه ئيتر تهنه نه و خوشکه نه بوو که خوشم
 نه ويست، کى نه لى يه کيک نييه له م له چک به سهرانه. روقيه نه يتوانى
 بووبى به دوژمن. يه کيک بى له وانه ي هاور نه کهن «بمري شا» و
 داواى «هلبژاردنى نازاد» نه کهن. تو بللى پوژيک بى هممو شتيک
 هه لگه پيټه وه و روقيه بوى به پوليس و ناسايش و من بيم به ساواکى
 و يه خسيرى نه و؟ هم بيرانه دهستيان لى هه لنه نه گرتم. شه وانه
 خه وم نه بينى و له ژير گوشارى موته که دا رانه په ريم و نه ميينى
 روقيه به له چکه وه، به روخساريكى تووره و ترسناک، تفهنگى به
 دهسته وه يه و خه ريکه به داس سه رم نه برى.

روژانه به دواى روقيه دا له ناو کوژراو و گيراوه کاندا نه گه رام.
 کوژراوه کانيان له چالک له دهره وهى شار، له شويټيک که خه لک
 دهستى پي نه گات، ناشت. بيستم دوو ژنيس کوژراون. به لام ئيتر
 نه م نه توانى تهرمه کانيان بدوزمه وه. چه ند ژن و کچى گه نج له ناو
 گيراوه کاندا بوون. له ليکو له ره کان پارامه وه و تکام ليکردن کاتى
 پرسينه وه و ليکو ليڼه وه له بنه مالله ي گيراوه کان به دواى روقيه شدا
 بگه پين. له هيچ کوئى هه والى نه بوو. هيوام برآ و ترسام. هه ستم
 کرد خه ريکه کو له م نه کوترى.

نه وهنده ي خويڼد کاره کانم به برى کرده وه بو فه رانسه، پشويه کى
 چند پوژهم وه رگرت و يه کسه ر چووم بو ماللى دايکم و له وئى
 هه سامه وه. مناله کانم ئيتر نه بينى. نه وان له لاي باوه گه وره يان بوون
 و من نه م نه ويرا هيچ بللم و دايکيشم به نه نقه ست يان نه خواسته
 دانى به خويدا گرتبووو، ناوى خوشکمی نه نه هيټنا. له سووچى هه وشه
 له سه ر ستيرى نه ستي له که هه لنه ترووشکا و بيرى نه کرده وه. له سه ر
 به رمال دو عاى نه خويڼد و هه نديجار له بهر خو يه وه زه مزه مه ي نه کرد

و من ئەمبیسست که ئەلئ: «خوایه خۆت هەر دوو مناله کهم بیاریزی، خوایه کچه کهم به تو ئەسپیرم. خوایه ئەگەر ئەتەوی کچه کهم لئ بسینئ، سەرەتا من بکوژە...»

دلم بوی سووتا. لئی نزیك که وتمه وه و پرسیم:

— دایه هیچ هه والئیکى پوقیه نازانى؟
وه لآمى دایه وه:

— نه، به لآم ماوهیه که له مه وپیش ئەم قورئانه ی بۆ ناردم، دهستنووسی پوقیه م ناسییه وه له پشتی قورئانه که دا که پیشکەشی کردوه پیم.

هه وه که م بیئە نجام بوو. که ی، له کوئ، چ پوژئیک، چ مانگئیک، چ کاترمیرئیک، بیاو یان ژن؟ وه لآمى هیچی نه بوو.

دایکم ئاگای له هیچ نه بوو و وای دهرئە خست ئاژاوه ی ئەم گوندییانه هیچ کار ناکاته سەر چاره نووسی خوشکم. به لآم من به پپچه وانە، تیگە یستم که پوقیه و له چکبه سەرەکانی تر هه موویان یهک مالن و پیشکە شکردنی قورئانی پیرۆز به دایکم نیشانه یه که که خوشکم بۆ «من» ی ناردوه و ویستویه تی پیم بلئ کاری خۆم یه کلایی بکه مه وه و تا زووتره خۆم له م گەرداوه دهرباز بکه م. به تایبەت له مکاته دا پروداوی وا پووی ئەدا که ساواک پپشبینی نه کردبوون و هه موانی چه په ساندبوو.

تهنها که سیکه قورس و قوئل له به رامبه ر پروداوه کاندا وه ستابوو و به خوئی نه ئەزانی، شاهه نشا بوو. بیر و هۆشی به ته واوه تی بۆ ئاسایش و خوئی خه لک ته رخان کردبوو. گه وره ترین دژواری له لای ریفورمی زه و یوزار بوو. ئەبوايه ئەو گوندییانه دلکاو بکات که له شار ئاژاوه یان نایه وه. ئەمجاره یان فه رمانی راسته وخۆیان دهر کرد که زه وی ئەبئ به زووترین کات له نیوان جووتیاراندا دابه ش بکری. له بری شاره نارازیه کان و کریکاره کان، که له بن کاریگه ریتی کومونیزم و مه لاکاندا بوون، ئەبوايه په نا ببریته بهر

جووتياره پاكئژادەكان و ئەبى بىكرىن بە خاوەن زەوى. ئەبى واميان پىبدرى تا لە ماوەى پانزە سالدا وامەكەيان بەدەنەو. كۆمپانىيەى ھەوبەش لە گۆندەكاندا دامەزران و بە دەستى خۆيان پىسولەى زەوييان لەناو گۆندىيەكاندا بەشەو. بۆ ئاسانترکردنى كارەكان شەش بەندى شوپشى سپيان نووسى و بەرپۆەبرد. بىدارىيان بە دياردەيەكى ناقانونى راگەياند. تەواوى جەنگەلەكان كرا بە راوونى نەتەو. كرپكارەكانىيان لە قازانجى كارگەكاندا كرد بە ھاوبەش. سپاى زانست پىك ھىنرا تا قانونى خوئىندن بكرى بە زۆرملئ و تاد و تاد. ئەم بەندانە پاشتر بەندى تىشى لئ زىاد كرا. مەبەستى خىرخوازانەى خاوەنشكو لە كەس شاراوە نىيە. بەلام ئەگەر ئەم فەرمانانە و ئەم رىفۆرمانە جىيەجئ نەكرا، ھەلبەت تاوانى كۆمۆنىستەكان و گەرە زەويداران و مەلاكەن بوو، كە لە ھەموو جىگەيەك دەستيان ئەھىنايە رىگەى كارەكان و بەبئ ئەوہى خۆشيان بزەنن تەشوئيان ئەدا لە رىشەى پىشكەوتن.

زۆربەى ئاغەكان خۆيان بە پىخۆشبوونەو ھاوونەكانى خۆيان فرۆشت بە گۆندىيەكان و پارەيان لە بانكەكان وەرگرت و لەبرى ئەوہى لە پىشەسازىدا بىخەنە گەر، ناردىان بۆ بانكەكانى دەرەو. چەند كەس لەو ھاووندارە گەورانە پاشان لە رىزى مليۆنئىرە باناوبانگەكانى ئىراندا ھەژماریان بۆ ئەكرا. ئەمانە ئەو كەسانە بوون توانيان سەرمايەى دەرەكى و تەگبىركارە بىانيەكان بەئىن بۆ ئىران و بە يارمەتى سپا دەست بە سەر سامان و دارايى خەلكدا بگرن. مەلا خاوەن زەوييەكانىش لەم پىلاندا بىلايەن نەبوون. ھەوليان دا ئەم رىسا رەوايە پووچەل بكەنەو. چەند كەسيان لە شازادە عەبدولعەزىم كۆبوونەو و خومەينيان ناو نا «ئىمام».

دەستەيەك لە لاوھەكان كە بە دواى ناو و نىشاندا ئەگەرەن «كونگرەى گەرەى جەماوەر» يان پىكھىنا و رىفۆرمى زەويوزارىيان بە ئامرازى شانازى نەتەوہى و پىشكەوتن و سەرکەوتن دائەنا و بە

ناۋى پىشتىۋانىكىردن لە شاھەنشاشا، ئەيانوۋىست خۇيان دەسەلات بگرن بە دەستەۋە. «موناڧىق» و ئاژاۋەگىر مەگەر دەستىان ھەلئەگرت؟! چەن مانگ پاش پووداۋەكانى مەى ۱۹۶۳ خويئىدكارەكانى زانكۆى تاران كەۋتتە خۇپىشاندان و ئەگەر چەند كەسىكىان لى نەگىرايەت، پەنگ بوو كارەكان لە تەۋەرى خۆى بترازىت. بەلام ئەكرا ئەم ھەللايە بخرىتتە ئەستۆى كومۇنىستەكان و گرنكى پىنەدرى. بەلام لە مانگى مەى سالى داھاتوودا چەند حوجەتولئىسلام لە شارە جۇراۋجۇرەكاندا دەنگىان لى بەرز بوۋىەۋە و گرتتى ئەو ئاخوندانە، مەلاكانى ترى ھان دا بكەۋنە ھەول و نارەزايى دەربىرپىن.

خۆ نەئەكرا بە حوجەتولئىسلامەكان بوترى كومۇنىست و نۆكەرى پووس! ئەۋە بوو زاراۋەى «ماركسىستى ئىسلامى» لەمكاتەدا سەرى ھەلدا.

دوۋ سى مانگ پاش گەپانەۋەى دوۋ كەس، كە سالەھا پىش پايان كردبوو بۇ پووسىە و ئىستا گەپابوۋنەۋە، دىسانەۋە بوو بە ھۆى ئەۋەى سەرچاۋەى ئەم پووداۋانە بگىرپنەۋە بۇ كومۇنىستەكان. ھەردوۋكىان كوشتن. يەكىان تىرەباران كرا و ئەۋى ترىشيان ۋەك دكتور جەھانگىر گىراپەۋە، لە زىندان بە ھۆى نەخۇشپەۋە مرد. واتە لەژىر ئەشكەنجەدا گىانى بەخت كرد. ئەم پووداۋانە لە پروانگەى ساۋاكەۋە بە مەترسى نەئەژمىردرا كە سەرىكى بەند بوو بە پووسىەۋە. ھاۋكارانى سى.ئى.ئى و ئىسراپىلى دەرقەتپان ئەھاتن. بەلام ئەو شەپۆلەى بە بۇنەى قانونى «پارىزراۋى پامىارى سەربازەكانى ئەمريكايى» ھەلىگرسا، ئىتر نەكرا بە ھىچ پىنەيەك دادورن بە پروسەكاندا. بەپىى ئەم قانونە سەرباز و ئەفسەرى ئەمريكايى بە تەۋاۋەتى پارىزراۋوبون و ئەگەر تاۋانئىكىان بگردايەت، دەزگاكانى داد و پۇلىسى ئىران نەى ئەتوانى لىيان بپرسىتەۋە و دەستپان بۇ ببات. نەيارەكان ئەو قانونەپان ناۋنا «كاپىتۆلاسىۋن». ئاخوندى پلەبالاى ۋەكوۋ ئايەتوللا خومەينى و

ئايەتوللا شەرىئەتمەدارى پۇژى لەدايكبونى ھەزرەتى زەھرا بەياننامەيان بلأو كردهوہ و ئەم بەياننامەيە وەكوو برووسكە بلأو بويەوہ. بازارى تاران بۇ يەك پۇژ داخرا. كۆگاكانيان بەست و كۆگاداران يەك پۇژ نەچوون بۇ كار. ئەو راپۇرتانى لە لايەن دەماوہندى و خانەلى و ئەھاربييەوہ، سەبارەت بە چالاكبيەكانى كونفدراسيۇن، دژى ئەمريكاي تالانكەر و پژىمى خاوەنشكۆ ھومايوونى ئەگەشت، بە ئەندازەيەك توند بوو كە بەپيى راپۇرتى خانەلى ئەوانيش پەكيان كەوتبوو و دەرەقەت نەئەھاتن. ئەھارى كە ويستبووى لە كۆبوونەوہيەكى خويىندكاراندا داكۆكى لەو قانونە بكات تيرتيريان كوشتبوو. شلەژاويى گشتى گەشتە رادەيەك كە چەند كەس لە نوينەرانى خۇفۇشى پەرلەمانيش نەياريان دەرپرې و داواى رپونكردنەوہيان لە دەولەت كرد. سەرۆك وەزيران گەنجيكي ساويلكەى يئەزموون و سووراوكەر بوو كە پاش كونگرەى ببوو بە سەرۆك وەزيران. لە پەرلەمان ھەرەشەى لە پيرە يئىدانەكان كرد و بۇ ئەوہى دەسەلاتى خۇى بنويىتى، خومەينى دوورخستەوہ بۇ توركيە و تاوانەكەشى «ھاندانى خەلك بوو لە دژى بەرژەوہندى نەتەوہ و ئاسايش و سەربەخۇيى و يەكپارچەيى ولات.» ئەم ھەوالە لە پۇژنامەى فەرميدا بلأوكرايەوہ. پاش دوورخستەوہى ناوبراو، پۇژى سيھەمى نۇقامجبرى ۱۹۶۶دا چەند كەس لە گەرەكانى بازار و مەلاكان گيران و زيندانى كردن. ساواكبيەكان بە توندى كەوتبوونە پەلەقاژە و ھەستيان ئەكرد سەر پشتمى كارەكان خەريكە لە دەستيان دەرئەچى. ئاژاوە خەريك بوو ئەگەشتە شارەكانى تروش. بەشى زۆرى ھيژە سەربازيەكان لە زۆربەى شارەكاندا ئامادەباش بوون. ھەر ئەو پۇژەى خەلك لە مزگەوت بە مەبەستى ھەلوەشانندنەوہى «پاريزراوى راميارى سەربازانى ئەمريكايى» و نەيارى دەرپرېن بەرامبەر بە دوورخستەوہى خومەينى، كۆبوونەوہ، ھەر ئەو پۇژە سەرۆكى گشتى ساواك كە كابرايەكى خۇشبيژ و

نەترس بوو، ھەموو فەرمانبەرانى لە ھۆلى گەورەى ساواک کۆکردەوھ و لە پەراویزی وتارەکەیدا و لەژێر پەردەدا داواى لە ھەموان کرد داکۆکی بکەن. گوايە لەوھ ئەترسا دەسەلاتى بەرپۆھەردنى خەلک بکەوێتە دەست سپا.

لەم کۆبوونەوھەیدا ئەیویست رینگە بەوکارە بگرئ. لای راست و چەپمەوھ دکتۆر جەھانگیر و دکتۆر بیژەن دانیشتبوون. ھەردووکیان سەریان داخستبوو و جارجارە بە دزییەوھ سەیریکى یەکیان ئەکرد. پزیزیک لە پێشمانەوھ ژنرال سەرلەشکر دانیشتبوو. سەربەرز و شەق و رەق. ئەتوت پێشبینى رووداوانى کردووە و ئەیویست لە ھەموان تیبگەيەنئ ئەگەر ئەو بکری بە سەرۆکی ساواک ئەتوانئ ھەموو ئاژاوھ و نائارامییەک بکوژنئیتەوھ. دکتۆر جەھانگیر پئی وتم:

— خوا بکات کار نەکەوێتە دەست ئەم کەلەگایە، ئەگینا رۆژگارمان رەش ئەکات.

ئەمویست قسەى پێدەرخەم. پرسیم:

— بۆچی وا ئەلئى؟

— پاشان پئت ئەلئیم. ئاگات لە خۆت بئ لەم رۆژانەدا پارە لە

کەس وەرئەگرئ.

چ وەلامیکم ھەبوو؟ پرسیم:

— مەگەر چئ بووھ؟

— زۆر خاوى. ھەتا ئئستە لەگەل چەند منالە کومۆنیستى

دەمپاراو رۆوبەروو بووین، بەلام لەمەولا تووشمان بووھ بە تووشى

مەلای زیرەک و دنیا دیدە، کە خەریکن ژئیرپئمان ئەدەنەوھ. گوئ

بگرە بزائە چئ ئەلئى. وانەى لئوھەرگرە. بەکارمان دئت.

پاش کۆبوونەوھەکە بە شئوھەيەکی خۆمانى قۆلیم گرت:

— چئ رووى داوھ؟

— مەگەر راپۆرتى خوئندکاران بە وردى ناخوئئیتەوھ؟ ئئستە

ئئتر رووسەکان نین کە خەریکن ژئیر پئمان گەسک ئەدەن. واديارە

ښنگليز و فه پرنسه و ئالمانيش كه وتوونه ته ته كيان. ئه وانيش زوريان
 حزه له م ريسايه نيبه. هيچ هه واليكي روقيه ئه زاني؟

- هيچ. تو چيت بيستوه؟

- له مړوژانه دا كومه ليك ژنيان گرتووه. چهند كه سيان هاوته مهنی
 روقيه ن. بړو دوسيه كانيان بخوينه ره وه. بهلكوو هه واليكت دس
 كه وت.

ناوی ژنه چارشيو به سهره كانم لپرسى. نهى ئه زاني يان نهى
 ئه ويست بيلی. پهنگيشه ويستبووی به شتيكى تره وه خريكم كات.
 وتی:

- هه موويان له م ناوانه يان هه يه: سه كينه، روقيه، زينب،
 تووبا... ناسنامه كانيان خو له لای ئيمه نيبه. ئه مهى دوايى پهنگه
 ناوی خو ی بى.

پي نه وتم بوچی وه ها دلله راوكييه تى. زور دژوار نه بوو يه كيكي
 كه م ئه زموونى وه كوو من تينگات كه دلی له ناوه وه ته په ته پيه تى.
 ئه مه راست بوو. به لام من هيشتا هيچ مه ترسيه كم له سهر خوم
 هه ست پي نه ئه كرد. كه وتمه شوين كاری روقيه.

چووم بو لای له چك به سهره گيراوه كان. يه كسه ر خوم گه يانده
 ليكوله ر و بهر پرسه كان. هيچيان چاره نووسى روقيه يان نه ئه زاني.
 وام ليك دايه وه دكتوره كانى هاوكارم، يان له پرووى هاوده ريبه وه،
 يان بو ئه وهى په ننگيكم پيبدن، هه موانيان له كاری روقيه ئاگادار
 كردبوو. دوسيه كانيان پيدام. له پرووى ئه م لاپه پانه وه دهر كه وت چهند
 كاترمير يان چهند پوژى بردووه هه تا ژنان و كچانى تازه كار دم
 بكه نه وه و دان به راستيدا بنين. ديار بوو له ژير گوشاردا به هر
 شيوه يه كه بو يان كراوه وه كوو قامچى يان جنيو و تووره بوون
 و ئه شكه نجه و توقانندن قسه يان پي دهر خستوون. به لام ئه م ژنانه
 جگه له بير و باوه ر چييان هه بوو؟ په يوه ندييان به كه سه وه نه بوو
 و به هاندانى مه لاکانى گه پره ك له خو پيشان دان به شدارييان كردبوو.

«مەلا، فەرموۋوبوى بېرۇن، خېرى ھەيە!» جگە لەمە ھىچيان نەبوو ددانى پېدابىنن. ناۋى مەلاكانى گەرەكىشىيان نەئەزانى. زياتر لە بېستوپېنج ژن و كچى لەچك و چارشىۋو بە سەريان گرتىبوو. نزيكەى بېست كەسيان پاش دوو سى رۇژ ئازاد كرد و وادانرابوو كە چوار پېنجهكەى تىرىش (ھەلبەت وەرگرتتى ھەقدەس بەگوڭرەى توانايان بە پىويست زانرابوو) ئازاد بكەن. چەند رۇژ لە بەيانيەو ە تا شەو كاغەزەكانى ئەوانم خوڭندەو. ھىچم دەست نەكەوت. بەوردى سەيرى ئەو شتانەم كرد لە مالى تووباو ھىنابوويان. ويئەيەكم بينى لە كۆرپىكى رەوزخوڭندن^(۲۷) ئەچوو. چەند ژنى چارشىۋو بە سەر و چەند پيرەميردى تيا ئەبينزا. تەنھا رەوزەخوڭنەكە ديار بوو و ئەوانيتىر ھەموو پشتيان لە كامىراكە بوو و تەنھا چارشىۋى رەش شىۋەيەكى لەشيانى ئەنواندەو. لەگەل ئەو ەشدا ھەستم ئەكرد يەكيان رەنگە روقىە بى. دلنيا بووم لە ئەندىشە زياتر نىيە. بەلام منى خنكاوى ناو كىژاو بو چلە پووشىك ئەگەرپام خوڭى لە گەرۋوى كىژەنى مەرگ پى رىزگار بكەم. ئەگەر شوڭن پىيەكى روقىەم دەستكەوتايەت، ھەر ئەوكاتە بوى دەرئەچووم و خوڭ لەو بەلايە رىزگار ئەكرد كە خەرىك بوو ھەموومان تىك بشكىنى. لەو ھەموو پرسىيار و پەرۋەندە خوڭندەنەو ە گەرپانە دەسگىرەيەكم نەدۆزىيەو ە خوڭى پياھەلواسم.

چەندىن مانگ تىپەرى. ھەمىشە لە ھەول و تەقەللادا بووم و نىگەران. بوڭم رىكەوت بو بينىنى سى كەيبانوۋەكەى خوڭ: ئەھارى، خانەلى و دەماۋەندى بچم بو ئوروپا. نەچومە ژىربار. ھىشتا

۲۷ - رەوزە: گىرانەو ەى سەربردەى ئايىنى و بەتايىەتى بنەمالەى ەلى كورپى ئەبوو تالىب و تراجىدىيەى كەربەلا و كوژرانى حسىن و يارانى بە ھۆنراو ە پەخشان وەكوو سەردۆلكە، بەتايىەتى لەناو شىعەى ئىراندا، لە مانگى مەپرەم و رۇژانى تاسووعا و عاشوورادا، كەچى لە ھەمان رۇژانى نۆ دەى مەپرەم لە ولاتى وەكوو «مەغرىب» ئاگرى شادمانى ئەكرىتەو ە و مىلانن جەزنانە وەرئەگرن، ئەمە لە كاتىكا كە بە گوڭرەى شەجەرنامەى بنەمالەى پاشايەتى ەلەوى مەغرىب، شای مەغرىب مەمەدى شەشەم بە ۴۸ پشت ئەگاتەو ە بە ھەزرتى ەلى.

ئەوھەندەم پاشەكەوت نەكردبوو بتوانم بۇ ماوھەيەكى باش خۆم لە ئوروپا راگرم. ئەمزانى دكتور جەھانگىر بەردەوام ئەچى بۇ بانك و پارەكانى ئەگۆرپتەو بە دولار و فرانكى فەرانسە. تازەپياكەوتووى زمان نەزان ئىستە ھاتووچووى بانكى ئەكرد و ھەژمارى بانكى ھەبوو و لاسايى گەورەكانى ئەكردەوہ. بەلام من ھىچم نەبوو. ئوتومۆبىلىكى پەرپووت و خانوويەكى چوار خەوہ و كۆلىك وامى بانك. تازە چووبووم بۇ نياوہران، مەزاخى مانگانەى دوو منالەكەشم لە ئەستۆم بوو. ئىتر پارەيەكى وام نەبوو بىگۆرمەوہ بە دراو. ئەگەر پىم بگەيشتايەتە فەرەنگ، گەرانەوہم نەبوو. لە ھەمان كاتدا بىرى گەشتكردن بۇ ئوروپا لەكۆلم نەئەبوويەوہ. پاش راپەرىنى مانگى ماى و پەرەگرتنى چالاكى خویندكاران، پىشنىازم پىكرا بۇ لىكۆلپنەوہى كارى ئەوان بچم بۇ ئالمان. بەلام من خۆم بوارد و بىانووم ھىنايەوہ كە وا باشتەرە يەككى ئالمانى زان بئىردرئىت بۇ ئەو ناوہندەى ئاژاوەى خویندكاران. نەم ئەزانى خەنيمەكان بە نھىنى و ئاشكرا، ئەيانەوئى لە كۆل خۆيانم بگەنەوہ يان سەرکەوتنم لە كارەكاندا وەكوو خزمەتكردنى راستگۆيانەم، ھەر لە گرتنى مامۆستاكانى زانكۆوہ بگەرەتا يارمەتيدانى ئەوانى تر بۇ دزىكردن و، پووخۆشبوون بەرامبەر بە بەپۆوہبەرى ياخى و پامكردنى دوو خویندكار كە ئىستە ئىتر لە سىخوړە شارەزاكانى ساواك بوون لە نيوان خویندكارەكانى ئوروپا دايە كە بەرپرسان ئەيانەوئى پاسپاردەى قورسترم پى بسپىرن. راستەكەى ئەگەر ئەم پوقىە مالۆيرانەى خوشكم نەبوايەت من ئىستە بۆخۆم كەسىك ئەبووم و ئەمتوانى لە لەندەن يان لوس ئانجلس بىنەوہبەرەيەكم ھەبىت. داخى گرانم. چ تەوقىكى خستۆتە ئەستۆم دۆست... بە قاچىكى شەل و پىنوسىكى شكاووہ ئەبى بەردەوام چاوم لە دەرگا بى تا بزانم كى وەلامى ھەرەشەكانم ئەداتەوہ و نان و ئاويكم بۇ ئەنئىرى، تا لەبرسان نەمرم.

پاش پروداوھەکانی مانگی مای و ھەراوھوریای مەلاکان، ئەو چەتوونانە ھەموو پۆژیک سەریان ھەلئەھینا و بە ھەر دەنگیکەوھە کہ لەوانەوھ بەرز ئەبوویەوھ، ساواک ئەیزانی چ ھەلەیەکی کردووە و لە شوینکەوتنی کومۆنیستەکاندا توندپەوی کردووە و دوژمنی راستەقینەیان لەبیر کردووە کہ لە ناخی کۆمەڵی ئێراندا خۆیان ھەشار داوو. تاکسیەکانیش مانیان گرت و ئیتەر لە ھەپس و ئەشکەنجە نەئەترسان. سپاش بۆ ئابرووبردنی ساواک ئەیانویرا بە ئاشکرا لە دادگای سەربازی داکوکی لە نەیارەکان بکەن کہ خۆیان بە پزگاریخواز ناوبەین. لە ھەموو خراپتر کوشتنی سەرۆکوھەزیری سوورواسپیاو کردوو بوو، کہ ماوھەیک پێش ئەھاری و خانەعلی خۆی گەیاندبووھ پلەي بالای پەيژەي سەرکەوتن لەسەر قانونی کاپیتۆلاسیون، لە بیست و دووی جانیوھەری ۱۹۶۵دا بە گوللەپەکی نەیاران تروپکر. ئەم گوللەپە درا لە دلای ساواک. ساواک ئەویان گەیاندە ئەو پلەيە و ئەوھش سزای توورەبوونی لە پیر و پاتالەکانی پەرلەمان بوو.

دادگای سەربازی بۆ شوینەگومکێ، بە ھەموویەوھ چەند ئەفسەری بە تاوانی «بەشداریکردن لە کوشتنی سەرۆک وەزیران و ئامادەکردنی راپەرینی چەکدارانە و سیخوپی بۆ دوژمن» گرت و ھوکی دان بە زیندانی ھەتایی و تیرەباران.

خودی دکتۆر جەھانگیر پێش دەسەلاتداریتی سەرۆک وەزیری شیکپۆش پیی وتم: «سووچی خۆمانە. ئەم جەنابە گروپیکی دروست کردبوو و ئەیویست خاوەنشکو فریو بدات و دەسەلاتی ولات بگرت بەدەستەوھ. پێش ئەوھي ئیمەي سپا دەسپیشخەری بکەین، ساواک ھەر لە ئوروپاوە ئەوی بۆ ئەو کارە ناودیر کردبوو. بەلای سووچی ئیمەيە. کاری ھەر بزنیک نییە خەرمان کوتان/ گای تیری ئەوی و پیاوی لیزان. بەداخەوھ...»

قسەکەي تەواو نەکرد. ئەیویست بەلای بەختیار پویشت و

نه مایه وه. ئەگەر ئەو ئەبوو ئەم پۆژانەمان نە ئەبینی. له و کاته وه که خاوه‌نشکۆ، به‌ختیاری کارکه‌نار کرد، لێره و له‌وی ئەمبیسیت زۆربه‌ی سه‌رانی ساواک له شاره‌کان و ئوروپا و ئەمریکا له‌سه‌رکار لائەبه‌ن، یان پله‌یان دائه‌به‌زینن. به‌لام ئەم ئالوگۆرپه له پروانگه‌ی هاوکاره‌کانی منه وه کاریکی ئاسایی بوو. هه‌رچی بێ له هه‌موو داموده‌زگا و وه‌زیرخانه‌یه‌ک سه‌روخوار پیکردن هه‌یه، بۆچی له ساواکدا نه‌بێ؟ ورده ورده ئەبیسرا که ئەم لا بردن و دانانانه لایه‌نیکی رامیاریشی هه‌یه و له پشت په‌رده‌وه ورده شتی وا هه‌یه، که یه‌کیکی وه‌کوو من ئەویش ته‌نها به‌چهند سال پێشینه‌ی کارکردنه‌وه، ئینجا له پله‌کانی خواره‌وه‌شدا، تیگه‌یشتنی کاریکی ئاسان نه‌بوو. تاک و ته‌را یه‌کی وه‌کوو دکتور جه‌هانگیر که له‌گه‌ڵ به‌ختیار له سپاوه هاتبوو به‌راستی مریدی ئەو بوو. هه‌ندێ ئاماژەیان به‌وه ئەکرد ته‌نها شاره‌زاکان ئەیانتوانی تیگه‌ن چ ئاگریک له‌بن خۆله‌میشدا شاراوه‌ته‌وه. به‌تایبه‌ت من له کاتی خویندنه‌وه‌ی دۆسیه‌ی خویندکاره‌کانی ئوروپادا (ئه‌وه‌ش بلیم ورده ورده خه‌ریک بوو ئەبووم به‌ پسه‌پۆری به‌شی خویندکاران) ئەمبیسیت و ئەمخویندوه ژنرال به‌ختیار له ئوروپا و ئاسیا بیکار دانه‌نیشتوه و خه‌ریکه دژی به‌رژه‌وه‌ندی بالایی ولات پیلان ئەگێرێ. ته‌نانه‌ت له نیوان خویندکاره‌کانی سه‌ر به ساواکیش ده‌مه‌قاله ده‌ستی پیکربوو. له هاوینی ساڵی ۱۹۶۵ پشوو‌یه‌کی یه‌ک مانگه‌م وه‌رگرت و چووم بۆ سویس.

سه‌ره‌تا چووم بۆ ژنیف خۆم به «مه‌ملوک» ناساند که هه‌ژماری دارایی خاوه‌نشکۆ له بانک و له بازار و کومپانیا بازرگانیه‌کان له ژێر چاودێری ئەودا بوو و سه‌رۆکی ساواک بوو له و کانتۆنه. ئەو منی له ئەنجامی سه‌ره‌پرشتی کردنی سێ گه‌نجی سه‌ربه‌ساواک ئەناسی. گورج تیگه‌یشتم راپۆرته‌کانی کونفدراسیۆن که له هه‌موو جیگه‌یه‌که‌وه ئەدری به نوینه‌ری گه‌پۆکی خاوه‌نشکۆ له سه‌رانسه‌ری

ئوروپا، ئەدری بە ئەو. هیشتا نهگه یشتبوومه بهروه دهستی کرد به سکا لاکردن:

– جه ناب ئەم که بیانوانه ی تو هه مووی هه ر خه ریکی پابواردن. ئەگەر له م بهرده ستانم بویستایهت، سه دی تری وه ک ئەوانه هه بوو. ئەو هه موو مه زاخه قورسه تو دات به دهستانه وه. مه بهست ئەوه بوو دوو وشهش بخوینن. یه کیان ئەو ئەهاریه ئیسته شهش ساله لیره ئەخولیتته وه. هه لبت ئەبێ بلیم یه مه یان خۆم پامکیشا. به لام ئەو دوانه که ی دهسپه روه ده ی تو ش له مه ی من باشتر نین. هه لبت خزمه تکارن و زانیاریه کی زۆریان له پووداوه کانی ناوه وه ی کونفدراسیۆن و ناکۆکی ناوخۆی حیزبه کان و به ره ی نه ته وه یی و چه په کانی تر به ئیمه داوه. به لام ئەم زانیاریانه له لایه ن خه لکی تریشه وه به ئیمه ئەگات...

تا حه زکه ی خراپه ی ده ماوه ندی و خانعه لی وت. ئاو یکی ساردی پژان به سه ر ده ستدا. تینه گه یشتم ئەویست هه لویستی من بزانیان به پراستی له ته مه لی و کاره سه رسه رییه کانی ئەوان وه په زه. بریارم دا به زووترین کات پێیان پابگه م و ئەگه ر بۆم پوون بێته وه هه لیه یان هه بووه و که مکاریان کردووه، باش گوێیان پابکیشم. به پێچه وانه ی ئەم سیانه زۆر زۆر به شان و باهووی یه کی کدا به ناوی «ئازمایش» هه لیدا و، وتی خۆی ئەدا به ئاو و ئاگر دا و له هیه چ ناترسێ.

له خۆم پرسی «ئازمایش کییه، کی بوو؟» هاته وه بیرم له تاران له سه رده می بانگه یشتنی خویندکاره کان بۆ ئێران دیبوم. وتم:

– ئەمه هه ر ئەوه نییه له پوژه هه لاته وه پرایکردوه و هاتوه بۆ پوژاوا؟

خۆی بوو.

چه ند پوژیک له ژنیف بووم و له وپوه چووم بۆ پاریس و له

هوټل «به‌رزیدان» خان‌علیم بانگ کرد.

ئیسټه ئیتر ئه‌یزانی بووه به ساواکی و خه‌ریکه خزمه‌ت ئه‌کا به سه‌قامگیربوونی پڅیمی شاهه‌نشا. زوړیش ئاگره‌که‌ی تیژ بوو. هه‌میشه‌ ځوی به‌ حیزبی ئه‌ناساند و لایه‌نگری پلاتفورمه‌که‌ی ئه‌وان بوو، به‌لام نه‌ به‌و ئه‌ندازه‌یه‌ی به‌ره‌ی نه‌ته‌وايه‌تی و گروپه‌کانی تر زیز بکات. ئه‌و زانیاریه‌ی له‌سه‌ر کونفدراسیون دای به‌ من زور سه‌رنج‌راکیش بوو. به‌تایبه‌ت که‌ ژماره‌ی کچه‌کان پوژ به‌ پوژ زیادیان ئه‌کرد و ئه‌مانه‌ له‌و رووه‌وه‌ که‌ حه‌زیان له‌ حه‌زلیکه‌ری بوو و له‌ ئه‌نجامی ئه‌و ئازادیه‌ی پاش دوورکه‌وته‌وه‌ له‌ سنووری مال‌وه‌یان په‌یدایان کردبوو، به‌ ئاسانی رائه‌کیشران. هه‌م له‌ رووی رامیاریه‌وه‌ و هه‌م له‌ پوانگه‌ی بارودوخی ژیانیه‌وه‌. زور جار پڅی ئه‌که‌وی کچان له‌گه‌ل هاوما‌له‌کانیان ئه‌بن به‌ هاوسه‌رین و پیکه‌وه‌ ئه‌خه‌ون. ژماره‌یه‌ک له‌م کچانه‌ ئیستا له‌ ریزی چالاکونه‌کانی کونفدراسیون دان و ته‌نانه‌ت خو‌شیان خه‌ریکه‌ ئه‌بن به‌ ده‌سه‌لاندان. سه‌رنج‌راکیش ترین خالی راپوړته‌که‌ ناوه‌ینانی کچیک بوو به‌ ناوی «مه‌له‌که» که‌ شه‌ش مانگ بوو له‌ناو خویندکاره‌کاندا په‌یدای ببوو و ئه‌یانوت له‌ فه‌له‌ستینه‌وه‌ هاتوو. یه‌کسه‌ر که‌وتمه‌وه‌ بیرى روقيه‌. چوومه‌ بنج و بناوانی رووداوه‌که‌وه‌. له‌ کوپوه‌ ئه‌زانی؟ وینه‌یه‌کم پیشان بده. په‌نگی روخسار و چاوی کچه‌ی فه‌له‌ستینیم پرسى. مه‌گه‌ر له‌ فه‌له‌ستین چ باسه‌؟ چه‌په‌کانی ئیران له‌ فه‌له‌ستین چی ئه‌که‌ن؟

هه‌موو بیستراوه‌کان و لیكدانه‌وه‌کانی څوم له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی که‌ هه‌موو نه‌یاره‌کان په‌نا ئه‌به‌نه‌ به‌ر فه‌له‌ستین و له‌وی وهرئ‌ه‌گیرین و له‌ هه‌لومه‌رجی ژیانی دژواری سه‌ربازیی ئه‌ویدا ځویان رائه‌گرن و شیوازه‌کانی جه‌نگی ناوځو فیژئ‌ه‌بن و گورجوگول و شاره‌زا ئه‌چن بو و لاتانی عه‌ره‌ب و ئیسلامی؛ هه‌موویانم یاداشت کرد. به‌پرای خان‌علی ئه‌گه‌ر راست بئ یه‌کیک له‌ گه‌نجه‌کانی قه‌شقایى وانه‌ و خویندنی

بەرەللا كىردۈۈە و چوۋەتەۋە بۇ «مەمەسەنى» ھەتا لەۋيۈە جەنگى پارتىزانى بەرپا بىكات، كارتىكىردنى ئەم كچە بوۋە كە لە فەلەستىنەۋە ھاتوۋە. ھەلبەت قسەكانى خانەلى تا رادەيەك قەبەكىردنى پيۋە ديار بوۋ. من زياتر لە مەلەكەم كۆلایەۋە و بۆم دەرکەوت كچەي فەلەستىنى دايكى ئيرانى و باوكى عەرەبى فەلەستىنە و بۇ خويىندن لە رشتەي پزىشكى ھاتوۋە بۇ ئوروپا و لە جەنگ و مەنگى پارتىزانى ھىچ نازانى. بەلام ھەر ئەم فەلەستىنە بىرى شپىرزە كىردم. لەۋە زياتر لە خانەلىم نەكۆلایەۋە. تەنھا بەزمانى بەرپىسىك كە بە بەردەستەكەي خۆي ئەلى، فەرمانم پيدا تا دوو ھەفتەي تر راپورتىكى تىروتەسەل لەسەر خويىندى خۆي لە رشتەي فيزىكىدا ئامادە بىكات. تۈزى پرىنگايەۋە، بەلام شىۋازى فەرماندەرانى من رىگەي پى نەدا بويرى بەرپەرچ بداتەۋە:

من ئەچم بۇ گەشت و تا دوو ھەفتەي تر كە ئەگەرىمەۋە تو ئەبى بە وردى پىم بلېي لەم چوار سالەدا كە پىكەۋە كارمان كىردۈۋە چ جۆرە دىپلۇمىكت وەرگرتوۋە؟ ئەم راپورتە بۇ كەلك وەرگرتن لەتو لەناو ئيران زور پيۋىستە.

وتم و رۇيشتم و بەوم نەوت ئەچم بۇ ميونيخ تا ئەم فەرمانە بە يارى دىرىنى ئەۋىش بدەم.

ئەم دەماۋەندىيە لەۋ چەۋرە فىلەبازانە بوۋ. پوودار. بىشەرم و بىچاۋورپوۋ. ۋەكوو زەرگەتە لە لىكەۋە وىزەي ئەكرد بۇ لىكى تر. لە ھەموو شوپىنك چىروۋى خۆي ئەۋەشاند و شىلەيەكى ھەلئەمژى. لەم چوار سالەدا لەۋ كاتەۋە موۋچەي لە ساواك وەرئەگرت، لە شارىكدا خۆي بۇ رانەگىرابوۋ. سەرەتا لە پارىس بوۋ ئەيۋىست مافناسى بخويىنى. سى سالىك ئەبوو زۆربەي ئەۋانەي كە بەرزەفېرى بىپايە بوون، ئەيانوۋىست خويان بخزىنە دادگاۋە و بىن بە دادوەر و پىيان وابوۋ ئەگەر مافناسى بخويىن لە دادگا جىگەي خويان ئەكەنەۋە و لەۋيۈە بۇ ۋەزىرخانەي كاروبارى دەرەۋە و پاشان

رېڼگه ی سهرکه وتن ئاواله ئه بوو. به لام ئه م پاريسى به دل نه بوو و خوی هه لدایه لیون. له وی پشته ی ویژده ی فره انسهی هه لپژارد. به لام زانی فره انسه که ی نه گه یشته ته ئه و راده یه بتوانی دیپلومیکی پی وهر بگری و بو ساواکیش جیاوازی نه بوو. له هر شوینیک خویندکاری ئیرانی لیبویه ت ئه و شوینه شوینی کارکردن بوو بو که سانی وه کوو دهماوهدنی و خانعلی. چوو بو کارتس له نه مسا که یه ک مانگه ی پشوی سالانه ی له وی بباته سهر. به و چاو و برؤ پده ش و قره لووله یه وه، کچ په سند بوو و توانی له گه ل کچیک تیکه ل بییت و ئاوسی بکات. به زوری باوکی که له شاپه رستیدا ناوبانگی هه بوو، ئه و کچه ی هیئا و ئیتر به سترایه وه و نیشه جی بوو. له گه ل ژنه که ی چوو بو میونیخ تا له وی له په یمانگه یه کی تایبه تی که ئاسانتر دیپلومی ئه دا، له رسته ی خانوبه ره دهستی کرد به خویندن و که به ناوبانگی ئه ندازیاره وه بگه ریته وه بو ئیران. له ژنه که ی جیا بووه وه و مناله که ی لای دایکی دانا و خوی له و ولاته مایه وه.

ویستم توندوتیژ له گه لی بجوولیمه وه. زانیم ئه و ئاگره گهرمه ی من داره ته ره کانی ئه و ناسووتینی. سهره تا داچله کام. بینیم ئه و کوره ی له سهر مه گنیئوفونیک له گه ل هاوریکه ی به رئه بوونه یه ک و من بووم له کوآن هلمگرتوته وه، که چی خه ریکه له گه ل منیش دم به دمه ئه کات. به وه وه ئه نازی که باوکی له نزیکانی خاوه نشکوویه و ئه توانی ملی هه موو که سیک بشکینی.

زوری پینه چوو بو م دهرکه وت سهری به نده به جیگه یه کی تره وه و قسه ی من به پوولیک ناکری. هیچ به پیویستی نه ئه زانی راپورتی کاره کانی خوی بدا به من و به زمانی بیزمانی تیی ئه گه یاندم ئه و له گه ل به رپرسیانی بالاتر له من کار ئه کات. و به پیویستی نازانی راپورتی زور نهیئی بدا به منیک، که بو خوم له کاتی پشودام. بابه ته که م له گه ل مه ملووک باس کرد. بو م دهرکه وت ئه ویش قسه ی هه لیت و په لیت ئه کات. به وجوره به هیچ ئه نجامیک نه ئه گه یشتم.

به ته له فوون له گه ل دکتور جه هانگير قسه م کرد و خوم به پشکينه ري
 وه زيرخانه ي پوره رده، له نووسينگه ي بالوي زي گه پوکي شاهه نشا،
 که به کاروباري پاسپورتي خویندکاره کان رائه گه يشت، دايه ناساندن.
 بوم دهرکه وت هه نديکيان له گه ل ژنرال به ختیار که ئه و کاته له
 ژنیف بوو، په یوه ندى نهينيان هه يه و راپورتیكى تیروته سەلم له
 چالاکیه کانی ئه و دروستکرد، که بۆ کارى داهاتوم زور یارمه تیدەر
 بوو. گه پامه وه بۆ تاران و به بئ ئه وه ی به دکتور بیژن و دکتور
 جه هانگير بلیم، خوم گه یانده جیگری سه رۆکی ساواک، راپورتیكى
 پوختم سه باره ت به چالاکى گرووی لایه نگرانی به ختیار به تاییه ت
 له ناو خویندکاراندا ئاماده کرد و پیشانم دا که چون پرۆپاگه نده ی
 رامیاری خه ریکه ئه بئ به خه باتی چه کدارانه له ئوروپادا و ئه وه ی
 له ده سپه روه رده کانی خوم وه کوو خانعەلی و ئه هاری بیستبووم به
 دانانه وه ی بومب له کونسولگه ری میونخ، توژی چه ورترم کرد و
 وام دهرخست، به رگريم کردوه له وه ی بومب تر له نزیک کوشکی
 فه رهنگی پاريسدا بته قیته وه و کاو لی بکات. جه نابی جیگر له کاتی
 قسه کردن له گه ل مندا په ره کانی دۆسیه که ی هه لئه دایه وه و لی
 ئه پرسیم خویندمن له چ راده یه ک دایه و هانی ئه دام دوکتوراکه م
 وه ربگرم. به کورته قاپی ئه ویشم دزی و له مه به ولاره ئیتر پله و پایه
 و ره سیدی من له ئابروو و پله و زانیاری و هوش و شیلگیری ئه م
 ده ست و پیوه ندانه ی سپا زیاتر بوو. یه که م ئه نجامی کاره که م ئه وه
 بوو که مه ملوک ترۆ کرا و ئیتر نه گه رایه وه بۆ ئیران. به لام به و
 پاشه که وته فراوانه وه که هه یبوو چوو بۆ ئه مریکا و چون شیوه ی
 کارکردنی ئه وم دوزیبوو یه وه و ئه و خوی ئه یزانی چ ره نگیکم
 لیداوه، بۆ ئه وه ی بتوانم ژیر پیی به تال بکه م و بیتلینم. جا ئه و له و
 که سانه یه ئه بئ سمیل چه ور بکات و، ریکه وتین مانگانه پاریه ک
 بخاته هه ژماره که م له بانکی سویس و ئه بئ بلیم به راستی له و
 که سانه بووه هه تا ئیسته راستگۆ یانه ئه و ئه رکه ی به جی گه یاندوه.

ئەو تازیاریانە (۲۸) پاش چاوپیکەوتنی جەنابی جیگر دەستم کەوت
 ئەو بوو کە پینگەم پیدرا شوپی دۆسیە ی زۆر زۆر نھیتی سەرۆکی
 گشتی بگرم و پینگەم هەبوو بە ئاگاداری جیگری سەرۆک لە هەر
 دۆسیە یەک بکۆلمەو و پاش وەرگرتنی پەزماھەندی ئەو بپریار بەدەم
 و جیبەجیبی بکەم. بەدەختانە ئەبێ بلیم لە دۆسیە ی خوشکەدا جگە
 لەوہی من خستبوومە بەردەستیان، شتیکی زیاتری تیا نەبوو. کاتیکی
 پینگەیان پیدام دۆسیە ی ئەفسەرەکان بخوینمەو، تازە حەوت سال و
 شتیکی بوو لە ساواک کارم ئەکرد. بەو شیوہیە پینگەیان بە ھەموو
 کەسیک نەئەدا. من ئەو کاتە سی و دوو سال تەمەنم بوو، بەلام
 شاکارەکەم لە زانکۆ، راپۆرتی چالاکیەکانی بەختیار منی خستبوویە
 دۆخیکی واوہ کە زۆر کەس ئیرەبیان پی ئەبردم و پقیان لیم بوو و
 لە ھەمان کاتدا کردبوومی بە جی متمانە و برۆی سەرانی ساواک.
 لە سەرەدەمی سەرۆکیەتی بەختیاردا ساواک چەقی دەسەلاتی ولات
 بوو و، بە گوتە یەک بپریاری لە خودی شا زیاتر ئەرۆیشت. تەواوی
 دامودەزگا و ھەزیرخانە و کومپانیا تاییەتەکان لە زۆر دەسەلاتی
 ئەودا بوو. ئەوھندە بەس بوو یەکیکی وەکوو من دەم ببزیوئ و بلی
 فلانە بەرپۆھەری گشتی نەیری رژیمن، دەسبەجی نانیان ئەبەست
 بە کۆلی ئاسکەوہ. خەلکانی وەکوو من زۆر بوون. بە گوتە یەک
 —یان باشترە بلیم بە گوتە ی شیخە کە ئەیوت لە رادیۆ بیگانەکانی
 بیستووہ— ساواک پەنجا ھەزار فەرمانبەری ھەبوو. بەلام ئەمە
 درۆ بوو. جەنابی سەرۆک وەزیر باسی ھەزار و پینجسەد کەسی
 کرد. مەبەستیان فەرمانبەرە فەرمیەکانی ساواک بوو. بەلام ژمارە ی
 زمانگێر و سیخوڕ زۆر لەوہ زیاتر بوو. من خۆم کاتیکی لە لەندەن
 بووم لانیکەم سیسەد راپۆرتچیم ھەبوو لەناو خویندکاران و ئەو
 مامۆستایانە ی بە ناوی لیکۆلینەوہوہ ئەھاتن بۆ دەرەوہ و کەسانیکە
 لە بانکەکان و فرۆکەوانی و ئیران توور و تلەفیزیونی ئیران و

۲۸ - تازیار: privilege (ناوەناو) باشتی و لەبیشتری (F) امتیاز (N) privilegium (A) امتیاز.

کومپانیاکاندا کاریان ئەکرد. ھەروەھا ئەو بەرپەلانی ئەی کە لەقەز بە خۆیان ئەوت بازرگان. دەزگای بالۆیزی گەرۆک لە ژنیف لانیکم ھەزار سیخوڕ و بەردەستی ھەبوو.

لە دۆسیەیی ئەفسەرەکاندا خۆیندەمەو، کە لادەران و کومۆنیستەمان بلۆیان ئەکردەو، سەرۆکی ساواک خانوویەکی یەک ملیۆن دولاری دروست کردوو و لە ماوەی چەند سالدا پارەییەکی یەكجار زۆری کۆکردۆتەو و لە سەرانسەری ئێراندا باخ و سەرای کریو و لە ژنیف و کالیفۆرنیا قیلای خۆی ھەیه. لەبارەیی ئەم ھەوالە لە دانیشتیکی تایبەتی لەگەڵ دکتۆر جەھانگیر قسەم کرد. وتی:

— ئەمانە ھەمووی درۆ و دەلەسەیی دوژمنانی ئێرانە. تازە ئەگەر راستیش بیّت. ھەقی خۆیەتی. ئەبێ وڵاتیکی بەم گەرەبەیی بەرپۆھە بیات. ھەرکام لە ئێمەش بەشیکمان لەم وڵاتەدا ھەیه. ئەرکی سەرۆک لە ھەموومان قورستەر. بە ھەلەییەکی بچووک سەرەونگوم ئەبیّت. کەوابوو ئەبێ مووچەشی زیاتر بێ.

لەبیرمە پۆژیکیان لەبەردەم سەروان فەرزان کە سەرۆکی پۆلیسی لە ئەستۆدا بوو، لەگەڵ پوقیەیی خوشکم بوو بە قسەمان. لەپاسیتدا پوقیە و فەرزان بوو بە دەمەقالەیان. باسی دەولەتی تازە بوو کە ئەبیویست ریفۆرم بکات و پێگە لە خراپە و دزی و بەرتیلخواردن بگرێ و لە جیگایەکدا وتبووی کە داراکان ئەبێ لە ھەر تمەنیکی دارایی خۆیان، دوو قەران بدن بە نەدارەکان، ئەگینا کارەکان ناچێ بەرپۆھە. ئەم سەرۆک وەزیرە لە سەرەتای ۱۹۶۲دا ھاتە سەرکار و ئەوئەندی پێنەچوو پەرلەمانی ھەلوەشاندەو کە زۆربەیان نوینەرانێ زەویدارە گەرەکان بوون. ھەتا بە قسەیی خۆی نەتوانن پێگە بە ریفۆرمی وڵات بگرن. دیار بوو ئەم خانانە لەگەڵ دەولەتی تازە ناکۆک بوون و قاویان دائەخست ئەمریکاییەکان گوشار بۆ خاوەنشکو ھومایوونی ئەھینن و داکوکی لێ ئەکەن.

یہک وہزیری ہەر ئەم کابینە یە ھەنگاویک زیاتر چووہ پێشەوہ و وتی: «ئەگەر نەتوانین لە ڕینگە ی ئاشتیخوازانەوہ ڕیفۆرم بە ڕیوہ ببەین، لە داھاتوویەکی زۆر نزیکدا ولات ئەتەقیتەوہ.»

لەم قسانەوہ پاشتر «شۆڕشی سپی» کہوتەوہ.

روقیە گالنتە ی بە ڕیفۆرم ئەکرد و ئەیوت: «باش خەریکن خەلک کەر ئەکەن. ئاخر لەم خانانەوہ ھەتا ئیستە ھیچ بە کەس گەیشتوہ، تا ئیستە بگات؟»

فەرزان زیاتر پاریزی ئەکرد. وا تینگەیشتم زۆر ھیوای بە سەرۆکی ساواک ھە یە و پێیوابوو ئەگەر ھەموو کارەکان بکەوینتە دەست ئەو، دلنیا بوو ڕیفۆرم بە ڕیوہ ئەچی.

من لە ھەر جینگە یەک کہ بۆم بکرایەت ئاگری ئەم مشتومرپانەم خۆش ئەکرد. ھەلبەت مەبەستم سیخوپی کردن لە مالی خۆمان نەبوو. پێیوابوو ئەبێ خەلک بجوولین و لە بیروپرایان تینگە ی. فەرزانیش سەرەرای ئەوہ ی تا ڕادە یەک ئاگای لە کار و فرمانی من ھەبوو، زۆریش خۆی نەئەپاراست و قسەکانی ئەکرد. بەتایبەت ھەر ئەو شەوہ قسە یەک لە دەمی دایکم دەرپەری کہ زۆر بەواتا بوو. وتی: «ئەم ئاغە ی فەرزانە پیاویکی چاکە. کیماسی ئەوہ یە دلێ بە بەختیار خۆشە و، ھەر لەخۆ یەوہ سەوزی ئەو پاک ئەکات و گوتە ی ڕامیاری ئەھینێ بۆ مالی ئیمەش.»

پرسیم:

– چۆن دایە؟

وتی:

– زۆر شای خۆش ناوی. حەز ئەکا بەختیار بیی بە ھەمەکارە. چووہ ناو بیرەوہ. لە دۆسیە ی ئەفسەران و لیکۆلینەوہ و لێرسینەوہکاندا، باسی ڕژیمی کۆماری ئەکرا.

راستەکەشی لەو سەردەمەدا بەختیار، زۆر لە ڕۆژنامەکاندا دەرکەوتبوو و لە ھەموو شوینێ وینە و باسی ئەو بوو، کہ چووہ بۆ

۱۰۰

ئەمریکا و لەگەڵ کئیدی دیداری کردووہ. لێرہ و لەوئ ہەرکات ناوی سەرۆکی ساواک ئەبرا، پرسگری ریفۆرمی زہویش ئەہاتہ پئشہوہ. لە ئەنجامی ئەم راپۆرتہدا چہند ئەفسەری پایہبەرز و بەرپۆہبەری گشتی لە وەزیرخانہکان و لە سپا کەرکەنار کران. دوو جیگری وەزیر و چہند بالۆیز لە ئوروپا و ئەمریکا خانەنشین کران. لەبری ئەوانہ چہند ئەفسەری جئ متمانہی خاوەنشکو دانران. یەکیک لە مەرجەکان ئەوہ بوو کە تەواوی کاربەدەستانی سپا، ہەر لە سەرۆکی ستادہوہ بگرہ تا فەرماندەرہ پایہبەرزہکان، ھەموویان ئەبوايہ یەک دوو سال لە شا گەنجتر بن. تەنانەت فەرزان خوئی خانەنشتن کرد، چونکە تۆمەتی ھاوکاری لەگەڵ بەختیاران لێدابوو. ماوہیەک لە مالی خویمان و لە ریزی دۆستەکانی روقیہدا نەمینی. ھەتا رۆژیک بیستم بەرنامە ی ھەیہ بچئ بو ئوروپا. لەکەسم نەپرسی ئەو ھەموو پارہی لە کوئ ھیناوە کە بتوانئ بچئ بو فەرہنگ. خودی تەیمووری بەختیار ھیچکەس بپرزیزی پئنہکرد. ئەیانوت تیکەلی ئەو لەگەڵ خیلئ بەختیاری رەنگە ببئ بە ھوی ئازاوە و پشئوی. لە دۆسیہدا بینیم کە بەختیار جاریکی تر گەشتی کردووہ بو ئەمریکا و کئیدی بینوہ. راپۆرتی دووردریژ لەم بارہیہوہ لە ساواکی ئەمریکاوہ گەیشتبوو. بالۆیزی ئیران بەرپرس کرابوو، وردەکاریبەکانی ھول و تیکۆشانی بەختیار و ھاتوچۆی لەگەڵ سی.ئی.ئی بخاتہ ژیر چاودیریبیہوہ. لە دۆسیہدا شتیکی وام نەدۆزیبہوہ. تەقەیان لە تاریکی ئەکرد. ھیچی وا لە راپۆرتەکاندا نەبوو کەلکی ھەبئت. مانەوہی ئەو لە ئەمریکا زۆری نەخایاند و ئەوہندە ی نەبرد لە مالکەکی خوئی لە فلوریسان بینیان.

لە رووی ناوہرۆکی ئەو وتارانہوہ لە ئوروپا و ئەمریکا دەربارہی بەختیار بلاوئەکرایہوہ و لە دۆسیہیەکی چہند ھزار لاپەرہبیدا راکیرابوو، دەرئەکەوت رۆژنامەنووسەکان لە ھەموو لایەک بە شوئینیہوہن. لە مالیک کۆمەلک ئیرانی ھاتوچۆ ئەکەن.

من په ځه ساواکيه (مورانه) پوزور ځه لمله وي

خویندکاران، دهسته دهسته له ئالمان و ئینگلیز و فهپانسوه هه چن بۆ لای. تهنانهت له رۆژنامهکانی دژی ئیرانیش که له ئوروپا له لایه ن حیزب و گروپه جوړاوجوره کانه وه بلاوئه کرانه وه، جار جاره نویسنیکی دهرباره ی بهختیار تیدابوو. رۆژنامهیه ک نویسی بهختیار ئهیه وی له گه ل پروسه کان په یوهندی بگری.

رۆژنامهیه کی ئینگلیزی نویسی گه شتی خاوه نشکو بۆ ئه مریکا له پاش لابرندی بهختیار، بۆ هه وه بووه به لاین له کنیدی و سی.ئی.ئی وهر بگری پشتگیری هه وله کانی بهختیار نه که ن. دهسه لاتدارانی ئه مریکایی به لاینیان دابوو، به مهرجیک خاوه نشکو هوما یونی ریفورم بکات. تهنانهت سه رۆک وه زیری ئه وکاته که خوی پرۆژه ی ریفورمی پیشنیار کردبوو، ئه یویست بچی بۆ ئه مریکا و خوی دهسه لاتی ولات بگری به دهسته وه. به لام خوی جه ربه زه ی ئه و کاره ی نه بوو. براکه ی نارد که ئه ویش هیچی له دهست نه هات. تهنانهت خاوه نشکو هوما یونی له وتاریکدا فرموویان بهختیار له گه ل زه ویداره گه وره و مه لاکان دژی ریفورمی زه ویوزارن و کوشتنی یه کیک له به رپوه به رانی ریفورم له پاریزگای فارس، پیلانی بهختیار بووه. تا ئه م راده یه له هه مو سووچیکی ولاتا دزه ی کردبوو.

دوو سی سال وا دهرئه که وت بهختیار ئارام بووه و ئیتر چالاکي رامیاری نییه. به لام ئه م بیدهنگیه رواله تی کار بوو. پووداوه رامیارییه کان پیشانیان ئه دا که جی پی ئه و له هه موو خراپکارییه کاندایاره. له مسالانه دا هه ندیجار هه والیکي له به غدا و به یروت و هه ندیجاریش له ژنیقه وه ئه گه یشت. نامه یه کی گه یشت به یه کیک له خزمه کانی به ناوی سه ردار که هه راوه ریا یه کی زوری به ریا کرد. ئه م بهختیاریه له ترسان نامه که ی دا به ساواک و داویان لیکرد هه ول بدات له نامه گوپینه وه له گه ل بهختیار به رده وام بیته. هه موو جاریک به لاینی ئه دا و جیبه جیبه ئه ئه کرد. ئاخره که شی هه ر نه چوو ه ژیربار. ساواک یارمه تی له دوست و خزمانی ژنه که ی

وہرگرت. دہرکہوت ئو لہوہ زیرہکترہ کلکی ببی بہتہلہوہ.

پاش کوشتنی سہرۆک وەزیری شیک پۆش، لە دەوروہریہکانی بکوژ بیسترا، کہ یهکیک لە تاوانبارەکان لە بەغداوہ ہاتووہ و لە ژنیف چاوی بە بہختیار کہوتووہ. دوو مانگ و نیو دواى ئوہ، لە حەوشەى دەربار، کاتیکە خاوەنشکوۆ ھومایوونى ئەیویست سواری ئوتۆمۆبیل ببیت یهکیک گوللەیهکی پیوہنا، ئەویش دوو سەربازی کوشت و خۆی کرد بەناو کۆشکدا و گوللەیهکی تر نرا بەو ژوورەوہ کہ خاوەنشکوۆ ھومایوونى لەوئى خۆی شارەدبویەوہ، بەلام زیانى پینەگەیاندا. لە دۆستان و ئاشنایانى بکوژ شەش کەس کہ بە کومۆنیست ناسرابوون و لە ئینگلیز ئەیانخویند یان خویندبوویان، گیران. لەناو ئوہ بەلگانەى لە گیرفان و مالەکانیان دۆزرایەوہ، یهکیان ناوئیشانى بەختیار بوو لە ژنیف. لە گەشتى خاوەنشکوۆ بۆ برلینى پۆژاوا، خویندکارە ئیرانیەکان کردیان بە ھەللا و پینگەکیان بەست. دۆژمنەکانى ئیران لە برلین نووسیان ساواکییەکان بە دار و کوتەک کہوتوونەتە گیانى خویندکارەکان — ھەلبەت ئەم ھەوالە درۆیە و ساواکییەکان ھەرگیز کەتنى وا ناکەن — و لە شەر و پیکادان لەگەل پۆلیسدا خویندکاریکی دۆژمنى ئیران کوژراوہ.

لەمکاتەوہ ھەموو ھەولئى ساواک تەرخانکرا بۆ دۆزینەوہ و دژایەتیکردنى دۆژمنانى ئیران و خویندکارە لادەرەکان لە ئوروپا.

سەدان پاپۆرت، لەمپۆژانەدا، لە ھەموو پینتەختەکانى ئوروپاوہ دەربارەى بەختیار و پەيوەندى ئە لەگەل خویندکاران و نەیاران ئەگەیشت. ساواک لەمکاتەدا ئەیویست توانای خۆى لە ئوروپا بەھیز بکات. نوینەرێک بە ناوى سکریتیرى دووہم و راویژکاریک لە پایتەختەکانى ئوروپا بەس نەبوو. ئەبوا کارى نوئى بۆ خەبات دژى دۆژمنانى ولات ئامادە بکرى. ھەر لەم پۆژانەدا بوو کہ دکتور جەھانگیر پیوتم:

— ئەتەوئى گەشتیک بەکەى بۆ فەرەنگستان؟

نهم ئه زانی چ وه لاميک بدهمه وه. ئهم پيشنيزاه خافلگيري کردم. دؤخیکی ناله بار بوو. ژنه که م تازه مردبوو. مناله کانم بيسه رپه رشت بوون. دايکم له و ماله کاوله دا نهی ئه توانی ئاگاداريان بگات. برپارمان دا مناله کان بنيرم بؤ «نه ته نز» بؤ لای باپيريان. چاوه پروان بووین باوه گه وره ی مناله کان بی. و له گه ل خوی بيانبات. هاتنه که یان له م هفته بؤ ئه و هفته دوا ئه که وت. دهستم به سترابوو. دیار نه بوو چی ئه که م.

ئه گه ر ئه موت به لئ باش. په رنگ بوو گومانم ليکا ئه مه وئ به تنه ها به جيی بهيلم و خوم دهر باز بکه م. پرسيم:
- مناله کانيش ئه به م؟

- خولی کادری دهر وه چه ند مانگيکی پيئه چی. جگه له وه په رنگه هر له و چه ند مانگه ش زياتر نه بی. ناشتوانی له يه ک شار بمينيته وه و جي خوش بکه ی. ئه گه ر پيويست بی ئه بی له شاريکه وه بچی بؤ شاريکی تر.

شه و باسه که م له گه ل دايکم و خه سوم کرده وه و ئه وانيش نه یان ئه زانی ئه بی شادمان بن یان غه مگین. هر ئه و شه وه، خوشکم که ئيسته ئيتر به بی رووده ربايسى و به بی دهره فته و درگرتن، شه وانه نه ئه هاته وه بؤ ماله وه و ئه یوت له گه ل دهسته خوشکانی خه ريکه بووتیکيکی تازه له ناو فرؤشگادا دروست ئه کا و ئه یه وئ وه کوو کاکي بیی به کرپار و فرؤشه ی کالاً؛ ته له فوونی کرد و هه واليکی پيدايين که من تيگه يشتم چون خافلگير کراوم.

بؤ دوو هفته ئه چوو که س فهرزانی نه ديیوو. له ماله وه ی نه بوو، ون بوو. پاشان که ليکم دايه وه ئه م دوو هفته یه ريکه وت بوو له گه ل ئه و پؤژهی هه والی به ختیار له به غداوه گه يشتبوو. به یانیه که ی چووم بؤ لای شيخه. مه گه ر به ئاسانی ئه دؤزرايه وه؟ دوو سئ پؤژی پيچوو. نه مويست به ته له فوون زوری له سه ر برؤم. تنه ها پرسيم: «چ هه واليکی فهرزانت لايه؟»

ئهم شېخه له و فيله بازانه بوو بو څوۍ. وه لامي دايه وه: «فه رزان كنيه؟ ناويكي وام هرگيز نه بيستوه. به لام زور حزم نه كړد بتبينم.»

جي ژوانمان ديارى كړد. هر نه و ژوره ي مالى څوم كه له وي كونيكم پيدا بوو.

به گه يشتنى، دهر گام بو كرده وه و پيكيك ئاره قى تيزم بو څو يشم و بو نه و يش تي كړد.

— دهنگوباس؟

— هه واليكي زور څوش نييه. پيش نه وهى تو دست بكه ي به لپرسينه وه څوم دست پيئه كه م. نه م روقيه ي خوشكت زور سهره له قتيه تى. چى نه كا؟

— چى نه كات. نه يه وي له گه ل چه ند دوستيكي بووتيك بكات وه و هه ندې كاروبارى باستر بكات.

— كاكه توش زور څاوى، كامه بووتيك؟

— قسه بكه. نه گهر نه ويړى يه ك وشه ي خراب دهر باره ي خوشكم بلې! دهمت نه شكينم.

— نه خير جه ناب، خراب تيگه يشتى. باسى نه و شتانه نييه. نه م خوشكه ي تو له وانه نييه. له وكاته وه ته لاقى وهر گرتوه، نه وهنده رقى له هه مو پياويكه نه توانې به تفيك هه زاريان بخنكيښى.

— نه ي باسى چييه؟

— من هيچم نييه، څوت وه ستاى. پي پابگه. له دهوروبه رى بكو له وه. له گه ل هه ندې خه لكى وا تيكه له كه من څوشم لپيان نايه ت.

— له گه ل كى؟

— نه گهر نه مزانى پيم نه وتى. من چاكه ي توم نه وي. نه و چاكه ي له دژوار ترين پوژانى ژيانمدا پيت كړدم، له بيبرى ناكه م. نه مانه سه ريان په روښى سه رى څويانيان نييه، بو هر كاريك ئاماده ن.

زور داگيرام. به څوم وت: «ئاو له جه رده ايه و ئيمه به تينو ټي

ټهگه پښين/ يار له ماله وويه و ټيمه به دهوري جيهاندا ټهگه پښين. من به دواى دوژمنانى خاوه نشكوډا ټهگه پښيم كه له ناويان بېم و بياندهمه دس دادگا. ټهوسا له بن گوڼى خوډا شتى وا پووټه دا مروټ تيك ټه دا.»

كارم يه كجار زور بوو. دهره تم نه بوو سره م بخورينم. شه ويكيان كه زانيم پوقيه له ماله وويه، دايم خريك كرد و چووم بو ژوورى خوشكم. دولابى جله كانيم دا به يه كا و قه فه سهى پهرتو كه كانيم سه روبن كرد. ټه مزانى حيزيه كانيش سه ره تا گه نجه كان به كاغز و پهرتو كه وه خريك ټه كه ن و ټه وسا ټاوه زيان ټه دزن و له پڼگه ي راست به دهريان ټه كه ن. چاوم خريك بوو دهر ټه پهرى كاتيكه ناميلكه و شه و نامه كانم بينى له و بابه ته ي له دوسيه ي لاده راندا هه بوو: «شيوازى به ننگى پارتيزانى له كووبا»، «خه باتى چه كدارى، ته نها پڼگه ي رزگارى»، «ټايه پڼگه ي ټاشتبخنوازانه هه به؟»، «خه باتى چه كدارى و به ربه رچدانه وه ي تيورى مانه وه»، «پښمهرگه ي ښار»، «خه باتى چه كدارى هه م ستراتيژيك هه م ټاكتيك» و سه دان په ربه ي مه تر سيدارى تر كه دوژينه وه ي ته نها يه ك لاپه ربه ي له لاي هه ر مروټيكي گومانليكراو، لانيكه م چه ندين سال زيندانى هه بوو.

هه ر به ناو ژوره كه دا هاتم و چووم و پرسيم، چي بكه م؟ له گه ل خوشكم قسه بكه م؟ چنگ بكه م به قزيا و بېرمنه وه؟ به دايم بلنم چي؟ بنه ماله ي نه ته نزي چيم چي ټه لين؟ ټه وهنده له ناو ژوره كه دا هاتم و چووم، كاتيكه دايم هاته ژوره وه و ناميلكه و جل و به رگه كانى بينى، من ټاكام له خو م نه بوو و ټه وم نه بينى.

– ټه وه چي ټه كه ي؟ بو شته كانى پوقيه ټه ده ي به يه كا؟
پرسيم:

– هېچ ټه زانى خريكه چ قورپك ټه كا به سه رمانا؟ خريكه چ به لايه كمان به سه ر ټه هيني؟

له پړووی نه زانیه وه ئه م قسانه م کرد. له دهم دهر په پری. قازانجی چی بوو دایکم نیگه ران بکه م؟ گورج هاتمه وه به خوم دا و تم:
 - هیچی وانیه. وامزانی مشک چووته ناو جله کانی. ویستم بیگرم، مه ترسه ئیسته کویان ئه که مه وه. به پوقیه هیچ مه لی.
 دایکم باوهری نه کرد:

- نه خیر، شتیک هر هیه. من ئه وندنه گوج نیم که ئیوه پیتان وایه. منیش له هندی شت هر تیئنه گه م. بوچی هر دوو کتان کاره کانتان له من ئه شارنه وه؟ نه جیبه خانمیش له هندی شت تیگه یشتووه؟

نه جیبه خانم خه سووم بوو.

- له چی تیگه یشتووه؟

- ئه وهی که ئیوه هر دوو کتان کاری وها ئه که ن ئیمه سهری لیده رناکه یین. نوجیبه خانم ئه لی همیشه پارهی زوری له گیرفان دایه و کاتیکیش لی ئه پرسی چی ئه کپی و ئه فروشی وا ئیمه نایینین، وه لام ناداته وه. جگه له وهش منی بیبهخت چهنده قسه لوکی خه لک بیستم. دهر ودر اوسی به بهر چاوی منه وه و به تانه و ته شهر گالته به ساواک ئه که ن و منیش ناتوانم خوم پابگرم. مه گهر شووم ساواکی بووه یان کورم؟

یه ک دوو کاتزمیر که له مالی دایکم بووم، به وجوره بوله ی هات که پوقیه ش ئیسته ئیتر وه کوو توی لیها تووه. هم مو تان کاره کانتان له من ئه شارنه وه. پاشان له سووچی کی ژورده که دا له پیچکه یه کی قورسیه که دا کز بوو. ته زیحی هه لئدا و نزای ئه خویند و فوی ئه کرد و دیسانه وه نقه نق.

له وپه پری په ژاره و نیگه رانیدا چومه وه بو مالی خوم. نه م ئه زانی چی بکه م؟ راپورت بده م؟ به دهستی خوم خوشکم بکه مه ناو کیژاوه وه؟ مه گهر ئه کری بابه تیکی به و گرنگیه بشارد ریته وه؟ خوم دا له نه خوشی. ته له فوونم بو دکتور جههانگیر کرد که دلّم تیکچوووه

من ڀڳت ساواڻيءَ (مورانه) - پور پور ڳوٺ

و له ډوښه وهوه بهردهوام هيلنج ٿهدهم و تهنانهت ناتوانم بچم بؤ لای دکتوريش.

دهرگای ژووره کهم داخست و خوم دا به سهر موبله کهدا. يهک دوو پيالہ ٿارهقم خواردهوه. دهنکی گريانی منالی دراوسيکهمان وهرهزی کردبووم. ڀاکشام. خهوم ليټنه کهوت. نهم ٿهتوانی به بيکار دانيشم. ژيانم بهسترابوو بهو چارهسهرهوه که ٿهباويه بيدوزمهوه. ڀاپورت بدهم يان نهيدهم؟ نهجيبه خانم ويستی بؤ لام و پيم ڀابگات، نه مهيشت. منالہ دوو سال و نيوه کهم که زورم خوش ٿهويست هيٺا بؤلام. به لکوو له گهلی ياری بکه م و توڙی بيٺمهوه سهرخوم. هيچ سووڊيکی نه بوو. ههر له بيړی وهلامی ٿه و پرسياره دا بووم: ڀاپورت بدهم يان نا؟ دايکم ٿهلی چی؟ مه گهر ٿه کرا شتيک له ساواک بشاردريټه وه؟ کاتيکه به ره لالی وه کوو شيخه به وهی زانيبی که ڀوقيه خهريکه ٿه بی به فيدايي، مسوگهر که سانی تريش ٿاگيان له وه هه بوو. به تاييهت که له سه رانسهری ولاندا ٿاژاوه بوو. نهم ٿهتوانی له هه لومهرجيکی وه هادا له مالہ وه دانيشم و به کاره کانم ڀانه گم و ته نها بير له ڀوقيه بکه مه وه. نه جيبه خانم له کاشانه وه ٿاگای له وه بوو که چهند ٿاخوند و فهقی له مزگهوت کردويانه به فهرته نه و به رامبه ر به ڀيفورمی زهوی نارپه زاييان دهربرپيوه. ٿه يانه وي مالی موسلمانان داگير بکه ن، «الناس يسلطون علی اموالکم و انفسکم» يان خستوته ڀی و ٿه گهر سه روکی ڀوليس هه موويانی نه گرتايهت، ٿه بوو به هه را و ٿاژاوه. له تاران، ساواک يه کيک له مه لا زله کانی گرتبوو و ژماره يه که له موسلمانان نارپه زاييان دهربرپيوو به رامبه ر به دهسبه سه راگرتنی ڀاوهنی زهويداره گه وره کان و ساواک ناچار بيوو بيانگريټ و بيانخاته زيندان. له شاره کانی تريشه وه هه والی نيچه ڀاپه رين و ٿاژاوه ٿه گه يشت و ٿيسته ٿيتر ديار بوو ساواک تا چ ڀاده يه که له ٿارامکردنه وه و دا بينکردنی ٿاسايش و ٿارامی گشتی دا چ دهوريکی بالای هه بوو.

چون ته متوانی له مال هوه دابنیشم و گه وجیټی پوقیه ریځه کی
 جیبه جیکردنی ته و ئه رکه مه زنه م لیځری که له ته ستومدا بوو؟
 له زوری بیر و نه ندیشه سه رم دایه ژان. ئاسپرینیکم خوارد
 و خه وتم. کازیوه بو له خه و پابووم. بیزار بووم. ئاویکم پژاند به
 دوموچاومدا و جلم له بهر کرد. پیش ته وهی بچم بو ساواک، سه ریکم
 دا له مالی دایکم، تا تویک ژوره کی پوقیه کو بکه مه وه. تازه
 خور سه ری دهر هی نابوو، که گه یستمه کولانی خومان و دایکم له
 جه مسه ری کولانه کادا بینی. پرسیم:

- لیره چی ته کی؟

وتی:

- چاوت پوون!

پرسیم:

- چی بووه؟

- روقیه پویشست و وتی ئیتر ناگه ریټه وه.

- که چی بی؟

- من چووزانم. خو هیچ به من نالی. من نامه حره مم. کاره کان
 ئیوه ئیکه ن و منی بیچاره ته بی ژانه کی بژمیرم.

ته وهی دهستم که وت، هه ر ته مه بوو. شه وی دی پوقیه
 هاتوته وه بو مال هوه و کاتیکه دیویتی شته کانی له سه ر جیگای خویندا
 نین، که لوپه له کانی خو کی کور دوته وه و خستوویه ته جانتایه ک و
 وتوویه تی: «دایه، من ئیتر له م مال ه نامینمه وه و پرسیا ری من
 له که س مه که. ئیوه هه مووتان سته مکارن. هه ر له م به رده رگایه
 لیم پرسی بو کوئی ته چی؟ وتی: خویشم نازانم، به لام له م مال ه ش
 نامینمه وه.»

ئیتر چاره م نه بوو. ته بوایه قانونی هیرارشی جیبه جی بکه م و
 گوايه له گه ل فه راگه رد باسی بکه م. به لام ته م کابرایه زور تر سنوک
 بوو، خو کی ته دوپراند و منیشی تووش ته کرد. ته وم به هیچ دانه نا.

من په ځه ساواکيه! (مورانه) - پوزور ځه لمله وي

له گه ل دکتور جه هانگير يه کم گرت و پرووداوه که م دي پ به دي پ بو
گي پ ايه وه. لي م پرسى:

- چى بکه م؟

بو دکتور جه هانگير ديارده يه کى نوى نه بوو، ديسان وه
گومان لي کراو يکى تر.

- هه رچون بووه نه يدوزينه وه و نه زانين بوکوى چووه. نيگه ران
مه به. راپورته که ت بنووسه. با منيش هه ندى زياترى لي بکه مه وه، تا
بزانه چى نه کرى. پر و جه ناب، پر و به کاره کانت رابگه. کيشه ي
به ختيا ريش له وانه يه کو تايى پى بيت. مه لاکان خه ريکن شو پش
نه که ن، نازانى له قوم چ باسه؟

ريگه يه کى تر نه بوو جگه له وه ي بريارم بدهم. دلنيا کردنم له
لايه ن دکتور جه هانگيره وه رهنگ بوو به و مه به سته بووبى که کارى
خوى رى بخت. خوشکى من يان من بکه ومه مه ترسييه وه بو نه و
وه کوو يه که. ئيتر نه وه ندهم نه زمون هه بوو که قسه نارخايه نى
نه نه کردم. نه بى پياوى ژيان بيت. به خوم وت: سه ره تا هه ول نه دهم
پوقيه بدوزمه وه و رايکيشم بو ساواک. نه چم بو لاي خودى جيگرى
سه روکى ساواک. نه گه ريش نه بوو به دهره ک. ژيانى من نابى له سه ر
گوو کاريه کانى نه و تيا چي ت. هه رچيم له دهس بيت نه يکه م. نه گه ر
ناکاميش بووم، نه وه ئيتر سووچى من نييه.

قسه ي شيخه له گويم دا نه زرن گايه وه: «نه وه نده خوت به دکتور
بيژهن و نه م و نه وه مه لکينه.» تازه ودوا دکتور بيژهن کييه؟ من
نه بى خوم ببه ستمه وه به وانه ي سه ره وه؛ کار به ده سته کان و خوم
پيش بخه م. رسته ي ژيانى من نابى به ده ستي کچوله يه کى گيژ و
گه وچ بپري و بو هه ر کو ييه کى بيات که دلداره کى له وييه.

هيچ نه مخسته خوم. نار ه قخوار دنى شه وانه م دريژه پيدا. که م
که م بوم دهره کوت نه م جه نابى دکتور ساخته يه کابرايه کى هه پوله.
هيچى پى نييه. کلکه گايه کى ده سکه وتو وه و دل پى خوش کردو وه.

مہ پیکہ، ئەلەوہ پری و لەگەل پاندا خولە ی دی. مەگەر من لەبەر پوقیە ببووم بە ساواکی کہ بەبۆنە ی جەنابی دکتۆر جەهانگیرەوہ خۆم بدۆرینیم. ئە، پوقیە نابێ ببی بە رینگری پیشکە وتتم لە ژیاندا. هەول ئە دەم خۆم بخەمە ئەو بەشە ی ساواکەوہ کہ پە یگیری ئەو جۆرە کارانە ئەکات. ئەو بەشە ی شیخە ئاماژە ی پیکردبوو.

لە ئارەقخواردنەوہ ی شەوانە لەگەل دکتۆر جەهانگیر ئاماژە م کرد بە خۆلی کادری دەرەوہ ی ولات و پرسیم:

– من پیم ناخۆش نییە بچم بۆ خۆلی فیربوونی لپیرسینەوہ. تۆزی بیری کردوہ و چاوی برپیە چاوم، بزە یەکی بەواتا گرتی، کہ تەزوی هینا بە لەشمدای، ئینجا وتی:

– فلانی، ئەلێی بەبۆنە ی گرفتاری خوشکەوہ، خەریکی بۆی دەرئەچی؟

وتم:

– ئە. وەللا، بەخوا، نا! بەلام خۆت ئەزانی دۆسیە خویندەنەوہ، هیچ بە زانیاری مروف زیاد ناکات. حەز ئەکەم لە بەشەکانی تریشدا سەرپشتە یەک پەیدا بکەم. هەرچی بێ من خەریکم ئەبم بە بەکالۆریوسی مافناسی. لەبەر خوشکم نییە. تۆ خۆت وتت، دلنیا بم. منیش ئەوم لەبیر کرد. هەرکەس بە پینگە ی خۆی.

پاش چەندجار و تووژ لەگەل دکتۆر جەهانگیر، لە ئارەقخۆری شەوانەدا، بۆم دەرکەوت ئەم چاوەشباشی و هاودەستە وردەوالەکانی هیچیان لە دەست نایەت. دانیشتم و بیرم لیکردوہ و لەخۆم نواری. بۆ پینگە یەک ئەگەر پام هەر جۆریک بووہ خۆم بگە یەنمە ژنرال سەرلەشکر. جا بۆ ئەم ناپیاوہ؟ چەند لایەنی باشی هەبوو. یەکیان ئەوہ ی کہ لە دوژمنانی سەر سەختی بەختیار بوو و دلنیا بوو هەتا ئەو زیندووہ و کار بە دەست، ناھیلێ بەختیار بە مەبەستی خۆی بگات، کہ سەرۆکایەتی گشتی ساواک بوو. جگە لەوہ هیشتا گەنجی گەنج بوو و خوا ئەزانی چ فیل و تەلەکە یەکی لیداوہ تا توانیویتی

بهو گنجیه خوی بگهیه نیتته ئه و پله یه. له هه موو گرننگر چاو حیز و هه وه سباز بوو، نهی ئه توانی له ژنی جوان لادات. تیکرایی ژنانی خوښ چاو و برو که له ساواک کاریان ئه کرد، تا به بن بالی ئه ودا تی تینه په پریایه تن، ریگهی هاتنه ژور وه هیان نه بوو. ئه مه م بوخوم له ژنیکی جوانی جه وان بیست که پیکه وه چوو بووین بو جیبه جیکردنی راسپارده یه کی هاو به ش. ئه یوت:

— چاوی سوور ئه بوو، لووتی هه لئه مسا، ده می که فی ئه کرد و وه ک شیت پری ئه کرد به نیچیره که یدا. ده ستریزئی کردن بهو ژنه گه نجانه ی ئه بوون به یه خسیری ساواک، ته نها به بریاری ژنرال سهرله شکر و له بهر چاوی ئه ودا ئه نجام ئه درا. ئه و ته ماشاگردنه، چیژی تایبه تی هه بوو بوی. به نهینی، به بی ئه وهی به دکتوره کانی هاوکارم بلیم، نامه یه کم بو ئه م راوچیه بی شه رمه، که خوی ئه بوایه له لایه ن منه وه راو بکری، نووسی. له م سهرده مه دا هه موو سهرنجی ساواک و وه زیرخانه ی دهره وه و خاوه نشکو شاهه نشا، راکیشرا بوو بو پرسی به اختیار و پروداوه کانی قوم. له م نامه یه دا نووسی بوو بو راگه یانندی راپورتیکی زور گرنگ و نهینی ئه مه وی به خزمه تتان بگه م. بو خوم نه خشه یه کم کیشابوو، که له چاره سهرکردنی کیشه ی به اختیار و کو تاییه نیان به و گیرو گرفته زور زور گرنگ بوو. بو جیبه جیکردنی ئه م ئه رکه پشتیوانی و هاوکاری ژنرال پیویسته. له نامه که دا نووسی بوو:

«ئه گه ر ژنرال ریگه بدن، ئه م فه رمانبه ره چوارده ساله ی ساواک له شوینیک دوور له چاوی ناحه زان به خزمه ت بگه م، به گویره ی ئه وهی له نیشتمانی په روهی و شادوستی به ریژتان به ته واوه تی ئارخایه نم، دلنایم وته و داواکاریه کانی ئه م به نده ی خزمه تکاره په سندی ئاستانه ی به ریژتان ئه بی.»

نامه که م به ناو نیشانی مال وهی نارده، به ناو شوینی کارکردنی خومه وه. چه ند پوژی پی نه چوو جه نابی ژنرال سهرله شکر له کاتی

سهردان و پشکينی به شه جيا جياکاندا، له پر له شوپتی چالاکي
دکتوره ساختهکاندا پيدای بوو. له دکتور جهانگيري پرسى:

— ئەم جهنا به کييه؟

وهلامى دايه وه:

— فلانى، فرمانبهرى کون و خزمه تکار...

گوپى له وهلامه کهى ئەو نه گرت. پووى کرده من و وتى:

— هاته وه بيرم. تو ئەو کهسه نيت له پووداوى زانکو به شدار

بوويت؟

من کړنوشيکم کرد و هيچم نه وت. دکتور جهانگير ويستى
خزمه تهکانى من به ساواک، به ژنرال رابگه يه نئى که ئەو په پييه ناو
قسه کهى و وتى: «ئەبئى زياتر که لکيان ليوه ريگريت.» و روپشت.

زورى پي نه چوو، ريگه يان پيدام له خولى فيرکاريى ليپرسينه وه دا

به شدارى بگم.

به يهک ئامانجى خوم گه يشتم که بتوانم په يشوپتى پوقيه بگرم

که له مالى دايکم هه لاتبوو.

پاش چند حفته، ئەمويست سوارى ئوتوموبيلک بيم، که له
مهيدانى بهردهم ماله ساواکييه کدا رامگرتبوو، چاوم به ژنرال کهوت
و بهبئى ئەوهى هيچ بلئى له گه لم سوار بوو. من نه خشه کهى خوم
دهربارهى گيروگرفتى به ختیار بو باس کرد. دوو سئى جار دای به
سهر شانمدا و منيش ئەوم برده وه بو ماله وه و دلنيا بووم که دلیم
پراکيشاوه بو لای خوم. ژنرال فهرمووى: «چارىکى تر دوسيهى
به ختیار بخوينه وه.»

ژنرال فهرمووى:

— به داخه وه ئيسته کاته که له بار نييه. ئيمه ئەبئى کارى خومان

له گه ل مه لاکان يه کالاً بگه ينه وه. کئى چوزانئى به ختیار له ئاژاوهى

مه دره سهى فه يزيهى قوميش دا ده ستى نييه؟ زه مينه ي ئەمکاره ئەبئى

به باشى و بهبئى وردبيني ته واو و زور به پاريزه وه جيبه جئى بکرى.

من په څه ساواکيه! (موران) - پوزور څه عمله وي

له گه ل هچکس له مباره يوه مه دوی. من خوم به دهمی راپورت
 ته دم به خودی خاوه نشکو و به په زامه ندی به پزیزان ته مکاره
 جیبه جی ته کم. له لای خومان بمینی. من زور به نهی تی تو ټاگادار
 ته که مه وه. فرمان ته دم هه موو ته و راپورتانه ی له سر به ختیار
 ته گات، بو تی بنیرن.

روژی دواتر هیشتا خوم نه کردبوو به ژوری کاره که مدا
 که بینیم چه ندین راپورت له کولن و ژنیف و به یروو ته وه له سره
 میزه کم که له که کرابوو. راپورتی کی پولیس ته یوت فه رزان پشوی
 وهرگرتوو و له گه ل دایکی چوو به بو که ره لا. راپورتی کی تر هه بوو
 که ته نها خوی به فرۆکه چوو به بو به غدا و له هوتیل به غدا بووه.
 به لام جگه له من کی ته م راپورته ی بو گرنگ بوو؟ هو ش و بی ری
 ساواکیه کان هه مووی له لای خودی به ختیار بوو و له هه مان کاتا
 ته یانوت دیتووشیانه.

هه والیکه هه مووی تو قاند، ته وه بوو که وه زیرخانه ی دهر وه
 به فرمانی راسته وخوی شاهه نشا داوی کوپی دوسی ه به ختیار ی
 کردبوو له روژی دهر چوونیه وه له تاران به ره و نوروپا. روژی دوا ی
 له روژنامه کان نووسرا و رادیوکانی دهر وه وتیان به ختیار به زیلیک
 چه که وه له لوبنان گیراوه و له زیندانه و چاوه پری دادگایی کردن
 ته کات. روژنامه کان دوخمانییه کانی ته ویان یه که به یه که ته نووسی و
 داویان ته کرد ته و دزه ی پاره خوړه ی، زیناکاره بدریته وه به ئیران.
 هه ولدانی دیپلوماتیکی نهی تی له روژنامه کانیشدا په نگی دایه وه. ورده
 ورده دهر ته که وت لوبنان دانه وه ی به ختیار به باش نازانی. له هه موو
 شوینیکی دنیا هه راوهوریا به رزه وه ببوو که نابی راده ست بگریته وه.
 ته نانه ت نووسه ری کی زور به ناویانگی فه رانسه یی که لایه نگری له
 خویندکارانی کونفدراسیون ته کرد، ئیسته دل ی به وه خوش بوو
 داکوکی له به ختیار ته کرد، به و لوجیکه ی که ته گهر تاوانباریک
 بدریته وه به ئیران ریگه بو ته وه خوش ته بی که نه یاره کانی تریش

پادہستی ئیران بکریته وه. دهوله تی لوپنان ئه یوت له م ولاته تاوانیک کراوه و ئه بی لیرهش پی رابگن و تا کو تایی دادگا، نارندنه وهی بو ئیران له ئارادا نییه. له روانگهی ساواکه وه پشتگیری نووسه رانی فه رانسهی به لگه یه کی ته واوه تی بوو که کونفدراسیون لایه نگری له به ختیار ئه کات.

رووداوه کای مفق سه رنجی هه موانی له چالاکی و خراپکارییه کانی به ختیار دوور خسته وه. کو مه لیک له ئاخونده گوندنشینه کان له گه ره که کانی خواریوی شار، له دهوری مه لایه ک به ناوی خومهینی کو بوونه وه و به زمانی خو یان پوژاواگه راییی خاوه نشکو و ده زگای دهوله تیان به دژی په رتووی پیرۆزی ئیسلام دانه نا و له کو بوونه وه کانی خو یان له مزگه وته کان و له مینبه ره کانه وه ره خنه یان له هه وله پیشکه وتنخوازه کانی حکومهت ئه گرت و بو وینه ئه یانوت: «ولاتی فرۆشتوو به ئه مریکاییه کان، زۆلم و ده ستریزی کردنی ساواک و پولیس و جهنده رمه یان مه حکوم ئه کرد و هی رشکردن بو سه ر مزگه وت و فی رگه کانیان به پیچه وانهی شه رعی ئیسلام پائه گه یاند»

خاوه نشکو به رامبه ر به مجوره خراپکارانه زور به نه رمی ئه جوو لایه وه و هه ولی ئه دا له بری خومهینی مه لایه کی تر بکری به ئایه توللا و گه وهی شیعه کان و دهستی لایه نگرانی خومهینی به تال بکاته وه. به لام ئه م تیکۆشانه سه ری نه گرت. به پیچه وانه ئه وه ندهی تر دینداره کانی هاندا و وای لی کردن زیاتر به رهنگاری بکن و ئاژاوه که خه ریک بوو زیاتر په ره ی ئه سه ند و هه ولدانیکی به رفه تری ئه ویست.

به هاری سالی ۱۹۶۸ دادگاییکردنی به ختیار له لوپنان دهستی پیکرد. له دادگا رایگه یاند له لوپنان هیچ تاوانیکی نه کردوو و چه که کانی ئه برد بو دوستانی له به غدا. چه ند که س له پارێزه رانی به توانای لوپنای دا کوکیان لی ئه کرد. پروپاگه ندهی ئوروپاییه کان

من په ځه ساواځه (موران) - پوزور ځه لمله وي

و ټه مریکایه مان که به ختیاریان به ئازادیخواز و دژی پژی می دیکتاتوری دانه ا و هه روه ها شاره زایی و به توانایی پاریزه ره کان وای له دادگا کرد تنها سی مانگ چه پسی بو بپر نه وه. ټه وه تا له پپر و سللی به ختیاریان ده رکرد و کردیان به ئازادیخواز.

به کورتي حکومتی خاوه نشکو بو وه رگرتنه وهی به ختیار گوشاریکی زوری خسته سهر لوبنان و، پوژنامه کانی بیگانه نووسیان ئیران ئاماده یه به ختیار به په نجا ملیون فرانکی سویس بکړی. بالویزی لوبنان نه چوه ژیربار و له ټه نجامدا په یوه ندی دیپلوماتیکی ئیران و لوبنان پچرا و، به ختیار سهر که وتوانه سواری فرۆکه بوو و چوو بو به غدا. پیویست به وتن ناکا که له م سهر دمه دا په یوه ندی نیوان ئیران و عیراق له سهر پرسی کورده کان که سپای عیراق پشتگیری لی ټه کردن، سارد و ناخوش بوو. به ختیار له لایه ن کومه لیک ئیرانی و عیراقیه وه له فرۆکه خانه پیشوازییه کی شایانی لیکرا و بردیان بو جیگایه کی نه پنی که پولیس و سپای عیراق ټه یانپاراست. کاتیکه ناوی فه رزانم له ناو پیشوازییه کهرانی به ختیاردا خوینده وه، بو ساتیک چاوم به ست. ټه ی دللی خافل، بینیت چون کلاوت چوه سهر!

بیست که س له هاوکاره کانی ژیردهستی من نیردران بو به غدا. ئیسته ئیتر ټه وه ندهم دهسه لات هه بوو که ټه متوانی خوم چه ند که سیان هه لبژیرم. نیراوه کان به رپرس بوون له وهی تیکرایی چالاکیه کانی به ختیار هه رچه ند بچووک و ناگرینگیش بی. راسته وخو بنیرن بو به رپرسه که یان، ژنرال سهرله شکر. ټه م ناپیاوه له و سهر دمه دا په کیک بوو له نزدیکترین دوستان و برپاییکراوه کانی خاوه نشکو هوما یوونی، که پاشتر دوخمانی کرد له دوست و ئاغه و گه وره و ناندهری خوی. چونکه هیشتا زیندوه و له کالیفورنیا و لهنده ن خانووی خوی هه یه و له و که سانه یه که ټه بی باجی لیوه ربگری، زیاتری له سهر ټه نووسم. ټه م ژنرال سهرله شکره پاشان ده رکه وت

همان نښه څه څو له ميشکي دايه و نه يه وي ببي به سه روکي ساواکي ئيران. نه که هر به ختياري به دژي خاوه نشکو و ولاتي ئيران نه زاني، نه وي به ريگري ريگه ي سه رکه وتني خو ي دانه نا. دادگايي کردني به ختيار، له نه بوني خو يدا، له تاران دهستي پيکرد. نه و چيسته ي که لئيان نه نا نه ونده سوپر بوو تهنانه ت دوو سي نه فخر له نوکهراني تاوانبار و تاوانکاريش له پيزي دادوهره کاني دادگاي سهرايي دا بوون. هه موو دادوهره کان به يه که دنگ برياريان دا دهست به سه ر سامان و دارايي به ختيار له سه رانسه ري ئيران دا بگيري و خو ي تيره باران بکري. برياري کوشتن ئيتر برياريکي قانوني بوو و ساواکيه کان بو يان هه بوو له هر کويي که به ختياريان دهست که وت، نه توان بیکورن. به لام شويني ژياني به ختيار هيشتا نهيني بوو. هه نديچار له رو ماوه هه والي نه گه بشت و جاريکي تر له ژنيقه وه. له به غدا يه که نه فخر ساواکي هه ول نه دا لي نزيک بيته وه. به ختيار به يه که سه رنج تيغه گا که يه کيک بووه له بنده سته کاني خو ي. به جوړه راپورتي نووسي بوو:

«به که مچار که له ژوروي کاره که ي بينيم، پي و تم: هاتوويت

بمکوژي؟ فرموو چاوه پي چيت!»

گولله پښيني پرومي له ديواره که نه کاته وه و واي دهر نه خا نه يه وي بيدي به کابري ساواکي. نه و يش به نه اندازه يه که نه شه له ژي که له ژورره که را نه کاته دهر وه.

نه م هه والي يه کيک له خزمه نزيکه کاني به ختيار گيږاويه تيه وه. من له شيخم بيست، نه يوت له به يرووت چند روژيک به دواي به ختياره وه بووه و هه روه ها پي و ابوو نه و چند مانگه ي زيندان، به ختيار له به غدا بووه نه که له به يرووت. له هاويني ۱۹۷۰ هه وال گه بشت دوو که س فروکه يه کي ئيرانيان به زوري ده مانچه فراندووه و بردو ويانه بو به غدا. نه مه شاکاره که ي من بوو و پله ي مني برده سه روه و له راپورتي چيه کي گه روکه وه که له زانکو و حيزبدا خوله ي

من په څه ساواکيه! (موران) - پور پور څه لامله وي

ټهات و کاری له گه ل شیخه و فه رزان بوو، کردمی به هاو دهمی ژنرال سهرله شکر و لهو بالاتریش و تهنانهت بووه هوئی ټهوهی به خزمه تی خاوه نشکو هوما یوونی بگه م. ټاماده کردنی ټه م بهرنامه دلیرانه یه چه ندین مانگی پیچوو. ټه بویه چه ندین مانگ راهینانی ورده کاربیه کانی چالاکیه که بکری. پیاوکوژیکمان له ټه مریکای باشوور به کری گرت. چه ند وشه ی فارسیمان فی کرد تا بکوژه کانی ټیمه فی ربکات. فرپوکه وانه کان ټه بویه ټاماده و وریا بکریته وه و خو یان نه دوپینن و له کاتی شله ژانی نه فهره کانی ناو فرپوکه که دا خو یان نه دوپینن. راهینانی فرپوکه رپینه کانیش ماوه یه کی پیچوو. چه ندین حفته کاره که که وته دواوه. یه کی که له فرپوکه رپینه کان نه خوش که وت و نه ی ټه توانی له په راوه کردندا به شداری بکات. ته واوی ټه مکارانه ټه بویه به نه پنی جیبه جی بکری. سه روکی ساواکییش ټاگای لینه بوو. تهنانهت فرپوکه وان و دوو گه شتیاره بکوژه که ش یه کتریان نه ټه ناسی. ته واوی کاره کان له دهستی من دا بوو و من فهرمانده ریان بووم. ټه م فیله ټه وهنده سه رنجی به ختیار پائه کیشی هر نه بیته وه. چونکه فرپوکه دزینه که به سه رکه وتنی خوئی ټه زانی دژی خاوه نشکو هوما یوونی و، فهرمان ټه دا هه ردوکیان بکه ن به پاسه وانی تایبه تی خوئی. یه که له بکوژه کان روژیکیان له کاتی راودا گولله یه که ټه نی به به ختیاره وه و ټه یکوژی. راگه یاندنی حکومتی عیراق بریتی بوو له وهی که به ختیار به هوئی که مته رخه می راوچیبه که بهر گولله ی ویله کی که وتووه. به لام ټه م راوچیبه و دوسته که ی دوو ساواکی بوون که بهر پرس بوون بریاری کوشتنی به ختیار جیبه جی بکه ن. خودی خاوه نشکو له وتووژی کدا له چواری فیبرایری ١٩٧٤ له زوربخ، له وه لامی ټه و پرسیاره دا که: «خاوه نشکو کی به ختیاری کوشت؟» فهرمووی: «ټه وه ټیمه بووین. ساواک بوو.»

له مه به دواوه من خوم یه کی که بووم له سه روکانی پله دووی ساواک و قسه م ټیتر برهوی هه بوو. به لام بو پاراستنی پواله تی

کارەکان، ھێشتاش ھەر لەو لقی دوو دکتۆرە ساختەکە بۆ گەشتن بە ئامانجی سەرەکی خۆم، کە دۆزینەوێ پوقیە و پزگارکردنی لەو بەلایە بوو کە بە سەر خۆی ھینابوو، کارم ئەکرد.

کۆتایی ژيانی بەختیار ھاوکات بو لەگەڵ ئەو مانگانەى کە من ھەولم ئەدا خۆم بگۆیژمەوێ بۆ لقی لیکۆلینەوێ و لێرسینەوێ. پاش فریودانی دکتۆر بیژەن و دکتۆر جەھانگیر کە ئەمەوێ شوین پیی پوقیەى خوشکەم ھەلگرم و شیوازی شاپەرستی فیربکەم و ھەمیشە و ھەرکات ھەر کارێکیان ھەبێ لە خزمەت دام؛ گۆیژامەوێ بۆ لقی پەییگری لە ژێر دەستی ژنرال سەرلەشکردا. ئەبێن من خۆم مرۆقیکی دلناسک و ئارام نیم، بەلام ئەم خوینخۆرە دەستی ھەزار شمر و چەنگیز و تەیمووری لە پێستەوێ بەستبوو. سەرانی ساواک ھەموویان بە ناوی ژنرال ناو ئەبران. ئەم یەکەیان بۆ ئەوێ کە دیار بیت و، خۆی بزانییت من کیم، کە خەریکم پازی ئەدرکینم، بە ناوی ژنرال سەرلەشکر ناوی ئەھینم. من خۆم لە ھاوینی ۱۹۵۰دا، دوانزە سال بوو لە ساواک کارم ئەکرد و لە زۆربەى دۆسیەکاندا بێنبوووم بە چ شیوہیەک تاوانباران و تاوانکاران ناچار ئەکەن دان بە تاوانی خوێاندا بنین، بەلام دێندە و بێبەزەیی وام ھەرگیز نەبێنبوو. رۆژیک کە بە پیی پاسپاردەى دکتۆر بیژەن و دکتۆر جەھانگیر و سەرۆکی ساواک چوووم ژوورەکەى، لە پشت میزەکەى دانیشتبوو و چەند خولەکیک سەری بەرز نەکردەوێ. ئەتوت ھەستی بە ھاتنە ژوورەوێ من نەکردووە. ھەرچەند سەربازیک پیشتەر ھانتی منی پیپراگە یاندبوو و دەرھەتى وەرگرتبوو کە من بچمە ژوورەوێ. زانیم ھونەرپیشەىەکی زۆر شارەزایە. ئەتوت ھەرگیز منی نەدیوێ و نەناسیوێ.

باش لە فیڵەکەى ئەزانى و باش دەورى ئەبێنى. دۆسیەىەکی تەنکی بە دەستەوێ بوو و پەرەکانى ھەلئەدایەوێ. پاشان سەرى ھەلئینا و بەبێ ئەوێ پێگەم بدا دانیشم، نیو کاتژمێر وتارى دا

من به کس ساواک نه! (موانه) - پوزور کس نه گوی

له سهر مه زنايه تي ئيران و ئه وين و خوشه ويستي خه لك به رامبه ر به شاهه نشا، كه له رهگ و خوینی نيشتمان په روه راندا هه لئه قولی و شتی له م بابه ته ی وت. وه کوو بلئی له پرووی نووسراوه یه كه وه ئه یخوینیته وه كه هه میشه له بهر دهستی دایه. هه روه ها ئاماژده یه كیشی به پوقیه كرد: «ئمه نیشانه یه کی باشه كه چاوپوشیتان له پا و بوچوونی بنه ماله ی خوتان کردوه و به دل و به گیان بوون به خزمه تکاری خاوه نشکو هوما یوونی.»

پاشان دهستی نا به دوگمه یه كدا و كابرایه ك به ناوی خاتی هاته ژوره وه. منی دایه دهست ئه و و فه رمانی دا له ژوره كه ی تر چاوه ری بكه م. په نگه ده خوله کی پیچوو، خاتی هات و له گه ل خوی بردمی و له هۆلیکی گه روه به كۆمه لیک له لیکۆله ران كه وه ستابوون یان دانیشتیوون، ناساند.

چهن مانگیك دۆسیه م خوینده وه و له گه ل شیوه و شیوازی قسه لیده رکیشان ئاشنا بووم. یه ك دوو جار یه له گه ل چه ند كه سی تر له لیکۆلینه وه ی تاوانباران و گیراوه كاندا به شداریان كردم. گرنگترین ئه رکی من له چه ند مانگی یه كندا ته زانندن و به زانندی به چه كه دهوله مه ندیک بوو كه پشتی به یه کیك له دهسه لاتداریان دهوله ت و ژنرالیکی خزمی ژنه كه ی گه رم بوو. ئه م پاسپارده یه به تاقیکردنه وه یه ك ئه ژمیردا بو من، كه ئایه کاری دژوارترم له دهست دیت یان نا؟

به پیره به ری گشتی نه ی ئه ویست بچینه ژیر بار و فه رمانبه ریکی خوی كه تاوانبار كرابوو به هاوکاریكردن له گه ل خویندكارانی كونفدراسیون، له ئوروپا بانگ بكاته وه و بیدات به دهست ئیمه وه كه ئه مكاره زور پیویست بوو. چونكه له كاتی كوشتنی به ختیاره وه، سه رنجی ساواک و پروژنامه كانیش راکیشرابوو بو چالاکیه كانی كونفدراسیون له ئوروپا و ئه مریکا. زور جار خویندكار ئه پڑانه كونسولگه ربیه كان، داگیریان ئه كرد، بیپڑزییان به فه رمانبه رانی

بالويزخانه نه كړد. شتومهك و ميژ و كورسى و تايپرپايته ريان نه شكاند. ويڼه كانى خاوه نشكويان نه دراند. هه نديچار بو ماوهى چهندين كاترمير هه موو شتيكيان سه روين نه كړد تا پوليس نه گه يشت، ده ريانى نه كړد و نه يانيگرت. نه وساش كه بالويزخانه سكالاي له دادگا تومار نه كړد، بره پاره يه كيان وه كوو بژاردنه وه له خويندكاران وهر نه گرت و كار كو تايي پي نه هات. نه و پاره يه ش زور جار له لايه ن كونفدراسيونه وه نه درا كه له زوربه ي شاره كاندا لقي هه بوو. به مجوره له پروانگه ي ساواكه وه، خه بات له دري نه وانه و پاراستنى پريزي حكومه تى شاهه نشا و مه زنايه تى خاوه نشكو هومايونى كه و ته پله ي يه كه مى گرنگيه وه. له كاتيكي وادا شازده يه ك^(۲۹) كه گونى خو ي و گيزه ر ليك ناكاته وه، نه يه وي ريگه به چالاكيه كانى نيمه بگريت! من و ژنيكي زور جوان پيمان راسپيردرا نابرووى نه م گه واده ببه ين. كاريكي ئاسان نه بوو. چهنه ر پور پيگه وه نه خسه مان كيشا و راهي نمان كړد. نه و خو ي كړد به ژنيكي نازونوزكه ر — له مجوره ژنانه مان هه ميشه هه بوو— و منيش بووم به پياويكي به غيرت. دوو سي ر پور راهي نانى هه م گالته ناميز و هه م دراماتيک. هه نديچار بيته كه نين و هه نديچار له سه ر خو بادانيكي سووكى ژنه يان ته شه ر و توانجيكى من ليك زيز نه بووين. تا نه و پور هه ات كه جه نابى خاتى تافيكردنه وه ي ليوه رگرتين. رپاوه ستاين هه تا له سه روه فه رمان بگات، كه ي شانونا مه كه مان ببه ين به رپوه. كاتيکه فه رمان گه يشت نه و كاته بوو كه له يانه ي نه فسه ران جه ژنيكي زور گه وره به رپا كرابوو بو زه ماوه ندى نه م جه نابى به رپوه به ره له گه ل كچه خوينده واريك له خيزانى ژنرال و له هه موو ميوانى و دانيشتنه كان باسى جوانى بووك و ريكوييكي زاوا نه كرا. چهنه مانگ پاش نه م زه ماوه نده جه نابى به رپوه به ر بو راسپارده يه ك نيردرا بو

۲۹ - شازده: bastard لووسكه، لووس و پووس؛ شازده، وهچه ي «شا» به له و كه نيزانه ي له ده ربار كار نه كهن و، به گالته بيان نه و تری شازده واته شازده ي ناره سه ن.

ئەسفەهان. من و شەنگەخانمیش سواری ئوتۆمۆبیل بووین و لەو هوتیلەى ئەوانى لیبوو، دابەزین.

شەوانە لە هوتیلی شاعەباس، کۆمەلێک لە دەولەمەند و دەسەڵاتدارەکان دەستیان ئەدایە بەزەم و رابواردن و بۆ شەنگەژن کاریکی دژوار نەبوو بە ناز و سۆز دلی جەنابی بەرپۆه بەر بۆ لای خۆی رابکێشی و هەلیخپێنی. هەردووکیان پاش خواردنەو، چون بۆ ژووری خەو کە چەند کاتزمیڕیک پیکەو پابوین. هیشتا نیو کاتزمیڕ تینەپەپیبوو، بەندەى خزمەتکار کە لەقەز میردى شەنگەخانم بووم، بە قیژوقاژ لەبەر دەرگای ژووری خەو کەیاندا وەستابووم و ئەمکوتا بە دەرگا کەدا. جەنابی حەزى نەئەکرد دەرگا بکاتەو، بەلام هەراوهوریای من و تکا و داوای شەنگە خانم وای لیکرد بە بیجامەو دەرگا بکاتەو. خۆم کرد بە ژوورا و دەستم دایە یەخەى کابرای ژنباز و کردم بە شەپ و هەللا لەگەڵ ژنە و هەپەشەى کوشتن و... بە ئەندازەیک جیگەى ریسوایی و شوورەى بوو کە خزمەتکار و بەرپرسی هوتیل پزانه ژوورەو و لیکیان جیاکردینەو و بریار درا هەر ئەو شەو کیشەکە ببری بۆ لای پۆلیس. من دەستی شەنگە خانم گرت و بۆی دەرچووین. بەیانى ئەو پوژە بەرپرسی هوتیل نامەیکى دا بە جەنابی بەرپۆه بەرى گشتى کە شەوى پيشوو بۆى دانرابوو. لەسەرى نووسرابوو: «بەمجۆرە خەلک ژیر ئەکرى.»

جەنابی بەرپۆه بەرى گشتى لەو ژیرتر بوو تى نەگات لە کوپۆه ئەم زەبرەى لیدراو. هەلبەت بەشیکى راسپاردەکەم ئەو بوو کە هەوالی ئەو ریسواییەى ئەسفەهان لە هەموو شوینیک بەتایبەت لەناو دۆستان و ژیردەستەکانى جەنابی بەرپۆه بەردا بلاو بکەمەو.

لە بابەتى ئەمجۆرە چالاکیانە، لیدانى تازە مامۆستایەکی زانکۆ بوو کە لە پۆلى وانەى میژوو دەربارەى ئازادى و دیموکراسى ئەدوا و هەندىجار ئاماژەیکیشى بە سەرەپۆیى و دیکتاتۆرى و پلە و پایەى دەسەڵاتداران ئەکرد. هەلبەت مەبەستى شاهەنشا و ساواک

بوو. ليدانی ټو له پښه ښاري «چفدر» و «دزاشيب»
 په کيک له تاقيردنه وه کانس بوو له رسته لپرسينه وه دا.

خولي فيرکاري و ټه زمون ته او نه بيوو که روو داوه کاني
 «سياهکل» روو دا. له مانگي په که مي سالي ۱۹۷۰ ه وه ته او وي
 فرمانبر و راپورتي و سيخوره کاني ساواک دزي چريکه کان
 ټاماده کران و ټاماده باشيان پيدرا. تا ټه وکاته من له ليکوئينه وه و
 لپرسينه وه دا به شداريم نه کردبوو. هه نديجار، که کاري خراپا کاريک
 ټه گه يشت به زله و مشت و دارکاري، من ته ماشاچي بووم و
 به شيکي فيرکاريه کانم ټه وه بوو خوم رابهينم به ليداني تاوانباران تا
 دان به راستيدا بنين. هاوکاراني به ريزم پښه يان نه ټه دا له ترساندنې
 ټه وانداه شداريي بکه م. به لام کاتيکه له جانيوهرې ۱۹۷۰ دا هيرشي
 په که مي چريکه کان دهستي پيکرد، ټيتر شاره زايي و لپه اتويي واتاي
 نه بوو. هه موان ټه بوايه دهست پي بکه ن. په ک دوو هيرشي چريکه کان
 بووسر بنکه ي پوليس و ده سبه سه راگرتني پاره ي بانکه کان و شه پري
 سياهکل، که له ټه نجامدا پانزه که س تيره باران کرا و نو که سي
 تريان که وي نه کانين هه لواسرابوو به ديواره کانداه، زور ترسناک بوو.
 من کاتيکه سه پري ټه م وينانه م ټه کرد، له رزم پيانه هات. نه کا روقيه
 له ناو ټه وانه دا بي. پوژيک مووساگان، که به رپرسی بانکي لاهيجان
 بوو، به ته له فوون ليی پرسيم. لام سه ير بوو. ماوه يه ک بوو ټاگام
 ليی نه بوو. هه والی روقيه ي پرسى:

— پيموايي له فوومن بينيم. ټه و مني نه ناسيه وه. به لام دلنيام
 که خوي بوو. هه رچي بانگم کرد، روقيه، روقيه... يان نه ي بيست
 يان نه يويست وه لام بداته وه و له گه لم قسه بکات. هيچ هه واليکت
 ليی هه يه؟ ټه گهر له دهستم بي هه موو کاريکي بو ټه که م. ټاماده م
 له بانک کاريکي باشي بده مي.

ټيتر گوماني تيډا نه بوو که روقيه ش بووه به چريکي فيدايي
 و هر ټه وه نده ي مابوو وي نه که ي داکوتن به ديواردا. ټه وه راسته

که من په روهندهی څوم له روقیه جیا کردبوویه وه، به لآم نیگه رانی دایکم لیم نه ته گه را. هرچی بیت خوشکم بوو، له کوشی دایکمدا په روه رده بپوو. دلنیا بووم موساگیان څوشی له راپورتنچیه کانی ساواکه. شتیکی له سهر روقیه بیستووه و «له فوومن بینومه» ی کردووه به بیانوو تا من وریا بکاته وه، ته گینا نه له فوومن بووه و، نه روقیه شی بینویه و، نه بانگیشی کردووه.

له خولی فیڅکاری لیکولینه وه و لپیرسینه وه چه ند حه فته یه ک له زیندانی «تیقین» بووم. هر جاره ی هه لیکم ده سئه که وت له کونی درگاوه سهیری ته و ژورانه م ته کرد که ناله و هاواری لیوه ته هات. ته ترسام له پر روقیه بینم. جاریکیان کچیکی زور لاواز و زه لیلیم بینو و ویستم به څوم بسه لمینم ته وه خوشکمه. به لآم جهریه زه ی ته وه نه بوو جاریکی تر هه لکه ریڼه و و له — کونه که وه — سهیری بکه م.

دان به ودا ته نیتم له ساواک که ره سه ی ته شکه نه چه م بینو. قامچی و باتومی کاره بایی و پلایس و ئامیری تر. به لآم ماموستا که مان جه نابی دکتور فهرید که ته م هونه ره پیروزهی له ته مریکا خویندبوو و له پروداوی که وتنه خواره وه ی فرۆکه دا بوو به قورنابی نیشتمان، ئیمه ی فیڅکاره کانی لیکولینه وه ی دلنیا ته کرد ته م ئامیرانه ئیتر به که لک نایه ن. ته مانه یان ساله کانی سه رده تایی سه رۆکایه تی ته یمووری به ختیار له ئیسراپیله وه هینارون و ئیسته کون بوون و ئیتر سوودیان نییه. خودی خاوه نشکو هوما یوونی له وتوویژیکدا به هه والنیڼه کانی فرمو بوو: «ئیمه که ره سه ی گوشاری دهروونی و امان هه یه که زور له ته شکه نه چه کانی سه ده ی ناوچی کاریگه رییان زیاتره.»

من که هیشتاش بروام به وته کانی خاوه نشکو هوما یوونی هه یه، فه رمایشته کانی به راست ته زانم. به لآم ته وه ی له رۆژنامه کانی دهره وه ی ساله کانی کارکردنم له ئوروپا خویندوومه ته وه و ته و

شتانهای له دوسیه کانی چریکه کاندای بینومه، نه گڼرپمه وه و لیکدانه وهی
راست و دروکه ی دانه نیم بو خوینه ران.

کاتیک تاوانبار یان تاوانکار، چریک یان خراپکاریکیان
نه شکه نجه کردییت من خوم هیچ جاریک به شداریم نه کردووه. له
دالانه دریژه کانی زیندانی نیفین دا کچیکم بینی به له شی پرووته وه،
که جه لادیک به قامچی نه بیرد به پږیدا، له مبه ر و نه و به ری
دالانه که دا نیمه ی ساواکی وه ستابووین و، بینیم که ناو به ناو به کیک
له ساواکیه کان پییه ک نه خاته به ریپی کچه و تلی نه کاته وه و
دیسانه وه قامچی به ده ست نه که ویتنه وه ویزه ی و ناچاری نه کات.
بروات، بو ساتیک به رچاوم تاریک بوو و دلّم هات به یه کا. نه ژنوشم
سست بوو و وامزانی که نه وه روقیه و خیزانم و دایکه به سمتی
پرووته وه، نه درین به عه رزا و نه فیژینن و نیتر ناتوانن هه لسنه وه.
کاتیکه له نه خو شخانه چاوم کرده وه، نه نه زانی چی بووه و چیم
به سه ر هاتووه! نه وه ندهم زانی به منیان وت خولی فی رکاری من
کو تایی پی هاتووه و ته نها لی پرسی نه وه ی ئارام و بی نه شکه نجه یان
به من نه سپارد. نه ترسام به یه کجاری له ساواک ده رمکه ن. به لام
ژنرال سهرله شکر به رامبه ر به من میهره بان بوو و مسوگه ر له لای
خوی وتوویه تی نه م کابرایه هندی زانیاری له شیوازی کارکردنی
نیمه هیه و به قازانچ نییه هه روا به رلا بکریت. به تاییه ت که له
دوسیه کانه وه ئاگایان له په یوه ندی من و شیخه هه بوو و به سوودیان
نه بوو گه ر له شیخه بئالینن. به چ هویه ک؟ بو من پروون نییه. به لام
ده ست بالا ده ست زوره.

نه وه ی له دوسیه کان و له وتووژ له گه ل پزگار بووه کانی
زیندانی نیفین و ژیزه مینه کانی ئاسایش، له ئوروپا بوم ده رکه وتووه،
نه یاننوسم. له بهر نه وه ی ژیانی من نه بی به هه ر جوړیک بووه له
هه نده ران تیپه پ بی.

نه و رووداوانه ی که جانپوه ری ۱۹۷۰ تا ئاپریلی ۱۹۷۱ پروویان

دا، له پړانگه‌ی فیداییان و گیانبازانې نه‌م‌پړودا داستاڼیکه هه‌رگیز له‌بیر ناچیت‌ه‌وه. له‌م به‌شه‌دا من زاراوه‌کانې خویان به‌کار نه‌هینم. له پړانگه‌ی نیمه‌ی ساواکيه‌وه هه‌موو خراپکاران، دوخمان و گه‌وج و شیت و... بوون و، دووپاتی نه‌که‌مه‌وه له پړانگه‌ی خاوه‌نشکو هومايوونيه‌وه چهند گه‌نجیکی که‌لله‌ره‌ق بوون که نه‌یانویست پړنگه به پړوسه‌ی پیشکه‌وتنی ولات و نه‌ته‌وه بگرن. چونکه شاهه‌نشای پایه‌به‌رز فهرموویان له ولاتی نیمه‌دا نازادی هه‌موو شتیګ هه‌یه، جگه له نازادی دوخمانی!

من ناوی شوپړه‌سواری نه‌و داستاڼه‌ ناب‌م. به‌لام نه‌زانم پړوژی بیست و شه‌شی مارچی ۱۹۷۳ له زیندان هه‌لات و

◀ سه‌ره‌رای لیکولینه‌وه‌ی زور و زه‌بند له مووساگیان که هیشتاش له ئیرانه و له‌و ساواکيه‌انه‌یه که له‌گه‌ل من سه‌روکاری هه‌بوو،

◀ له شیخه که له سه‌رده‌می کارکردنم له لهنده‌ن چهندين جار چاوم پپی که‌وتووه و له‌مباريه‌وه زور و تووژم له‌گه‌ل کردووه،

◀ هیچ زانیاریه‌کم به‌ده‌ست نه‌هیناوه که هیشتاش نه‌و باوهر و بر‌وایه‌ی ماوه یان نا؟ ته‌نانه‌ت فهرزان که پاشتر له ئوروپا له‌گه‌لی بووم به‌ دؤست، هیچ هه‌والیکی له‌م که‌چه نه‌بوو. به‌لام نه‌زانم نه‌م که‌چه بیست و چهند ساله‌یه چهندين مانگ به‌سترا‌بوو به‌ قهره‌ویله‌ی ئاسنه‌وه و پړوژی سی جار، نه‌ویش به‌ قیژه و هه‌را و جنیو و قسه‌ی پیس به‌ زیندان‌بانه‌کان، پړنگه‌یان نه‌دا بچی بو ئاوده‌س. به‌ قامچی ته‌لی کاره‌با و به‌ باتوم شوینه هه‌ستاره‌کانی له‌شيان نه‌سووتان. جاریکیان ویستبووی به‌ چنگ و نینوک گه‌رووی خوی هه‌لدری و خوی بکوژیت.

بیستبووی رزگاربخواز و شوپړشگپړیکی بر‌ازیلی به‌ ددان زمانی خوی قرتاندووه، تا نه‌توانی وه‌لامی لیکولینه‌وه‌کان بداته‌وه. ویستی په‌یره‌وی له‌و دابه‌ بکات، به‌لام بوی نه‌کرا. نه‌م که‌چه‌یان له

به رچاوی چهند پياو به دهما دابوو به عه رزا. پروت و قوت: يه کيک ويستی ده ستریزى پى بکات. ئەم کاره تهنها له لايهن ژنرال سهرله شکره وه ريگه ي پى ئە درا. به پلايس گوشتى له شيان ئە گه ست و ئەو وه لامى تهنها وشه يه کى نه ئە دانه وه. من خوم چهند جار له ژورويک به به شدارى ژنيک که له بهر دهرگا وه ستابوو تا ريگه له هه لاتنى بگرى، به زمانى خوښ ناموژگاريم کرد. ئەو جنيوى پيدام. به جهلاد و بيگانه په رست و... ناوى هينام؛ گويم به و قسانه نه دا. هه ر ليم دووپات کردوه وه: «بوچى ئەو هه موو نازاره به خوت رهوا ئە بيى؟ بوچى به زه ييت به خوتدا نايه ته وه؟ بوچى فريوى خه لکى نه زان ئە خوئى؟ بير له دايک و باوکت بکهره وه. ئەوان نازار ئە چيژن و ژيانيان لى تال بووه. براهه کت دا به کوشت. برا بچوکه که شتيان گرتووه. يه ک دوو وشه بنوسه که دوسته کانت کين و به رت ئە دهن. پارته پى ئە دهن، ئە توانى بخوينى، ئە توانى بچى بو هه رکوى پيت خوښه. ئە وه نده گه ل مه که، ئەم گه له کييه؟ مه گه ر من گه ل نيم. من دل م بو تو ئە سووتى. منيش زور شتم به دل نييه و په خنهم لى هه يه. خاوه نشکو...»

تا ئە مه م وت وهک نيچيرى بريندار راجه نى و ويستى په لامارم بدا و له گه لم بيکا به شه ر. دروشمى ئە دا و دژوينى ئە دا و پاشان نارام بوو و ده ستى کرد به سروود خويندن:

داوت هه لگه ره مه لى دى هه يه — قه قنه س له به زرى هيللنه ي هه يه
 ئە بى ئە وه له به رچاو بگرين که خاوه نشکو فه رمو بووى که س له چريکه کان نه کوژرى. هه لبه ت دلناسکى شاهه نشا له جبي خوئى، ئە بوايه روژنامه نووسه بيگانه کانيش له به رچاو بگيرايه ت و به لگه نه درايه ت به ده ست يانه وه. به تاييه ت خويند کاره کانى کونفدراسيون که نه ت ئە زانى ئەو هه والانه له کوئوه ده ست ئە خه ن و له روژنامه کانى خوينا ندا بلاوى ئە که نه وه. کچه که ئە يزانى ناتوان بيکوژن ده دوانزه روژ مانى گرت و هيجى نه خوارد. ئيماله کردنى ناوى گه رم،

هه‌په‌شه‌ی ده‌رزی که ناچاری ئەکات هه‌موو شتیک بلیت، هیچ سوودی نه‌بوو. برا بچووکه‌که‌یان هینا بۆ لای که شیت ببوو، به‌بیریا نه‌هات. گۆوی خۆیان دا ده‌رخواردی و ساویان به‌سه‌روچاویا. ئاخ‌ره‌که‌ی هیچ چاره‌یه‌کیان بۆ نه‌مایه‌وه جگه‌ له‌وه‌ی له‌کۆلی ببه‌وه و ناوی لی بنین شیت... له‌و کاتژمیرانه‌دا که ئەشکه‌نجه‌یان ئەکرد هۆنراوه‌کانی فان ترۆی قییتنامی به‌گۆرانی ئەخویند. تاوانی ئەم کچه‌ ئەوه‌ بوو له‌ نووسینی به‌یاننامه‌کانی سیاه‌که‌ل‌دا ده‌ستی هه‌بووه و له‌سه‌ر دیواره‌کان دروشمی نووسیوه: «یه‌ک هه‌نگاو ناکشیمه‌وه هه‌تاکوو مردن!»

ئەمه‌ ته‌نها دروشمیک نه‌بوو. ئەمانه‌ هه‌موویان برۆیان به‌و شتانه‌ هه‌بوو. ئەو شتانه‌ی که من هه‌رگیز نه‌م ئەزانی چین. چۆن ئەکرێ مرۆف برۆا به‌ لیکدانه‌وه‌ی پوچ و ناپراتیک، به‌لام فریوده‌ری که‌سانیکێ نه‌دیو و نه‌ناسراو به‌ینێ، خۆی بۆ بدا به‌ کوشت. یه‌کیک له‌مانه‌یان له‌ کاتی بلاوکردنه‌وه‌ی به‌یاننامه‌دا گرت. ناوی ناهینم. نازانم ماو یان مردوووه. دۆسیه‌یه‌کی یه‌کجار قه‌به‌ی هه‌بوو. چه‌ندین جار خویندمه‌وه. برۆام نه‌ئکرد، هه‌تا خۆم بینیم. هه‌موو فه‌رمانبه‌ره‌کان ئەویان پیشانی یه‌کدی ئەدا. ده‌ستیکێ پینج سانتیمه‌تر له‌ ده‌سته‌که‌ی تری کورتتر بوو.

له‌ کاتی بلاوکردنه‌وه‌ی به‌یاننامه‌دا گرتبوویان. واته‌ له‌گه‌لی تیگیان و دایانه‌ به‌ر گۆله‌ هاورێ موتۆرسواره‌کانیان هه‌لاتن و پۆلیس و ساواکییه‌کان نه‌یانتوانی بیانگرن. برینداره‌که‌ که به‌ هۆی برینی قاچیه‌وه‌ نه‌ی ئەتوانی بجوولێ، گیرا. به‌لام نه‌یانتوانی ناوی هاورێ هه‌لاتوووه‌کانی له‌ ده‌م ده‌رکیشن. چونکا بیه‌هۆش ببوو و ته‌نانه‌ت ئەیتوانیبوو به‌ ژه‌هری سیانۆره‌ی که پێی بوو خۆی بکوژێت. ئەیه‌ن بۆ ئەشکه‌نجه‌ و ئازاردان. دیسان هه‌چی لی ناییسن. له‌په‌ر که ده‌رفه‌تی ده‌ست ئەکه‌وه‌ی له‌ په‌نجه‌ره‌که‌وه‌ خۆی هه‌لئه‌داته‌ حه‌وشه‌. نامرێ به‌لام ته‌قه‌له‌کانی ورگی هه‌لئه‌پچرپه‌ته‌وه‌. هه‌ولێ دابوو دل و

پرخولہی خوی دہربھینت و خوی بکوڑیت، بہ لآم فریا نہ کہوت.

ئەم شئیوازہ تەواو بلاو ببووئەوہ.

گەنجیک لە گەڵ برای کچە چریکی لە سەرەوہ باسەم کرد، گوللە ی بەرکەوت و لە تەنہا ساتیکدا کہ بۆی لوا سیانۆرە کہی خستە دەمی بۆ ئەوہی ناوی ھاوڕیکە ی نہهینئ. ئەمانە ھەموویان بە یەکتریان ئەوت ھاوڕی. ئەویان برد بۆ نہخوشخانە کہ چاک بکریتەوہ و بمینئ. بە لآم ئەو مرد و ئەو پەرستارە ی کہ نہیتوانیبوو چاکی بکاتەوہ، دادگایی کرا و سزای بۆ برابوہ.

کاتیکی لە برای کچە ی ئەشکەنجەکراویان ئەپرسیوہ و ئەشکەنجەیان ئەکرد، ھاوار و جینو و نالینەکہیان تۆمار کردبوو و بۆ برای بچووکتریان لئ ئەدایەوہ و وایان پیشان ئەدا کہ ئەوہ براکەبەتی و خەریکە ئازار ئەچێژئ. تۆ ئەگەر قسە بکەیت و نہینئەکان بدرکینی، ئەو پزگار ئەکە ی. برای بچکۆلە لە ئەنجامی ئەم ستەمکارییا نہدا میشکی تیکچوو و پوژیک قەپی کرد بە قاچی خاتی دا و لەوہ بەدواوہ ئیتر لە ہیچ تئ ئەئەگەیشت. لەبری ئەمە دوو ھەزار تەمەن خەلاتی بژاردنەوہیان دا بە خاتی.

چریکیکی تر گیرا بەھۆی ھاوکارە ناپاکەکہیەوہ. لە بگرە و بەردە ی گرتندا دەمانچەکہ ی لئ ئەسینئ و ھەلی ئەدا بۆ ناو پاسەکہ. لەچاو پیکانانیکدا سیانۆرەکہ ئەخاتە دەمی و زمانە ی نارنجەکہە ی، کہ لەبن جلەکانیەوہ شاردووئەوہ، پرائەکیشئ و فرپئ ئەداتە پێشی ئوتۆمۆبیلەکہ. ناپاکەکہ ئەیەوی نارنجەکہە فرپیداتە دەرەوہ. نارنجەک ئەتەقیتەوہ و ھەردووکیان ئەکوژرین.

چریکیکی تر بە ناوی چەنگیز لە بەھاری ۱۹۷۱ توانی لە شەری دەستەوئەوہخە خوی دەرپاز بکات. لە مانگی سپتامبری ھەمان سال ئەو مالە ی کہ ئەوی لیبوو گەمارۆ درا. لە گەڵ دوو ھاوڕی کہوتە شەر دژی ھیشکەران. دوا گوللە ی دا لە ساواکییەکان و بە نارنجەک خوی کوشت.

من په څه ساواکيه (مورانه) - پورور څه لعله وي

برای کچی ئەشکه نجه کراو، پانزه پوژي ته واو خوئی له بهر هه موو ئەشکه نجه یه کدا راگرت. ئەوه نده یان مشت و له قه لیدابوو، گورچيلهی چرابوو و میزه که ی هه موو خوین بوو. دلئی تاوی نه هیئا و له لیدان که وت. وتیان به مشار قاچیان برپوه ته وه و به ساتوور په نجه کانیا ن قرتاندوو ه.

ئەشکه نجه کان ته نها ئەمانه نه بوون. به گوته ی خاوه نشکو هوما یوونی، ساواک ئامیژی گوشاری دهر وونی له بهر ده ستدا بوو و ئەمانه له ئەشکه نجه ی سه ده کانی ناونجی کاریگه تر بوون.

ئهو ته شته خویناوه ی که براکه ی کچه ی ئەشکه نجه کراو، پاش ئەشکه نجه کردن هه لئی هیئا بوویه وه، پیشانی کچه یان دا.

به براکه یان وتبوو: «ئه گه ر قسه نه که ی ت و ناو نیشانی هاوړیکانی هه لئه ده ی ت، خوشکت به پروت و قووتی ئەهیئین بو لات بو ئەوه ی غیره ت تبزوی.»

یه کیکی تر له که ره سه ی گوشاری دهر وونی، تیره باران کردنی ساخته بوو.

به یانی زوو، زندانیان ئەهیئایه دهر وه و به مه به سته تیره باران کردن ئەیان به ست به داریکه وه و ده سته ی تیره باران له شوینی خو یان ئاماده باش ریز ئەبوون. برپاری تیره باران ئەخویند رایه وه. چهند چرکه یه ک پیش ته قه کردن یه کیک به هه ناسه برکی خوئی ئەه گه یاند و هاواری ئەکرد: «فه رمانی تیره ناران دوا بکه وی.»

من له هیچ کوئی نه خویند وه، به لام شیخه دلنیا بوو بو تیکشاکاندنی «نهواب سه فه وی» ژنیکی پروتیا ن هیئا وه و به بهر چاویه وه سه مای کردوو ه. له ئامیره کانی تر دل سوژی کردن و نه رمونیانی ساواکیه کان، له پاش لیبر سینه وه و ئەشکه نجه بوو، به و مه به سته ی که تاوانباره کان له دادگا ژیر بن و نه یکه ن به فهرته نه. بو ئەوه ی دادگاییکردن به بی هه راوه وریا به پړوه بجیت و هه واله که ی نه چیتته دنیا ی دهر وه. من له وه تی نه ئەه گه ی شتم که

دادگاييکردن بۆچی پيويسته؟ ئەمانه دژى فهرموودهکانى ههمايوونى بوون، که وابوو ئەبوايه سزا بدرين. ئيتر ئەو هه موو داموده زگايه ي بۆچی بوو؟ دياره بۆ ئەوهى به لگه بدات به دهست رۆژنامهکانى فهپرانسه و کومونيسيستهکانه وه. من بۆخۆم له چه ند دادگايى چريکه کان به شداريم کردووه و هه نديچار به پراستى خاوه ن داوا، تاوانباره کان بوو. نه يان ئەتوانى ده ميان پي دابخه ن. يه کيک به ناوى ئەحمه دزاده دوو کاتزمير هه لومه رجي رۆژه لاتى ناوه پراست و ئيرانى شيکرده وه و شيوهى ده سه لاتداريتى ئيمپرياليزمى نيشان دا. هه ر ئەم جه نابه لي دانىکى باش داى له يه کيک له ئەشکه نجه گه رانىش. رۆژنامه کانى فهپرانسه هه موو وتاره که يان بلآو کرده وه. رۆژنامه يه کى تر نووسيبوو ي ئەشکه نجه کردنى گيراوه کان له هه مان ۲۴ کاتزميرى يه که مدا ده ست پيئه کات. سه ره تا به قامچى کاره بايى لييان ئەده ن و پاشان پسپورانى کاراته و جودۆ تيان به ر ئەبن و زه ربه ي و ايان لي ئەده ن که زۆر به ئازار بي. به لام شوين برينى لي به جي نه ميئي. چريکه کان زۆر جار بيهؤش ئەبن و زۆر جار به ده ست و پي شكاوه وه ئەگه پيئه وه بۆ ژووره که يان. ئەم رۆژنامه نه، شيخه كووى کردبوونه وه و من له ئوروپا ويئه م لي هه لگرتن و هيشتاش هه من و هه ركات پيويست بکات بلآويان ئەکه مه وه.

ئەم ليپرسينه وانه هه نديچار له لايه ن ساواکيه کان وه له زيندانى ئيقي ن يان له لايه ن پولي سه وه له ژيرزه مينه کانى به رپوه به ريتى پوليس ئەنجام ئەدرى. پيشبپرکي نيوان پوليس و ساواک ئەبيت به هو ي ئەوهى هه ركاميان هه ول بدن درندانه تر و بييه زيببانه تر تاوانباره که ئەشکه نجه بکه ن و زووتر قسه ي پي ده رخن؛ پيش ئەوهى تاوانبار يان تاوانکار بمريت.

چه ند رۆژ پيش دادگاييکردن له گه ل چريکه كاندا خۆش ره فتارى ئەکریت. خواردنى باش و جيگه ي گه رميان پي ئەده ن و وا ي ده رئه خه ن که گوايه دادگاي سه ربازيى سه ربه خو يه و برپاردان

من به کس ساواک نه! (موانه) - پوزور کس نه موی

له سهر تاوانباره کان دادگه رانه ئه بئت. هر تاوانباریک ئه بی به پینووسی خوی بیروباوه و چالاکیه کانی خوی به بی یارمه تی پاریزهر بنووسی. بریاری ساواک به واژوی ژنرال سهرله شکر له سهر تاوانباره که له دۆسیه که یدا دانه نرا و کام داوه ر هه یه بویری بریاریک بدا پیچه وانه ی بریاری ساواک بی.

ساواک هه ول ئه دا کاتی دادگاییکردن هه چ داخ و دره وش و نیشانه یه ک به تاوانباره وه دیار نه بی. به لام ئه مکاره هه میسه ناگونجی. ئه وه که سانه ی که بتوانن قسه له یه کیک دهر بکیشن، خه لاتیان پی ئه درئ. پوژنامه کانی فه رانسه و ئینگلیز نووسیوو یان ژنیک له ماوه ی مانگیکا سی هه زار تمه نی وه رگرتووه. له وه کاته وه به ئوتوموبیلی په یکان ئه چیته وه بو ئیفین.

هه ندیجار برئ له ساواکییه کانیش به د ئه هینن. سالی ۱۹۷۰ و ۱۹۷۱ که چریکه کانیان ئه خسته داوه وه، هه ندیک له خۆشی هه لیم^(۳۰) ئه که وتنه ناو مه نجه له که. ساواکییه ک به ناوی حسه ینپوور که به خوی ئه وت ئه ندازیار، به بی ئه وه ی سل بکاته وه، هه رکه سی له شه قام بدیبایه ت که وه ستاوه و هه چکاریکی نییه، به تاوانی ئه وه ی ویستوو یه تی دروشم له سهر دیوار بنووسی، ئه یگرت و پاش لیدان و ئازاری جوړاوجوړ، که هه ندیجار ئه که یشته ئه شکه نجه ش، پارهیه کی له که سوکاره که ی وه رنه گرت و به ری ئه دان. له م سالانه دا دروشم نووسین ببوو به سه رچاوه یه کی باشی کاسیبیکردن بو که سانی وه کوو حسه ینپوور. من دلنیا نیم، به لام گومانم له وه هه یه هر ئه م کابرایه جاریکیان پوقیه ی خوشکمی گرتبوو، به لام خوشکم توانیبوو له دهستی هه لیت. فه رزان ئه م رووداوه ی له پاریس بو گپرامه وه و مسوگه ر سالی ۱۹۷۲ خوشکم له زیندان یان له ناو ئه و

۳۰ - خواردنیکه له گهنم و گوشت، له مه نجه لی مه زندا لی ئه نین و به که وچکیکی گه وره ی دار ما ی ئه هیننه وه و به رده وام لیکي ئه دهن تا ئه وه کاته ی گوشت و ساوهر تیکه ل ئه بی و خه ست ئه بیته وه. کاتی خواردن پوړ و دارچینی ئه که ن به سه ردی دا.

گیانبازانەدا بووہ کہ ژنپال سەرلەشکر بەرپرسی کوشتتیان بوو. بەلام حسەینپوور بە سزای خوئی گەیشت.

لەناو گیراوەکاندا ژنیکی چارشییو بە سەر ھەبوو کہ پاشان دەرکەوت کچیکی ئەمریکاییە. پوژنامەکانی تاران کردیان بە ھەراوھوریا. حسەینپوور کہ سەرھتا لە دەستویپوہەندەکانی بەختیار و، پاشان بوو بە شاپەرستیکی ئاگراوی، تەنانەت سیخوپی ئەمریکایی! ئیران ولاتیکی سەر بەخۆیە و لە کەس ناترسی و ئەمکارەیان بە نمونەیی کارزانی و گیانبازی ساواک، بەتایبەت دارووەستەیی ھەپی کۆنە نوکەری بەختیار دانا. دەھۆل و زۆرپانیان لیدا کہ سیخوپیکی ئەمریکاییان گرتووہ بۆ ئەوہی سەرنجی جەماوەر لە رووداوی سیاھەل، کہ ئەوانی ھەژاندبوو، رابکێشن بۆ گیانبازی ساواک. کچەیان بە سیخوپی پیشەیی ناو برد و لە مالەکەیدا ھەندی وینەیان دۆزیبەوہ کہ لە ناوشار و فەراگەرد گرتبووی. بۆیان مسوگەر بوو نیچیریکی قەلەویان دەسکەوتووہ. بەلام لەوہ خافل بوون چالیکیان ھەلکەندووہ کہ خوئیانی تیی کەوتن:

ئەلایزا دەزگیرانی یەکیک لە چالاکوانەکانی کونفدراسیۆن بوو. دەزگیران ھەمان سالی ۱۹۷۲ لە کاربەدەستان بوو و لەبەر ئەوہی خوئی نەیی ئەتوانی بیئەوہ بۆ ئیران، کچەیی نارەبوو بۆ لای کەسوکاری تا لەگەلیان ئاشنا ببی.

ئەلایزا، لەگەل باوک و دایکی دەزگیرانەکەیی چوو بوو بۆ ئەسفەھان و شیراز و بە چارشییوی رەشەوہ سەردانی مزگەوتی کردبوو. لە شاپراغ ساواکییەکان ئەبینن ژنیکی ئورووپایی لە بەرگی ژنیکی موسلماندا چووہتە ناو خەزنەکە و خەریک بووہ موسلمانەکان لە خستە بەرئی. لە تاران، شەویک لە شەقامیک چاوەرپی یەکیک لە دۆستەکانی دەزگیرانەکەیی ئەکات. کە ئەیگرن.

نەیانتوانی ئازاریکی زۆر بە ئەلایزا بگەینن، چونکە چەند پوژ پاش گرتتی، مانی گرت و خوئی بە بیتاوان ئەزانی و داوای کرد

تازادى بکه. داوايان لیکرد دان به تاوانه کانیډا بنی و پاکانه یه ک
 بو خاوهن شکو شاهه نشا بنووسیټ و خو ی پزگار بکات. ټه و ټاماده
 نه بوو ټه مکاره بکات، چونکه ټه وه ټه بوو به به لگه ی تاوانبار ټی ټه و
 و ټه یسه لماند سیخوری کردووه. کار گه یشته بالویزخانه ی ټه مریکا
 و، به تاییهت مانگرتنه که ی له پوژنامه کانی ټه مریکا شدا دهنگی دایه وه
 و کار به دهستانی بالویزخانه ش نه یان ټه توانی یان نه یان ټه ویست
 ټه لایزا دلټیر بکه ن بچیته ژیر باری ټه و سووکایه تیه. بو جاری
 سیهم مانگرتنی وشکی کرد و تهنانهت ټاویشی نه ټه خوارده وه.
 زیندانیه رامیاریه کانی تریش پشتیوانیان لیکرا و ویستیان مانگرتنی
 گشتی بکه. پوژنامه کان هه ولیان دا وای دهربخن که سیخوری
 ټه مریکایی داوای لیبورونی کردووه و خاوهن شکو هوماپیونی لی
 خوش بووه. به لام ټه م رووداوه که پشتی حسه ینیپور و چهند
 که سی تری شکاند، لیردها کوټایی پی نه هات. ټه لایزا گه پرایه وه بو
 لای ده زگیرانه که ی له ټه مریکا و حکومت و پوژنامه کانی ټیرانی
 خسته وه به دروډا و وتی هه رگیز پاکانه ی نه کردووه و پوژنامه کانی
 ټیرانی به دروژن و ساواکی به ساخته کار ناوبرد. وتی بیپریزی
 به ویژدانی ټه و و خه لکی ټه مریکا کراوه و داوای کرد حکومتی
 ټیران له بری هه ر پوژ زیندان چهندين هه زار دولاری بو ببژیړیته وه.
 ده زگیرانه که ی و کونفدراسیون و چهندين پاریزه ری ټه مریکایی
 داکوکیان لیکرا د و له دادگا بردیانه وه و حکومتی ټیرانیا ن ناچار
 کرد بریکی یه کجار زور پاره یان بداتی. به لام پوژنامه کانی ټه مریکا
 مه گه ر ده ستیان هه لټه گرت؟ ټه م رووداوه یان کرد به بنیشته خوشه
 و کراسی عوسمان و دایان به بادا و ټه وهنده ی له سه ر پویشتن تا
 حکومتی ټیران ناچار بوو حسه ینیپور له کار دهرکات و دادگایی
 بکات.

له م که ینوبه یینه دا، نه ټینی ه کانی هاریکاری نیوان ساواک و
 سی. ټای. ټی. به دوورودریژی له پوژنامه کانی ټه مریکا دا بلاو کرایه وه

من به خط ساواکچه (مورانه) - روز و خط

راسته که ی ئوه بوو که ئهوان پروویان له ساواک وهرگه پابوو و هه لانتی پوقه شیان به تاوانی من ئه زانی. شیخه سه ریگی له قاند و وتی:

— هه ر ئه مه یه. ئیوه مانان — تو نالیم — ره گتان نییه. هه رگیز به راستی شهیدا نه بوون. به رامه ی ئه وین ناخی ته ژی نه کردووین. مرؤف ئه بی شتیک، کاریکی خوش بوئ، ئه بی خولیا و ئه ویندار بیت هه تا بتوانی خوی بدا به ئاو و ئاگردا. ئه م چریکانه هه موویان ئه ویندارن و خویان ئه دهن به ئاو و ئاگردا و ئیوه به قامچی و کورسی کارهبا هیچتان پیناکرئ. منیش وه کوو تو م. ئه مرؤ له ده میان راهه کیشی و به یانی دهنگی ئه وان له سه د ده می تره وه ئه بیستی که هاواریان گوئ که ره ئه کات.

هه رواش بوو. تیگرای په ند و ئاموژگارییه کانی فه رمانبه رانی ساواک هیچ ده ورگی نه بوو.

چریکه کان هیچکات گوئیان نه دایه داب و نه ریتی دادگا و دادگاییکردن. کاتیکه سه روکی دادگا ئه یوت دادگا فه رمیه، ئه وان گالته یان ئه کرد، بیژیان ئه کرد، پی ئه که نین، هاواریان ئه کرد و ناوی راسته قینه ی ساواکییه کانیان — که وه کوو مشکی توپیو له ناو بینه راندا دانیشتبون — به بیناوبانگی دروینی دکتور و ئه ندازیار و پرؤفسور بانگ ئه کرد. کاتیکه ناوی پیشه یان ئه پرسرا، وه لامی به راوه ژووویان ئه دایه وه. خویان به پرؤله ی گهل و پیشه ی خویان به شوپشگیپ ناو ئه برد. کاتیکه ئه ستیولکانی زه پرپوش — ئه مه ناویک بوو له سه ره ئه فسه ره کانیان داناوو — هه ولیان ئه دا ئارامیان بکه ن و بیانتر سیین، سه یری دؤسیه کانیان ئه کردن و په ره کانیان هه لئه دایه وه، بزیه ک ئه نیشه سه ر لیویان و ئه یانویست به زمانی هیمتا تییان بگه یه نن که ئیمه ش وه کوو ئیوه یه خسیرین و دیلین. ئه وهنده ی سه روکی دادگا وه ره ز ئه بوو، سه ربازه کانی تییه ره دان. به لام ئه وان به رگریان نه ئه کرد. هه لئه سانه سه ریپ، له سه ره کورسیه کان

ئەوھەستان و سروودی شوپشگێرانیان ئەخویند و گالتهیان بە سەربازان و ئەفسەران ئەکرد. بەلام لە کاتی دواواکۆکیدا هەموویان ئارام ئەبوون و زۆر بە وردی گوویان ئەگرت. ئەم داکوکیە لە راستیدا دادنامەی تاوانبارەکان بوو دژی دادوهران و دامودەزگای حکومەت. پووداری ئەگەشیستە رادەیکە کە بیڕیزیان بە هیما پیروژەکانی ولات ئەکرد و تۆمەتیان لە کەسوکاری خاوەنشکو ئەدا و بە قاچاچی تریاک و هۆشبەر ناویان ئەبردن. تۆمەتی وایان لە بنەمالەی مەزنی پادشایی ئەدا کە من ناوێرم لەسەر کاغەز بیان نووسم. چ تۆمەتێکیان ئەخستە پال خوشکە گەورە شای! یەکیک لەوانە ناوێکی لەسەر ئەم خاتونە دانا کە سەربازەکان کەوتنە پیکەنین. ئابرووی یەکە یەکە براکانیان برد و وتیان هەموو سامان و دارایی خۆیان لە رینگە تالانکردنی جووتیاران و بەرتیل خواردنەو بە دەسپێناو. زەویوزاریان بە زۆر لە ئاغەوات دزیو. بە ئۆتۆمۆبیل و بە هێلیکۆپتەر ئەچن بۆ راو. درۆی وایان ئەکرد لە قوتووی هیچ عەتاریکدا نەئەبینرا.

دوانزە چریکی فیدایی گەل مەحکوم کران بە تیرەباران و زیندانی قورس. لە زیندانی دەستیان لەو ئەرکە خۆیان هەلنەگرت کە پێیان وابوو پێیان سپێردراو.

لەبری ئەوان گرووی تر بە ناوی جوړاوجۆری ترهوه وهکوو «ریکخراوی پزگایی گەل» کە دەستی بە سەر پارەکانی بانکی ئێران و ئینگلیزدا گرت و هیرشی کردە سەر ئۆتۆمۆبیلی بالۆیزخانەیی ئەمریکا کە بالۆیزی ئەمریکا بفرینیت. یان گرووی «ئارمانجی گەل» و «گیانبازان» هاتنە کایە و تا سالی راپەرین درێژەیان بە خەباتی خۆیان دا دژی رژیمی شاهەنشاهی. خەباتی گروویە چە کدارەکان ئاگرێکی کردەو، هەر نەبیتهوه. ژمارەیی فەرمانبەرانی سی. ئای. ئی. لە ئێران زیادی کرد. سەدان کەس بۆ فیربونی شیوازی شەپری دژ بە خەباتی چە کداری نێردران بۆ ئەمریکا. ژمارەیی تەنگچێهەکانی

دهربار و وهزیرخانه کان زیاد کړا و بؤ پاراستنی سهرانی پږیم دهیان ئوتومؤبیلی زریپوش له ئالمان کړدرا.

رووناکبیران که هه تا ئیستا جگه له خهباتی ئاشتیخوازانه له ریگه ی پینوس و زمانه وه ریگه یه کی تریان پئ شک نه ههات، که وتته خویان. شیخه که له کارهکانی ئه واندا راسته وخؤ و ناراسته وخؤ سهرپرشته ی هیه و زؤر له پهرتوکهکانی ئه وانی خویندوته وه و پرخنه ی له سهر نووسیون و ههروه ها له گهل چهند که سیکیان هاتوچؤی هه بووه، چهندين چیرؤکی ئه وانی بؤ گپړاومه ته وه که زؤر سهرنجراکیشن.

وتووږژه که مان هیی سالی دووه می پاش راپه رینه، ئه وکاته ی که من لیقه و ماو و په ککه و ته بووم و شیخه ئیتر له وه نه هه ترسا رازیکم له لا بدرکینئ. ئه یوت ئیتر به رازیش دهره قه تیان نه ههات. سروودی شوپشکپړانه یان بلاوئه کرده وه که پر بوو له پق و نه فهدت و هاندهری پووخاندنی بنه ماله ی زولم و سهره رپوی بوون. له پووی ئه وانه وه کویان هه لئه گرت و له ناو خویندکاراندا بلاویان ئه کرده وه و ئه یانفرؤشت، ئاسانت له فرؤشتنی کولیچه. گهنجتره کان خویان ئه دا به چهپ و راستدا بؤ ئه وه ی بتوانن په یوه ندی بکه ن به چریکه کانه وه. ئه چوون بؤ په شت و مازهندهران و له جهنگه له کان به دوا ی فیدای و گیانبازاندا ئه گه پان. له باری ژیانئ ئه وان له زیندانه کان و په فتاری درپدانه ی ئه شکه نجه گهران و له که ره سه ی ئازار و توقاندن ئه کؤلانه وه و بؤ یه کترین ئه گپړایه وه. ئه یان هینایه سهر کاغز و بلاویان ئه کرده وه و ئه یاننارد بؤ دهره وه. هه موو نووسهر و خویندکار و پووناکبیریک شانازی به وه وه ئه کرد په یوه ندی به کونفدراسیونه وه هه یه.

په ریمه ناو قسه کانی:

— جهنابی شیخه، ئه مانه ی که تو به روشنبیر ناویان ئه به ی له

کوپوه ئه یانزانی له زیندانه کاندا چی پوو ئه دا؟

– تو زور خاوی، تو گونی خوت و گیزه لیک ناکه یته وه، ئه ی
چون ساواکی بووی؟ ئه گهر ئه ته ویی له شت تیبگی په یوهندی بکه
به جهنابی فه رزانه وه. له پاریس له مالیکې دهر ویشتی، له ژورویکی
بن جهمه لوند سووچیکی گرتووه و ئاگای له هموو شتیکیش هیه.
لیی پیرسه، زور شت ئه زانی. ئیسته که ئاو کراوه به ئاگردا،
دوور نییه هندی نهینی هیه که ئه یوه ویی ئاشکریان بکات. من
دوستیکم هه بوو تازه زانکوی ته واو کردبوو، له شه قامی پامشین،
نورینگه ی هه بوو. هه رکات ئه چومه ئه ویی، چند که سی جوراوجورم
له ژوری چاوه پروانی ئه بیینی، که ئه وهنده ی سه روپوته لاکي من
دهر ئه که وت، بوی دهر ئه چوون. چه وره ی یه خه کراوه به پیلاوی
شقه و شره وه، کراس سپی پاک و خاوین، سه روپوتی کراقات له
مل و پانتولی ئوتوکراو و پیلاوی بریقه دار، ئاخوند و کلاو به سر،
گه نج و سالمه ند... دوسته که م هه رگیز یه ک وشه شی سه بارت به و
خه لکانه ی له نورینگه که یدا ئه هاتن و ئه چوون، نه وت. هه لبت منیش
ئه وهنده وه ستا بووم، که نه یخه مه خوم.

بوی هه بوو قاچ شکاویک بچی بو لای دکتور و کاتیکه به
قاچی گه چگیراوه وه ئه چپته دهره وه، به لگه نامه یه ک له ناو گه چی قاچیا
شاردرابوویه وه و ئه وهنده ی نه ئه برد له روظنامه کانی کونفدراسیون و
ئهنجومه نه ئدسلامیه کانداه ئوروپا و ئه مریکا بلاو ئه کرایه وه. ئه م
جوامیره له راپه پیندا گیانی خوی له ده ست دا. یاداشته کانی لای منه.
ئهم نورینگه یه له گه ره کیکی خواروه وه ی شار ناوهندی هه وال هینان
و هه وال بردن بوو. پزیشکیکی پاک و خاوین که هیچکه س گومانی
لی نه ئه کرد کاری به رامیاری و بینه و به ره و شهر و خه باته وه
هه بییت. له نورینگه که ی دانیشتبوو، پسوله ی دهرمانی ئه نووسی و
دهرزی ئه نژکسونی ئه وه شانده و زانیاری بو گیانبازان کو ئه کرده وه
و بویانی ئه نارد.

– بوچی ناوی ناهینی؟

- زۆر زیرهکی، به تۆی بلّیم که هه لگری ناوی بنووسی و یه کیکی پئی پروت بکه یته وه؟ نه، له م ریگه یه وه هیچ به تۆ ناگات. هه ندی له م دلیرانه له سه ر هیچ و خۆرای خۆیان ئه خسته گیری ساواک. به خه لکی وه کوو حسه ینپوور خۆیان ئه دا به گرت و ئه شکه نجه ئه کران و پزگاری خۆیان به پاره و به رتیل ئه کړیبه وه. ریکه وت که یه ک دوو کهس له م گیانبازانه له زیندان له ناو چوون. یه کیان له لایه ن ساواکیه کانه وه چه ند گولله ی به رکه وت و کوژرا و ساواکیه کان خه لات کران.

پاشان بۆ چه ند خوله ک بیده نگ بوو و من نه مویست بده م به ناو قسه کانیدا. بیرى ئه کرده وه و نه ی ئه زانی رای خۆی بلّیت یان نا؟ - ئیوه زۆر خاو بوون. هه موو کاره کانتان که رانه بوو. پیتان وابوو کاتیکه سه رده سته که تان فشه ی ئه کرد و ئه یوت ئیمه که ره سه ی به که لکتر له ئه شکه نجه ی سه ده کانی ناونجیمان هه یه، هه موو باوه رپان ئه کرد؟! ئه مریکایه کانی پشت و په نای، پئی پئی ئه که نین. هه ر گوشاریک په رچه کرداری خۆی هه یه. ئیوه که له گاییتان ئه کرد و ئه وانیش به فیل و له ژیره وه خۆیان ئاماده ئه کرد. ئه م پزیشکه له یاداشته کانیدا نووسیوتی منالانی شانزه حه قده سال هه میشه که پسوولی سیابۆریان له گیرفاندا بوو و ریکه وتوو له کاتی مه ترسیدا که پسوله که یان له ده میاندا شار دبوویه وه. ئه مانه برۆیان وابوو ئه بئ دنیا بگۆرن. ئه زانی برۆا چیه؟

ئه یانوت به گوتن و نووسین و بانگه شه کار جیبه جئ نابیت. یه کیکیان نووسیوتی له شاخی ده ماوه ند دنیا یه کیان دروست کردوه له قورقشم و ئاسن. ئه بئ کونی بکه ین و له ناوه وه بیته قینینه وه. ئه مه له ئه ندیشه یه ک زیاتر نه بوو، به لام ئاره زویه کی شیرین بوو. ئه مانه تامه زرۆی دیسیپلین بوون و هیچ بۆیان گرنگ نه بوو ئه نجامی کاره که یان چی ئه بیت؟

گفتوگۆ له گه ل شیخه چه ندین مانگ پاش راپه رین دریزه ی کیشا

من په ځه ساواخيږه (مورانه) پوروز ځه لامله وي

ته له فزيون و نازانسې پوژنامه گهړې و هه والنيږ نارد بو ټوروپا و نه مريکا. پاشتر چهند کهس له مانه هه رچهند به فهرمي ساواکي نه بوون به لام راپورتي به رده ستي خو م بوون. به کورته وه ها کلکيان قرتان دن هيچ قرنيسيکي پروداريش نه ي ته تواني پي له قه له و هه موو و ناز و پيژنه بدات.

له م که ينوبه ينه دا زور کهس کلکه مشکيکيان دهسکه وت. له م کيشمه کيشه دا منيش سووچيکم گرت و بو خو م پراکيشا. من کرام به به رپرسی پراگه يشتن به پوژنامه ي «سه روژير». ته م پاسپارده يه ژنرال سهرله شکر پي د ام. زانيم بوچي مني هه لباردووه. دنليا بووم حاجي عه لي ساوجي ناسراو به دکتور بيژن يان يه کيکي تر له و که سانه ي له ريگه ي منه وه سميليان چه ورکراوو، دابوويان به گويي دا که من مامه له چيه کي باشم و به ش و به شداريش باش ته زانم. به دبه ختانه ته وه ي نه زانيبوو که ئيتر چه وره ننگيکي وه کوو شيخه م له به رده ستدا نيبه، که ددان خر نه بيت و کار به رپوه به ريش بيت. زانيم ته م پوژنامه ي «سه روژير» ه شله يه کي وانيه دم بسووتيني و سکی يه کيکي وه کوو ژنرالي پي تيبرکري. خوشبه ختانه به خت يارم بوو و زانيم له پشت سهر ي نووسه ره که يه وه يه کيک له پياوه زله کان خو ي حه شار داوه که مرخي له وه خو ش کردووه بي بي به سه روکو ه زيريش. ته م کابرايه ته بوا بدوشري. پيم لي چه قاند ته م سه رنووسه ره ته بي چوار به رامبهري ته وانيتري بدريتي. بيچاره سه رنووسه ر شتيکي که مي به رکه وت. دوو له سي چوه گيرفاني ژنرال سهرله شکر، چکيک به دکتور بيژن و ته وه ي به منيش گه يشت، پيمو ابوو ته بي به پاشه که وتي روژي مه بادا. به داخه وه!

له هاويني ۱۹۷۴ دا مردني ژنه که م، مني له سه ريئشه يه کي چه ندين ساله رزگار کرد. ته وه نده داماو و لاواز بيوو، ته نانته هه والي مناله کانيشي نه ته پرسې. سه ره تا جار جاره سه ريکي کاشاني ته دا و چهند روژيک ته مایه وه. به لام ئيتر تيني تيانه مابوو — چهند

مانگ موویه کی ماپوو هه تا مردن — ته وای له شی ببوو به پهنگی هیشوه گهنمی کۆتایی هاوین. ماوهیه ک ته وای چارپس و بیزار ببوو. هاواری دلئی ئە کرد. له م دکتوره وه هه لئه هاتم بۆ ئە و دهرمانخانه. هه موو پۆژیک کزتر ئە بوو. ئیشتیای نه بوو، تا پاروویه کی ئە خسته ده می، ئە هینایه وه. بهرده وام یای هه بوو. مردن له و ئازاره بهرده وامه پزگاری کرد. چه ند حهفته پیش مردنی، مناله کانم له کاشانه وه هینا بۆ تاران و دامنه دهست دایکم. شادمان بوو و وادیار بوو پیی خۆشه. له و کاته وه روقیه له ماله وه هه لاتبوو، خۆی به بیکهس ئە زانی. له گه ل تاقه که سیک هاتوچۆی نه بوو. دانه نیشته قلیانی ئە کیشا، ته زیجی ئە گه راند، له ناو بالشمه ی دهرگا که دا چیچکانی ئە کرد و به نوک فالئی ئە گرته وه. ئیسته که دوو منالی دایک مردوو به ده ورپیه وه بوون، جووله یه ک که وتبوویه ماله که. کوپ و کچ پیکه وه یاریان ئە کرد و شه پ له گه ل مناله دراوسی. بیانوی دایکیان ئە گرت. دایکم سه رگه رمیه کی پهیدا کردبوو. جاریکی تر خۆی به گه وره ی مال ئە زانی. نه من له بیر روقیه دا بووم و نه ئە و. لانیکه م له لای من بۆ روقیه نه ئە کپوو زایه وه. تا راده یه ک که من له لای خۆم بیرم ئە کرده وه و بیر هه لی ئە گرتم ئە موت نه کا دایکیشم به ساواکیم ئە زانجی و پیی وایه ئە بی هه موو شتیکم لی بشاریته وه! هیوام و ابوو دایکیشم وه کوو من روقیه ی له بیر بردبیته وه که پۆژیک هاوادم و هاوپازی بوو. هه ندیجار په خنم له خۆم ئە گرت بۆچی له گه ل دایکم سه بارهت به چاره نووسی روقیه قسه نه که م. هه تا چه ند مانگ له مه و پیش هه رکات دایکم دهرگای لی ئە کرده وه ده سه بجی ئە پیرسی: چ هه والیکی روقیه ت هه یه؟ منیش هه موو هه ولی خۆم بۆ گه ران به دوی روقیه دا، بۆ ئە گپرایه وه. ئە موت له هیچ لایه ک شوینم هه لئه گرتوه. راسته که شی هه رچه ند له ئازاردان و ئە شکه نجه ی زیندانیه کاندایه شدار نه بووم، به لام هه موو کاتیک هه والیم له هاوکاره کان و گه وره تره کان ئە پرسی.

هرگیز به بیرمدا نه هاتیوو رهنګه دایکم په یوهندی به روقیه وه هه بیټ.

ناوی روقیه له هیچ دؤسیه یه کدا نه هاتیوو. رهنګه به نازناوی ترهوه ئه ژیا. رهنګه هر چریکیش نه بی. نه م ئه توانی په ژیره ی (۳۱) بکه م هاوړی و ده زگیران یان فاسقی هه بی. خو م رازی کردبوو که من به نه بوو دانه ئی و نایه وی له گه ل برایه کی ساواکیدا بژی. هر ئه م بوچوونه ی خو م ئه کرد به هوکار و ئه موت باشه، ئه گهر ئه و ئه یه وی له من بگه ری و په یوهندی به منه وه نه بی، ئه ی بوچی ئه و که دیندار و پاکیزه و شوړشگیړه، ئه یه وی نانی من ببری؟ ریگه له پیشکه وتتم له ژیاندا بگری؟

کورپه که م هاشم له حه فته کانی یه که مدا هه رکات منی له لای دایکم ئه بینی ئه پیرسی: «بابه بوچی پوره روقیه ت له گه ل خو ت نه هیناوه؟»

دیار بوو دایکم تیگه یان دبووه روقیه له گه ل بابه ئه ژی و کاتیکه بابه هات، له گه ل خو ی ئه یه ئی. به لام ئیسته که ئه چووم بو لای دایکم، هاشم ئیتر هه والی روقیه ی نه ئه پرسى.

ئهم ئه ندیشه یه کاتیک ئه یدا له سهرم که له لای دایکم بووم. له سهرکار ئه وهنده گرفتاری و هه لات هه لات و فیل و ته له که و دروی لیبوو، فریا نه ئه که وتم بیری روقیه بکه مه وه. دؤسیه یه کی واشی نه بوو. چریکه جوړاوجوره کان له هیچ شوینتیک ناویان نه بردبوو. وینه یه کی فهران خرابوویه ناو دؤسیه که ی که به پوالت له ناو په روهنده که ی به اختیار دهره ینرابوو. هیچ ئاگایه کم له فهران نه بوو، جگه له وهی ئه فسه ری پولیس بوو، له پر به ناوی گه شتی که ره لاون بیوو و له به غدا و به پرووت شوپیان (۳۲) هه لگرتبوو.

۳۱ - په ژیره: accept (په ژیران) په سه ندکردن، ددانپیدانان، سه لماندن، به شیاو زانین. ۴ قبل، وفاق aksepteter ۴ قبول کردن.

۳۲ - شوپ: trace (ناو) رهنده ش، شوین، یافت، شوینه وار و شوین پا، جی پ له ریگا ۴ اثر track ۴ رد و اثر. ۴ یافت

پاش دەمبەسانی پووناکبیران جاریکی تر بیر و هۆش و هەول و تیکۆشانی ساواک بۆ گیروگرفت و لێپرسینهوه و لیکۆلینهوه و ئەشکەنجە و کوشتاری فیداییە تازەگیراوهکان و موحاهیدین و مهلاکانی لایهنگری خومهینی له سهراسهری ئیراندا بهکار ئەهینرا. پوژیکیان له مالهکهی نیاوهراشم نامهیهکی بیناو و نیشانم پینگه‌یشت که تهنه ئه‌م رستهی تیانوسرابوو «ئاگات له مهرزییه بئ. خهریکه تیا ئەچی!» له جیبی خۆمدا وشک بووم. به‌رچاوم تاریک بوو و سه‌رم له گێزه‌وه هات. ئەمه‌ ئه‌و داره‌ته^(۳۳) بوو له کاتی هه‌لچوونی توندا به سه‌رما ئەهات، پیموایی وشه‌ی «مه‌رزییه» م نه‌بینی و به‌ روقیه‌م خوینده‌وه یان هه‌ر نه‌بئی به‌ روقیه‌ی تیگه‌یشتم. به‌لام مه‌رزییه بوو و مه‌رزییه‌ش بیرى منى ئەبرد بۆ لای روقیه. مه‌گه‌ر روقیه نه‌یوتبوو ئاگات له مه‌رزییه بئ. له‌گه‌ڵ ئەم ناوه‌ کۆمه‌لیک هۆ و بیره‌وه‌ی تیک ئەچرژان. تووشبوونی ئەم کچه له کاتی کوشتنی سه‌ره‌هنگی ستاد، خۆ تئ هه‌لقورتاندى شىخه، ناوه‌ندیاریکردنى روقیه، پاوژکردن له‌گه‌ڵ دکتۆر بیژهن و ئاره‌قخواردنه‌وه‌ی شه‌وانه، به‌رتیل وهرگرتن، ونبوونی به‌شى من وه‌کوو ده‌نکه ته‌زییحى پچراوه... بینیم ئەم یاده‌وه‌ریانه له‌زگه‌یه‌کی دووردریژه. تهنه‌ من نه‌بووم. به‌رپرسانی ساواکیش به‌شداربوون. ئەو پارهیەى که بۆ زهماوه‌نده‌که‌م به‌کار هینرا. هه‌را و زه‌نای سپا که ئیمه ئەیانگین و، ساواک به‌ریان ئەدا و، زل بوونه‌وه‌ی کیشه‌که تا ئەو پاده‌یه‌ی که گه‌یشته‌وه به‌ سه‌رۆکی گشتی. ئەگه‌ر ده‌نگی بدپئی، ئەوانه‌ی سه‌ره‌وه می‌ش نایانگه‌زئ؛ نه‌گه‌یه‌که‌ی شانی که‌سانی وه‌کوو من ئەگریتته‌وه. شىخه لیره نییه. من له مه‌ترسیدام. ئیسته که کارم گه‌یشتۆته ئەو جیگه‌یه‌ی بتوانم بۆ ماوه‌یه‌ک بچم بۆ ئوروپا یان ئەمریکا و هه‌ناسه‌یه‌کی ئاسوده هه‌لکیشم، ئەم مه‌رزییه له ناخی تاریکبه‌وه سه‌ری ده‌رهیناوه و

۳۳- دارهت: status, state of [دۆخ، ژبووار، شه‌را، مه‌ره، ده‌راوا، بواری، بار و دۆخیکى نایهت که له کاتیکى دياریکراو له که‌سبک یان شتیکدا هه‌یه.

من پەنجە ساواخچە! (موزائىقە) - پوزورر كۆچمەلىرى

چاۋى بېرپوۋتە من و ئەيەۋى لىناوم بەرى و بىدا بەعەرزى. ئەم خوشكەى من له سەرەتاۋە ئەيزانى مەرزىيە چ قوماشىكە! ئىمەى نەزان بەرەللامان كىرد. ئىستە چى پىروى داۋە كە دىسانەۋە لە ناۋ تارىكىيەۋە سەرى دەرھىناۋە؟ ئەگەر ئەو پۈژە پوقىە ئاگى لە دۆخى پامىارى مەرزىيە ھەبوۋە و زانىۋىتى ئەو لەگەل فىداىى يا مۇجائىد و گىنانبازان و مەلاكان پەيۋەندى ھەيە و تۋانىۋىتى خۆى بىدا بە ئاۋ و ئاگرىدا و لە كوشتنى سەرھەنگى ستاددا بەشدارى بىكات، ھىچ گومانى تىدا نەبوۋ ئەمپۈش زۆر لە مەرزىيە دور نىيە. ئىستە چى پىروى داۋە كە من ئەبى ئاگام لىى بى. مسۆگەر تۋوش بوۋە. جارىكى تر نامەى بىناۋ و نىشانم خۋىندەۋە. كاغەزەكە بە پۈستى شارى نىردرابوۋ. لىى ورد بوۋمەۋە، خەتى شىخەم ناسىيەۋە. مەرزىيە، شىخە، پوقىە، بەرتىل، ھەراۋورىاي ئەفسەرەكان. توند و تۆكمە كەۋتمە شوپن كارەكە. بە دۈسىيە شىخەدا چومومەۋە. دۋا ھەۋال ئەۋە بوۋ چوۋە بۇ ئورۋوپا. لە شارى بادن بادن لەسەر مېزى قومار بىنزابوۋ، لە پارىسەۋە پاپۈرتىك ھەبوۋ. ھەر ھەۋەندە. تەلەفۋونم كىرد بۇ مەملۈوك. ئەو ئىتر لەۋ پۈستەدا نەمابوۋ. كەسىكى تر لە جىگەى ئەو دانرابوۋ، لە ژىر دەستى بالۋىزى گەپۈكدە. ژمارەى تەلەفۋونەكەيم ۋەرگرت. چەند پۈژ نەمدۆزىيەۋە. لەناۋ ژنان و كچانى گىراۋدا ناۋى مەرزىيەى تىا نەبوۋ. دۈسىيەى ژنانى خراپكارم سەير كىرد. كچىكى بىست و چەند سالە شىۋەى ئەۋى ئەدا. بەلام تىكىان دابوۋ. لە زىندانى ئىقىن دۆزىمەۋە. وتىان قسە ناكە، ۋەلامى پىرسىيارەكان نادانەۋە. لە لىپرسىنەۋەدا ۋرتەى لىۋە نايەت. لەۋانەيە كە ھەموانى ۋەرەز كىردوۋە. ھەموو ئامىرىكىيان بەكار ھىناۋە، ئەنجامى نەبوۋە. خۆم چوم بۇ ژوورەكەى. سەيرى نەكىردم. دلنىا بووم كە ناسىمىيەتەۋە. خاتى كە لەگەلم بوۋ سەرى سوورما.

— چۈنە سەيرى تۆ ناكە؟ كەچى زۆر بىشەرمانە چاۋ ئەبىرپتە

ناوچاوی ئیمه و وه لاممان ناداته وه!

وتم:

— مه رزیبه خانم من برای پوقیه م هاتووم یارمه تیت بدهم...

نه یخسته خوۍ. له خاتیم پرسۍ:

— رهنګه کهړ بووه. داوتانه له گوۍ؟

به سهر نایه کی وت. هیوام بړا. له خاتیم پرسۍ:

— چی کردووه، تاوانی چییه؟

— گومانی تیدا نییه له کوشتنی سهره نګی ستاددا به شدار

بووه. تا چ رادهیه ک نازانم. وهره بابچین هه موو ئه و شتانه ی له

ماله که پیدا دوزراو ته وه، پیشانت بدهم.

روژیکي تر دیسانه وه چووم بؤ لای. کات به توندی تۍ ئه په پری

و من هیچ به لګه یه کم به دهسته وه نه بوو که هاوده ست و هاوکار و

هاو تاوانی پوقیه بۍ. خو پاراستن له وهی که چاو بېرېته ناو چاوم

بؤ ئه وه بهس نه بوو بلیم منی ناسیوه و زانیویتی برای پوقیه م. له

خاتیم پرسۍ:

— ئه و فرمانه ی شا که وتوویه تی ژنان و کچان نابۍ له زیندان

تیابچن، هیشتاش ئه خوا؟

— ههر ئه و فرمانه ده ستمانی به ستووه و کاریکمان له ده ست

نایه ت. ئه بۍ لاری که یه وه و نه هیلین لیۍ برژۍ!

کاتیکه سهیری شته کانیم کرد، ئه و په رتووک و نامیلکانه م

دو زیبه وه که له ژورره که ی پوقیه بینیبووم. «خه باتی چه کداریۍ»،

«پیشمه رګه ی شار» و له م قسه قورانه. ئه مانه ئه ی توانی نیشانه ی

په یوندی مه رزیبه و پوقیه بۍ. به پای خاتی هه موویان له م نامیلکانه یان

هه یه. نزیکه ی شه ست به رګ په رتووک و ناملکه ی لیګیرابوو. به خاتیم

وت: «ئهمه وۍ سهیری ئه م په رتووکانه بکه م، به لکوو نیشانه یه کی

په یوه ندی نیوان ئه و و پوقیه بدو زمه وه.» له چه ند شوینیک هه ندۍ

هه ندۍ یاداشت نووسرابوو. دام کوپیان کرد و له گه ل خو م بر دم

من به کعبه ساوا کعبه (مورانه) - پوزور کعبه

بۆ مالى دايكم و له گه‌ل ده‌ستنووسى پوقيه به‌راوردم كردن. خه‌تى خوشكم نه‌بوو. دايكم له‌سه‌ر به‌رماله‌كه‌ ده‌وعاى ته‌خويئد، قورئانه‌كه‌م له‌ قه‌راخ به‌رماله‌كه‌ هه‌لگرت و له‌ دايكم پرسى:

— دايه‌ ته‌مه‌ هه‌ر ته‌و قورئانه‌يه‌ كه‌ پوقيه‌ بۆى ناردووئت؟

سه‌ريكى جوولاند، واته‌ ئه‌رى. هاته‌وه‌ بىرم دايكم وتبووى ته‌م قورئانه‌ پوقيه‌ بۆى ناردوو و به‌ ده‌ستنووسى خۆى پيشكه‌شى كردوو. له‌ نووسىنى پشت قورئانه‌كه‌ ورد بوومه‌وه‌. وه‌كوو ته‌و نووسىنا نه‌ بوو له‌ پووى په‌رتوو كه‌ كانى مه‌رزىيه‌ وه‌ وئنه‌م ليگرتبوو. دايكم هه‌له‌ى ته‌كرد، نووسىنى پشت قورئانه‌كه‌ ده‌ستنووسى مه‌رزىيه‌ بوو نه‌ك هىي خوشكم. ئيتر گومانم له‌وه‌دا نه‌ما. پوقيه‌ و مه‌رزىيه‌ يارى غارى يه‌كتر بوون. رزگار كردنى مه‌رزىيه‌ ته‌يتوانى سه‌ره‌داويك بى بۆ دوزينه‌وه‌ى پوقيه‌.

كه‌وته‌ شوئىن شىخه‌. ته‌مويست پشوو وه‌رگرم و بچم بۆ پاريس. له‌گه‌ل شىخه‌ قسه‌ بكه‌م و لىي بپرسم چى واى ليكردوو ه‌ پىي وابى من ته‌توانم مه‌رزىيه‌ رزگار بكه‌م؟ پاش ده‌ پوژ به‌ يارمه‌تى جىگره‌كه‌ى مه‌ملووك له‌گه‌ل شىخه‌ به‌ ته‌له‌فون قسه‌م كرد.

— يا شىخ ته‌مه‌ چ نامه‌يه‌كه‌ به‌ دزىيه‌ وه‌ بۆ منت ناردوو ه‌؟

— كام نامه‌؟

خۆى دا له‌ گىلى. له‌وه‌ زيره‌كتر بوو له‌ ته‌له‌فوندا قسه‌ بكات. نه‌م ته‌توانى مشتومپى له‌گه‌ل بكه‌م. به‌و مه‌به‌سته‌ى تىي بگه‌يه‌نم ده‌خه‌كه‌ زور له‌وه‌ مه‌ترسيدا رتبه‌ كه‌ كاريك له‌ده‌ست من بيئت. به‌ زمانى بيزمانى تيمگه‌ياندا له‌ زمينه‌ى ته‌و نامه‌يه‌دا كه‌ نازانم كى بۆى نووسىووم، وا باشتره‌ پوو له‌ كه‌سانىكى بالاتر بخه‌ن. راسته‌كه‌شم وتبوو؛ له‌م زمينه‌يه‌دا من هىچم له‌ده‌ست نه‌ته‌هات. يه‌ك خال پوون بوو كه‌ مه‌رزىيه‌ و پوقيه‌ لانيكه‌م دوورادووريش بووبى هاوكارى يه‌كتر بوون و تا ته‌وكاته‌ى مه‌رزىيه‌ له‌ ليپرسينه‌وه‌ى ته‌نانه‌ت ته‌شه‌كه‌نجه‌دا زمان هه‌لنه‌پچرى و قسه‌ نه‌كات، هىچ مه‌ترسىيه‌كه‌ بۆ

من نىيە و كيشەى بەرتىلخواردن نابىت بە ھۆى ئابرووچوونم. بە زمانى ھىما و ئاماژە شىخەم تىگەياند. ساتىك بىدەنگ بوو. پاشان بە شىوازيك قەسەى كرد كە دلنيا بووم تىگەيشتووه:

«ببورو قوربان من جەنابت ناناسم. پىمواى بەھەلە گرتوتانە. من ئىستە ميوانىكى بەريزم ھەيە. حاجياغاي ھ...»

تەلەفوونى برى. ھەلبەت مەبەستى حاجياغاي ھەزارەيى باوكى مەرزىيە بوو. ھەر ئەو پۆژە نامەيەكم بۆ شىخە نارد بۆ پارىس، بەبى واژو و ناوئيشان و تيايدا نووسيم لە زمينەى داواكارى و زەماوندى خانى كچتان وا باشترە روو لە ژنرال سەرلەشكر بخەن.

بە گوڤرەى ناسينى ئەدگارى شىخە، ئەمزانى سووربوونى من لەسەر مەرزىيەى بە ژنرال راگەياندووه، بۆيە داواى چاوپىكەوتنم كرا. ئەويش ھەك جارى پيشوو، ژنرال سەرلەشكر ھات و لە ئوتۆمۆبيلەكەى مندا دانىشت و منىش تەواوى رووداوەكەم لە بنەوہ بۆ گۆپرايەوہ و كاتىكە بىستى ئەوم كردووه بە كەرسەى كارى خىر، بزەيەكى ھاتى و وتى:

— ئەگەر ئەمە ھەمان حاجى خاوەنى كارگەى ئاوريشم بى. خۆم ئەيناسم.

كاتى دابەزىن لە ئوتۆمۆبيلەكە لەبەر دەرگاي خويان دەستىكى دا بە شانمدا و وتى:

— تۆش بيبەش نابى.

مامەلەيەك نەكرا و نەك ھەر من ھىچم دەست نەكەوت، ژنرالئيش بيبەش بوو. رەوتى كارەكە مانگىكى پىچوو و لەم ماوہيەدا مەرزىيە لە زىندان مرد.

بەلام ژنرال ھىشتاش ھەر لە كەرى خۆى سوار بوو و، مردنى ژنىكى راميارى خراپكار، كەسايەتى ئەوى نەئەگۆپى. پاش گرتن و سزادان و تيرەبارانكردنى **فیدیيەكان** و دۆزینەوہى گرووپىك

له **موجاهیدین** و گیانبازان و شهر و پیکادان له گه لیان و تیا بردنی ئەوان، ژنرال سەرله شکر کرا به سەرۆکی دەزگای سیهه می ساواک. ئەم ئاژاوانه شپرزهییه کی بهرچاوی له ولادتا به دیهینابوو. سهرانی ساواک برپاریان دا به بانگه شهیه کی بهربلاو له رادیو و تهله فزیۆن، جهماهر ئارام بکه نه وه. سەرۆکی ساواک بۆ خۆی راسته وخۆ چوو و له تهله فزیۆن و تاریکی رهسای دا که خه لکینه دانیان بن حکومهت به تهواوهتی دهسه لاتی به سهر هه موو شتدا هه یه و، ئیتر تۆوی دوخمان و خراپکاران و ده سپه روه دهی بیگانه و کومونیسته کان و پیاوکوژان برپاوه و، ولات له ژیر سایه ی شاهه نشادا هیمن و له ئاسایش دایه و، هه موو ئەتوانن به ئاسوده یی بخه ون و... قوریاتی له مبابه ته، یه کیان که ر په نگه رتر له وی تر یانی ده رخواردی خه لک دا. هه روه ها رایگه یاند ده ولت بۆ به رگری له هه رچه شنه ده ستردیژییه کی بیگانه خه ریکه ریکه ستنیکی کاریگه رتر پیک ئەهینن. به م گوته یه، ده نگۆی ئەوه سه لمینرا که ژنرال خه ریکه خۆی بۆ سەرۆکایه تی ده زگای دووه می ساواک ئاماده ئەکات. ئەم به شه ی ساواک به رپرسی وه رگرتنی زانیاری له ده ره وه ی ولات بوو که نزیکه ی دوو ملیۆن دولار بووجه ی له به رده ست دا بوو. هه لبه ت له ژیره وه ئەیانوت ته نها چاونه زیری ده ستنگه یاندن به و سه رمایه زۆره نییه که ئەو بۆ ئەم په یه رائه کیشتی، به لکوو خووی به رزه فپی هۆی سه ره کی ئەم هه ولدانه یه. ئەیانوت ئەو مه ترسییه ی له ئوروپا و ئەمریکاوه به هۆی کونفدراسیۆن و مه لاکان و ئەنجومه نه ئیسلامیه کان چاوه رپوان ئەکرا، یه کیکی شارهزا و جیکه وتوو و دلپه رق و نه ترسی وه کوو ئەوی ئەوی تا بتوانی ده ره قه تیان بی. زۆربه ی ئاژاوه کان له ده ره وه ی ولات به هۆی ئەم ئەنجومه نه ئیسلامیانه سه رچاوه ی ئەگرت. ئەگه ر ژنرال ئەم سه رچاوه ی وشک بگردایه ت، هه نگاوێک له ئامانجی سه ره کی خۆی که سه ره وکایه تی گشتی ساواک بوو نزیکتر ئەبوویه وه.

ئەمجار ھەموو ھەست و ھۆش بۆ لای ئوروپا و ئەمريكا پراكىشرا. خودى خاوەنشكۆ جاريك فرموويان كومونيزم خەريكە لە ھەندەنەو ھەخۆى ئەكا بە ژوورا. پيوست بوو كۆمەليك لە شارەزايانى جيهانديده و جيگەى متمانه بنيردرين بۆ ئەم و لاتانە. ھەلبژاردنى ئەم فرمانبەرانە كاريكى ئاسان نەبوو. خەلكانى وەكوو خاتى و شەنگەژن و كەلەگاكان بۆ ئەشكەنجەکردن بەكار ئەھاتن. بۆ دەرەو ھە و بۆ ھەلسوو كەوت لەگەل بالويز و ديپلوماتى بيگانه كەسانيك پيوست بوون سەر و سيمايەكيان ھەبيت. خویندەوار و دابزان و شيانست بن و بتوانن لە كۆبوونەو ھە دانىشتنە فرمىەكاندا تيكەل بين و لەناو خەلكدا ھەلسە و دانىشە بكەن و نەبنە مايەى سەرشۆرى. پاشان درەكەوت ئەمجۆرە كەسانە بە تەواوى ئەو كارانەيان پى جىبەجى ناكري كە پىيان ئەسپىردري. لات و لووت و شەقاو ھەش ئەتوانن بە ھەمان سەر و پۆتەلاكى لاتانەيانەو ھە لەو بۆنە و بابەتا نەدا بەشدارى بكەن و ئەشەبى بيكەن. ھەلبەت لەناو خویندكارەكانىشدا زۆلەكى وای تياوو كە ئەيتوانى ھەر دوو دەمامك بدا لە پوخسارى. ھەم ئەيتوانى خويان پرازينەو ھە و خويان لە ژنانى ناسك و نازدار ھەلسوون و سەما بكەن، ھەم لە كاتى پيوستدا بە گۆپالەو ھە بکەونە گيانى خویندكارە ياخيەكان و قفلى ژوورەكان بشکينن و خەلكى خاوە بەربدەنە گيانى يەكتر و درۆ و دەنگۆ بلاوبكەنەو، فيلەباز بن و لە ھەموو شوينيك جيگەى خويان بكەنەو.

دەستەيەكيش ئەبى ھەلبژيردرين كە بابەتى مامەلە و پرىكەوتن و سازان بن و تەردەستانە بەبى ھەراوھوريا و بەبى ئەو ھى ناويان بكەويتە سەر زمانان، بە ئارامى و لە ژيرەو ھە، بەبى ئەو ھى فرمانبەرانى خوشى ئاگايان ليبي، پاسپاردەكانى خويان جىبەجى بكەن.

لەم پروو ھە بليتى لۆتۆ بە ناوى منەو ھە دەرچوو. شەويكيان كە لەگەل دكتور بيژەن، واتە حاجى ھەلى ساوجى

له میوانخانهیه کی ئارام له تهجریش شیومان ئەکرد. دیم جه نابی دکتۆر زیاد له ئەندازه پێک ههلهدا و ئەیکاته گهروویه وه و دهست بۆ بتلی کونیاکه که ئەبات. پرسیم:

– کاکه برا ئەوه چی ئەکە؟

ئەمه وئ ئەمشه و به خووشی تو بخۆمه وه.

– چی بووه مه گهر، چی پرووی داوه؟

– تۆیان بۆ پۆستیکی نوێ له بهرچاو گرتوه.

وتم:

– چیه، ئەتانه وئ پالم پێوه بنین؟

– نه بابە، پۆستیکی باشتریان بۆ پیشنیاز کردوویت. ناتە وئ

گهشتیکی ئوروپا بکە؟

– بۆچی نا، زۆریش ههز ئەکەم، به لام...

– به لامی ناوئ ئیتر.

– راستت ئەوئ ژنه کهم تازه کۆچی دوایی کردوه. زۆر زیزم.

مناله کانم لای دایکمن. ئەم پیریژنه ئیتر ناتوانئ، توانای نه ماوه.

کاری پیناکرئ. مناله کانم خهریکن گه وره ئەبن و به قسهی نهنکیان

ناکەن و، پوقیهش...

حاجی عهلی ساوجی په پرییه ناو قسه کهم:

– روقیه له ناو هیچ گرووپیکدا نییه، دلته ئاسوده بی.

– چۆن؟ هه وایکی تازهت پێگه یشتوه؟

– شتیکی تازهمان دهس نه که وتوه. گرووپێ تازهی موجهیدین

و گیانبازان — نازانم چەن ناویان ههیه — چەن پۆژ پێشتر توش

بوون. ئەویان نه دیوه و نه ناسیوه. یهکیان پیاوی خۆمانه. وینهی

پوقیهم پیشان دان، نهیان ئەناسی. پیاوه کهی خۆمان که هیشتاش

زیندانه نهیتوانیوه هیچ به لگهیه که دهست بخات.

شادمان بووم و وتم:

– ئەمه هه وایکی خووشه، به لام مناله کانم چی لیکه م؟

خزوروت له کاشانه. پیمان پراگه یاندووه تو چکاره ی و
چووینه ته بن کلپشه ی که نه وه کانی بنیرې بو ئه مریکا. هم تو و
هم ئه وان له شهړی په کدی پزگارتان ئه بن.

— چ باش ئاگاتان له هموو لایه که هیه و، چ باش هموو
شتیک پیکه وه ئه گونجین!

— له بهر دلې تو و به سوودی ساواک.

پاش چند پوژ پیم پراگه یاند ئه بی له ماوه ی چند هفته دا
خوم بو گشت ئاماده بکه م؟ به په له و بی هوال چوم بو ژوری
کاری دکتور بیژن. سهړی قهره بالخ بوو. خه ریک بوو شته کانی کو
ئه کرده وه. که منی بینی، شله ژا. له بهرم هله نسا.

— داوا ی هیچ نه که ی. منیش هر ئیسته فرمانی خوم وهرگرت.

چیت ئه وی؟

— ئه موست هر ئه مه بزائم. ئه بی لیک جیابینه وه، یان به

یه که وه ئه بین؟

— ئه مه یان نازائم. زور که س گه شتین. پیکه وه ئه بین یان نا،

ئه وه ی نازائم.

له گه ل کاغز وپه پراوه کانی خه ریک بوو و به بی ئه وه ی سهړی

من بکات وتی:

— ئه وه نده ئه زائم همومومان ئه چین بو ئوروپای ناوه ندی.

ژنرال سهړه شکر بووه به سهړوکی ده زگای دووهم. نازائم بوچی

گهړی له من و تو ئالاندووه؟

نه ی ئه هیشت من قسه بکه م. هم شاد بووم و هم دلنیگه ران.

نازائم هو ی چی بوو. لیم پرسی:

— چه نیک کاتمان هیه؟

— زور نییه. ئه بی ته واوی ئه و زانیاریبانه ی له م مانگه ی دوا پیدا

له دهره وه هاتووه و ته واوی پاپورته کانی کونفدراسیون بخوینینه وه.

هوشت کوکه ره وه. ئه بی ناوی هموو خویندکاره کان له بهر بکه ی.

نابې له هېچ کوييکه ياداشتي بکه ی. کاغه زېک که بيټ به هوی
 گومانليکردن نابې له گيرفانتدا بيټ و ههروهه له جانتاکه شتدا.
 ئەتوت ئەم شتانه به دهنگی بهرز بۆ خوی دووپات ئەکاته وه،
 يان له پووی کاغه زېکه وه ئەخوینيټه وه که فيری بيی. پاشان پووی
 کرده من و دريژهی دا:

— ماندوو بووم. خهريکن باريکی قورس ئەخه نه سه رشانمان.
 له ماوهی ئەم چهن حهفته دا ئەبې خولی فيرکاری ته واو بکه ين. له
 دهی به يانیه وه تا دووی دواينيوه پړۆ. تا نيوه شه و ئەبې سهدان دۆسيه
 بخوینينه وه. ئەبې زمان فير بين. من ئيتر زمان فير بوونم له دهست
 نايه ت. هه رچی بي تو به که لوريت هه يه و ئينگليزی و فه رانسه ئە زانی.
 هه تا ئە توانين ئە بې په يوهنديه کانمان بچپرينين. کاتمان بۆ رايواردنی
 شه وانه نييه. رهنگه يه کديش نه بينينه وه. له بيرت بي ئيمه ئە چين بۆ
 ئە و ولاتانهی پوليس و دهزگای ئاسايش ئيتر له بهردهست ئيمه دا
 نين و فه رمانمان لئ نابهن. هه لبه ت هه ندي له سه رانيان پوويان
 له گه لمان خو ش ئە بيټ، به لآم ئە بې ئە وه بزائين — ئەم خاله که له
 بلاونامه ی فه رمانی گشتيدا نووسراوه و توش هه ته، زور جهختی
 له سه ر کراوه — که له ولاتانی وه کوو فه رانسه و ئالمان و نه مسا
 چه په کان په رهيان سه ندووه. له ناوياندا زور کومونيست هه يه. ئيسته
 بچو به دواي کاری خو تدا. ته کنیکی نه ينکاريمان له خولی فيرکاري دا
 فير ئە که ن. به کورته له ته ره که مه يی^(۳۴) ئە بې هه مه کارزان بين؛ هه م
 دز بين و هه م دزگر. له بني دلّمه وه نيگه رانم.

ته وقه ی له گه ل کردم و زور بي پرووده ربايسي له ژووره که ی
 کردميه دهره وه. منيش هېچ ريگه يه کم نه بوو جگه له وهی بچم و خوم
 ئاماده بکه م. به لآم باکم نه بوو. جگه له وهش چهنده حهفته يه کم له

۳۴ - ته ره که مه يی: alienation [خو] تاواړه یی، دووره ولاتی، غه واړه یی. [غ] غربة [N]

fremmedgjøring [د] درېدی، غربت. [ن] بۆ هه لوهدا و ته ره که مان ۱۱ بۆ رووته ل

و دلېه خه مان. «راوچی»

ئوروپا رابواردبوو و ئەمزانى ئەتوانم بەرپەى خۆم لە ئاو دەرکێشم. هەرچى چۆن بى، ئەمەش جيهانئىكى نوئى بوو و ئەبوايه لەگەلى ئاشنا بيم.

کاتئىكى زۆرم نەبوو بۆ راگەيشتن بە کاروبارى بنەمالەکەم. پۆژانە وانە بوو و فيرکارى پراتيک. چۆن ئەبى لەگەل چەپەکان پووبەپوو ببينهوه. چۆن کليل و شاکليلى ساخته دروست بکەين و چۆناوچۆن بەلگەنامەکان بدزين و ويئەيان ليبرگرين. فيربوونى ئاميزە تازەکان واز و وردبيني ئەويست. دزەکردن بۆ مالى خەلک چ ئيرانى و چ فەرەنگى سەد جور فيلى ئەويست. زيرەكى و تەردەستى ئەويست. نابى هيج شوينه وارپک بەجى بمينى. لە کاتى تووشبووندا چۆناوچۆن لەگەل پۆليسى بيگانه پووبەپوو ببينهوه. ئەبى داکۆكى بکەين يان بە نەرمى بجووليتەوه. ئەتوانين خۆمان بدەين لە کەريەتى، بە زمانى خۆش فريويان بدەين و ئەگەر پيويست بوو ئەتوانين لە بەرتيلدانيش کەلک وەرگرين. هەر جورپک بووه ئەبى شوينه وار بەجى نەهيئين. بۆ دەر بازبوون لە پۆليس ئەتوانين لە ژنانى بە نازو نووزيش کەلک وەربرگرين. بۆ سەرکردەکانى پۆليس، خودى ساواک خاويار و مافوورە و قوتوہ جگەرەى زيپى پى ئەگەياندن.

بۆ هەرکام لەم شيوازانە هەندى نموونەيان ئەهينايەوه. لە يەكئىك لە شارەکانى ئوروپاي ناوهندى، يەكئىك لە بەرپرسانى ساواک گرفتارى بۆ پيش هاتبوو. ليژەدا ئيتير دەستپوهردانى بەرپرسانى بالا پيويست بوو تا ئەم گيروگرفته چارەسەر بکرى. کاردارئىكى^(٣٥) حکومى کە ئەم سەرۆكى پۆليسى لە سەردەمى زانکۆوه ئەناسى، کرا بە بەرپرسى راگەيشتن بەم گرفته. هەردووکیان لە پرشەتى پەنجەمۆردا هاوپۆل بوون. ئەم جانابى سەرۆک پۆليسى لە هوتيلىكى بەشکۆ ميوان کرد بۆ شيو. لەکاتى گوتويژ و بە سەرکردنەوهى

٣٥ - کاردار: attaches **ن**؛ فەرمانسە، فەرمانبەرى بالۆتێرخانە، راپۆژکار **د** ملحق في السفارة **ن** attache **د** وابسته **ع** .attache

من پەنجە ساواڭخەيا (مورانە) - پوزور ڤەنجە

بیرەوهرییهکانی رابوردودا ئاماژەیک بە کێشەکەش ئەکات. دۆستی سەردەمی زانکۆ چەندین جار لە قوتووە جگەرەیی زێر سیگاری پێشکەش ئەکات. شتیکی سروشتیە کاتی پۆیشتن قوتووە زێرینەکەیی لێ بەجن ئەمیئیت. پۆلیسی کۆنەکار لەو زمانە تێئەگات و کارەکە دروست ئەبیئ. دیارە هەموو پۆلیسیکیش خۆفرووش و بەرتیخۆر نییە. نابێ دەستە گۆلێش بدرێ بە ئاوا. هەرکاریکی نەیاری دژی قانونەکانی ولاتی بیگانە ئەبێ بە بێدەنگ و هەرا ئەنجام بدرێ. ئەگەر پێویست بێ ئەبێ لە زیندانیش بە بێدەنگ بمیئنەو. پاشتر ساواک بە کاری گیراوەکە پرائەگات. هەر کامان دوو پاسپۆرتمان هەبوو. پاسپۆرتیکی ئاسایی و پاسپۆرتیکی دیپلۆماتیک. هەتا بۆمان بلوێ ئەبێ پاسپۆرتی دیپلۆماتیک بەکار نەهێنین. نابێ بهێلین کار بگاتە وەزیرخانەیی دەرەوێ ولاتی بیگانە و وەزیرخانەیی دەرەوێ ئێران. ئەبێ بەچاوی بیگانە و نەیار و تەنانەت سیخوڕ سەیری هەموو فەرمانبەرانێ بالۆیزخانە بکری، هەر لە بالۆیزی یەکەمەو بەگرە تا سکریتێر و دەستوپیئوئەند. نابێ پووین پێ بدرێ. فەرمانبەرانێ بانکەکان و فرۆکەوانی و ناوئەندی فەرھەنگی و داموئەزگا ئێرانیهکانی دەرەوێ ولاتیش وەکوو کارمەندانی بالۆیزخانە هەژماریان بۆ بکری. ئەگەر لەکاتی کارکردن، ساواکییەک بەوێ زانی کە یەکیک لە فەرمانبەرانێ دەزگایەک کار بۆ ساواک ئەکات، نابێ بیخاتە خۆی. هەرھەا نابێ گیروگرتی بۆ دروست بکات و بەبێ ئەوێ خۆی بناسیئ، لە ژێرەو کارناسانی بۆ بکات و یارمەتی بدات.

بۆمان نەبوو ئەم زانیاریانە یاداشت بەکەین. کۆتایی حەفتە ئەوێ فیڕیان کردبووین، لیمانیان ئەپرسیهەو. دکتۆر بیژن و چەند کەسیکی تر بەزۆر رایان ئەکێشا. خودی ژنرال سەرلەشکر هەندێجار ئەهاتە سەرپۆل و لە تاقیکردنەوئەشدا بەشداری ئەکرد. هەندێجار چەند سەد لاپەرەیی ئەو دۆسیانەیی دابووین پیمان، بابەتی تاقیکردنەو بوو. یەکیک لە بابەتەکانی فیڕکاری تەقەکردن بوو بە

دەمانچە و تەفەنگ و ئاگرپژین و ئەمە یەکیک لە خراپترین وانەکانی من بوو. نەتوانی تاقە گۆللەییەکیش لە نیشانە بدەم. با بلیم ھەر پەرم لە و وانەییە بوو و ھەتا ئیستەش. بێدەسەلاتیشم لە و ھونەرەدا کۆتاییەکی کاری دا بە دەستەووە و تووشی نەگبەتی و نەھامەتی کردم. ئەم دەمانچە بۆ پیرە منی خستە ئەم پۆژە پەشەووە. با بمینێ تا دیمەووە سەری.

دەرفەتی سەرخوراندنم نەبوو. تا نیوہشەو ھەولم ئەدا و ھیلاک و ماندوو سەرم ئەنایەووە. بەیانی زوو ھەلئەسام و ھەلات ھەلات دەستم پێ ئەکردەووە تا چەقی نیوہشەو.

وازی ئەوہم نەبوو کەس ببینم. نەم ئەزانی چی لە دایکم بکەم. دلم بۆ ھاشم ئەسووتا. خۆشم ئەویست.

ھەرکات ئەچووم بۆ لای دایکم، خۆی ئەھاویشتە باوہشم و ئەگریا. دایکم لەگەڵ خۆی نەیی ئەبرد بۆ بازار و کۆری پەوزەخوینی. فرمیسک بە چاویا دائەباری کە کەس ناییا بۆ سینەما، کە ھیچ سەرگەرمییەکی نییە. ھاوپۆلەکانی یاری لەگەڵ ناکەن. پێی ئەلین شلەخەجی. ئەوان ئەچن بۆ شەمیڕان و ئەگەپین و سەرداری⁽³⁶⁾ و گۆیزی تەپ ئەخۆن. ئیمە ھەمیشە لەم مالدەدا ھەپس کراوین. کاتیکیش کە زۆر جارپس ئەبوو، بیانووی پوقیەیی ئەگرت.

— بابە، تۆ بۆچی پوورە پوقیە لەگەڵ خۆت ناھینێ؟

ئەوسا دەنگی دایکم بەرز ئەبوویەووە:

— بەسیەتی ئیتر چەنێ نووزەنووز ئەکەیی؟ سەرت خواردم.

من تێ ئەگەیشتم. دایکم نەیی ئەویست کە ھاشم ناوی پوقیە

بەینێ.

منال دەسەلگەر نەبوو:

36- سەرداری: grilled corn [سەر + دار + ی] گەنمەشامی تەر بە ئیسکەلاسکەووە، کە ئەکرێ بە سەر دارووە و لەسەر پۆلوو ئەبرێ. [ذرة المشوية N] grillet [ذرت کبابی].

— مه گهر پووره پوقيه له لای تو نيه؟

سهير نه بوو نه گهر هاشم پووری زياتر خوش ئويست تا نه کی. من وتم:

— هاشم، ئیسته که پووره پوقيه نيه. له بری ئه و خو دایه گیان هه یه.

— دایه گیان له ناو جی لی که وتوو و، ئه لی مه یه نه لای من نه خوش ئه که ون. دایه گیان زهر د بوو و هکوو زهر دینه هیلکه. من پووره پوقيه م ئه وئ.

ئه وسا دهنگی که که شم بهرز ئه بوویه وه. وهره ز ئه بووم. دل م ئه خپورایه وه. دلداریم ئه دانه وه:

— خه م مه خون. که و ابوو بو ماو هیه ک ئه تان نیرم بو لای بابه گه وره و دایه گه وره له کاشان. باشه؟ به دایکم وت:

— ئه مه وئ چهن حه فته یه ک بو سووک کردنی تاوانه کانم بچم بو که ربه لا و په نا ببه م بو خزنی ئیمام حسین، به لکوو شه فات پی ببه خشی.

— هیچ شتی وا نيه. تویش وه کوو ئه ویتر ئه ته وئ خوت ون بکه یت. من هه ر له سه ره تاوه بی که س بووم... په لی مناله کانت بگره و برؤ.

په لپ و بیانوی منال که م نه بوو، پرته و لالانه وهی دایکیشمی لی زیاد بوو. سه رم له گیزه وه ئه هات. یه کسه ر چووم بو پوستانه ی گه ره ک. له گه ل خه زوورم به ته له فوون قسه م کرد. وتم:

— من بو چهند حه فته یه ک ئه چم بو گه شت. ئه مه وئ چهن پرؤژیک بچم بو زیاره تی خزنی ئیمام حسین و...

بیده نگ بوو. پیموایی تیگه یشته. زانی دنیا به ده سته کیوه یه. که وتمه کپرووزانه وه که بیچاره بووم، به دبه خت بوو، په نگه ئیمام حسین خوی رزگارم کات... ئه ییست و هیچی نه ئه وت و باوه ری

نه نه کرد. به کورتی پیم وت وهره نه وه کانت له گه ل خوت به ره. دایکم
 ئیتر ناتوانی منالداری بکات و... یهک وشه وه لآمی نه دایه وه نه وهنده
 نه بی وتی:

«زور چاکه دیم نه یانبه م.»

هاشم هیشتا ده سال نه بوو. نهی نه ویست بچی بو کاشان.
 هزی نه کرد له لای من بی. بیستی که من نه مه وی گشت بکه م،
 زوری داوا کرد نه ویش له گه ل خوم ببه م. مه گهر نه کرا چاره نووسی
 نه و به چاره نووسی خومه وه گری بده م؟ هاشم گلینه ی چاوم بوو.
 نهی چار؟ نه بوا دهری بهینم و توپری بده م؟ به کورته، به مجوره
 پرشته ی بنه مالهم پچراند و چاره نووسی خوم گری دا به چاره نووسی
 ساواکه وه و به م روزه گه یستم که ئیستا نه بیینن. به دوو گوچان
 نه روم به ریډا. نه ژنم هیه و نه منال. نه خانه و نه لانه، ئاواره م
 و چاو له ریم به لکوو سه د دینار سی په نابات بگاته دهستم به هو ی
 نه م کاغه ز په شکر دهنه وه. له بری ژنرال سه ره له شکر و هاودهسته کانی
 وه کوو نه هاری و ده ماوهندی شاپه رست و نیشتمان په روهرن و
 هیشتاش پیان وایه جاریکی تر جیهان به دل ی نه وان وهر نه گه ری.
 ژنرال که له سه رده می کار کردنیدا زور به خوی رانه گه یشت، ئیستا
 له سایه ی ملیونه ها دولار پاره ی ساواک له ئوروپا و له ریگه ی
 کوکر دهنه وه و به ند و به ست له گه ل سه رانی سیخوری جیهان و
 ئالوویر به یارمه تی پاسپورتی دیپلوماتیک و پاریزراوی له دانی
 پاره ی باج و گومرک، نه مرؤکه کو شکیکی له مه یامی هیه و فیلا ی
 هاوینه ی له کالیفورنیا و خوا نه یزانی له کام سووچیکی تری نه م
 دنیا یه دا هیه، که له ده ستر ریژی کوماری ئیسلامی پاریزراوه.

نه بی بلیم من هیشتاش شاپه رستم و پروام وایه خاوه نشو
 ئیرانی خسته سه ر شاری پی شکه وت و ئاسایش... هر نه و قسانه ی
 که ده ماوهندی و هاوکورتانه کانی نه یلین و دووپا تکر دهنه وه ی نه بی
 به هو ی هیلنجیدان؛ به لام من له ناخه وه باوه رم پی بوو.

خويىندىنەۋەى دۆسيەى چەند ھەزار لاپەرىھى كونفدراسيۇن و لقاھانى لە ئوروپا و ئەمريكا و بلۇكى پۇژھەلات و دۇزىنەۋەى كۇدى ئەو بەرپرسانەى راپۇرتيان ناردبوو، گىرە و كىشەى گروپەكان لەسەر ئەۋەى كام كۇمەلە بۇى ھەيە بېى بە ئەندامى يەكىتى نىۋنەتەۋايەتى ولاتانى تر، دەمەتەقى لەسەر بۇچوونى رامياريان لە كومۇنىستەۋە بگرە تا لىبرال و ديموكرات و ئىسلامى و فرپرى مەزەب، تۆمەتى پىكەوتن لەگەل دەۋلەتتەكان، سىخوپرى كردن بە سوودى ئەم يان ئەو و بە قازانجى ئەم دەستە يان ئەو گرووپ چىرۇكىكە ئەبى بە ھەفتا مەن كاغەز.

رۇژى بىست و يەكى مانگى ئاپرىلى ۱۹۷۱ بە فرۇكە چوم بۇ ژنىف، بە پاسپورتىكى راميارى و پاسپورتىكى ئاسايىەۋە. برپار وابو لە ژنىف كەسىك بە ناۋى جىھانشمول بى بە پىشوازمەۋە. ئەم جەنابە زۇر كەمدوو بوو. لە ھوتىلى مېتروپول ژوورى بۇ گرتبووم. بەجىي ھىشتم و پۇيشت. پاشتر زانيم ئەو ھىچكارە بوو و ۋەكوو منى سيانزەسال لەمەۋبەر، دەست و پىۋەندە و ئەركى تاقانەى ئەۋە بوو تازەگەيشتوان ببات بۇ ھوتىل و جىگە و رىگەيان بۇ دابىن بكات.

ھەر ئەۋ شەۋە دەرگاۋان لە درزى دەرگاۋە ياداشتىكى پىدام كە تىايدا فەرمان درابوۇ خۇم بۇ گەشتى لەندەن ئامادە بكم. بلىتى فرۇكەى ژنىف بۇ لەندەنىشى لەگەل بوو.

لە فرۇكەخانەى ھيسرۇ لەگەل حاجى ەلى ساۋجى كە ئىستە ئىتر بەراستى خۇى بە پوخسارى دكتور بىژەن دەرھىنابوو، پوۋبەپوو بووم. بەرگىكى قورم رەنگى لەبەردا بوو، بە چاۋىلكەى پەش و بە پىشاندانى پاسپورتى دىپلوماتىك بەبى دابى گومرك لە فرۇكەخانە ھىنامىە دەرۋە. سوار ئوتوموبىل بوو و من لە تەنىشتىۋە دانىشتم. ئەۋەندەى ئوتوموبىل كەۋتە رى، پىكەنى و وتى:

— بەندە دكتور بىژەن، سكرتيرى سىھەمى بالۆىزخانەى

شاهه نشایي ئیران له ئینگستانم.

منیشی به و ناوه وه بانگ کرد که له پاسپورته رامیاریه که مدا نووسرابوو. لای خوم وتم سهیری چاوه شباشی بکه. له هه مان کاتا شادمان بووم له وهی له گه ل هاوکاری سیانزه ساله ی خوم یه کم گرتوته وه. به دهستی راست، قولی چه پیم گووشی. راچله کا.

— چی ئه که ی؟ ئیره له نده نه. مه گه ر نازانی لیره له چه په وه لی ئه خوړن. من شاره زای ناوشار نیم. ئه بی زور وریا بم له م پوژانه ی سهرتا خوم نه کیشم دار و به ردیکدا. مه گه ر نابینی فرمانه که له لای راسته وه یه! به پیچه وانه ی هه موو دنیا و ئیمه له گه لی رانه هاتووین، ئه بی زور وریا بین که تووشی رووداویک نه بین.

منی گه یانده هوتیله که م و پیکه وتین پاش نیوکاترزمیر له ره ستوران یه کتر ببینین. له ویوه به دهم گالته و جه فنگ کردنه وه بردمی بو ژووری کاره که ی. پیکه وه به رنامه مان دانا ته نها له بالويزخانه یه کتر ببینین و کاره کانمان له و ژووره ی ئه و جیبه جی بکه ین.

ئه وه نده ی له دوسیه کاندا خویندبوومه وه، لیره ئه بوايه به کرده وه جیبه جی یان بکه م. یه که م پاسپارده ی من ئه وه بوو له به رامبه ر کونفدراسیوندا، جگه له گروپه خویندکاریه ده ستکرده کان، چند یه کیتی تریش دروست بکه م له خویندکارانی نیشتمانپه روه ر و شاپه رست. ئه بوا ئه و به شه ی گه نجه کان که ئه ندامی کونفدراسیون نه بوون رابکیشرین. ئه بوا یارمه تی بدرین. هه م به پاره و هه م به به رزکردنه وه ی وره یان. خانوویان بو بگیریت، گیروفتیان له گه ل داموده زگای ده ولته تی و له گه ل وه زیرخانه ی ناوخو واته (هوم ئافیس) بو مانه وه و له گه ل زانکو چاره سه ر بکری. ئه م یه کیتیانه پیویست ناکات ئه ندامیان زور بی. هه ر ئه وه نده ی حه وت هه شت که سیک کوینه وه و بلاو کراوه یه ک ده ربکه ن. هه لبه ت ئه بوا یه ک دوانیکیان گوپرالی ساواک بن. پرسیم:

– ئەم جۆره گەنجانە لە كوئى بدۆزىنەوه؟

– كارت بەمكارانە نەبى. ئەوان خۆيان دىن بۆ لای من و تۆ و هەول ئەدەن قاپمان بدزن. ماستاويشت بۆ ئەكەن. ئىمە لێره نوێنەرى كاروبارى فەرەهەنگىن لە بالۆيزخانە و ئەبى بە كارەكانيان رابگەين. دىن بۆ لای تۆ بەلێ وەرەگرن كە دراوەكەيان بە بەردەوامى بگات. نوێكردنەوى ماوەى مانەوه و تەنەت رەگرتنى پاسپۆرتەكانيان بەدەست تۆيە. لە رەگرتنى پاسپۆرتەكاندا وريا بە، هەراوژەناى لى بەرز نەبیتەوه، چونكە ئەنجامىكى باشيشى نيبە. هەندىك لەوانە بە ناوى لىكۆلېنەوه و خویندن لە ئىنگليس ئەژين. ئەبى بەلگەنامەكانيان بە تۆ پيشان بەدەن و بەبى رەزامەندى تۆ كارەكانيان راناپەرى. لىستى شاپەرەستەكان لە بالۆيزخانە هەيە. هەمووى ئەخەنە بەردەستى ئىمە و تۆ ئەبى گولبژيريان بكەى. زيرەك و زۆلەكەكانيان هەلبژيرە. لەگەل باشەكانيان نەرم بە و كارەكانيان رى بەخە.

خۆى لەم چەمکانە تى نەئەگەيشت. مسۆگەر هەمووى لەبەر کردبوو هەتا لەلای من خۆى پيوە بادا.

بەكورتە، من بووم بە جىگرى بەشى فەرەهەنگى بالۆيزخانەى شاهەنشايى لە بریتانیای مەزن و ژووریکيان پىدابووم دەرگایەكى بۆ ژوورەكەى دکتۆر بیژەن – حاجى ساوجى – هەبوو.

ژوورەكەى من جگە لە میزىك و قەفەسە و چەند كورسى و دوو موبل و تەلەفزیۆنىك هیچى تری لى نەبوو. بەلام ئاپارتمان و ژوورەكەى دکتۆر بیژەن، كە پاشان من گوێزەمەوه بۆ ئەوئى داستانىك بوو بۆ خۆى.

ئاپارتمانىكى چەند ژوورە و هۆلىكى گەورە. لە ژوورى كارەكەى تەلەفزیۆن و تايپ راپتەر و فاكس و تەلەفزیۆنى سەر میز و رادیۆ و چەند قەفەسە پەرتووك و چەند كامیرای فۆتۆ و مەگنیتۆفۆن و جامخانەیهكى تايبەت بۆ رەگرتنى كاسىت و كامیرای قیدیۆ و

من بەمەسە ساواخچە! (موزائى) – بوژورر كەمەموى

فوتوکۆپی و لارجہری فۆنتی ورد و بہ لگہ نامہ کان ئہ بینزا۔
 لہ سہرووی کورسی پشت میزہ کہوہ، وینہیہ کی شاہہ نشا بہ
 دیوارہ کہدا ہلؤاسرابوو۔ لہ بہردہمی موبلہ کہدا میزیکی کورت ہہ بوو
 کہ پۆژنامہ و گۆقار و ئہلبۆمی وینہ و وینہی گہورہ و بچووی
 کہسان و منالہ کان و خوشک و برای شاہہ نشای لہ سہر دانرابوو۔
 جہنابی دکتۆر کاتی چاوپیکہ وتن لہ گہل ہندی لہ خویندکاران لہ سہر
 موبل دائہ نیشٹ و بہ گویرہی گرنگی میوانہ کہ لہ لای خوئیہ وہ یان
 لہ سہر کورسی دای ئہنا۔ پیرہ ژنیکی ئالمانی پۆژانہ لہم ئاپارتمانہ
 خزمہتی ئہ کرد۔ حاجی ساوجی نہی ئہ ویست ژن و منالہ کہی بہینئی
 بۆ ئہم ولاتہ، ئہ بیوت:

«ژنہکانی ئیمہ ناتوانن لہم ئہ شکہوتہ داخراوانہ دا بژین.»
 پیرہ ژنی ئالمانی چای و شیرینی و ئاجیل و گہز و شوکولاتی بۆ
 میوانہ کان ئہ ہینا و کاترمیری پینجی ئیوارہ ئہ رویشٹہ وہ بۆ مالہ وہ۔
 لہمہ بہدواوہ دکتۆر بیژن میوانہ تاییہ تہیہکانی ئہ بینی و ہندیجار
 خویندکاریکی ئاتاج بہردہستی ئہ کرد۔ لہمکاتانہدا کہسانیک ئہ ہاتن
 بۆ لای کہ کاری فہرمیان نہ بوو و یان ئہ یانویست راسپاردہیہ کی
 زۆر نہینیان پئی بسپیرن۔

ھۆلی میوانداری زۆر پازاوہ بوو۔ دوو دہستہ موبل لہ دوو سووچ
 و قہفہسہ و بارپی ئارہ قخواردنہ وہ، ئاویز و چلچرای جوراوجۆر و
 جورہا کہ لوپہلی رازاندنہ وہ و وینہی قاپکراوی شاہہ نشا و شابانوو
 و شانادہی جیگر و کہسانی تری بنہ مالہی پاشایہ تی۔
 ہہر لہم ئاپارتمانہدا دوو ژووری خہوتن و گہرماو و ئاودہس
 و چیشٹخانہ و، ژووریکی پشودان ہہ بوو تہلہ فزیون و قیدیو و
 ہونہری دہستی ئیرانی کہ ہندیکی بہدیواردا ہلؤاسرابوون۔
 کاتیکہ ساوجی ئہم ژوورہی پیشان دام وتی:

— زۆر حہز ئہ کہم بۆ چہن حہفتہ ش بووہ ژنہ کہم بہینم بۆ
 لہندہن۔

بەلام ئەم بانگىشتنە ھەرگىز نەكرا.

ئەم دامودەزگايەم بۆيە وا بە وردى باسكرد، چونكە ئەوئەندەى پىنەچوو تەواوى ئەو ھەموو شان و شكۆيە بە من گەيشت و بەبى ئەوئەى خۆم ويستىتەم بووم بەخاوەنى پىز و ئابروو.

رۆژى دواتر كاتژمىرى ھەشت و نيو خۆم گەياندە لای دكتور بىژەن لە بالۆيزخانە و ئەو منى بە جەنابى بالۆيز و پراويزكاران و فەرمانبەران و چەند تايپىستى ئىرانى و ئىنگلىزى و ھەروەھا بە مونيكا، كە لە ئالمانى رۆژھەلاتەو ھەلاتبوو، ناساند.

لە سەيركردنى ھەندىكيانەو ھەتتە گەيشتەم ئاگايان لە خۆيانە و ئەزانن من لە خودىيەكان يان لە سەمدارەكانم. لە تەوقەكردنەيانەو ھەتتا ديار بوو ئەزانن من كىم. ھەر لەم ھەفتەيەدا چاوم بە سەرۆكى بانك و ھەندى لە فەرمانبەرانى ئابوورى و نوينەرى ئىران-ئىپر و ھەندى لەو بازارگانانە كەوت كە بۆ كارىك ھاتبوون.

ئەوئەندەى لەگەل دكتور بىژەن چوومە ژوورەكەى خۆم تىكراى قەفەسەى ئارشىفەكەى پىدام و وتى:

– ئەم ھەفتەيە كارم بە تۆ نىيە. ئەم دۆسيانە بخوینەو ھەتتا كارىنەرەكانى خۆت بناسە.

ئىتر بە دەنووك قەسەى لەگەل ئەكردم، وا لە خۆى گۆرپابوو خۆشى ھەستى پى نەئەكرد.

– تەواوى پىشەنەكان لەم دۆسيانەدا تۆماركراو ھەتتا ناتوانى بەبى لىكۆلینەو ھەسەر ئەو كەسانەى دىن بۆ لات بپيار بەدى. تا يەك ھەفتە ھىچكەس كارى پىت نىيە. خەرىك بە، خواتان لەگەل.

لەلای خۆم وتم: ئەرى خىرى باوكت!

وتى و پۆيشت و من بىنيم دۆسيەكان سالل بە سالل لە ئەرشىف دانراو. خۆم و بەختم دۆسيەكەم دەركىشا و دەستم كرد بە ھەلدانەوئەى. زۆر ناو لەناو دۆسيەكاند ھەبوو كە ئەمپرو لە پىزى دەسەلتانداران دان. يەكيان جىگىرى بانكى پىشەسازى، ئەوى تريان

سەرۆکی کومپانیای فەرش، سێهەمی بەرپرسی بەرپۆه بەریتتی گشتی گومرک و چوارەمی سەرۆکی کومپانیای بیمە و تاد و تاد. ئەم دۆسیەم داخست و لاپەرەکانی سالی ۱۹۶۶م راکیشا. لەپەر ناویکم بینی ئاشنا بوو. هەرچەندە بیرم کردەووە نەهاتەووە بیرم لە کوئی ئەم دۆسیەم بینیووە یان لە کوئی ناویم بیستوووە. هەرگیز بە بیرمدا نەهات ئەمە هەمان ئەو کەسە بێت لە رۆژنامەکانی ولاتدا بە ریز و ستایش و مەزنییەووە ناوی ئەبرئ!

ئێوارە ی رۆژی هەینی هەمان حەفتە، کاتیک نوینەری فەرەنگی ئێران لە بریتانیا منی بە هاوکارە تازەکانی خۆی ئەناساند، تەواوی ئەندامانی نوینەرایەتی ئێران لە لەندەن بە فەرمانی ژنرال سەرلەشکر کە لە پاريسەووە هاتبوو بۆ ئەم شارە، لە هۆلی بالوێزخانە بۆ چای و شیرینی و رینگال و کونیاک بانگ کرابوون. هەموو لەوئ بوون، سەرەدەست و بەرەدەست، سکرێتێر و تەلەفۆنچێ، کارەکەر و بابای قاپشۆر. ئەمە کۆبوونەووەیەکی تاییەتی گشتی بوو و هەموو کەس ئەیتوانی بەبێ گۆیدانە پلە و پایە لەگەڵ دۆست و ئاشنا دابنیشی و بوەستی و بلێ و پێبکەنێ و بخوا و بخواتەووە، گالته و شوخی بکات، نوکتە بلێت و خەلکی بخاتە پیکەنین. هەرپەر و کەرکریان هۆلەکە ی داگرتبوو. لەوئ ببینیم چەند کەس لە فەرمانبەرانی گەنج دەوروبەری ژنیکی زۆر جوانیان گرتبوو و قاقای پیکەنینیان هۆلەکە ی پر ئەکردهووە. دکتۆر بیژەن بە دەوریەک شیرینی پر لە خامەووە هات بۆ لای من و منی برد بۆ لای ئەوان و وتی:

— ئەم خانمە لە ئالمانی رۆژەهلات هەلاتوووە و چون زۆر زیرەک و شوخ و شەنگە و چەند زمان ئەزانئ، نزیکە ی دوو سئ سالە لیڕە کاری وەرگرتوووە. کارت بەکاری نەبئ.

هەموو لەگەڵ کچە، بە ئینگلیزی ئەیانوت و لەگەڵ خۆیان بە فارسی. بۆ وینە یەکیان بە یەکی تری وت:

— ئاگات لیئ خۆت تووش نەکە ی. ژنە ئەیهوئ شوو بکات بە

نازمايش. پشتمی گهرمه و ئهتوانی هیی وهکوو من و تو فل بکات. بهداخه وه له گالتهکانیان به زمانی ئینگیزی تی نه ئه گه یستم. حاجی ساوجی که هر فپی به سهر هیچه وه نه بوو. دیار بوو مونیکا له و دم هه راشانه یه و هه تا چه زکه ی دهمدریژ و وه لام به دست بوو و کهس به ئاسانی نه ی ئهتوانی ئه م نازداره له پروو به ریټ. وه لامهکانی ئه وهنده توند و یئژ و به کاکل بوون، دهوروبه ره که ی ئه خسته پیکه نین و به سهرسوورمان و ستایشه وه تییان ئه پروانی. قاقا و نوکته کاتیک ورده ورده دامرکایه وه که ژنرال سهرله شکر چووه ناویان و هه مو یه که یه که له مونیکای تهکانه و به دوو که سی جییان هیشتن. کچه ی نازدار چهند ساتیک به فه رانسه یی له گه لی دوا و پاشان چوو بو لای سه ماوهره مسه که، چای بو خوی تی بکات. له م ماوهره دا ناوی نازمايش وه کوو مسته کو له یه ک و ابوو بیده ن له لاکه له که م. پاش میوانی چووم بو ژوورده که م و دوسییه ی نازمايش دهره ینا، که یه که م جار نه م ئه زانی له کوئی جیگه ی بکه مه وه. ئه ی دلّی خافل!

ئه مه بو یه نابی کارم به سهر کاری مونیکا وه هه بیټ. ئه م جه نابی نازمايشه ماوهره یه که له ئالمانی روژ هه لات بووه و به شه و له وئی هه لاتووه و هه مان ئه و که سه یه که ساله ها هاووده م و راویژکاری خاوه نشکو هوما یوونی بووه و هیشتاش هه یه. شه و دوسییه که م برده وه بو ژوورده که م له هوتیل و به وردی خویندمه وه. بینیم چ دهریایه کی سه یره و چیه ا گه وه ر له گه ل خه وش و خو ل له بنیا شاردر او نه ته وه و مه له ئه که ن.

به سه یرکردنی لاپه رهکانی سه ره تای دوسییه که بو م دهرکه وت ئه مه هه مان ئه و گه نجه بوو، که له گه ل خویندکاره کان له لایه ن ساواکه وه بانگه یشتن کرابوو تا پیشکه وتنه پرشنکاره کان به چاوی خوی ببینی و زوربه ی خویندکاره کان پاکیشیټ. وینه که یم که بینی بو م مسوگر بوو هر ئه وه یه مه ملوک له ژنیف به بالایا

هەڵدابوو و ئەو هەتیوه پڕودارهکه بوو له شەپری دەماوەندی و خانەەلی لەسەر کامیڤا و مەگنیتۆفۆنەکه ئاگاداری کردم. بەلام هەرگیز پێم وانهبوو ئەم کورپێژگەیه ناو و ناوبانگی دەرکردیی و سەدی وەکوو من بخاتە گیرفانی. ئەم یەک بەستەبەلایە له ریزی ئەو خۆیندکارە توندپەوانەدا بوو که له سالەکانی ۱۹۵۱ هەتا ۱۹۵۴ له کۆلن شلۆقیان ئەکرد و سەبارەت بەوەی که پۆلیسی ئەو شارە بە فەرمانی بالۆیزی یەکەم، یەکێک له خزمەکانی شا، بە داویدا ئەگەپرا تا له ئالمان دەری بکات، بە شەو هەلآت بۆ ئالمانی پۆژەهەلات و، کومۆنیستەکان دەستیان دایە ژێر بالی و ناریدیان بۆ لاییزیشک که له ویی بخوینی. یەک دوو سال زیاتر له ویی نەمایەوه و پاش شەپریک له گەل دوو کەس له دۆستانی، رەنگیشە لەسەر خانمی مونیکا له م ولاتە دەرچوو و گەرایەوه بۆ ئالمانی پۆژئاوا. بنەمالەکهی له ئاینیه زۆر بە دەسەلاتەکان بوون و بالۆیزخانەکان پشتگیری ئەم دەسکەلا بیچاوو پڕووهیان کرد و تەنانهت وەکوو شوپرشکی پێکی چەپ کەلکیان لیوه رگرت و ناریدیانهوه بۆ تاران. پوکنی دوو کەلکی له ناوبانگی شەپانی بوون و لاتبازییه کهی وەرگرت و پێیان راسپارد دروشمی توند و هەلفریوینەر بدات و ئەوانی تر بخاتە داوهوه. چەند کەسیکی تووشکرد و پاش ماوه یەک بەر بوون.

ئەوهندهی بناغهکانی ساواک خەریک بوو سەقامگیر ئەبوو، دیسانهوه سەر و سەکووتی له ئالمان پەیدا بووهوه و له هەموو شوین مونیکای له گەل بوو؛ چ له ئالمان و چ له تاران. کچهی بە دەزگیرانی خۆی ئەناساند. بەلام ئەم دەزگیرانی زۆریش توندوتۆل نەبوو. چونکه بووکه خانم چاک له فیل و رازی دلپەری ئەزانی و بە ئاسانی ئەیتوانی ئەویندارهکانی خۆی بخاتە داوهوه. گەنج بوو، خۆش قسه بوو و ناسک و نازاوی. هەر تالەقژیکی زەردی چەندین ئەوینداری پیاوه لۆاسرابوو. جەنابی ئازمایش پاش چەندین سال خولانهوه له ئوروپا و مامەلەکردن له گەل کاربەدەستان هیوادار

من پەتە ساواخچە! (موزائە) - پوزور خەتە

بوو کارێکی بەسوود لە فەرمانگەیهکی حکوومی بدۆزیتەوه و بەم مەبەستە زەماوەند کردن لەگەڵ مونیکای دانابوو بۆ سەرلەبەیانێ ئەو پۆژەیی ئەو پلەیه بە دەست ئەهێنێ. بەتایبەت کە جرت و فرتی ژنەیی شوخ و دلتهر لە میوانیەکانی بالۆیزخانە و لە یانەیی ئەفسەران بەو جل و بەرگە جۆراوجۆر و گوارە و پلپلەیی زێر و زیووه بە جەنابی ئازمایشی بەر دەستەیی پوکنی دوو و ساواک لە سەرەتای کارکردنیدا هەوسار ئەتەکرا. خولیای ناو و نیشان کاتیکی ئەمکارەیی پێ ئەکرا کە شان بۆ کار و ئەرکی قورس دا بنەوینێ، یان ئەبوایە نازدار بۆ خۆی کاسبی بکات. کارینەر لە ژینگەیی پەرۆردەبوونی ئەو زۆر بوو، تا کاتی دادگاییکردنی ئەو سێ خۆیندکارەکی لەگەڵ توودەبیەکانی پۆژەهلاتنشین پەيوەندیان هەبوو، پەردەیان لەسەر هەلدراپەوه. لە گەشتیک بۆ ئالمانی پۆژەهلات، خۆیندکارەکان ئۆتۆمۆبیلەکی خۆیان لە سنووری نیوان دوو ولات لە شەقامیکدا کە رینگەیی دەرچوونی خانوویەکی تر بوو پارک ئەکەن و بە ترەن ئەچن بۆ لایپزیشک. لەبەر ئەوهی ئۆتۆمۆبیلەکە بەر گاراجەکی گرتبوو، پۆلیس ئۆتۆمۆبیلەکە ئەگۆزیتەوه و چاوەروانی خاوەنەکی ئەکات. پاش چەند پۆژ سێ خۆیندکاری پۆژەهلاتنشین بە یەک جانتای پڕ لە بلاوکراوهی چەپی ئەگرن و کار ئەگاتە دادگا و دادوهر. لە دادگا دەزگیرانی مونیکا خانم کە خۆی بە دکتۆر ئازمایش ناو ئەبرد، پەیدای بوو و ئەیویست لە پرووی ئەزمونی خۆیهوه کە لە لایپزیشک و توودەبیەکانەوه فیڕ ببوو، بیسەلمینێ تاوانبارەکان کومونستن و ئەو بلاوکراوانە دژی بەرژەوهندی کۆماری فیدرالی ئالمانه. لێی پرسرا:

– تۆ دکتۆرای خۆت لە کام زانکۆ وەرگرتووه و ناوی تیزهکەت چیه؟

ئازمایش کەوتە پرته پرت و ئەوهندهی وتی:
– لە زانکۆی لایپزیشک.

پارېزەر وتى:

— بەسە!

پارېزەر داۋاي لە دادگا کرد بۇ كۆكردنەۋەي بەلگەنامە درېژەي دادگاييكردن بکەۋيۋتە دواۋە.

جاريكى تر كە دادگا پيکھات، پارېزەر گۆفانەكەي خستە ژير گوشارەۋە، ھەليگگوفى و پيستی لەبەر دامالى. لەسەر ھەر وشەيەك كە ئەيوت داۋاي رۋونكردنەۋەي لى ئەكرد. ئارەقى پى دەردا. لەپەسا دەسپى دەرئەھينا و ئارەقى ئەسپىيەۋە. پاش نيو كاتژمير پرسين و ۋەلامدانەۋە، پارېزەر نامەيەكى لە دۆسيەكە دەرھينا و نامەي زانكوزى لاپيزيشكى خويندەۋە و داى بە سەرۆكى دادگا. دەرکەوت كە نەك تيزى دكتورا، تەنانت لاپەرەيەكيش بە دەستنوسى ئەۋ جەنابە لە ھيچ زانكۆيەكدا نيبە.

ئازمايش درا بە سەريا. لە ئالمان دەرکرا و خەنەي ئەۋ لە ئوروپا ئيتىر رەنگى نەما. دادگا بە چەند ھۆ ھەر سى خويندكارەكەي بە بيتاۋان ناسى. يەكەم ئەۋەي ئەگەر حيزبى كومۇنىست لە ئالمان قەدەغەيە، بەلام بلاۋكردنەۋەي بەياننامەي كومۇنىستى بە زمانى بيگنە تاۋان نيبە، بەۋ جۆرەي كە رۆژنامەي «ئومانيتە» لە ئالمان ئەفرۇشرىت و ئازادە. جگە لەۋە، لەۋ بەلگەنا دا كە لەۋ سى خويندكارە گيراۋە ھيچ خالىكى دژى كۆمارى فيدرالى ئالمانى تيا نابىرى.

ئازمايش، لە سالانى پيش راپەپين پاريزگارى فارس بوو و بە يەكېك لە راپوژكارانى خاۋەنشكو ئەژميردرا. بەۋ شيۋەيەي كە لە زۆربەي گەشتەكاندا لە ريزى خزمەتكارانى پكيفى شاھانەدا بوو. مونىكا لە ئالمان خولەي ئەھات و ھەر رۆژە و يەكېك لە فەرمانبەرانى بالويزخانەي بە سەر ئەكردەۋە. نازى بە نازونووزى خۆيەۋە ئەكرد. مالەكەي ژوانگەي ئامۆي راپواردن و شەۋگەرى شەۋبيدارانى ئيرانى بوو. كاتىكە ھەموان باش لەگەليان راپوارد، كەۋتە چنگى ژنرال سەرلەشكر و لەگەل خۆي بردى بۇ سويس.

به لآم ئه مه يان بو خوي چيرؤكيكه پاشتر ديت.

ئهم رسته كه زوري به دهمه وه يه.

پيداويستي بهم جوړه گه نجه په روه رده كراواني ژير چاوديري ساواک رؤژ به رؤژ زياتر هه ست پي ئه كرا. هه رچي بي خودي شاهه نشا فرموو بوويان: «ئيران ئه بي له پينچ ولا تي مه زني دنيا پيش بكه وي.» له دؤسيه كاني ساواكدا ئه ميني زور له م كوپه باشانه بوون به دسه لاتدار و پاميار و پامكاره (۳۷) گه وره كانيان خسته لاه. له رهقه بواره كاندا (۳۸) كاريان ئه كرد، راستكر دنه وي كاره كان له ژير په نجه كاني ئه مانه وه در باز ئه بوو. جگه له وه ئه گه ر تيريشيان بيدايه ت له به رد، خو شتيك نه بوو. ئه خرانه سه ر كاريكي تر. هه موو فرمانه كاني ساواكيان به بي مشتومر جي به جي ئه كرد. كاريان قسه ي تيا نه بوو.

به لآم ئهم يه كه، له پر وه كوو فيشه كه شيته چوو به حه وادا. پزيسه كي رهنگا ورهنگي پژانده و دره وشايه وه. نه زان بوو و پرودار و بيرو ومه ت، دوو زمان بوو و دم پيس و توپره و رق ئه ستوور. له ولاشه وه هه ولده ر و تيژبين و ئامانجناس بوو و كامبه خش. شيريني وه رنه گرت و شيريني ئه به شيه وه. تيكر اي ئه و پاره يه ي ئهم

۳۷- پاميار و پامكار ⇨ پاميار: politician **ساو** كه سيكي به شداره له كاريگه ركردني پاميار ي گشتي و پر ياردان. ئهمه ئه و كه سانه ده گريته كه بوستي پر ياردان و حكومميان هه يه، و هه روه ها ئه و كه سانه ش كه به دووي ئه و بوستانه وه ن، ئيدي به هه لئزاردن يان بو ماوه يي يان كووده تا يان ديار يكردن يان داگير كردن يان هه ر هو كاريكي تر بي.. پاميار له ناو خوي ولا ت كار ئه كات. و ديپلومات يان پامكار نوينه ري پاميار يه له دهره وه ي ولا ت **ساو** سياسي **ساو** politiker **ساو** سياستمدار ⇨ پامكار: diplomat **ساو** به رپرس ي كاروباري دهره وه له ولا تيكي بيگانه ⇨ **ساو** دبلوماسي **ساو** diplomat **ساو** ديپلمات.

۳۸- بواري دژوار ⇨ بواري: دهره وي په رينه وه؛ ئه و بواري په رينه وه ي لي ته كرى به لآم به دژواري، رهقه بواري به و شوينانه نه وتر ي پرس و جو ي لي نه و باج وه رگرتن هه يه، ئه و باجه ي كاروانچي كورد له تواناي دا نييه بيدات، بو وينه پرسگه ي باج وه رگرتن كاتي هاتن بو ناو شار؛ دهره وزي ريگه ي بانه بو ناو شاري سه قز ناوي رهقه بواره.

ده پانزه ساله دزيبووی به ناوی ځویه وه و له بانکه کاندایه خرایه هه ژماری ژنه که یه وه، که کچی یه کیک له مه لا شاپه رسته کان بوو و، له پاش راپه رین کاتیک شوړشگنږه کان گرتیان و کوشتیان؛ هیچ شوینه واریکی نه ما و نه دوزرایه وه.

سهرده میک کاری نارنی حاجی پښ سپیږدرا. بازار پیه کان چیه سر وودیان پیا هه لدا. چه نده ها ریکلامی زل زل له رږژ نامه کاندایه ئه بینرا. و ترا له هیچ سهرده میکا زیاره تی که عبه ی موعه زهم به و چاکی و ځوشیه و، به و سووک و ساناییه ی ئه م خوله نه بووه. قاچیک له جه دده بوو و قاچیک له تاران. ځوی له ورده کاریه کان هه لئه قورتاند و به هر گړوگرفتیکي بچووک و تاییه تی رانه گه یشته و کلوگورج بریاری ئه دا و گرفته که ی چاره سهر ئه کرد و وشه ی نازمایش به رامبه ر بوو به وشه ی چاره ساز!

به لآم وهی له و رږژه ی شاخی له شاخی یه کیک بگریاهت، بیبه زه یی بوو و دلږه ق... ته نها ئه و ساته ی ئه بینی و بیری له داهاتوو نه ئه کرده وه. رقی له برای ژنه که ی هه لگرت، که ئه وسا فه قی بوو له مه دره سه ی قوم و پاشان بوو به مه لایه کی به ناوبانگی ناسراو به ناوی حاجی مه لا موفه خه م و له سهر هیچ و ځورایی، له سهر ئه وه ی کابرا به نه ینی به خوشکه که ی وتبوو باشته رایه میږده که ت ئه ونده پاره ی موسلمانان به فیرو نه دات. وتبووی له پاش ئه مرږوش رږژیک هه یه و مه به سته ی ئه وه بوو په نگه رږژیک دابښ که ئیتر نه توانئ پشت به خاوه نشکو هوما یوونی ببه سته ی. هه ر ئه مه ی کرد به بیانوو و کومه لیک له فه قی و مه لاکانی ده وروبه ری لئ هان دا که ئه و دژی شایه و مارکسیسته ی ئیسلامیه و خسته ی زیندان. چه نده مه لاکان هه ولیان دا له که ری شه یتان دابه زئی و ده ست هه لگرتی، نه کرا و نه کرا.

دوستی زور بوو، به لآم زور دوژمنی لاوازیش ځویان مه لاس دابوو، ده رفه تی لئ به ینن و پشتی بشکینن.

من په څه ساواځيه! (موران) - پور وړ څه غم لوي

سهره پای ټه مانه، سهره پای پرسى ټالوز و بيوه لام بو من ټه مه بوو: «چى کرد که توانى له وپه پرى زه ليليه وه به وپه پرى دهسه لات بگات؟ له گوفانى سهر شوپرى دادگای کولنه وه بگات به وه زيرخانه و پاريزگارىي. فرۆکه يه کى تايبه تى له بهرده ستدا بوو. فه رمانده ي له شکر و سه روکى جه ندرمه لى ټه ترسان و فه رمانه کانى ټه ويان ټه نايه سهر چاو. هر کات که ټه يويست، به بى فه رمانى فه رمى و به بى دهر فته وهر گرتن ټه چوو بو لای شاهه نشا و پاش يه ک دوو پوژ ټه گه پايه وه بو شوينى کاره کى. خو م به چاوى خو م بينيم، پوژيکيان کاتى دابه زينى خاوه نشکو له فرۆکه، ته نها که سيک که له پريزى وه زيران و کاربه ده ستاندا هاته دهر وه و چوه بهر پليکانى فرۆکه که و چنه د خوله کيک له گه ل شاهه نشا وتوويزيان کرد، هر ټه م هه تيوه ورده له گزگله بوو. شتيکى سرووشتيه که من بووم به خولياى ټه م بيچاو وپرووه.

دوسيه که م خوينده وه. زور به وردى له سهره تاوه تا کو تايى. بهرده وام قه لافه تى ورده لى ټه وم ټه بينى که له هوتيلى شاعه باس به هه لات هه لات هات بو لام و که وته دووزمانى: «که خانعلى و دهماوندى له سهر کاميرا و مه گنيتو فونيك بووه به شه پيان و ليک ټه دن.» تیکر اى دوسيه که ناگيرمه وه، ناتوانم، چونکا ئيتر له بهرده ستدا نييه. خاله گرنه کانيم له بيره. ټه زانم که ساواک ټه وى نارد بو فه له ستين بو دزه کردن له ناو فيداييه كاندا. ټه نجامى کاره کى ټه وه بوو که سى مواهيد به تاوانى راپه رين دژى ئاسايشى و لات له سهر سنور تيره باران کران. خودى ئازمايش له کاتى تيره باراندا له وى بوو و په نجه ي راکيشا که ټه وانى له باره گای فه له ستينيه کان بينيوه و نکولى کردنى تاوانباره کان سوودى نه بوو. گيانبازان پاشان بلاويان کرده وه که خودى ئازمايش، پاش گولله باران کردن، به سى گولله ميشکى هه رسىکيانى پژان دووه. ټايه ټه مجوره کارانه ده سمايه ي ټه وه بوون پله و پايه و دهسه لات و دارايى پى به خشرا؟ به راي من

ئهم تاوانانه بهس نه بوو. له ناو ساواک له مجوره که سانه زور بوون و به هيچ کونيه ک نه گه ښتن و ته نها کلکه مشکيکيان دهسکه وت. له ناو دوسيه که دا نامه يه کم بيني که خاوه نه که يم نه ناسي. دهقي نامه کم له بدير نييه. نووسه ر خوي به «به ندهي گيان له سه رده ست» ناو بر دبوو. گه پام و دوزيمه وه. شوفير و ناشپه ز و پيشخزمه تي ژنرال سه رله شکر بوو. سه ر هتا نه ترسا نه و شتانه ي نووسيوي تي به زمان بيليتي وه. دلنيام کرد ناوي نابه م و ژنرال سه رله شکر هرگيز به وتوويژي نيوانمان نازاني. نه وسا ترسه که ي پړا و نه وه ي نه يزاني هه ليرژاند:

«شه ويکيان جه نابي نازمايش و مادام مونیکا ميواني نييمه بوون. نه بي نه وهش بليم خو شم له مادام مونیکا نه نه هات. زور جلف بوو و جرت و فرتي نه کرد. ناره قيان خوارده وه و سه رخوش بوون. هر سيکيان يه کتريان نه گرتي باوهش و ماچيان نه کرد. مونیکا، مادام مونیکا ته او سه رخوش بوو. هه ردووکيان، جه نابي نازمايش و ژنرال، مونیکيان برده ژووري خه و...»

— هر نه وه نده؟

— خو من له ژووري خه وتن نه بووم. هيچم نه بيني. درو بکم؟

پرسيم:

— پاشان چي پووي دا؟

— من له هوله که خه ريکي کوکردنه وه ي قاپ و قاچاخ بووم. نه مويست گلاسه کان له سه ر ميژه کاني به رده م قه نه فه که کو بکه مه وه، که ژنرال و ميوانه کاني هاتنه وه بو ناو هوله که و ته شه ريان ليدام و وتيان: نه وه چي نه که ي، تازه سه ر هتاي رابواردنه. له هوله که چوموه دهره وه و له پشت دهرگا که وه ستام. سه ره راي قاقاي بيکه نينيان، نه متواني قسه کانينان بيستم.

— چيت بيست؟

— قوربان نه تانه وي نان براوم که ن؟

– پيموتی ئەم قسانه‌ی ئيمه به گوځی هيجکه‌س ناگات.

– راپورته‌که‌ی بۆ ساواک ناټيرن؟

– به‌ئينت پي ئه‌دهم.

ئه‌وسا بنی دلئ به‌تال کرد.

– مامه‌له‌که‌يان سه‌ری گرت. جه‌نابی ئازمايش چاوپوشي

له‌ مادام مونیکا کرد، خوځی روښت و ئه‌و مايه‌وه. قوربان ئەم

رپکه‌وتنه‌ دژي شه‌رعه! بۆ جه‌نابی بالويزی يه‌که‌مم نووسی بۆ

پاراستنی ئابرووی بنه‌ماله‌يه‌کی پاک و ناودار رپگه‌ له‌م په‌يوه‌نديه

بگرن. به‌لام ئەوان گوځيان لئ نه‌گرتم. ئيسته‌ په‌نا بۆ ئيوه‌ ئه‌هينم.

– باشه‌ تو بۆ خوټ سه‌غله‌ت کردوه، به‌ تو چی؟

– قوربان من له‌ناو ئەم بنه‌ماله‌دا گه‌وره‌ بووم. باوه‌گه‌وره‌م

له‌سه‌ر زه‌وی ئەوان جووتبه‌نده‌ بووه. چۆن من به‌م پيرييه‌ ئەم

گونه‌هه‌ بينم و دل‌م ئاسوده‌ بي.

– نه‌تزانئ مامه‌له‌که‌ چوناوچۆن سه‌ری گرت؟

– نه‌خير قوربان. من جه‌نابی ئازمايشم سواری ئوتومبيل

کرد و بردمه‌وه بۆ مالئ خوځيان. کاتيکه‌ گه‌رامه‌وه‌ قيامت بوو. له‌

گاراچه‌وه‌ گوځيم له‌ ده‌نگئ مادام بوو که‌ جنئوی به‌ هه‌ردووکیان

ئه‌دا و ئه‌يوست به‌و نيوه‌شه‌وه‌ به‌ پيئ پياده‌ بچيته‌وه‌ بۆ مال‌ه‌وه‌.

له‌ کۆتاييدا مادام رازی بوو له‌ هۆله‌که‌ له‌سه‌ر قه‌نه‌فه‌ بخه‌وئ، به‌و

مه‌رجه‌ی ده‌رگاگان قفل کات.

راگرتنئ ئەم نامه‌يه‌ له‌ دؤسيه‌که‌دا گرنگ بوو. نووسه‌ری نامه‌که‌

ناردبووی بۆ بالويزخانه‌ و له‌ نه‌بوونی بالويزدا، سکرټيري يه‌که‌م،

يان له‌ رووی دژايه‌تی له‌گه‌ل ژنرال، يان به‌ مه‌به‌ستی پاراستنی

خوځی و يان به‌ هه‌ر دوو هۆ، له‌ ژير نامه‌که‌دا نووسيبووی: «جپگه‌ی

سه‌رنج نيبه‌.» و دابووی به‌ ساواک. به‌ کورته‌ له‌مه‌ به‌ دواوه‌ مونیکا

بوو به‌ ژنی ژنرال سه‌ره‌شکر و له‌گه‌لئ چوو بۆ ژنيڤ و دؤسته

ئيرانيه‌کانئ له‌ نازونووزئ دل‌به‌ره‌که‌يان بي‌به‌ش بوون. له‌وه‌ به‌دوا

لەناو ئێرانییە خوشگوزەرانیەکانی لەندەندا، ناوی ئازمایش بریتی بوو لە کامفرۆش.

بەلام ئەو سەربردەییە بەم ئاسانیە کۆتایی پێ نەهات. چەند مانگیگ تێ نەپەربووووە کە خیزانی ژنرالی سەرلەشکر، خانمی «مودەبر» لەم ژنەپێنە ئاگادار بوو. بە سەرمايەییەکی مەزنەو هات بۆ ئوروویا و لە ژنیف نیشتهجێ بوو، بەبێ ئەوەی بە مێردەکەیی بلێ. خانم بکوژیکی ئەمریکایی بەکرێ گرت بۆ ئەوەی مێردەکەیی بکوژییت. هەلبەت ئەم هەولەیی خانمی مودەبر هەگیز جیبەجێ نەکرا، بەلام لە دۆسیەکانی ساواکادا شوینی بەجێ هیشت. بەکرێگرتتی بکوژی کارێکی ئاسان نەبوو. بکوژەکان پارەییەکی زۆریان ئەویست کە خانم سەرەرای ئەوەی هیوادار بوو بێی بە میراتگری مێردەکەیی، نەیی ئەویست بیدات. هەر چۆنیک بوو یەکیکی تازەکاریان دۆزیەووە. ئەویش کاتیک ژنرالی لەگەڵ کچیکیی گەنج ئەبینی، بەزەیی پیاواندا دیتەووە و پرکیشی ناکات تەقەیی لیبکات. جۆرجیسی پیاوکوژی گێرا و دانی پیاوانا کە خانمی مودەبر ئەوی هان داووە و ویستوویەتی ناچاری بکات بەم پیاوکوژییە، بەلام ئەو نەچووەتە ژیربار.

رۆژنامەکانی ژنیف ئەم دەسەشاندنەیان زل کردووە و ناوی ژنرالی سەرلەشکر کەوتە سەرزمان و بەو پێییە کە خانمی مودەبر هەلاتبوو، داویان لە ئێران کرد بیداتەووە بە ژنیف. خاوەنشکو هومایوونی فەرموویان چون تاوانیک نەکراوە و خانمی مودەبر بە تۆمەتی بکوژییک بە تاوانبار نانسری و، داخووەکەیی ژنیفی پەتکردهووە. ژنرالی نەیی ئەتوانی لە ژنیف بمیئیتەووە. ئەویان بانگکردهووە بۆ تاران و هەتا ماوہییەکی باش ئیتر کاری گرنگیان پێ نەسپارد.

جەنابیان گواستبەووە بۆ ئەمریکا و ماوہییەکی باش لەو ولاتە ژیا و جاریکی تر فیلهکەیی کەوتەووە بیری هیندستان و گەپرایەووە بۆ ئێران. جاریکی تریش کەوتەووە خووی بۆ ئەوەی بکرێ بە سەرۆکی

ساواک، بهلام تیره که ی نهیدا له نیشان. پاش راپه رپین جاریکی تر چوو بۆ کالیفورنیا و له وی مایه وه و بهنده شانازی ئەوهم ههیه جارجاره نامهی له گهڵ ئەگۆرمه وه و بهو پێیهی که ناوی پاکیزه یانم له هیچ جینگهیهک نه نووسیوه و ناینووسم، ئەویش ئاگای لیمه و هه موو سالیکی وه کوو نه ورزانه چه کیکم بۆ ئەنیرئ.

بهلام ئازمایش له کهری مراد سوار بوو. مونیکا له گهڵ زۆله کیکی تری ناکهس و بیپایه نیوانی هه بوو و ئەم دوو کهسه به هاوکاری یه کتر له ئیران و ئوروپا دلته ره کانیان هه ل ئەفریواند و سکی خویان تیر ئە کرد.

وانه یه کی گرنگ که من له شیوازی کارکردنی ئازمایش فیرووم، له پاش ئەو رووداو ه ئابرووبه ره ی به سه ر دکتور بیژنه دا هات و من ئیسته ئەینووسم، ئەوه بوو که بریارم دا پله و پایه یه کی له بار بۆ ئەهاری و ده ماوه ندی و خانعه لی له ئیران فه راهم بکه م، بۆ ئەوه ی له داها تودا هه میشه ئاگایان لیم بیت و پشتیوانیم لیکه ن. ئەگه ر هه تیوه یه کی وه کوو ئازمایش بتوانی ببی به وه زیر، چما ئەهاری و له بابته تی ئەو نه توانن؟ ئەمکاره هه روها به قازانجی خاوه نشکو هوما یوونیشه و ئەبی به هوی ئەوه ی که ده سه که لای پهروهنده داری وه کوو ئەمانه ناتوانن وه کوو سه روکی کومپانیای په ترۆل بکه ن که پوژیک له پوژان، جه ره زه ی ئەوه ی کرد فه رمانی خاوه نشکو پشتگو ی بخات و جیه جیی نه کات. سوودی ئەمکاره بۆ من ئەوه بوو که ئەمانه له بن ده ست و بالی خۆم دا ئەبن و به ناچار ی فه رمانم پائه په رپین. له م مه یدانه دا من بووم به مه یداندار. له وه زیاتر پیویست نه بوو له هه ر کاریک و له چاره کردنی هه ر بواریکدا فه رمانه جوړاوجۆره کانی که سانی وه کوو ژنرال سه ره له شکر جیه جی بکه م. قاپی سه روکی گشتی ساواک له پاش ریکخستنی پیلانی کوشتنه که ی به ختیار دزیبوو و پشتم گه رم بوو. ته نها ئەوه ونده پیویست بوو که جارجاره راپورتی کاره کانم بده م به بالویزی که پوکی شاهه نشا

و ئه ویش که منی ئه ناسی و ئه یزانی چهند مه رده هه للاجم^(۳۹)، زۆر قاپوولهی نه گرتم. تاقه سوار بووم و قوپ به سه ر ئه وهی بیویستایهت ده ست بهیئته پیگه م. ئه مترساند و ئه مکرپی. ئه م چهند ساله ی پیش پاپه رپین ده سه لاتیکی وام هه بوو که که متر فه رمانه بریک له ئوروپا هه بیوو. پام ئه بوارد و پارهم ته خشان و په خشان ئه کرد. ده می هه موو سه رزله کانی ئوروپانشینم چه ور ئه کرد. ده سه لاری و به خشنده یی من ببوو به باسی سه ر زمانی هه موان. له بووجه ی پیئج ملیۆن مارکی — هه رچهند ژنرالّ به شیکی گه وره ی لیفه وتاندبوو — هیشتا ئه وهنده هه بوو به شی ده ست و دلّ کراوه یی من بکات. هه ندیکیشم بۆ خۆم پاشه که وت ئه کرد.

دکتۆر بیژن ئه وهنده سامی لیم هه بوو که مه لئ. نازانم کئ تیی گه یانده بوو من پشتم ئاسه! چونکه خۆی ئه وهنده میشکی نه بوو. هه رگیز نه بوو به بی که له گا بژیم. شتیکه زۆر ئازاری ئه دام نامه دلته زینه کانی دایکم بوو که نه خۆش بوو و له دووری من و خوشکم ئه ینا لاند. هه یچ ئاگایه کم له روقیه نه بوو. له گه شتیکی پاريس شیخه م دۆزییه وه. شیخه له وه فیله باز تر بوو من بتوانم فریوی بده م. له سه ر چالاکئ ئیرانیه کانی دانیشتووی فه له ستین له گه لئ دوام. وای ده ر ئه خست هه ندئ شتی بیستوه. خۆی ناوی روقیه ی هیئا:

— هه یچ هه وائی روقیه ئه زانی؟

— هه یچ. هه ندیجار نامه یه ک بۆ دایکم ئه نووسی. ساخه و له نامه کانیایه تی قورئان ئه نووسی. دلداری دایکم ئه داته وه. من پیموایه ئه و ئه زانی من له ئوروپام.

پرسی:

— نامه کان له کوپوه ئه نیئری؟

۳۹ - ئه م په نده ئه گه رپته وه بۆ مه نسووری هه للاج، واته ئه یزانی چهنده له سه ر کار و قسه ی خۆم سوورم و کۆلی لئ ناده م؛ هه روه ها به که سیک ته وترئ که کاری چهند که سی پئ پاپه رپی.

— نازانم. به لآم ټه گهر له دهره وه بوايه، مسوگهر دايکم پي ټه وتم.

— بوچی له دهره وهی ئيران؟

— من له تو ټه پرسم. پیتوایه روقیه له فهله ستین بووبی؟

— ټه گهر له وئی بوايه، له دوسییه کهی ټازمایشدا ناوی ټه هات.

— له دوسییه ټازمایش ټه ووندهی که په یواندی به فهله ستینه وه

هه یه راپورتیکی تایبته بوو که ئیتر نه ماوه. نازانم چوڼ، به لآم

ټه و به لگه نامانهی په یوه وندی به وه وه هه یه له پر پچراوه. من نه متوانی

دریژهی دوسییه که بدوزمه وه.

شیخه دیوانیکی بچکولهی حافزی کرده وه و فالی گرتوه و ټه م

هونراوهی بو خویندمه وه:

ټه و گه شتکرده که سه د قافلّه دلّ وا له گه لی

وا له هر کوئی، خوايه بیپاریزی

ټایه ټه م هونراوهیه هاتوو یان له بهری بوو و له بهر دلی من

به دهنکیکی هونه رانه بوئی خویندمه وه؟ ټه م، وه لآمه دوو لایه نه بوو.

به لآم من بو دلنایای په یوه ندیم کرد به مه ملووک وه. به هزار فیل

خوم گه یانده لای. خانعلی بوئی جیبه جی کردم. به فارسیه کی

شیوه عه ره بی قسه ی ټه کرد. دواندم. باوکی له لوبنان ټه ژیا و له

دادگا کاری ټه کرد. له دادگا زیاتر داکوکی له فهله ستینه کان ټه کرد.

به لآم خوی قهت ناچئ بو ټه و ناوچه یه. مه ملووک له بناغوه ټاگای

له ئوردوگا یان بنکه یه کی وه ها نه بوو که شوړشگړپړانی موسلمانای

ټیرانی له وئی بن و په روه رده بکریڼ. تا ټه و کاته نه شی بیستبوو

کچیکی ټیرانی له وئی بووبی. هیوام پړا.

هر له م پوژانه دا پروداوه کهی دکتور بیژن و چیروکی

بویرییه کهی — ټه گهر نه لاین چیروکی که ریټی و ناوشیاری — له

پوژنامه کانی ئینگلیزدا ټاشکرا بوو، که به ته واوی ژیانی منی گوړا.

دیسانه وه وا سه رقآل و گرفتار بووم، فریا نه ټه که وتم سه ری

خۆم بخورینم. پۆژنامەکان لە چەپ و راستەوه کەوتنە و یزەمان. ئێمەش نەمانتوانی بیکەین بە ھەراوھوریا و بلێین ئەمە بانگەشەیی کۆمۆنیستەکانە. باش باش شۆردیانینەو. ھێرش و بێڕیزیان بە حکومەتی ئێران و ساواک و تەنانتە شاھەنشای لە پادەیی خۆی چوو ھەرەو. نەیارەکانی پۆژنامە شاھەنشای کە لێکیان لە گەوجیتی فەرمانبەریکی گەمژە وەرگرت و کۆمۆنیستەکانیش باش فێریان کردن کە چی بکەن. چەندین پێکخراوی وەکوو «لێبوردنی نیونەتەوھیی»، «کۆمەلەی لایەنگرانی مافی مرۆف»، «یەکییتی نیونەتەوایەتی دادوھەرائی دیموکرات» ھەموویان ھێرشیان کردە سەر ساواک و خەلکیان ھان ئەدا ھێرش بکەنە سەر بالۆیژخانە. ھەفتە نەبوو پۆژنامە گەمژەکانی جیھان وەکوو «لۆمۆند» و «ساندەیی تایمز» مژاری تاوانە درندەکانی ئێران بلۆ نەکەنەو. تەنانتە ئێیانوت جیگری وەزیرخانەیی دەربار لە باشترین ھۆتیلەکانی ئێراندا نووسینگەییەکی کردۆتەو و تەواوی تەگبیرکاران و بازرگانان و فەرمانبەرائی ولاتانی بیگانە و گەشتیارە ناسراوھەکان لە پێگەیی تۆکەرەکانیەو کۆنتڕۆڵ ئەکات. یەکیک لە ئەندامانی «کۆمەلەی لایەنگرانی مافی مرۆف» راپۆرتیکی دەربارەیی کۆمۆنیستیکی ناسراو بلۆ کردەو کە شاپەرست و بیلیەن لە بیستنی موچورکەیی پیا ئەھات. ئەم ھەوائێرە راپی گەھیانە لە پاش وەرگرتنی مۆلەت لە دادیاری سپا، لە دوو دانیشتنی دادگادا بەشداریی کردوو و خۆی لە تاوانبارەکی بیستوو بە چ شێوھیک ئەشکەنجەیان کردوو و، ھەوائێر تەوانیوتی برینەکانی لەشی ببینی، کە لە مانگی یەکی ھەفتا لە شاری خورپەرشاردا بە پروت و قووتی قامچیان لێداو؛ بۆ ماوھیی بیست کاتژمێر. لە ئابادانیش ھەمان بەلایان بە سەر ھێناو. بە ھەفتە لە ئاودەس زیندانیان کردوو. پاشان بردوویانە بۆ زیندانی ئێفین لە تاران. دوو کەس کە خۆیان بە دکتۆر و ئەندازیار ناوبردوو ئەشکەنجەیان کردوو. لەسەر یەک لاق لەسەر کورسیەک

رپانوهستاندووه و به لهقه کورسیه که یان له ژیر لاقی فری داوه و به تاوانی سیخوری بو بیگانه ئازاریان داوه: «دوو ئهفسه هاتن و به قامچی کاره بایی ئه وهنده یان لیدام ههتا بوورامه وه. به هوی ته قینی په ردهی گویمه وه خوینی لی ئه هات.»

به وتهی نوینه رانی مافی مروث له گه ل خاکساریش هه روا جوو لا بوونه وه و، ئه لی یه کیك له تاوانباره کان به هوی ئه شکه نجه وه کوژراوه. له م درو شاخدارانه له پوژنامه کانی سه ره به کومونیسته کان له ئوروپا زور بلاو ئه کرایه وه و پوژنامه کانی تریش ئه م درو زلانه یان پاته ئه کرده وه، تا ئه و کاته ی که ساواک له و پینگانه وه که ئه یزانی پینگه ی پی ئه گرتن.

له ۲۱ فیهریوهری ۱۹۷۲ له پوژنامه ی «لوموند» بلاوکرایه وه دوو پاریزه ری دادگا له چوار دانیشتنی دادگادا به شدارییان کرد و ئه م جه نابانه هه ولپاندا که بو داکوکی کردن له تاوانباریک که به دهسکی ده مانچه کیشاویانه به سه ریدا و له ئه نجامی خوینرپیژی ناوه وه ی میشکی بیهوش بووه. هه ره ئه م تاوانباره «به چاوی خوی بینوییتی که دوو کهس له یاره کانی له سه ره پارچه ئاسنیکی به ئاگر سوورکراوه، خه واندووه. هه والئیره کان ئه لین له ماوه ی چهند خولهک پشووی دادگادا شوینی داخکردنیان له سه ره پشت و سینگ ی بینوه. هه ره ئه م خراپکاره هه والی مردنی یه کیك له هه قاله کانی له ژیر ئه شکه نجه دا پی راگه یاندوون. هه ره ئه م پوژنامه، نامه ی تاوانباریکی چاپ کردبوو که هه لاتوو و تیایدا ئه لی: «پاش کو تاییه اتنی خولی ئه شکه نجه، تاوانبار ئه بی بنوسی که ساخ و ته ندروسته و هیچ ئازاریکی پی نه گه یشتوو.» یه کیك له ئامیره کانی ئه شکه نجه دان کورسی کاره باییه. به قسه ی هه ره ئه م تاوانباره چوار کاتر می ره له سه ره ئه و کورسیه دانراوه تا بووراوه ته وه. سووتان گه یشتوته موغره ی پشتی و بوگه نیویکی وه های بلاو کردوته وه کهس خوی پی رانه گیراوه — ئایه ئه و قسه باوه ری پی ئه کری؟ — و ئیسته به

يارمه تی دهسته کانی ئه پوا به پړیدا چونکه هر دوو قاچیان بریو ده ته وه. ئاساییتین ئه شکه نجه به هوی ئیلکتروڈ یان جه مسه ری کاره باییه وه ئه کری. من باوهر ناکه م ئه م تاوانانه راست بیټ. هه مووی به پړوپاگه ندهی کومونیسته کان ئه زانم. من له و سه رده مه دا له ئیران نه بووم و پیموانییه خاوه نشکو شاهه نشا ئه و جوړه تاوانانه ی به پړه و زانیبیټ و ریگه ی پیدابیټ. خودی پایه به رزیان بوونی ئه شکه نجه ی به درو خستوته وه و له وه لامی یه کیک له م پوژنامه نووسه نیمچه کومونیسته کان دا جه ختیان کرد: «هه له ی نه یاره کانمان ئه وه یه ئیمه یان به که م داناوه. ئیمه له هه موو پرشته کاندا و هه روه ها له ئه شکه نجه شدا گه شه مان کردووه... له و باره یه وه گوشاری ره وشتی هه یه و جه نابانی وه کوو ئاغه ی سارته ر باشتره خو یان نه که ن به نوکی هه موو ئاشیک و به کاری خو یان رابگه ن.» له جیگه یه کی تر فهرموویانه: «خو هه موو شتیک له ژیر کونترپوولی مندا نییه.» واته په رنجه نه زانیک په یدا بووی، کاریکی کردبی که نه ئه بوایه بیکات. وه کوو بو وینه ژنرال سه رله شکر و ده سه که لاکه ی خاتی.

من که له دهره وه ی ولات ئه ژیام، دیاره ئاگام له چه توونی خویندکاران به تایبته کونفدراسیونییه کان هه بوو و هه ولمان ئه دا هه ندی له وانه به قازانجی رامیاری ولات به رابه ری شاهه نشا، رابکیشین بو لای خو مان. هه لبته ئه م شیوازه پاره ی ئه ویست و ئیمه ش به به لیئ و هه لخراندن و به یارمه تیدانی ئابووری تیئه کو شاین ئه وان له ریزی نه یاره کان بکیشینه دهره وه. هه ندی جاریش تیره که مان ئه یدا له به رد. پاره یان لی ئه سه ندین و پیمان پی ئه که نین. به لام ئه و به لایه ی به سه ر دکتور عه لی ساوجیان هیئا، پشتی شکاند و به راستی سه لماندی که حاجی عه لی ساوجیه، نه که متر و نه زیاتر. ئه مه منی سه رفرز کرد.

له به هاری سالی ۱۹۷۴ دا بوو که هه واله که له پوژنامه ی ساندی تایمز بلاو کرایه وه و ئیمه هه رچیمان کرد نه مانتوانی ئه وان به

من په ځه ساواکيه (مورانه) - پوزور ځه علمه وي

دهسکه لای کومؤنیسته کان ناوزهد بکهین و بهم پییه دکتور بیژهن له پی خرا و حکومتی ئیران ناچار بوو داواکارییه کانی ئهم رپوژنامه یه بسه لمیټی و جیبه جی بکات.

کیشه که له سهر خانمی «پ» بوو. کچیکی ئیرانی که شوری کردبوو به گهنجیکی ئینگلیزی. خانمی «پ» خویندکاری کومه لئاسی له بهرپرسانی گروویکی خویندکاری چهپ و لایه نگری کونفدراسیون بوو و جارجاره له بانگه شه کردندا یارمته تی ئه دان و له کاتی گیروگرفتدا رپنمونی ئه کردن. خانمی «پ» پاش شوو کردن به کابرای ئینگلیزی ببوو به هاوالاتی ئینگلیز و له کومپانیای نهوت له لهندهن کاری ئه کرد. له لایه ن بهرپرسه که یه وه پیی راسپیردرا بچیت بو تاران و راسپارده یه ک جیبه جی بکات. پاش دوو رپوژ به ته له فون پیی و ترا خوی به یه کیک له ساواکییه کان له مالیکی ساواکی بناسیټی. ئه مه کاریکی ئاسایی بوو. چونکه هه موو فه رمانبه رانی کومپانیای په ترول، به تایبته ئه وانهی که ئه چوون بو دهره وه ئه بوایه متمانه ی کومپانیایان له سه ربی، پاشان ئه یان توانی درپژه به کارکردنی خویان بدن. له وئ لپرسینه وه یان له گهل خانمی «پ» کرد و تیانگه یاند که ئاگیان له ژیانی بنه مه له ی له ئیران و له لهندهن هیه و باوکی و مامی و کهسانی تری بنه مالله که ی ئه ناسن و ئه یانه وئ دهرباره ی خوی و خیزانه که ی و بنه مالله ی شووه که ی زانیاری وه ربگرن. ته نانه ت لییان نه شارده وه که ئه زانن هاوین له گهل باوک و دایکی له دهریاسه را بوون و له وئ له گهل خه لکی ئاسایی قسه ی کردوه و وینه ی له ههندي داموده زگای حکومتی هه لگرتوه. پاش کاترمیړیک وتوویر له سهر ئه و شتانه ی که له ئینگلیز، له رپوتینه ئاساییه کانی ژیا نه و هیچ نه نیی و ئالوزییه کی تیدا نییه، به ریز و نه وازشه وه سواری ئوتوموبیلیان کردبوو و بردبوویانه وه بو مالله وه.

به زانینی ئه وه ی که خانمی «پ» نه ی ئه ویست دژی شووه که ی هیچ کاریک بکات و پاش ئاشنابوونی له گهل روخساری راسته قینه ی

ساواک، بە تەلەفۆن پێی ئەوتری دکتۆر بیژەن ئەیهوئی لە رەستۆرانیکی چاوی پێی بکهوئی. خانمی «پ» لەکاتی دیاریکاروادی لە ژوانگە ئامادە ئەبییت و، جەنابی دکتۆر بیژەن کە قاتیکی سوورمەیی شیکی لەبەر کردووه، دیتە ژوورەوه و لە تەنیشت میژەکهوه ئەوهستی و دەرفەت ئەخوای بۆ ئەوهی دابنیشی. وا ریکەوتبوون کابرا گۆقاریکی «خاندنیا»ی بەدەستەوه بییت. خانمیش جانتایەکی چەرمی رەش کە ساواک پێشکەشی کردبوو. بەکورتە داواکاریی دکتۆر بیژەن ئەوه بووه هەندێجار لەسەر شووکهکی و دۆستانی ئیرانی کە هاتوچۆیان لەگەڵی هەیه، راپۆرت و زانیاریان بداتی. داواکەکی دکتۆر بیژەن بەمجۆرە ئەبییت: «خویندکارانی ئیرانی کە دین بۆ مالی ئیوه، تەنها بۆ ویسکی خواردنەوه نییه. زۆر پێویستە متمانەکی ئەوان بۆ لای خۆت رابکێشی و ساواک لە چالاکیەکانی کونفدراسیۆن ئاگادار بکەیتەوه. ئەمە بە قازانجی خۆت و میدرکەشت ئەبییت. بە کورتە داواکی لێ ئەکات سیخوڕپیان بۆ بکات. ئەم جەنابی دکتۆر بیژەنە لە خەفەتی حەلیم کەوتە ناو مەنجه لەکە. بەلگەکی دا بەدەستەوه. خانمی «پ» تەنها ئەیهوئی ئەو خالە بزانی: «چی ئەبێ ئەگەر من نەتوانم مەبەستی ئیوه جیبەجێ بکەم؟» جەنابی دکتۆر بیژەن وهلام ئەداتەوه:

«هیچ پێشبینی ناکرێ. هەم تۆ و هەم من ئەکەوینە مەترسییەوه.»
 هەر ئەوهندە و برپیار درا کە دانیشتنی داهاوو لە کونسولگەری بییت. ئەم دکتۆر بیژەنە گەوجە ئیتر بەوه نازانیت کە ریکۆردەرێک لەناو جانتاکەکی خانمی «پ» دا هەیه و ئەو وتووێژەکی تۆمار کردووه. ئینجا خوینەر لیم ئەپرسی من ئەم زانیارانه لە کوێوه ئەزانم. بەشیکی لە دۆسیه کەدا هەیه و راپۆرتە دووردریژەکی لە «ساندەکی تایمز» دا بلأو کراوتهوه.

چەند رۆژ پاش ئەوه حاجی عەلی ساوجی بانگ کرایهوه بۆ تاران و خەنەکی رەنگی ئەما و من بووم بە هەمەکارەکی ساواک لە

ئینگلیز.

گواستمەوہ بۆ نووسینگەى دکتۆر بیژەن و ئیتەر ھەموو بالۆیزخانە ئەیانزانی من چکارەم. مالاھەم بوو بە مەزلگەى دۆستان و جەنابى بالۆیز و خانمەکەشى ئەھاتن و سەردانیان ئەکردم. تەنانەت لەم و لەوم بیست جەنابى بالۆیز ھەز ئەکا کچەکەى بېستى بە پېشمەوہ. لە ھەموانم تینگەیانم من ئیتەر ژنھینەر نیم. لەگەل ئەم خانمى مونیکیاھش ئەتوانم چەند ھەفتەىەک رابویرم، لەو بگەرپم و خۆم ھەلواسم بە یەکی تردا. سکریتىرى یەکەم و دووھمیش لەگەلم ئاشنا بوون و ھەندىجار سەریان لى ئەدام و ھەمیشە کەرەسەى ئەوہم ھەبوو پەزىرايیان لىیکەم، بەبى ئەوہى کارى تايبەتیم لە ژوورەکانى تر پەکی بکەویت. ئوتۆمۆبیلی مەرسیدس لەژىر پىمدا بوو و بلیتى فرۆکە بۆ ھەموو ئوروپا و دەستەچەکی بانكى فرانکفورت و ژنیف لە گىرفانمدا.

تەنھا گویم لە نوینەرى گەرپۆکی خاوەنشکو رائەگرت و ئەگەر دەمەقالەىەکیشمان ببوایە، ئەچووم بۆ لای خودى سەرۆکی ساواک و زۆرتەر بە قازانجى من ئەشکایەوہ.

کارم و ھاگرتى، لە ئىراندا دەنگى دایەوہ. لە ھەموو لایەکەوہ نامە و پىرۆزبایى و داواى کار و یارمەتیم پى ئەگەیشت.

لە لایەن میزا عەلیخانەوہ کە دەستى منى لە وەزىرخانەى دارایی بەند کرد، کاغەزى پیاھەلدانم بۆ ھات و ھەندى داواکارى ھەبوو کە ھەلبەت بە من جیبەجى ئەکرا. نائۆمیدم نەکرد و نەموت نا. بەلام ئەمزانی کە ناتوانم کارىکى بۆ بکەم. مووساگیان ھاوزمانى سەرھەتای منالیم کە ھىشتاش سەرۆکی بانكى ئەردەبیل و قوم و لاھىجان بوو، بازەلبازەى بوو و دەستى ھەلنەئەگرت و پىیوابوو ئەتوانى پى بە پى من ھەلبەزىتەوہ. تەنانەت دکتۆر بیژەن و دکتۆر جەھانگیر کیسەیان ھەلدووریبوو و دۆعای خىریان بۆ ئەکردم.

سەیرتەر لە ھەمووى ھىما و ئاماژەکانى «زاوا» بوو کە ئەمى

ترساند؛ ئەینوو سی هیشتاش خۆی بە نزیکى بنەمالەى ئیمە ئەزانى: «هەندىجار بە دەورى مالتانا ئەگەر پیم و، هەركات دایكت لەو دەورو بەرە ئەبینم، بچووكى خۆم رائەگەیه نم. هیچ هەوالیکى پوقیه خانم نییه و گوی قولاخم هەتا ئەگەر هەوالیکم زانى، بە خزمەتتانی رابگەیه نم.»

ئایە ئەکرا لەم نامەیه وه وای دابنیم که ساواک ئەم بەر دەستەى راسپاردوو ئەگای لە مالى ئیمە بیئت شوینی پوقیه هەلبگری؟ لەمبارەیه وه بە تەله فۆن لەگەل دکتۆر بیژەن بە رەمز و هیما قسەم کرد. پاش چەندیك لە لایەن زاواوه نامەیه کی ترم بۆ هات که: «باشترە لەمبارەیه وه لەگەل کەس نەدوین، ئەمانە دۆستى درۆن و لە دەورى شیرینی کۆبوونە تە وه.

تۆ بلی دیسانە وه لە شوینیک ناوی پوقیه برابى؟ یان ئە وهى چاوپنۆک و ئیرەبییه ران که سەردەستە یان حاجى عەلى ساوجى و ژنرال سەرلەشکر بوون، ئە یانە وئى چیرۆكى پوقیه بکەن بە کراسى عوسمان و داوم بۆ بنینە وه و بەدن لە رەگ و ریشەم؟ بەلام بە هەلەدا چوو بوون. من ئەو بیە نیم بە وجۆرە بایه بلەرزیم. دەستە چەکی جۆراوجۆر وان لە باخە لمداء.

هەوالى ترسناک لە پاريسه وه هات. شیخە تەله فۆنى کرد. نیوه شه و بوو. لەخە هەلیسانم. پرسیم:

— بەم نیوه شه وه چیت لیم گەرە که؟

— هیچم ناوى، ئەمویست هەوالت بیرسم. دلّم بۆت تەنگ بووه.

— ئەمکاتەى شه و، وهختى هەوالپرسینه؟

— ئاخىر خۆ بە پۆژ ناتوانم جەنابت بدۆزمه وه. مروّف ناچار ئەبى شه و نیوه شه و لە خە و راتپەرینى. ئیستە مەگەر لیم تیک داویت؟ کەسیکت لایه؟

ژمارەى تەله فۆنە که مى لە ناوه ندی شه و و پۆژى بالۆیزخانە وه رگرتبوو. نیو کاتژمیر قسەمان کرد. شتیکی گرنگم دەسنە که وت.

من په ځه ساواخيږه! (مورانډه) - پور وړ ځه لامله وي

ئهم سيخوره كونه كاره ئه يزاني ته واوي وتوويزه كاني شهوانه تومار ئه كه م. نهى ئه ويست به لگه بدا به دهسته وه. كاسيټي قسه كانم بهو نيوده شه وه دوو سى جار ليډايه وه و له گالته كانيه وه كه ئه يوت دلم زور بوت تهنگ بووه، تيگه يشتم ئه يه وي شتيكم پى بلې و به ته له فون بوى ناكړئ. مارانگه سته له هه موو ده زوويه ك ئه ترسى. گورج پوقيه م هاته وه بير. خه وم بينى خه ريكن ئه شكه نجهى ئه كه ن. هه ستام. مانگى جانيوره رى بوو و هه وا سارد بوو. له په نجه ره سه هو لگرتوه كاني ژوره كه مه وه سپيائى به فريش نه ئه بينزا. به كاغه زېره كه سه هو له كه م تاشى. مانگى شه رى چوارده باخچه ي ماله كه ي ته واو پروناك كرد بوويه وه. بو ساتيك تاكيكى په نجه ره كه م كرده وه. سه رمايه كى در داى به پوومه تما و پووشاندى. په نجه ره كه م داخست و په رده كانم راكيشا. بيستوكى ته له فوننه كه م هه لگرت و دهنكى شپخه م بيست. به فه رانسه شكاوه كه يدا زانيم خويه تى. پيكه نينم هات. پرسيم:

- ئه وه كيڼه ئه وه نده جوان به فه رانسه قسه ئه كات؟
- به فارسى وه لامى دايه وه:
- كيڼه ئه مكاته ي شه و ته له فون ئه كا؟
- وه لام دايه وه:
- ئه و كه سه يه له خه و هه لئساند.
- توى، چى بووه؟
- منيش دلم بوت تهنگ بووه.
- كه وا بوو هه لسه وهره با پيكه وه بچين بو رابواردن.

ژوانمان دانا و و جيژوانمان ديارى كرد. چهند روژ پاش ئه وه له فرېوكه خانى ئورلى دابه زيم و يه كسه ر به تاكسى چوم بو هوتيله كه ي. له تاورمه ي^(٤٠) هوتيله وه زهنگم ليډا بو ژوره كه ي.

٤٠ - تاورمه: lobby (خاوه) وه رتاورمه، هوْل، بيلايى، به رسفكه، لابي (ف) ردهه (N) lobbyen
 (د) سالن (پ) لابي كردن: lobbying (هاوځه نښه) پروډاگه نده وپراکشانى لابه نگر و

زوری وت بچم بۆ ژووردهکەى، نهچووم. له کویوه بزانه چ فیلیکی له ژیر سهردا نییه؟ لهو به لایه له رهستوران به سهه دکتور بیژهن هاتبوو، پاریزم وهرگرتبوو. نه مئه ویست به لگه بدهم به دهسته وه. وتم:

— یاشیخ ههر بهو جووری که هه ی، هه لسه وهره خواره وه تا پیکه وه پیاله یه که چا بخۆینه وه. به لام به بی فرت و فیل.
— فرت و فیل له تو ئه وه شیته وه. ئه وه هاتم.
کاتیکه له ئاسانسۆر که هاته دهره وه، باش هه لم سهنگاند. جاننا و شتی وای پی نه بوو. ته نها په ره کاغه زیکی به دهسته وه بوو. رویشتین و له سووچیکی هۆله که دا دانیشتین و بۆ ماوه یه که قسه ی بیسه روبه رمان کرد و ههروه ها پرسیم:

— ریگۆردهر و شتی وات خو پی نییه؟ له گیرفانتا؟
— پیاوی باش خو من ساواکی نیم. من له سووچیکا که وتووم. تو کارت به کاری من نه بی، منیش ئازارم به کهس ناگات. ریگۆردهرم بۆ چییه؟

سهیریکی کردم، به وجۆره ی ژیر له گه مژه ئه پوانی و وتی:
— بچینه سههه بابته که. له بیرته روژیک پیموتی ئیوه خاون و نازانن دوژمن له کوئی خوئی هه شار داوه و خهریکه له بنه وه له ریشه تان ئه دات...؟

په پیمه ناو قسه که ی:
— یاشیخ منت بانگ کردوه بۆ ئیره ئامۆژگاریم بکه ی؟ ئه مانه ئیمهش خویندوو مانه. چیت پییه ده ری بره.

کاغه زه که ی به دهسته وه بوو کردیه وه و له سهه میزه که پانی کرده وه. سههه تا جگه له وینه ی چهند گهنج هیچم نه دی. گرتم به دهسته وه و له پر بهرچاوم تاریک بوو. وینه ی دوو کچ له سهه کاغه زه که، که وه کوو به یاننامه ی دیواری وابوو، ئه بینرا. یه کیان

یارمه تی بۆ کهس، ریگخراو، یان نه ته وه یه که.

من به کس ساوا نگیه! (مورانه) - بوزور کس لههوی

پوقیه بوو. پانزه شانزه سال لهمه و بهر. باش که سهیرم کرد هر
 ئەو وینه بوو له سهردمی دهزگریانداری گرتبوی. وا دیار بوو له
 وینهی دهزگیرانه که ی جیایان کردبوویه وه و گه وره یان کردبوویه وه.
 وینه که ی تریش ئەیتوانی پوقیه بی. به سه رپوشیکی ره شه وه که
 له ژیر چه ناکه یدا گری دابوو و تهنه تهنه پوخساری دیار بوو.
 به لام ئەم وینهی دووهم لهو پوقیه نهرمونیا نه ئەچوو. هیله کانی
 پوخسای ریکی به کیشهر و جوانیان نه مابوو. ئەقان و رق و بیرداری
 و توورپه بیان لی ئەباری. بوغز و کینه و درنده یی له دهموچاوییه وه
 هه لئه قو لی. به خو مم وت: ئەمه پوقیه نییه... زهبری دهروونی
 به وجوره پوخساری مرؤف ناگورئ. ئەهی ئارامی و خو شه ویستی
 و ساده یی چی لی هاتبوو؟ ژنیکی ئازار چه شتوو و هیوا بر او سهیری
 ئەکردی.

بۆ ماوه یه ک چاوم له سه ر وینه که ئەبله ق بوو.

له بهر خو مه وه، به لام به نووزه یه ک که شیخه بیستی وتم:
 - نه، ئەمه پوقیه نییه.

شیخه چاکه ی خوارده وه و داوای کرد کونیاکیان بۆ هینا.
 ئەتوت هیچ ئاگای له من نییه و خهریکه کاتیکی ئارام و بییه ژاره
 تیئه په پینئ.

جاریکی تر راگه یه ندراوه که م خسته بهر پروناکی به وردی لی
 ورد بوومه وه.

مسوگر له شاره کاندا بلاویان کردو ته وه. زور سهیره که
 من هه تا ئیسته پیم نه زانیوه. ئیره بهران لی میان شار دو ته وه، که
 سه ره ونگومم بکه ن. پرسیم:

- که ی ئەم راگه یاندنه بلاو کراوه ته وه؟

- رهنگه دوینئ یان پیرئ. هه ر ئەو شه وه ی ته له فونم بۆ کردی.

گه شتیاریک دانه یه کی بۆ هینا بووم.

- دهزگاکه ی تو له هینه که ی من باشتر کار ئەکات.

– من دهزگام نښه. برادران ټاگيان ليمه.

– رات چييه؟

– رام چي بي. من له سههرا توه ټه مزاني ږوقيه سهري له شويټيک بهنده. به لام به داخه وه ټيوه ږيگه تان لي ون ببوو و له هه موو شويټيک پلارتان له قه له پاچکي به چکه کومونسته کان ټه گرت و دوژمنه سههسهخته تان به که م دانابوو و هه نديچار ههه له بيران کردبوو. ټيسته دهه ټه که وي بو تورکستان چووبوون. که عبه له م لاويهه.

له م شيخه يه جگه له قسه ي هه له ق و مه له ق هيچم دهسگير نه بوو. ليم پرسى:

– په يوه نديت له گه ل فهران چونه؟

– په يوه ندييه کم له گه لي نښه. ټه زانم هه موو شه ويک له کافه يه ک له «رودبالزاک» لي داکوتاهه. ژووره که ي سارده و بوي گهرم ناکري. مه زاخي گرانه. خراپ نښه سهريکي لي بده ي. دلنښام ټه و له من زياتر ټاگاداره. سههرده ميک له گه ل ږوقيه زور ږيک بوون. فهرانم دوژييه وه. پيشخزمه ټيکم نارد بو لاي که يه کيک له ناسراوه کونه کاني ټه يه وي چاوي پي بکه وه ي. فهران گو ي نه دا يه پيشخزمه ت. سهري له سههه ږهه توه که که ي به دهسټيه وه بوو بهه زکرده وه و وتي:

– هه رکهس کاري به منه با بي بو ټيره.

له سههه ږاچه کاغه زيک بوم نووسى: «کارم پيتان نښه. داوا ي يارمه تيتان لي ټه کم. ټه گهر به ټه کي نه زانن چهند خوله کيک پيکه و قسه بکه ين.» واژوي خوم خسته ژير نووسينه که.

من له ټوټومو ييلى بالويژخانه دا دانښت بووم. له دوروهه بينيم. قورس و هيدي ټه ږويشت به ږيدا. ټه و پياوه بالابهزه، چوارشانه، به قه لافه ته هه ندي پيرتر خوياي ټه کرد. به لام سام و وه جي خوي پاراستبوو.

من په څه ساواخيږه! (مورانه) - پوزور څه څه لوله وي

له ئوتومؤبيله که دابه زيم. دهرگا که م کرده وه. ته وقه م له گه ل کرد. ئوم له دهستی راستی څومه وه دانا و څوم له دهرگا که ی تره وه چومه پشت فرمان.

- جه نابی سکرتری بالويزخانه ی شاهه نشای له بریتانیای مهن، چون بوو بیری من که وتیته وه؟
- جه نابی فه رزان، فه رمیات بخینه لاه، خه ریکه به دبخت نه بم.

لا په رده که م پیشان دا. سه یړیکی کرد و چن چرکه یه ک سه یری کرد. دایه وه دهستم و چاوی بریبه ناوچاوم. ئوتومؤبيله که م له قه راخ شه قامه که دا راگرت و چاوم تیبری.

- مه گه ر چاوه پړی جگه له مه بووی؟ تو ئوت خسته نه م پوژده وه. له گیانی من چیت نه وی؟ نه وسا که قاقاتان مه ستانه بوو/ هیچ بیری زستانتان نه بوو.

وه لامی ئوم نه دایه وه، به لام پرسیم:

- ئم ژنه پووسه ری به سه رهش پوقیه یه؟

چی به ده میا هات پی و تم. فه رزانی خاوه ن بیر و به پاریز و دابزان کونترپولی څوی له دهست دابوو. ته واو ناؤمیدی کردم. باش باش دایشوردم. نه مویرا فززه بکه م. نه وه نده ی نه مابوو دهست بکا به جنیودان. خه ریک بوو دهس بکه م به گریان. بو یه که مجار له ژیاندا ته ریق بوومه وه. به سه رسوورمانه وه وتی:

- سهیره! نه لیی هیشتاش سه ره دهرزیه ک ئینسانیه تت تیماره؟

نه لیی ئیسته خه ریکی له وه تی نه گه ی که خوشکت خوش نه وی؟

دامابووم. نه م نه زانی چ وه لامیکی بده مه وه. زمانم لال بیوو.
- نه و پوژده ی به کلک گويزت نه شکاند، نه م پوژانه ت نه نه هاته پیش چاو.

له ئوتومؤبیلی بالويزخانه دابه زین. بردمی بو کافه یه کی په نا له دهره وه ی پاریس. شووشه یه ک شه را بمان داواکرد و چاومان بریبه

پەنگى سۈرى شەرابى بوردۇ. پېكەنى و تى:
 - ئېمە لە پيالەدا وئەنى روخى يار ئەبىنن. منىش ئەوم خۆش
 ئەويست. بەلام ئەو خولياى خەونەكانى خۆى بوو. نەمتوانى دلى
 پاكىشم بۇ لاي خۆم. نازانم كى تاوانبارە؟ تۆ، من، ھەموومان؟
 ھەقى بوو. ھەرچى ئەوت پاستى بوو. لە ژياندا ھەرگىز ئەوندە
 خۆم بە زەليل نەزانىبوو. پاستەكەشى تا ئەوكاتە ھەستم پئەكردبوو
 ئەوندە پوقىم خۆش ئەوئى. ئەوسا زانيم رق و توورپەيەكەى ئەو
 بەرامبەر بە من لە پووى خۆشەويستى خوشك بۇ برا بوو. بەدەمى
 داچەقاوۋە مەنىش وئەنى روخى يارم لە پيالەدا ئەبىنى.

- جەنابى فەزان چى بكم؟
 - ھەلسە بچۇ بۇ تاران، ھەول بده پوقىە پزگار بكمى. ئەگەر
 ھەتا ئىستا نەيان گرتبى، ئەيگرن. زىندوو يان مردوو، من پوقىە
 باش ئەناسم. بە زىندووئى خۆى نادا بەدەستەو. يەك لەسەد - نا،
 يەك لە ھەزار ئومئىدى ئەو ھەيە بتوانى لە ئىران دەربازى بكمى.
 ھەر ئەمە. ئىتر ھىچ كارىك ناكرى. ئەزانم كە شارەزايە و لىزانە،
 لە فەلەستىن پەروەردە كراو. ھەمىشە ژەھرى لەگەل خۆى پئىە كە
 خۆى نەدا بەدەستەو.

- چۆن بچم بۇ تاران؟
 - مەترسى ھەيە؟ مەگەر ژيانى ئىمە بەبى مەترسىش ئەبىت؟
 ھەر ئىستە كە تۆ لەگەل من لىرە دانىشتوى و لەگەل يەكئىك لە
 نزىكەكانى بەختيار قسە ئەكەى مەگەر ھەست بە مەترسى ناكەى؟
 من خۆم ھەموو ساتىك چاوپروانم يەكئىك گوللەيەك بنى بە
 مئىشكەو: يان دۆستى مەكە لەگەل فىلبان/ يان مالئىك بكم شايانى
 فىل بى. ئەمە ئەو نەخشەيە كە چارەنوس بە ناوى ئىمەو نەخشى
 كروو...
 تى و تى. خەرىك بوو مئىشكە بشواتەو. لە مروئىكى بەپرز
 ئەچوو. پاستگۆ، يەك قسە، سادە و لەروو. ھىچ ترسىكى نەبوو.

ئەتوت لەگەڵ خۆی قسه ئاکات، نەک لەگەڵ هەمەکارەى دەزگای ئاسایش و زانیاری ولات لە سەرانشەرى ئوروپا. کابرایەک بوو ئەچوو دەلەوه. هەژار بوو، بەلام راستگۆیی و برۆبەخۆ بوونی، منى گرت. کرافاتی نەبەستبوو. شالیکى سەوزى خستبوویە دەور ملی بۆ پاراستن لە سەرما. لەپەسا چینهکانى ناوچاوی گەرژ ئەبوون و ئەکرانەوه. حەزم ئەکرد یارمەتى بەدەم و پارەى پێ بەدەم. نەم ئەویرا. تەنانهت پارەى شووشە شەرابەکش ئەو دای.

— جەنابى فەرزان ئەگەر کارێک لە دەست من بێت درێخى ناکەم.

تۆ لە یارمەتیدانى پوقیە درێخ مەکە. دل بەدە بە دەریادا.
 تا بەردەرگای ئوتۆمۆبیلەکە پیکەوه رویشتین. لیم پرسى:
 — جەنابى فەرزان ژیانتان ئەگوزەرى؟
 — ئەوهەندە هەیه مروڤ بیخوا و نەمرى.
 — لە چ رینگەیهکەوه ژیانت ئەگوزەرى؟
 — ئەلێ ساواکى نیت و ئاکات لە ژيانى من نییه؟ لە رینگەى گەدایى و لەو دوو قەران سى پەناباتهوه که لە وەرگێران و پیاچوونەوهى کارەکانى خەلکى تر دەستم ئەکەوێ. مەگەر خۆت دەماوه نیت نەناردە لام تیزی دوکتورای بۆ بنووسم؟
 چ خەلکێکى بەویژدان لەم دنیاىدا هەیه. خوایه خۆت بینای!
 بە ئوتۆمۆبیل گەیاندمە هەمان کافەى که لەوێ دۆزیبوومهوه.
 کاتى مالآوایی وتم:

— جەنابى فەرزان من هێچکەسم نەناردوو بۆ لای تۆ. ئەو هەتیوه هەم فیڤل لە تۆ ئەکا و هەم لە من. بە خزمەتى ئەگەم. شلەیهکى بۆ لى بنیم چوار بست روێى لەسەر بێ.
 — ئەتەوێ ئەم نانهشم بېرى؟
 وهلام دایهوه:

— نانا، دلنیا بە. دکتورێکى ساخته که متریان زیاتر گیروگرفته که

چارەسەر ناكات.

كاتى جىابوونەۋە زۆر زویر بووم. ھەزم ئەکرد ماچى كەم. ئەم كاپرا پۇژىك شەيدای روقیە بوو، ئەۋیش ئەۋكاتەى كە لە مېردەكەى جىا ببوویەۋە و خەرىكى تەلّاق و تەلّافكارى بوو. زۆر بە توندی دەستم گۆشى، بەلّام ئەو دەستى منى نەگۆشى.

كاتىكە لە ئۆتۆمۆبىلەكەدا دانىشتم و تارمايەكم لەناو پېئوارەكانى شەۋدا بىنى لەپر بېرىك ھات بە مېشكەدا. پېگەيەكم دۆزىيەۋە يارمەتى بدەم بەبى ئەۋەى خۆى ھەست پېبكا لە كوئە ئەو پۇزىيەى بە سەرا پڑاۋە.

لە پارىسەۋە چوم بۇ ژنىف. لە پېگەى ئەو كەسەۋە كە لە جېگەى مەملووك دانرابوو، چاوم بە بالۆيزى گەپۆكى شاھەنشا، كە سەرپەشتى خويندكارانى ھەموو ئوروپا بوو، كەوت. ئەمويست بزەنم بلّاوكردەۋەى وینەى روقیە لە بەرگى خراپكاردا گۆپرائىكى لە دۆخى پاميارى مندا بەدېھىناۋە يان نا؟

رەفتارى جەنابى بالۆيزى يەكەم كە بەپوالەت لەپاش پىسوايەكەى دكتور بېژەن، ھەستى بە گرنكى و كارزانى من كەردبوو، زۆر دۆستانە بوو. شەۋمان بە پابوردن و خواردنەۋە تىپەپاند. چووین بۇ كابارەيەك و لەگەلّ چەند ژنى شوخ و شەنگ پامانبوارد. نىۋەشەۋ بە سەرخۆشى گەپاينەۋە بۇ شوینەكانمان. كاتى جىابوونەۋە جەنابى بالۆيز ئەۋەندەى ئاگا لە خۆى بوو كە بە من بلّى:

— بەيانى پېش پۇشتنت ۋەرە بۇ لایى من. نىوكاتژمېرىك كارم پېتە. ئەگەر كاتت نەبى خۆم ئەتەم بۇ فرۆكەخانە.

مەبەستى وتووئىژ كردن بوو لەسەر دەسكەلا ھەلبىژپراۋەكانى من. لە نووسىنگەكەى لېى پرسىم:

— ئەم دەستپەرۋەردانەى تۆ كەى خويندنيان تەۋاۋ ئەبېت، چەنئ خۆيان ئەخلافىنن؟ كەى ئەگەپېنەۋە بۇ ئېران؟ كارىان بۇ

له بهرچا وگيړاوه؟ مه گهر نابيستی که باسی مافی مروّف و ئه ووه
 ئه کریت؟ شاهه نشا لیبراون پیر و پاتالان خانه نشین بکن. له بری
 ئه وانه ئه بئ له گه نجه برپواپیږکراو و شاپه رسته کان که لک وهر بگریئ.
 به دوسیه کانی ئه هاری و دهماو هندی و خانععلی دا چووینه ووه.
 به مەمی سیهه م که گه یشت وتی:

— ئاگات له مه بئ. خوښی داویه تی له دلئ. دووسه ره لی
 ئه دا. خواشی ئه وئ و خورمایش. لیئ گه پئ با کاره که ی بکات.
 به وجوره ی که هه یه به که لکی ئیمه دئت.

پیکه نیم و وتم:

— خورماکه ی ئیمه یین، خواکه ی له کوپیه؟

ئویش به پیکه نینه ووه وه لامی دایه ووه:

— ئه و شوینه ی که کار به دهسته کانمان هه تا ئیستا سه ریان پی

سپارد ووه.

هیچم نه وت، چونکا ئه مزانی خوی یه کیکه له و که سانه.

له دوسیه ی چه ند که سی تریشمان کولایه ووه. ئه مانه له
 دهسته پهر وهر ده کانی خوی بوون. کاتی فرینه که م خسته دواوه.
 دوسیه ی دهماو هندی له نووسینگه ی بالویزی گه رپوک خوینده ووه.
 بالویزی گه رپوک هه تا به لگه کانی خوم ته یار بکه م. به لئیم دا چوارچاو
 ئاگام له هه موویان بئ.

شادمان بووم و دلّم گه شایه ووه له وه ی تا ئه و راده یه جئ
 متمانه ی شاهه نشام که ئه توانم له هه لبراردنی دهسه لاتدارانی
 بلندیپایه ی ولاته که مدا به شداری بکه م. دلنیا بووم هیچ گه ردیک له
 پوخسارم نه نیشتووه و ئاوینه ی به ختم لووس و په رداخه. سه یریکی
 دوسیه ی فهرانیشم کرد. بینیم جگه له وه ی خوم ئه یزنام هیچی وا له
 که شکول که یدا نییه. دهمه و نیوه رپو فریم بو له ندهن. دهسه جئ چووم
 بو ژورده که ی خوم. سهر میزه که م پر بوو له و نامانه ی له لایه ن
 هاوکاران و دوژمنان و ئیره بیبه رانه ووه سه باره ت به بلاوبوونه وه ی

وینەكەى پوقیە ھاتبوو. تەنھا دكتور بیژەن و ژنرال سەرلەشكر ھەوالیان نەبوو. دای لە دلم ئەم گرووپە خەریكن بۆم ساز ئەكەن. ئەیانەوئ بۆم تئ بچینن. چاوچنۆكان ئەیاندا لە نال و لە بزماریش و، چاویان لئ نووقاندبوو و دیار بوو ئەبئ سملیان چەور بكریت. نەئەبوا بەئلم تەشتی ریسواییم لە بانەو ھەلەنە خوارەو ھ. پینان وابوو ئەتوانن دەست و پیم بخەنە ناو توئكلە گوئز و لە كەرى خویان سوار ببن. پئویست بوو خۆم بچم بۆ تاران و سەرى تورەكەكەیان بۆ شل كەم.

نامەیهكى موساگیانم بۆ ھاتبوو، پڕ بوو لە دلسۆزى. لەبارەى دایكەو ھە نووسیویى خەریكە تیا ئەچئ و زۆر زەختى ئەكرد ھەرچى زووترە، ئەگەر بۆ چەند رۆژئكیش بوو، سەردانیكى ولات بكەم: «ھیوادارم نیازمان بەراورد بیئت.» نەم ئەتوانى روى بخەمە زەوى. ویستم نامەیهك بنوسم و دلئ بدەم ھەو ھە بەلئنى پئبەدەم بە زووترین كات خۆم بگەیهنم بە دایكم و تا ئەو كاتەى دیمەو ھ، داواى لئبكەم ھەر ھەكوو دۆست و یاوەر و رینمای خۆم بوو، ئاگای لە دایكیشم بیئت. لە روى دەرمان و خواردن و پزیشك و پەرسنارەو ھ. ھەر ھەا دلئیای بكەم ھەموو چاكەكانى بۆ قەرەبوو ئەكەم ھەو ھ. نامەكەم نووسى و ئەمویست ببینیرم بەلام رووداویكى سەیر ھاتە پئشەو ھە و لە ناردنى نامەكە ژئوانى كردم ھەو.

ناخى شەو بوو. سەیرى كاتژمیرم كرد، بیست خولەك لە چوار لای دابوو، یەكئك لە تەلەفۆنەكەدا وتى:

– ئەگەر لە مالەو ھە بیت یەكئك لە نزیکەكان ئەیهوئ دەسبەجئ قسەت لەگەل بكات. تا كاتژمیرئكى تر تەلەفۆنت بۆ ئەكاتەو ھ. لە ژوروى خەو تەلەفۆنئكى تاییەتم ھەبوو كە تەنھا خەلكئ زۆر نزیك ژمارەكەیان ھەبوو. ئەگەر ھەخت و ناو ھەخت لە تارانەو ھە منیان بویستایەت، تەلەفۆنچى سەبارەت بەم ژمارەیه منى ئاگادار ئەكرد و ئەتوانى خۆم لەگەل تاران پەیو ھەندى بگرم. بەلام دەنگى

ته له فونچيم نه ناسی. پیره میړدیکی نائینگلیز بوو. جگه له وه چاوه ریږی وهلامی منی نه کرد و به فارسی که و ته قسه کردن. ته له فونکه که ی بری و من چه په سام. ترس هه لیگرتم. نه وه کښه ژماره ی نه پنی من نه زانی؟ له کاتیکي وه ادا هه په شه م لی نه کات. فه رمان نه ادا و چاوه ریږی وه لام ناکات و ته له فونم به سه ردا دانه خاته وه. پاش هندیک سه رسووپرمانه که م په وایه وه. بیر بردی و شوینی که و تم و هه زار پیلان به به رچاوما تیپه ری. سه رتا وام دانا که ئیره بیبه ران و نه یاره کان بوون. به لام نه وان له کوپوه نه م ژماره یان ده سکه و تووه؟ پاشان و تم سیخوړیکی بیگانه خو ی خزان دوته ناو ده زگای ئیمه وه و خه ریکه ئاژاوه نه خاته وه. ترس دایگرتم. ئایه مه ترسیبه ک هه په شه م لی نه کات؟ له تاران شتیک پرووی داوه؟ یه کیک له دؤستان و خیرخوازان ویستوویه تی وریام بکاته وه؟ زه نگم لیډا بو ته له فونچی. – تو ژماره که ی منت داوه به که س؟ تو ته له فونت بو کردووم؟

نه گونجی نه م ژماره یه که و تیپته دهستی نه یاریک؟

وهلامی هه موو پرسیاره کان نا بوو. خو له سه رم په ریپوو. هه ستام. په نجه ره که م کرده وه. هه وا سارد بوو. به ستمه وه. له ناو دیوه که دا هاتم و چووم. له م دیو بو نه وی تر. له سه ر قه ره ویله که پاکشام. نیو کاتژمیږی پی نه چوو ته له فونه که جاریکی تر زهنگی لیډا. بیستوکم هه لگرت. نه وه ی یه که مجار نه بوو. یه کیکی تر قسه ی له گه ل کردم. به لام دهنگه که نه وهنده کز بو نه نه بسترا. قیژاندم: «به رزتر قسه بکه، نایسیم! نه گه ر بوت نالوی به رزتر قسه بکه ی، ژماره ی خو ت و شاره که ت و کوډه که م پی بللی، من ته له فونت بو نه که م...»

هه موو هه وله که م بیته نجام ده رچوو. بیستوکم دانا و دیسان که و تمه پیاسه کردن به ژووره کاندانا. ئیتر خو م لیپنه که ت. نه مو یست زووتر بچم بو ژووری کاره که م و به دوی خراپکاره که دا بگه رییم و له هه موو نه وانه بی رسم که نه م ژماره یان هه یه. ئایه کاریکیان به من

هه بېووه؟ هاته وه بېرم ژنرال سهرله شکر ئەم ژماره ی هه بوو. کات بېوو به نزيک شه شه ی به يانی. رېشم تاشي بېوو و ئەمويست له ماله وه بچمه دهره وه که ديسانه وه ته له فون زهنگی ليدا. دهنگی يه که مجار بوو، وتی:

— يه کيک له نزيکانی خوت بوو. ئەيويست پيت بلئ هه تا درهنگ نه بووه له کهری شه يتان دابهزه و به په ی خوت له ئاو دهر کيشه. بيستۆکه که ی دانايه وه و ئيتر بيدهنگی ته واو و هيچ نه ئە بيسرا. بيستۆک به دهستی منه وه مابوويه وه. ئايه ئە يانه ويئ بهرکه نارم کهن؟ ئە مجاره دهنگه کهم تومار کردبوو. کاسي ته کهم ليدايه وه و به وردی و وشه به وشه خنيمه مي شکمه وه. «يه کيک له نزيکان» ئەيويست بلئ من «له کهری شه يتان...» چی پرووی داوه؟ چيم کردوه که نابئ بيکه م! نزيکان، روقيه، دايکم، موساگيان؟ من خو ئيتر که سم نيبه. پهنگه دايکم بوويئ. ئەم ژماره يه ی له کوپوه دهست خستوه؟ روقيه بووه؟ ويستوويه تی پيم بلئ که توش نه بووه. له کوپوه؟ له تاران وه؟ له شار يکی تره وه؟ له فه له ستينه وه؟ لای ژنرال سهرله شکر يان دکتور بيژهن؟

ئاخزراوی ترس و خوف و دردوني چوم بو نووسينگه که م. له پواله تی هه مو ئاشنايه ک ورد بوومه وه. ئايه ئە وان ئاگيان ليني؟ شتي کيان بيستوه؟ مه ترسييه ک هه ره شه م لئ ئە کات. ته له فونم کرد بو شېخه. جگه له وه ی ته شه رم بو هه لدا هيچی نه بوو پيمي بلئ. خيريم به خشيه وه. به بيانويه ک چوم بو لای بالويز. ره فتاری ئاسايی بوو. داوا ی چای بو کردم. نيو کاتر مي ريك پيکه و دواين. باسی هه لومه رج، لاچوونی نيكسون و قسه ی هه زار به دراويک. ته واوی ئەم سهر قاليانه، ئەم چه ند کاتر مي ره، دلّه خورپه ی منی دانه ئە مرکانده وه. هه ر که سي ته قه ی ئە دا له دهرگای ژوره که م دلّم قاپ ئە بوويه وه. پاش نيوه رپو چوم بو ماله که م. نيو کاتر مي ريك نووستم و له خه و رابووم. بريارم دا بچم بو تاران و له چه ند و

چوونی کاره که بکۆلمه وه.

له ماوهی دوو سئ پوژدا که ره سهی گه شتم ئاماده کرد. پوژی پاشتر ههرسیکیانم بانگ کرد بو ژوو ره که م؛ خانعەلی و ئەهاری پیکه وه و ده ماوه ندی به جیا. ئەهاری که زهبری دهستی خواردبوو، وه کوو سهگ لیم ئەترسا. تهنانهت پاشتریش که بوو به دهسه لاتدار له گه لم ریک بوو و کاغەزی ماستاوی بو ئەنوسیم و مشه مشی ئەکرد.

هه لکردن له گه ل خانعەلی و ئەهاری زور دژوار نه بوو. خۆم لئ فش کردنه وه و نه پاندم به سه ريانا که جه نابان چه نده لیره ئەخولینه وه. ئەگەر هه روا به ره لالی بکه ن کاره کان تیک ئەچی. مه گەر ئیوه نازانن ته واوی ئەم چه پانه و ئەم کونفدراسیۆنیانه دوژمنی ئیوهن؛ ئیوه نابی بیانوو بدن به دهسته وه، تا ئابرووتان بهرن. هه ولیان دا تاوان له سه ر خویان لابه رن که ئیمه خه ریکین نامه ی دکتۆرا ئەنوسین و ئەمکاره هه میشه چوار تا پینچ سالی پینچوو و ئیمه دوو سئ سال زیاتر نییه که دهستان پیکردوه. هه ول ئەدهین تا سالیکی تر تیزه کانه مان بدهین به پروفیسۆره کان و هه ندی شتی تری له م بابه ته که منی رازی نه کرد. به لام توژی خۆم خا و کرده وه و هانم دان ئەبئ به زووترین کات ئەرکه که تان کۆتایی پئ بهینن و به رده وام بووم:

– ئیرانی ئازیزی ئیمه چوارناله به ره و پینشکه وتن غاری داوه و فه رمایشه کانی خاوه نشکۆتان نه بیستوه که وتوویه تی له ماوه ی چه ند سالدائەبئ له پینچ ولاتی مه زنی دنیا پینش بکه وین؟ کئ ئەبئ ئەمکارانه بکات؟ ئیوه و مانان. مرۆفی ئەو کاره له کوئ بهینن؟ مه گەر ئاگاتان لئ نییه که شاهه نشا چه نده ئیوه ی خویندکاری لا په سنده؟ سه یری جه نابی ئازمایش بکه ن. چه ند سال له مه وه ر ئەویش وه کوو ئیوه خویندکار بوو و ئەمرو یه کیکه له پراویژکارانی شاهه نشا. پاریزگایه کی گه وره و گران به لیها توویی به پئوه ئەبا و

تريان له پرشتهی مافی رامیارییه وه، بینه وه بو لای من. ئاخوتن له گهل دهماوهدنی به م ساناییه نه بوو. له هه مان سهره تاوه که من به توپی پره وه په لامارم دا، لیم هه لگه پایه وه و ته شه ری لیدام که من له زانست نازانم و تیناگه م که «پولیتولوژی» چ «ساینس» یکی دژواره، به تاییه ت بو ئه و بینانانیه که ئه یانه وئ له م ولاته دا بروانامه ی خویمان بنووسن. چه له حانئ له گهل ئه م هه تیوه جلفه سهرنجی بو یه ک خال راکیشام، که تا ئه و کاته ئه گهر بینیبووشم، به لام به کرده وه تیی نه گه یشتبووم. که وتمه بیرى رپه فتاری دکتور بیژن و دکتور جههانگیر و ئه وانی تر له گهل شیخه. ئه وه نده ی له گهل سیخورپکی ده زگایه کی تر رووبه روو ئه بوونه وه، به گوجان ئه رویشتن به پریدا و خویمان وا پیشان ئه دا که ری ئه وان له جاشیه تیه وه کلکی نه بووه. به لام ئه م، چونکه تازه پیگه یشتبوو، نه متوانی خوم راگرم و لپی په ژیره بکه م به و بسته بالایه وه نازم پی بفروشی. له برامبه ریا راوه ستام و دهنووکم قرتاند و په ریمه ناو قسه که ی و وتم:

— جه نابی دهماوهدنی، برؤ ئه و قسانه به باوکت بلئ. ئیمه ئه م شیوازانه ئه زانین و کارمان پیکردووه. تو، لیړه به کریگراوی ئیمه ییت و ئه بی بو ئیمه کار بکه ییت. پولیتولوژی و ساینس به کاری من نایه ت... پیټ وایه من نازانم کئ تیزه که ت بو ئه نووسی؟
به زور خنیم به میشکیدا و چاره ی بو نه مایه وه، جگه له وه ی کلکی بخاته سهر پستی و ریگه ی خو ی بگری و برؤا. له ژورره که م کردمه دهره وه و وتم:

— من چه ند روژی تر ئه چم بو تاران. کاتیک گه رامه وه ئه بی پی م بلئی که ی کارت ته واو ئه بیټ. فیل له من و له دوستانت مه که. پیگه وه بن، بوټان باشتره. شاهه نشا فهرموویانه گه نجه خوینده واره کان ئه بی به زووترین کات بگه ریڼه وه بو ولات و دهسه لاتى به پړوه بردنی ولات بگرن به دهسته وه.

وا له دهمی درا خۆیشی باوه‌ری نه‌ئه‌کرد. وه‌کوو مشکی ته‌ر خزایه‌کونه‌وه.

که‌ره‌سه‌ی گه‌شتم ئاماده‌ کرد. کاره‌کانی خویندکارانم سپارد به‌یه‌کیک له‌سکرته‌ره‌کانی بالوئیزخانه. ته‌له‌فونم بو‌بالوئیز کرد که به‌ره‌و تاران ئه‌رۆم. شله‌ژا و پرسى:
 - مه‌گه‌ر هه‌والئیکى تازه‌هه‌یه‌؟

- هه‌چی تازه‌پرووی نه‌داوه. مه‌به‌ستم دابینکردنی کار و پیشه‌یه بو‌خویندکاره‌ده‌رچووه‌کان، که له‌ئیران سه‌ریان لئ تیکنه‌چی و زووتر ده‌ستیان به‌ند ببئ.

به‌په‌له‌بلیتی فرۆکه‌م وه‌رگرت. هه‌ندئ ورده‌واله‌م بو‌ئاشنا و رۆشنا کړی. بو‌سه‌رۆکی ساواک جئ میوه‌یه‌کی کریستالم کړی به‌۷۵۰ پاوه‌ن و دوو سئ قوتوه‌جگه‌ره‌ی زیږ و زیږکاری و چه‌ندین کاتزمیږ و ئه‌نگوستیله و ورده‌وپرده‌ی تر بو‌ده‌ستوپیوه‌نده‌کان. جانتاکه‌م پر بو‌له‌دیاری. کۆتایی فیبریوه‌ری ۱۹۷۵ بو‌گه‌یشتمه‌تاران و یه‌کسه‌ر چووم بو‌مالئ دایکم. له‌هه‌مان ماله‌کۆنه‌هه‌ژارانه‌که‌دا ئه‌ژیا که‌من تیا له‌دایک ببووم. نیشانه‌کانی هه‌ژاری و نه‌داری له‌ده‌ر و دیواره‌وه‌ئهباری. زه‌لیلی و نه‌هامه‌تی منی پاشه‌کاند که‌به‌ژیانی که‌شخه‌و خوشگوزهرانی پاهاتبووم. چه‌ندین جار له‌ده‌رگام دا‌هه‌تا دایکم خۆی گه‌یانه‌پلیکانه‌کان و ده‌رگای لی‌کرده‌وه. گرمۆله‌ببوو. ته‌نها پیست و ئیسکیکی بی‌ده‌نگ جه‌سته‌ی ئه‌وی پیکه‌ینابوو. ئه‌وه‌نده‌لاواز ببوو من ترسام بی‌گوشم به‌سینگما. کاتیکه‌منی بینى زمانى نه‌گه‌را، لال بوو. نه‌ی ئه‌توانی وشه‌یه‌ک بلئ. ئه‌توت چاوی نابینئ. ده‌نگی ناسیمه‌وه. به‌په‌نجه‌بیگیانه‌که‌ی ده‌ستی هی‌نا به‌پروومه‌تما. نه‌وازشی کردم. له‌عەرز به‌رزم کرده‌وه. ده‌ستی خسته‌ده‌ور ملم. خه‌ریک بو‌وه‌ناسه‌ی ئه‌بړا. برده‌م ژوره‌که‌ی خۆی و له‌سه‌ر جیگه‌که‌یا خه‌واندم. له‌ته‌نیشته‌یه‌وه‌دانیشتم و به‌هه‌ردوو ده‌ست په‌نجه‌دریژه‌و وشک هه‌لاتووه‌کانیم ماچ کرد و

پرسيم:

– دايه چؤنى؟

– ئه گهر نه هاتا يه تيت، نه ت ئه بينيمه وه.

چهند خوله كيک له لايه وه دانيشتم. دامپوشى و دهسته وشک هه لاتووه کانيم گرت به دهستمه وه:

– دايه گيان چيته؟

پچر پچر به دهنگيکى ناسک وتى:

– هيچم نيبه. باشم، خوشم. تهنه په ژاره ي ئه وهم بوو نه توانم تو و روقيه بينمه وه.

پاشان سهرى له سهر بالنجه که به رز کرده وه. ئه يويست له گويم نزيک بيته وه. گويم برد بو نرتک ده مى. به ئه سپايى وهک بلې ئه يه وي رازيکم پې بلې که هيچکه س نابى بيزانى وتى:

– ويته که ت بينى؟

سهرم راوه شانده.

– خو يه تى؟ من چاوم باش نابيينى، خو يه تى؟

له بن دوشه که که ي ويته که ي دهره يئا. سه يريکى ده ورو به رى خو ي کرد و دوو ويته ي روقيه که يه کيان ه يى کاتى ده زگيراندارى و ئه وي تريشيان ژنيکى له چک به سهر بوو، پيشانى دام. نه م پرسى له کويت ه يئا وه.

چاوه کانى به ست و لئوى جوولا:

– وتوويه تى به که س نه ليم. زاوا بو ي ه يئا م. ئه لئ له چک به سهره که روقيه نيبه.

دايکم ناز کرد، پوومه تيم ماچ کرد. وه کوو شتئ ئه يويست بخه وي. چهند خوله كيک ههر دوو بيده نگ بووين. هه نديچار سه يري پوخساريم ئه کرد. هه نديچار له په نجره وه ئه مپروانيه حه وشه که پووته له تر له جارانش خو ياي ئه کرد.

دايکم ده ستى کرد به زه مزه مه کردن، ئه يويست گورانى بلې.

هر ټو گورانیهی من و پوقیهی چوار پینج سالان ټه مانخویند. تازه باوکمان مردبوو. دایکم ټه یخویند و ټیمهش سه مامان ټه کرد. «دل ټه وای سه وزه و دهشتی نییه/ حزی ناو باخ و ته ماشای نییه». پاشماوهی گورانیه کهی نه ټه زانی و خوی هوئراوهی هه ټه به ست: «روژگار به مرادی مه نییه/ باوکمان نییه، هیچمان نییه...»

ټه وی تر نه ټه بیسرا. گویم نا به ده میه وه. بهس هه ناسه ی بوو و دهنگی تری لیوه نه ټه هاته دهره وه.

هه زاران بیر له تاریکیه وه هاتن به می شکمدا، گه وره بوون، بالایان کرد، لیک پچران و ون بوون. له چرکه ساتیکدا ژیانی خوم به سهر کرده وه.

له جیهانی ټه نندیشه دا بو پوژیک گه رام که دارتاشیم ټه کرد. له پشت شووشه که وه دار سنه و به ره که دیار بوو، له و به ری ټه ستیله که وه دار قوخیک هه بوو که به منالی پیش ټه وهی میوه کانی بگات، ټه مانرنیه وه، ټه مانخوارد و تقمان ټه کرده وه. ژووره کهی من دیار نه بوو. دیواریکی بلند به به رزایی دوو مه تر دایشاردبوو. بیستبووم که دایکم بو خهرجی خوی داویه تی به کری و پاشان فرؤشتویه تی. گومانم بو ټه وه چوو ساواک کپیویتی تا له هاتوچوی ټه م ماله ټاگادار بی. رایه خه شیتال بووه کهی سهرده می منالیم هیشتاش له ژووره که دا پراخرابوو. کورسیه که له تهنیشتی دهرگا که وه دانرابوو. پووبه پووی دهرگا که میزیکی لیوو و پوومیزیه کی ئاوریشم که خوم له لنگه وه هینا بووم، درابوو به سهریا و شه مدانیکی دوو لق و ئاوینه یه که تهنه شوینه واری ټه و سهرده مه بوو که هیشتا په ژاره بالی نه کی شابوو به سهر ماله که دا و دایکی دل سوژ، به قهرزوقوله جیازی زهماوندی کچه کهی پیکه وه نابوو. له بهر شه مدانه که قورئانیک ټه بینرا، دیاریه کهی پوقیه بوو بو دایکی.

ټه م ئاسایشه دلرپینه چهنده خوله کیکی پیچوو، به لام بو من ته مهنیکی خایاند... ورده ورده دایکم باستر بوو. وتی:

— ههستم چات بو بنيم. بروم نانت بو دروست كه م.
پرسيم:

— دايه كي به كارهكانت رانهگا؟

موساي ههژار. چهند هفته پشووي وهرگرتووه و هه موو
پوژيک سهرم لي ټه دا. ههرچيم بوئ بو ټه كړي و بو ټه هيئي. له
پوانگه دكتور و دهرمانه وه دريځي نه كړدوه. ژنه كه ي هه ركات
دهستي بگات سهردانم ټه كات. ټه م دوانه زوريان خوښ ټه ويوم.
خوايان لي رازي بي. ټيسته باسي خوټ بكه. باشي؟ تيړ و ته ياري؟
جاريكي تر دهنكي نه وي كرد كه هيچكه س نه بيسي:

— هيچ ټاگات له خوشكت هه يه؟ ټه لين بووه به چريك، ټه ري؟
نه م ټه زاني چي بليم. وتم:

— ټيشه لالا ساخ و سلامه ته.

— خوايه شوكر.

— دايه گيان ټيسته چيته؟

— هيچم نييه. له و كاته وه كه بيستم تو ديينه وه، پوژ به پوژ
باشتر ټه بم. دويشه و خه ونم بيني، كابرايه كي ميژه ر سهرز دهستي
توي گرت و داي به دهستمه وه. ټه وه ي كه تو بينيت به وجوره
تيكچووم له خوښيانا بوو. ټيسته باشم. ټيسته هه موو شتيكت بو
ټاماده ټه كه م. ټه گهر بته وي ټه تواني شه و ليړه بخواي. ژوره كاني
ټه و به روه م فروشت. ټاتاج ببووم. ټيسته ژيانم باشه.

دايكم كه وتبووه قسه. چارشيوكي ره شي كرده سهر ي و كه وته
كو كړدنه وه ي ماله كه. چيشتخانه و هه ماراو له ژيړ ټه م ژوره دا بوو.
له گه لي چووم و له بهر شيري ټاوه كه سه روچاوم شوړد. خراپم كرد
جان تا كه م له گه ل خو م نه هي نا بوو، ټه گينا شه و ليړه ټه مامه وه. ټه بوايه
دايكم بيه م بو مالي خو م.

هه ستم كرد بووني من له م ماله دا، گيانكي تازه ټه كا به بهر ټه م
ژنه دا كه دوا پوژه كاني ژياني تي ټه په پيني و، ټه گهر بو ماوه يه كي

که مېش بووبی شادی ټه کات. ټه بی کاریک بکه م بو ماوډیه ک پیکه وه
 بین. هر دوو کمان هه ولمان ټه دا ناوی پوقیه نه هینین.

دایکم ټاوگوځشت و گوځشتی کوتراوی لینابوو. مووساگیان
 سهنگه کی گهرمی له گهل خوی هی نابوو. که منی بینی حه په سا. له
 هیچ کوئی و ته نانهت له زاوا، که هه نډیجار له م دهو روبره ټه بیینی،
 نهی بیستبوو که من ټه گه پیمه وه. ټه وډه دی دهره تم کرد به ته نها
 قسه ی له گهل بکه م، هه لم پیچا. له خویم پرسی، له کاره که ی،
 له و داواکاریانه ی له منی هه بوو، له ژیان دایکم و له و پارانه ی
 که بو ته ندروستی دایکم براند بوویه وه. پاشانیش لیم پرسی چ
 زانیاریه کی له سه ر ژیان و پوژگاری پوقیه هه یه؟ هیچی نه ټه زانی.
 ټه و پوځسته رانه ی که هه لواسرابوو به دیواره کاندا ټه ویش بینیبوونی.
 هه والی هه بوو خزمی په کیک له هاوکاره کانی له «قه مشه» گیراوه.
 پژاونه ته ماله که ی و هه رچی هه بیبووه و نه بیبووه هه لپانوه شانډو ټه وه
 و هه نډی کاغز و په رتووکیان له گهل خو یان بردووه. هاوکاره که یان
 بو سئ پوژ رفاندووه و پاشان به ریان داوه. په کیک له خزمه کانی
 ټه م هاوکاره هیشتا له زیندانه و که س ټاگی له چاره نووسی نییه.
 هه نډیجار زاوی بینبوه که چوو ه بو ټه و ماله ی دایکم فروځشتبووی.
 زانیاری زیاتریشی دهست نه که وتبوو. پیموت:

— من ناتوانم چند پوژ زیاتر له تاران بمینمه وه. ټه ته وی
 کاریکی باستر له تاران وه بگری؟ بو ټ جینه جی ټه که م بتگو یزنه وه
 بو تاران. تکات لی ټه که م دایکم بوین بکه بگو یز ټه وه بو ماله که ی
 من. هاتوچوی من بو ټه م ماله ټیتر باش نییه. ټیره یان ټه دین به
 کری یان ټه یفروشین.

دهستم کرد به گیرفانما پارهی پی بدهم. کشایه وه و نه ی
 ټه ویست وه ری بگری. پیموت:

— دهستم رت مه که ره وه. خو خیرت پی ناکه م. قه رزارتم.
 کاتیکه کاری باشرت له بانکی ناوه ندی یان له بازار دهسکه وت، پیم

من په څه ساواکيه! (موران) - پوزور څه لامله وي

بدهروهه. کولیک پارهت يو دکتور و درماني دایکم خراج کردووه.
 ټهوی تریشی وام ټه بی له لات، ههرکات هه تیبو پیم بهروهه.
 دوو ههزار تمه نم پیدا. ټیتر هیچی نهوت. خستیه گیرفانی و
 ماچی کردم. وام لیکدایه وه، پیی وانه بوو ټه و پاره ی پیی ټه دم
 ټه وهنده زور بی.

ټه و پورژه هه مووی له گه ل موساگیان بووم. بینیم هیچ ټاگی
 له جیهانی دهره وه نییه. جگه له و شتانه ی له ټه رده بیل و قوم و
 لاهیجان و له دهوروبه ری خویدا پروو ټه دات، له هیچ تی ناگات.
 ټه مویست له بن زمانی دهریکیشم بزائم کی ټه و ته له فونه
 سهیره ی بو من کردووه. کی ټه و ژماره ی منی داوه به یه کیکی نه یار.
 هه ر زوو بوم دهرکه وت دایکم و موسا نین. که و ابوو ټه میټته وه
 خودی پوقیه و داروده سته که ی. ټه م گروپه به و ټامیرانه ی له بهر
 دهستیان دایه، ټه توانن ټه و کاره بکه ن. ټایه شتیکی ودها بو ی هه یه
 کاری خودی ساواکیه کانیش بوویټ. ټه وان ټه یانتوانی ژماره که یان
 ده سخته سټی. بو ټه وان کاریکی دژوار نه بوو. کی ټه لئ پروسه کان
 دزه یان نه کردوټه ناو ساواک و به دزییه وه ژماره که یان نه داوه به
 یه کیک له دوژمنه سه رسه خته کانی من؟ که سانیک هه ن ټه زانن ټه و
 کاره ی من چ سوودیکی فراوان به خاوه نه که ی ټه گه یه نی. ټه وان ه
 ټه یانه وی ژیر پیم گه سک ده ن. هه زار ټه ندیشه ی جوراوجور
 هورورمیان بو هیټابووم. هیچ پوچنه یه کم نه ټه دوژییه وه. ټاخره که ی
 کاتیکه هه موو تیره کانم دای له بهر د، دیسانه وه پوخساری
 لاروله ویری ژنرال و داروده سته که ی له بهرچاومدا زه ق ټه بوویه وه.
 خوم نادم به ده سته وه! ټه گه ر من، من بم ټه زانم گریکه ی له کویدا
 ټه کریټته وه.

له موساگیان جیابوومه وه و برپارمان دا به زووترین کات
 له ماله وه و، ټه گه ر بکری له مالی خوم یه کتر ببینن. پینجی ټیواره
 مالاواییم له دایکم کرد. ته له فونم کرد بو سه روکی ساواک و پامگه یاند

هر ټه مړو له لهنده نه وه هاتووم و حهز ټه که م پيش هه موو کاريک به تايبه تي به خزمه تي به پريزيان بگه م:

— ټه گهر دهر فته بدن، ټه مړو يان ټه مشه وه، هر کات پيتان باش بيت له باره گاي به رزتان، به مه به ستي به جي هپتاني ريز و بچووکي به خزمه تان بگه م.

بيستو که که ي به ده سته وه بوو. گورج تيگه يشت ده ستم به تال نييه. شهو بو نانخواردن ميواني کردم و بوم دهر که وت که پيلانيک له نارادا نييه.

سه به ته يک گولم کړي و به تاکسي چووم بو ماله که ي. کاتي نانخواردن هر هر دوو کمان بووين. هه رچي له دلما بوو پيموت. کابرايه کي نارام بوو. دهنکو هه بوو، له و کاته وه هاتو ته سه رکار قه سابي له زينداني ټيښين و له ماله ساواکيه کاندا کو تايي پيهاتووه.

ټه وه ي له دلما بوو به بي پيچ و په نا بوم گي پرايه وه. ته واوي گرفتاريه کاني خوم هر له بلاو بوونه وه ي و ټنه که ي روقيه و دوو ته له فونه سه يره که و مشتومر کردن له گهل ده سته په روه ده کاني خوم وه کوو ده ماوه ندي، بوم گي پرايه وه. ټه ويش گو ي ټه دا و به رده وام خواردن و خواردنه وه ي پي ټه دام و بز هيه کي ټه کرد. من دلي خوم هه لپرشت. هه ستي به وه کرد که من راپورتي پي ناهم، به لکوو داوي چاره ي لي ټه که م. پاش شيو کردن سه به ته ي گوله که م خسته ناو ميوه خو ريبه کريستاله که وه و له سه ر مي زه که دامنا. چهند خوله کيک راوله سته، سه يري کرد و وتي:

— مرو ټيکي زور به سه ر پري ټنه ي!

پاشان له سه ر موبله که دانېشت و من به رامبه ري.

— جه ناب تو کاري خوت بکه و کارت به م مارمېلکانه نه ي. ساواک هيچ ناگايه کي له خوشکت نييه. مسوگه ر نييه ټه و و ټنه ي دووه مه هي ټه و بي. يه که ميان هي ي سه رده مي ده زگيرانداری يان

من په کچه ساواکيه! (مورانه) - پوزور کچه لمله وي

زهماوونده. من هه لېهت ئاکام له ورده کاربیه کانی دؤسیه که نییه و نازانم بؤچی ناوی ئه و له پواله تی چریکدا هاتووه. ئه گهر به هه له نه چوویم، باس باسی بازنه یه که له مالی مارکسیستیکی ئیسلامی دؤزراو ته وه و یه کیچ وتوویه تی ئه و بازنه یه هیی خوشکت بووه. پیش ئه وهی داواکاریه که ت جیبه جی بکه م و چاوم پیت بکه وی، دؤسیه که تانم خوینده وه. ئه و نزیکه ی شانزه ساله له ساواکدا کار ئه که تیت و هه موو که س ئاگای له توش و خوشکیشیت هه بووه. هیچ کاریگه ریه کی له سهر تو نه بووه. به پیچه وانه هه میسه پیشه رو و پشکینه ر بوویت و له فرمانبه ری خواره وه به م پله یی ئیسته گه شتوویت. باش ئه زانم کی نابه جی خوئی له کاره کاند هه لئه قورتیئی. ئه بی له بن سه ری ئه م ژنراله خویرییه دا بیته. باش و خراپ لیک جیا ناکاته وه و ئه یه وی بی به هه مه کاره ی ساواک و هه موو دسه لاتیک بگریت به دسه ته وه. دباره ئه و به بی ئه وه ی بی پئویت، دا بیریوه.

پرسیم:

— فهرمووتان تایه ک بازنه له یه کیچ له ماله نهینیه کاند دؤزراو ته وه؟

— ئه لاین هیی خوشکت بووه. گرنگ نییه. ئه مه خو شتیکی تازه نییه. به دوروبه ری خزمه تکاره کانه وه هه ن که سانیک که چه پره وی ئه که ن. ئه توانم چه ندین دانه ت پیشان بده م. دهرباره ی بازنه بچو بؤ لقی تاییه ت. بزانه بازنه که ت بینوه و ئه یناسی، ئایه به راستی هیی خوشکته؟

خه ریک بووم له هؤله گه وره که دا ماللاواییم له ژنه که ی ئه کرد که دیسانه وه بانگی کردم و وتی:

— راوه سته. وهره توژی دانیشه. یاداشتیکم هه بوو په یوندی به کاره که ی تووه هه یه. ئیسته که لیږه ییت، چه ند روژیک گه رانه وه ت بخه ره دواوه. به فرمانی شاهه نشا، دانیشتنیک له وه زیرخانه ی ناوخو ساز ئه کری سهاره ت به شیوازی به پریوه بردنی ولات

بەگوڭرەي پېداويستىيەكانى ئەمپرۆ. تۆش بەشدارى بکە. دەر فەتت
 ھەيە چەند پوژ درەنگتر بگەرپتەو ھە بۆسەر کارەكەت؟
 پېم راگەياند:

— ھەر فەرمانىكتان ھەبى جىبەجى ئەكرى. كارى من لە
 بالۆيزخانە پووالەتى ئاسايى ھەيە و ھەموو پوژىك ئاگادارم ئەكەنەو.
 ئەگەر پېويست بېت يەكروژە ئەچم و ديمەو.
 — زۆر چاكە.

وتى و سەرى پاوھشاندى و من ھەستام.
 بەيانى بەبى ھەوال چووم بو لقەكەي خۆم. دكتۆر جەھانگىر
 تا منى بىنى، داچلەكا. پېيى وابوو نانمى بەستووھ بە پىشتى
 ئاسكەوھ. ئەوھەندەي كەزانى من قىت و قۆز ھاتووم و فەرمان
 ئەدەم دۆسيەي ژنانى چرىكم بو بەيىنن، ھەلۆيىستى گۆرا و گرىزىي
 ناوچاوانى پەويەوھ. بىستۆكى ھەلگرت و نەمزانى ئەيەوي مۆلەت
 لە سەرۆكەكەي ھەربگرى يان ئەللى بيانھيىنن. كەس دۆسيەي
 نەھيىنا. بەلام ساواكچىيەكى تازەكار و نامۆ ھات، سالاوى فەرمى دا
 و لەگەل خۆي بردمى بو لقى لىپرسىنەوھ. لەوي وئىنەي پىنج ژن بە
 ديواردا ھەلواسرابوو. ھەر ئەوانەي لە شارەكاندا بلاوكرابوونەو و
 كۆپىيەكەي لە لايەن شىخەوھ لە پارىس درابوو بە من. لە دۆسيەدا
 وئىنەي دەزگىرانەكەي پوقىيەم دۆزىيەوھ و وئىنەي دووھم ئەيتوانى
 خوشكم بېت لەپاش دە دوانزە سال. بەلام سەرپۆشى پەش ھەموو
 پوخسارى داپۆشابوو و تەنھا تەختى دەموچاوى ديار بوو. نەمتوانى
 ساخى كەمەوھ ئەوھ پوقىيەيە. چاويلكە پەشەكەشى ناسىنەوھى
 دژوارتر ئەكرد. ھەلبەت ئەيتوانى پوقىيەش بى. بەلام نەك تا ئەو
 پادەيەي كە منى براشى نەتوانم بىئاسمەوھ.

فەرمانم دا ئەوھى لە نەيىنگەي ژنان و كچانى چرىكدا گىراوھ
 بۆم بەيىنن. لىيان ورد بوومەوھ. ھەندى پەرتووك و چەند فىشەك
 و وردەوالەي تر كە بە ھۆي ئەوانەوھ خاوەنەكانيان ئەناسرانەوھ.

من به کس ساوا کیه! (مورانه) - پوزور کس لههوی

بازنه که له کیسه یه کی نایلوندا بوو. هه مان بوو که خوم له به ندر لنگه وه هینا بووم. نه مخسته خوم. پرسیم:

- ئەم بازنه هیی کامیانه؟
وه لام درایه وه:

- له و پینجه، هه تا ئیستا ته نها یه کیان که له و ماله دا ئە ژیا گیراوه و ئەوانی تر هه لاتوون. ئەم ژنه وتوو یه تی ئاگای له هیچ نییه. ژورده که له لایه ن دایکیه وه، که ئیسته مردووه، دراوه به کری ژنه به ژنیک که ناوی نازانی و هندی ژنی تریش جار جاره هاتو چوی ئەویان کردووه، که ئەوانیش نانسئ. وادیار بوو خراپکاره کان ئەم ژنه هه ژاره یان فریو داوه و ژورده که یان لیگرتووه به کری. هیچی ترمان دهسگیر نه بووه.

پرسیم:

- ئەهی وینه ی روقیه له کوپوه هاتووه؟

- بازنه که هیی روقیه بووه. یه کیک له ئاشناکان ئەوهی سه لماندووه.

بوم دهرکه وت. جئ پیی دکتور بیژن و زاوام دوزییه وه. چووم بو لای دکتور بیژن. له سه روبنی کاره که گه یشتم. زاوا وتبووی ئەم بازنه یه ی له سه رده می ده زگیرانداری له دهستی روقیه دا دیوه و یان هیی ئەوه و یان هیی ئەو بووه. له سه ری پویشتم. ئیسته وای دابنیین ئەم بازنه یه پوژیک له پوژان هیی روقیه بووی. له کوپوه ئەزانن روقیه یه کیکه له و پینج ژنه یه که له و ماله دا ئە ژیان؟ رهنگه روقیه بازنه که ی فرۆشتبیت. پاشان که وتوته دهست خراپکاران که ویستوویانه بیفرۆشن و به کاریان رابگه ن. وینه ی یه که می روقیه هه مانه له گه ل زاوا پیکه وه گرتوویانه، به لام وینه ی دووه متان له کوپوه هیناوه؟ ئەویش وینه یه ک که منی برای نایناسمه وه. هیچ به لگه یه ک نییه روقیه له گه ل ئەم ماخوا هه لاتووه یه یوه ندی هه بووی. هه لبه ت بازنه که ئەتوانی به لگه بیت. به لام

بەلگەش نىيە.

يەخەى دىكتور بىژەنم گرت. چووم بۆ مالەكەى. پلاكى مالەكەى
 ھىشتاش بە ناوى دىكتور بىژەن بوو. ژنەكەيم نارد بە دواى تۆكە
 پەشكەدا. دەسبە سەرم كرد و حاجى عەلى ساوجىم لە مالى خۆى،
 كە ئىستە ئىتر پەنگ و پووى دەولەمەندانەى لى نىشتبوو و دۆخى
 مالى چاوەشباشى تىپەپاندبوو، بە تەنھا گىر خست. ئەوئەندەى چاوم
 لە چاوى گىرا، دەم لىكردەو:

– جەنابى حاجى عەلى، لەگەل كى تىكەوتووى؟ پىت وايە
 ئەتوانى لە پشەتەو خەنجەرم لىدەى؟ ئەتەوى بەدەستى ژنرال
 كە سەردەمىك پياوى ئەو بوويت و ئاودەستت بۆ پاك ئەكردەو،
 پشەتى من بشكىنى؟ ئىستە ئىتر ئا و كراو بە سەر ئاگردا. ژنرال
 سەرلەشكر ئەتوانى چىت بداتى كە من ناتوانم؟ لە كەرى شەيتان
 دابەزە. با پىكەو پىرۆين بە پىدا. ئەگەر ئاوەز و تىگەيشتنت ھەبوايە،
 تا ئىستە ئەتزانى من ھەمىشە پشەت و پەناى تۆ بووم. ھەر نەبى
 لەو تى ئەگەى چەندە دەستم ئەپوات!

چەند ھەولى دا بپەپىتە ناو قسەكانم، نەمھىشت. كۆلەم كوتا.
 پستەى وەكوو «من ھەمىشە دۆست و خزمەتكارى تۆ بووم»،
 «جەسارەتى وا ناكەم»، «ھەر فەرمانىك بەدن ئامادەم بەجىي
 بگەيەنم» سوودى نەبوو. وتم:

– چۆن بوو لەپەر كەوتىتە بىرى روقىە؟ كە چى ببى؟ ئەتەوى
 پىت بخەيتە جى پىي من؟ كە چى ببى؟ من ئەتوانم زياتر گىرفانت پىر
 بگەم يان ژنرال سەرلەشكرى بىكەلكت كە شاھەنشا لىي توورپەيە؟
 ھەر لە نال و بزمارى ئەدا: «وانىيە»، «ھەرچى بى بەلگەيەك
 دۆزراوئەو، ئەبوا پىي پابگەين». منىش بەردەوام لىم توند ئەكرد.
 رەگى خەویم گرت. بابەتى مەرزىيەم ھىنايە گۆرپى. وتم:

– دوژمنىكى شاھەنشا، كە لە كوشتنى سەرھەنگى ستادا
 بەشدار بوو، بەرت داو و بەرتىلت وەرگرتوو.

هاواری لئ به زه وه بوو.

– خوټ تیک مه ده. نه زانی نه مه واتای چیه؟

ویستی بلئ «نه وه تو بووی...» که له دهمم راکیشا:

– کئ قسه ی تو ی لیدراو وهر نه گری و قسه ی من نه خاته زه وی؟

ناچار بوو کوټا بئ. شله ژا و که و ته پرته پرت. ترسا، نه و

داموده زگایه ی ساله هایه به په نچ و به فیله بازی ناویه به یه که وه تیک

بچئ و تیا بچئ. نه وسا من خاوم کرده وه و وتم:

– ئیوه ناتوان هه روا به ساخی من بخه نه لاه. سه رده سته ی

دوژمنانی خاوه نشکو واته کونفدراسیونیه کان له غاویان وا به ده سته ی

منه وه. خه ریکم هه موویان رام نه که م. خه ریکن خو یان کو نه که نه وه.

رپیکه ستنی و لاتانی ئوروو پاش وا له ژیر چاودیری من دا. گیرفانم

پره. تو و سه رله شکر دهره قه تی من نایه ن. پیی بلئ له که ل مونیکی

به رله لای بسازی و نووکه ی لیوه نه یه ت. له لاهه دابنیشه و ده ست بو

کاری له خوټ که وره تر مه به، پاداشتی خویشت له من وهر نه گری.

قوتوه جگه ریه کی زیپرکاری و نه نگوستیله یه کی پیروزم له

گیرفانم دهره ینا و وتم:

– نه مانه م بو خوټ و بو ژنه که ت و هیناوه به دیاری. به لام

حاجی عه لی ساوجی به مهرج و به لین که له وه زیاتر ئاو نه که یته

ئاشی منه وه، نه گینا منیش نه دم له بنی قازانه که.

شه و گه رپامه وه بو مائی دایکم. ژورره که کو کرابوویه وه.

سفره یه کی سپی له ناوه رپاستی ژورره که دا پراخابوو. ئاوینه و

شه مدان نه دره وشانه وه. لامپایه کی قه دبه رز له ناوه رپاستی سفره که دا

نه گرا و له بنمیچه که شه وه گلویکی سه د واتی تیشکی نه هاویشت.

پرسیم:

– دایه چرای نه وت و چرای کاره باش؟ مه گه ر میوانی حه وت

له شکره؟

– ئاخر هه ندیچار کاره بای که ره که نه پروات. ئیمه راهاتووین.

هه هم چرای نهوتی و هه هم کارهبا.

— ئه ئی هه موو داموده زگا بو چپیه؟

— مووسا و ژنه که یشم بانگ کردووه، له بهر نه وانه.

دایکم به راستی گیانی هاتبوویه وه به بهردا و ئه و ژنه بیگیانه ی نیوهړو نه بوو. ئه وهنده ی دایان له دهرگا، دایکم به ئه سپایی چپاندی به گویمدا:

— باسی پوقیه نه که ی، ژنه که ی خوئی نییه.

میوان گه یشتم. مه نیجه خانمی ژنی مووسا گیان، جوان بوو و دلرپفین. باش خوئی په نگانده بوو. تا په کیک شتیکی ئه وت، ئه و پئی ئه که نی. نه م ئه زانی له نوکته که گه یشتووه یان نا؟ هه ندیچار که زور حهزی له قسه که ئه کرد، قاقای به رزه وه ئه بوو. وادیار بوو ته واوله کاروباری من بیئاگایه و واه له من تیگه یشتبوو میرزاده په کی به رپیز و خاوه ن بیرم و له به هه شتی به رینه وه دابه زیومه ته ئه م کونه کولانه. مووسا گیان دیسانه وهش گله یی له کاره که ی هه بوو. پوژگاری نه ئه گوزه را. ژیانی له شاری بچووک مه زاخی زور نییه. هه ندی پاشه که وتیشی هه یه. به لام مروف جارپس ئه بیت. خیزانی ئه بی هه موو مانگیک بیته وه بو لای که سوکاری و ئه و ته نها ئه بیت. خه لکی «فه سا» خه لکیکی بیئازارن، به لام داخراو و بیئه زمونن. زوربه ی پیریژنه کان هیشتا ش، پاره کانیان له گوره ویدا ئه شارنه وه. خیزانی ناتوانی له گه ل خیزانی به رپرسه کان، که هر کامیان گیروگرفتی خویان هه یه، بگونجی و بویه شه خوئی له میوانیه کانیان ئه دزیته وه. ته واولی ئه م گله ییانه سه ره داوی گه یشتم به وه بوو که مووسا گیان ئه یویست بابه تی گواستنه وه ی خوئی له به رده می ژنه که یدا زه مینه سازی بکات. من ئه م چیروکه م له بهر بوو و ئه مزانی ئه یه وی ژنه که ی بوین بکات.

دایکم، که سه ره پرای پیری و چاوکزی ئه ییینی مووسا گیان، که سه رده میک به باخ و ئه ستیله که یاندا ئه نازی و ئیسته خه ریکه ماستاو

يو من ئەكات، زوري پيخوش بوو. به لآم نهى ئەخسته خوئى و ههولئى ئەدا ميوانهكانى شهويكى خوښيان ههبيت. شهويكى خوښيش بوو، به لآم گيانى پهريشانى روقيه لهسهر سهرمان فرهى ئەهات. دلّم خوښ بوو و قورس، كه بلاوبونهوهى وينهكهى يهخهى من ناگرئى. دايكم خهريك بوو به له مى برنجهكهى لهسهر سفرهكه دائهنا، له پپر زرينگهى شكاني شوشهى روو به ههوشه، هه موومانى داچلهكاند. بهرديك داي به پشتى مندا كه پشت به په نجهر كه دانيشتبووم. وهك شاباز له جي پابووم. ده مانچه كه م له بهرگهكهى دهرهينا كه به سهرشانى هه لواسرابوو به بن باخه لمدا. به مووساگيانم وت:

– ئاگات له ژنه كان بيت. ئەچم بزائم چى رووى داوه.

ئوان نه يان ئەزانى بوچى ئاوا به شله ژاويى ئەچم يو بهر دهرگا. زانيم ئەگه ر مه به ست كوشتنيشم نه بووى، لانيكه م يو ترساندم بووه. ئەمه هيما و نيشه نهى يارانى روقيه يه كه له هه موو شوينيك، هه م له لهندهن و هه م له گوزهرى كه لانتهر ئاگانان ليمه. له كولان، دراوسيكان له ماله كانيان هاتبوونه دهره وه. پرسيم:

– مه گه ر بهرديان هاويشتوته ماله كانى ئيوهش؟

هه موو پيكه وه وه لاميان دايه وه:

– نه، كاغه زيان هاويشتووه.

زاوام بينى ههول بووه و به په له كاغه زه كان له دهستى خه لك ئەسينئى و كوئى ئەكاته وه. يه كيكم ليوه رگرت و ليم روانى. هه مان پرستم خوينده وه كه ماويهك پيش ئيستته به ته له فون پييان وتبووم: «تا درهنگ نه بووه له كه رى شهيتان دابه زه. واژو، كوومه لهى ئيرشاد».

ئهمجار به راناوى تاكه كه س نووسرابوو. گومانى تيدا نه بوو

مه به ستيان منم. له زاوام پرسى:

– تو ليږه چى ئەكهى؟

– ئاگام له بهر پزتان بوو.

- له کویوه ئه تزانی من ئه مشه و لیږه م؟
- پپیان و تبووم ئیوه لیږن و ئاگادارم مارکسیسته ئیسلامیه کان
 دوژمنی گیان تۆن. ئیره شوینی خزمه تکرندی منه. هر له و حه وشه
 بچووکه ی له خانمی دایکتانم کړیوه، زورتر له و ژوورده دا ئه ژیم.
 هه ندیچار یه کیکی تر لیږه ئه بیټ. من ئه پړومه وه بو مالله وه.
- ناپیاو ئاگات له منه یان مالله که ت خستوته ژیر چاودیږی؟
- گه وره یی بفرموی و مه پرسن.
- وینه ی پوقیه تو دات به ساواک؟
- مه گهر ئه متوانی بیشارمه وه؟ من نمه ک خوارده ی جه نابتم.
- وینه که ی ترت له کوی هیئا؟
- ئه وی تر هیی پوقیه نییه.
- چوون ئه زانی؟
- قوربان له نانخواردم مه خه ن.
- ئه مه یان وه لآم بده ره وه، ژیر بالټ ئه گرم و ناهیاټم نانت
 بپړی.
- ئه مه ی دووم ئه و سه گبابه دروستی کرد بو ئه وه ی ناوی
 جه نابت بزړینن.
- کام سه گباب؟
- هر ئه وه ی که ئیسته نییه و خه ریکه ده ری ئه که ن.
- دکتور بیژن؟
- بچووکی خوټان ناوی که سی نه هیئاوه.
- جزدانه که م له گیرفانم ده ره یئا و چه ند گه لای سه د تمه نیم خنی
 به گیرفانی ئیله که که یدا. ده ستم دا به شانیدا و دام به پشت ملیا. زاوا
 دانه و بییه وه ده ستم ماچ بکات، نه مه یشت.
- برؤ بابه گیان، به کاره که ت رابگه. ئه مشه و به راستی ئاگات
 له من و دایکم بیټ. لیږه ئه پړوین. به لآم ئیسته دلنیا م که هه میشه
 گیانی دایکم ئه پاریزی.

– من خزمه تکاری به پړتاتم.

– ټاگات له روقیه هه یه؟

– هیچ هه والی نازانم.

– راسته که ی بلّی.

– به جوققه ی خاوه نشکۆ هیچکه س ټاگای لیی نییه.

– برۆ خه ریکی کاری خۆت به.

– تا پوژ ټه بیته وه من لیږم و ټاگادارم که هیچکه س ټاژاوه

نه گپړی. ټه گهر یه کیچ له م ئیرشادییانه شم دهسکه وی، باش ته میی ټه که م.

نیو کاتژمیر که من له کۆلان له گه ل زاوا و دراوسیکان قسه م

ټه کرد، مووساگیان چه ند جار ده رگای هه وشه ی کرده وه و سه ری

هینایه دهره وه. ټارامم کرده وه و وتم:

– هیچ نه بووه، ژنه کان ټارام که ره وه. بلّی مناله وردکه

شه په به ردیان کرادووه و یه کیان داویه تی له په نجره که ی ټیمه.

مووساگیان به ټه زموونتر له وه بوو باوه ر به م درۆیه بکات.

جاریکی تر له سه ر کورسیه ک له بان دیواره که وه سه ری هینایه

دهره وه، پیموت:

– ماله که توزی کۆکه نه وه. ټه مشه و لیږه ټه پوین. دایکم ټاماده

بکه، پیکه وه ټه چین بو ماله که ی خۆم.

کاتیکه له گه ل دایکم له ماله که ی خۆم له نیاوهران، ته نها بووین،

لیمی پرسى:

– ټه م به ردهاویژانه دوژمنی روقیه بوون؟

وتم:

– نا دایه گیان، ټه مانه دوستانى روقیه بوون.

– چوون؟

– شه ر ژانى هه یه دایه، سه ر شکانى هه یه!

به یانى ټه و پوژده کاتیکه چووم بو ساواک، بو م دهره که وت له

من په ځه ساواځيه (موزانه) - پوزور ځه لمله وي

دوره وه و ناوه وهی ولات ببری به پړیوه، زور به پښوستی زانیوه له
 نه زمونږه کانی من که لک وهر بگریټ و، لپی زیاد کرد:

— هرچند نه م ناتوانیت به به رده وومی له کږبونو وه کاند
 به شداری بکات، به لام له کاتی پښوستانه نامه نه بن.

همو پڅوڅ بوونیان دهربری و سهریان له قاند و پیکه نین و
 هر هموویان نه وند و شیار بوون بزنان کږ به کییه. همو مو به
 قازانجیان زانی له گهل من بگونجین.

باس له سهر نه وه بوو چی بکری و چ که ره سه یه ک به کار
 بریت تا دسه لات و هوشمندی شاهه نشا و سایه ی حکومت کال
 نه بیته وه و، ورده ورده دسه لات بکه ویته دست مرؤفی کارزان.
 هه لبت مه رجی یه که م نه وه یه که بناغی دین و فرههنگ و نه ته وه،
 له ژیر دروشمی شاهانه ی «خوا، شا، نیشتمان» دا توکمه تر بکری.
 له خاله په له و دسه بجی و پښوستانه کان، که به رژه وه ندییه بالاکانی
 ولات نه گرنه وه و خه لکی ناسایی په ی به پښاوستی نه و شتانه
 نابن، پا وهرگرتن نه بی به جوریک پیشان بدری که هموان پښان
 وایی خویان نه و برپاره دژیکه لیه یان په سند کردووه.

وتاری زور به بریق و باق درا، یه ک له وی تر په سهر نتر.
 به وجوره ی منی، خاو و خلیچکی وها هینا بوییه سهر شهوق،
 ناره زوم نه کرد خوزگه نه و نارمانجانه جیبه جی بکرین. نه وسا
 وتاریژیکي په خنه گر په خنه ی نه گرت و په سندی نه نه کرد و وا
 دهر نه که وت که سهر وهرانی پاکنیهاد له بن کارتیکردنی ولاتانی
 پوژنواوا که وتونه ته ری و نه یانه وی نوروپا و نه مریکا بخنه
 گه رداوی نه هیشتنه وه. هه ندیچار بریکیان نه وند به نالوسکاوی
 فله سه فیه یان نه پرست و هونراوه یان نه هونیه وه، که من قسه هه لیت
 و په لیته کانیان تی نه نه گه یستم و هر نه شم نه بیست، ته نها له پشت
 ته ونه جالالوکه ی گوته کان و بیسراوه کاند پراواله تی نه وانم نه بینی،
 که له پرووی دوسییه کانه وه خستبوومه می شکمه وه.

سەرۆكى جەندەرمە، پېش چەند سال بە تاوانى فرۆشتنى چەك بە «بۆيرئەحمەدى» يەكان چەند مانگ لە زىندانى چاودىرى بوو. پارىزەرەكەى توانى لە دادگا بيسەلمىتى ئەو هيچ تاوانىكى نەكردوو و خانەكانى دژى شا ئەو ئاواز و دەنگۆيان بۆ ساز كردوو. بەتايبەت جەختى لەسەر ئەوە كردبوو لە سەردەمى سەرۆكايەتى ئەو لە پارىزگای فارس، هەموو خيىل و ھۆزەكانى لە سەردانى خاوەنشكۆ بۆ باشوور، بە جەژنى شكۆمەند پيشوازىيان لە شاھەنشای خۆشەويست كردوو و هيچكەس هيچ سكالايەكى نەكردوو. دادگا بە بيتاوانى ناسى.

دەستت بۆ قوزاخى ھەر كاميان بېردايەت كرمۆل بوو. نوينەرى ستاد، سەرھەنگىكى ترياكى بوو لە خولى خەبات دژى ھۆشبەرەكان پۆليس رژانە مالمەكەى و بړيک كۆكايىنيان دۆزيبەو. ئەوسا پلەى سەروان بوو. لە پرۆسەى ئەم دۆسيەدا وترا كە پۆليسەكان خۆيان كۆكايىنيان خستۆتە مالمەكەى و نەيانزانىو ئەو ئەفسەرى سپايە. خەريك بوو گەنى كارەكە بلاو ئەبوويەو، كە سوكارەكەى دارژان و فریای كەوتن. كۆتايبەكەى فەرمانبەريكى خوارەوھيان ناچار كرد بلى كوكايىنە دزراوھەكەى لە قاچاچى و رەگرتوو و بردوويەتى بۆ مالى سەروان و لەوى لىي بەجىماو. ئەم بيچارەيان چەند مانگىك زىندانى كرد و پاشان جەناب سەروان فریای كەوت و حەپسەكەى كړپەو.

لە ھەموو بەتامتر چيرۆكى سەرۆكى قەحبەخانەكان بوو كە رەچەلەكى خوى ئەبردەو سەر شا تەھماسى سەفەوى. ھەموو ھونەريكى تاقي كردبوويەو. ماوھيەك رۆژنامەنووس بوو و پاشان بوو بە جامباز. دواى ئەو «ئەنجومەنى دژى خراپە»ى دانا و كەوتە گيانى قەحبە نەگبەتەكان و باجى لىوھريەگرتن، تا كارى كەوتە دادگا و خەريك بوو ئابرووى جەنابى لە ھەلبژاردندا ئەچوو، لايەنگرەكانى كەوتنە خۆيان و بە دەستىوھردانى يەكئىك لە وەزيرەكان كيشەكەيان

من پەنجە ساواخچە! (موزائە) - پوزورر كۆشە

هەلگەرانەو و بەرەى حاجيان له ئاو هینایە دەرى. ناوی ئەویان له سندووقی هەلبژاردنی «ياسووج» دەرھینا و ئیتر هیچ چارەیهکی نەما جگە لەوہی دەمی داخا و جگە لە پەن و ستایشی پابەری مەزن هیچ وشەیهکی لە دەم نەیتە دەرەوہ. بەلام شەیتان فریوی دا و پوژیکیان لە پەرلەمانی ئیران ئاماژە بە وەزیریک ئەکات کہ ئەوی لە گێژاو دەرھینابوو. ئەویش کاتیک کہ شاهەنشا حیزبی «ئیرانی نوین»ی پەرداخ کردبوو و ھەموو بچوک عەودالەکان ئەبوايە کاویژی قسەکانی شا بکەنەوہ. شاهەنشا خۆی فەرمووبوی و ریگەى دابوو بۆ شوینەگومکى ھەندى لە نوینەرانى بالای پەرلەمان جارچار لە نال و بزمار بدەن و، وای دەرخەن ئیران ولاتیکی دیموکراتە و بەم فیلە دەمی کومونیسستەکان و یارانیان لە ئوروویای پوژئاوا بیەستن. کابرا نەى ئەزانى شا مەبەستى بەرگدرووہکان بووہ نەک کورتاندروو. بیچارە نوینەرى یاسووج ئاکای لەوہ نەبوو و ناوی لە سندووقی هەلبژاردن نەھاتە دەرەوہ و خانەنشین بوو. چی بکردایەت جگە لەوہى سەرۆکایەتى قەحبەخانەکان بگریتە ئەستۆ، ھەتا نانی کۆشیک خیزان دابین بکات!

ئەگەر ژياننامەى ھەموویان بنووسم ھەم خۆم و ھەم خوینەرىش وەرەز ئەبن و ئەو دوو قەران سى پەناباتەشم لەکیس ئەچى. بەلام ناتوانم چاوپۆشى لە پیاو ماقولیکیان بکەم و پەردەى ھەنەدەمەوہ. چونکە زۆر نارەسەنە و پارەپیسە و دراوی لەدەست ناییتەوہ. ئەم جەنابى سەرۆکى «کمپانیای چنن»ە یەکیکە لە بیچارو پرووتترین جەلەبەکانى جیھان. سەرەتا پيشنوژی مزگەوتى بازارى تەنەکەسازەکان بوو. شەوانە ھەندیچار لە مالی کاسبەکان پەوزەى ئەخویند. سواری کەر ئەبوو و لەم کۆلان بۆ ئەو کۆلان کەرسواری ئەکرد و، ئەگەر نەلین گەدایی ئەکرد، لانیکەم دلێ خۆش بوو کہ «دەسەندە» وەرئەگریت و نووشتە بۆ نەخۆشەکان ئەنووسى و پرگارییان ئەکات. پاشتر بە ھۆى چاککردنەوہى چەند

نه خوښه وه که پزیشکه کان پښان چاک نه کرابوويه وه، کاری گرتی و
 بوو به ئاینده بین. ئه یزانی فلانه کارینه ر به مزوانه ئه چي بو گه شت
 و دهوله مند ئه بیټ، به پله یه کی بالا ئه گات و خوایش منالیکی پی
 ئه به خشئ و پاشان نسکو یه کی گوره رووی تی ئه کات و ئیمامی
 زه مان دی بو یاریده ی و دووباره خوشبه ختی ئه کاته وه. فالئ
 ئه گرت وه. خه لگی له سهر تاس دانه نا، رهملی هه ئه دا و ژیگی^(۴۱)
 ئه خوینده وه و ئه ژیا. له پر خویشی دای له بنی دلئ و بیوه ژنیکی
 دهوله مندی هیئا. هه وی یان ژنی یه که م سیحر و جادووی لیگرد
 و خه ریک بوو ده رمانخواری بکات که هه لات بو مالی بیوه ژن
 و له وی مایه وه. میزه ری له سهر هه لگرت و کلاوی کرده سهری
 و حوجه یه کی له بازاری تورکه کان کرده وه و، شاگرد و میرزا
 بنوسی گرت و مایه پوچ بوو. بیوه ژن ته لاقی لیوه رگرت و به ناچار
 گه راپیه وه بو مالی ژنه ی یه که می. کلاوی دریژی داگرت، قژی لادا
 و بوینباخی به ست و پانتولئ ئوتوو کراوی له پی کرد و ئه مجار بوو
 به ناوه ندیار. ئه یویست له ریگه ی ده لالیه وه نان بخوات. ئه بوو به
 ناو بیگه ری بازار پیه کان و دامه زراوه دهوله تیه کان و گرفته که یانی
 چاره سهر ئه کرد. سه رمایه یه کی پیکه وه نا و کومپانیایه کی «کپین و
 فروشی به ره می ناوخو» ی دامه زراند و توانی بریکی گوره وام له
 بانکی بازرگانی وه رگری و کالای دهره کی به کومپانیایه ک بفروشی

۴۱ - ژیگ: زیگ، به رتوک بان زانستی ریسی ریخستنی ئه ستیره و لیکو لینه وه
 له گه ر و ناوه مندی هه ساره و ئه ستیره و دارشینی روژ ژمیر؛ سه رها ژئ بووه و
 ژئ واته ده زوو و، ژئ که تان و پوی کووتالی پیکه نیناوه وه کوو خشته ی نه خسه
 له کارگه ی چین دا به کاره نیراوه. ژیگ یان زیگ له و نیوه به واتای خشته کانی
 ریسی ئه ستیره ناسی و تراوه. سه بارت به ژیگ یان زیگ له و زمانه ی فارس
 پیئ ئه لین په هله وی بان فارسی ناوه راست، هیچ ئامازه یه ک بو ژیگ نه هاتوه
 و ئه م گوړانکاریانه هه مووی له سه رده می کوردی ساسانی دا رووی داوه. زیگی
 گه وره یان ژیگی شالیار، له سه رده می نه وشيروانی ساسانی، سالی ۵۵۵ ی زاینی
 به ره هم هیناوه. عه رب ژیگی کردوه به زیج. ژیگ چوه ته ناو زمانی یونانی و
 لاتینی سه ده کانی ناوچی و بووه به زیگ یان ئه زیگ [۴] [۵] الاسطراب، ابراج.

موزانه - پوزورگه عملهوی

که خۆی دروستی کردبوو و ببی به یه کیک له سه رانی ئابووری ولات. جاریکی تر له گه ل بیوه ژنی ته لاقدر او تیکه ل بوویه وه و فریوی دا و داراییه که ی خسته بندهستی خۆی. «کپین و فرۆشی به ره می ناوخۆ» گه شه ی سه ند و ئه مجاره بوو به یه کیک له سه رمایه داره گه وره کانی ئیران و، له م پله یه دا به راستی هه قیه تی له کۆبوونه وه ی «پیاچوونه وه» دا به شداری بکات.

وتاره که ی ئه م خاوه ن کومپانیا سه باره ت به گشتیکردنی ئابووری ولات بوو. به شدارکردنی سه رمایه داری بچووک و هاندانی ئه وان بۆ کردنه وه ی کومپانیای نوێ، هه لۆه شانده نه وه ی پاوانه دهوله تیه کان، ئاماژه یه کی کورت به کورته کردنه وه ی دهستی ده وره به ریبه کانی ده ربار له مامه له گه وره کانی ده ره کی، به تایبه وت کپینی چه ک و که ره سه ی پیشه سازی و تکنۆلۆجی و ده ریاداری و هه وایی و دانی به کومپانیا گه شتیه کان بوو. ئه مه گرنگترین هانده ر بوو که تیکرای به شدارانی کۆرپه که ی خسته ناو بیروه وه و ئه توت هه ر هه موویان به ره ژه وه ندی تایبه تی خۆیان له گه ل به ره ژه وه ندی گه شتی به یه ک دیارده ئه زانن. ئه وه ش بلیم که نوینه ری وه زیرخانه ی فه ره نگ و هونه ر که یه کیک له مامۆستایانی زانکۆ و دۆستی وه زیری ده ربار بوو، پشنگیری خۆی له م لیبرالیزمی ئابوورییه ده ریپی. ته نانه ت سه روکی ساواک پپی وابوو شاهه نشا ئه م پيشنیازه په سند ئه کات، چونکه تا راده یه ک له بییری چووبوویه وه که هه ر ئه م جه نابی مامۆستایه بوو که پاش راپوژی تایبه تی و نهینی ده رباره ی دامه زاندنی زانکۆی هه مه دان و دیاریکردنی شوینی زانکۆ، پپش ئه وه ی خه لکی ئه و

ناوچه بریاره که بیسن به ئوتومؤبیل خوی گه یانده ئهوی و چهند هزار مەتر زهوی به ناوی خوی و به ناوی وه زیرخانهی فرههنگ و هونهر و وه زیرهوه کپی و کۆلکهی تومار کرد.

له و کاته شهوه «لیبرالیزم» که وته سه زمان و بوو به ههنگاوی یه که م بۆ «کهشی ئازاد» له ولات دا.

من نه متوانی چهند جار زیاتر له م دانیشتنانه دا به شداری بکه م و به دهر فەت و هەرگرتن له سه رههنگی ستاد پاش سئ پۆژ گه پامه وه بۆ له نهدن. په سه ند کرا و ابوو هه رکات برپاریک و هه رگیرا، که پیویستی به یارمه تی من هه بی، ئاگادارم بکه نه وه.

گه پامه وه بۆ له نهدن و دانه دانه ی خویندکارانی لایه نگری پڑیم که راپۆرتچی بوون و ههروه ها ئه نجومه نه جورا و جوره کانی شاره کانی ئوروپام بانگ کرد و پیم راکه یانندن ئیران له ژیر سایه ی رابه ری خاوه نشکو شاهه نشا له بواری گه شه سه ندن و په ره گرتن دایه. بۆ ئه نجامی ئه و ئه رکه گرنگانه ی که له پیشمانه وه کوو کارگه ی ئه تومی و ژیر دهریایی دروستکردن و که میپۆته ر و که شتی هه وایی پیویستی یه کجار زۆر به خویندکارانی دلسۆز و نیشتمانپه روه ر و شاپه رست هه یه. ئه بی هه موویان له خویان بنه ون تا به مژده ی شاهه نشا، ولاتی ئیمه له ماوه ی پینچ سالدا له پروانگه ی پیشه سازی و زانست و فرههنگ و هونه ره وه له ولاته مه زنه کانی جیهان پیش بکه وی. ئه م بهرنامه یه ئه بی جیبه جی بکری.

ئه هاری هه والی هیئا تا چهند مانگی تر تیزه که ی به ده سه ته وه ئه بییت. خانعه لی داوای یه ک سالی کرد و، ده ماوه ندی که ئه مجاره یان سه لار بوو و ملکه چ، وتی تیزه که ی خوی پیشکه ش کردوو و چاوه رپییه ئوستادی رابه ر له م هه فتانه دا ریگه ی پی بدا و بتوانی نازناوی دکتور له پیش ناوه که ی خوی دابنی. پاش لیبونه وه له کاره کانی ئه وان که وتمه شوین روقیه.

ئه بوا جه نابی فه رزان ببینم. بلیتیکی چوون و هاتنه وه ی پاریس

بؤ له ندهنم بؤ نارد. نارديه وه، به لام به پړزه وه تپي گه ياندم که ناتواني که لکي ليوه رگرځي و هه لبت به بيهو. نيشيه تي به پاره ي خوي گه شت بکات. نه ي نه ويست له لايه ن ساواک وه هيچ سووډيکي پيښگات نه گهر بؤ قازانجي منيش بووې. له تله فونا نه رم بوو و تيگه يشتم له گه شته که ي من بؤ تاران رازييه و حه ز نه کا په يوه نديمان نه پچرې. په نگيشه هه ستي به وه کړدبوو، من خوښدکاره ساخته کانم ناردوه بؤ لاي. چي بکات بيچاره؟ کاري نه کړد و ناني په يدا نه کړد.

دوو سئ مانگ له گه شته که ي من بؤ تاران تينه په ريبوو که برپارنامه ي ليژنه ي «پياچونه وه» گه يشته له ندهن. قورپاتي وايان رپکخستبوو نه سهري هه بوو، نه بن. خوښيان نه يان نه تواني بيجوون و هه رسي که ن، چ بگات به وه ي بيده نه ده رخواړدي خه لک. له و برپارنامه نه ي که پاش راوړژکړدن له گه ل پسيوړاني نه مريکاي نووسرابوو و به که لکي ناوه دانکړدنه وه ي بياباني نوفاذا زياتر نه هات تا شاره کاني ئيمه. نه نجام بوو به وه ي که ساواک خوي نه بي راسته وخو بجوولئته وه، بؤ نه وه ي چه رخه کاني پيشکه وتني ولات بخاته گه ر.

سووډيک نه م دانيشتنه بؤ مني هه بوو نه وه نده بوو که متمانه ي سهروکي ساواکم بؤ لاي خو م راکيشا. جگه له وه ئاشنابوون له گه ل سهروکي بانکيش بووه هو ي نه وه ي که کاره که ي مووساگيانيشم جيپه جي کړد.

سهروکي ساواک له وتوويژه تله فونيه کان و جه ختکړدن له سه ر هه لبراردي خوښدکاران و وردبوون له کارزاني و نيشتمان دوستي نه وان و تاد، جارچاره راسپارده ي تايبه تيشي پي نه دام. بؤ وي نه کچه که ي له لوس ئانجلسه وه دپت بؤ له ندهن. زور باشه ئاگام لي ي هه بيت گرفتاري بؤ پيش نه يه ت. جارکيان زور به نه يني ئاماژه ي کړد که نرخه کان له ئينگليز چووه ته سهروه وه و خانمي زور خه فته ي

خواردووه پارہی پئیوستی پئی نہبووه تا ئہو فہروہی حہزی لی بووه بیکرپی. ھہآبہت من له ئاماژہکھی گہیشتم پارہکہم بؤ تہواو کرد. زانیم حہزی له بہندوبہست ھہیہ و تہنہا جئی میوہیہکی کریستال بؤ دلٹیگردنی ئہو بہس نییہ. دلنیا بووم چوومہتہ دلیہوہ و خہلکانی و ھکوو ژنپال و حاجی عہلی ساوجی، سہگی کئی بن بویرن پووداری بکہن و خویان له کاری من ھلقورتینن.

لہو بیرہدا بووم پارہیہکی باشی پئی بگہیہنم و پھتیکی وای بخمہ مل، بؤ ھموو جیگہیہکی راکیشم کہ پیم خۆشہ و، ئہمہش کاریکی ھہستیار بوو. ھہرچہند گومانم له خووی پارہپہرستی ئہودا نہبوو و، ئہمزانی ئہویش و ھکوو ئہوانی تر بیر له پوژئی مہبادای خوی ئہکاتہوہ، بہلام ناوبانگی باشہی رپگہی لی ئہگرتم نہکا دہستہ گولیک بدہم بہ ئاوا. چونکہ بہ تاقیکردنہوہ بؤم دہرکہوتبوو ناوی باش ھوی پاکی و بینبازی نییہ، بہلکوو ئاماژہیہ بہوہی کہ بہ پاریزہوہ کہلک له ھموو ریژہنیک و ھربگری، تا بؤگہنہکھی لووتی چاوجنؤکان نہسووتینئی.

چہندین مانگ بیر و ھۆشم له لایہکہوہ گہران بہ دواي پوقیہدا بوو، ھہر له بہر ئہمہ ھہولم ئہدا پھیوہندی خومی له گہل بپچرپیم و له لایہکی ترہوہ بہدواي کہرہسہیہکدا ئہگہرام سوودیکی مہزن بہ سہرؤکی ساواک بگہیہنم.

ناردنہوہی خویندکارانی دہرچوو بؤ ئیران و جیبہجیکردنی کار بؤ ئہوان له پلہ و پایہی بہرہستدا و گہشتی یہک له دواي یہک بؤ ولاتانی ئوروپا و پھیوہندی گرتن له گہل پؤلیسی ئہو ولاتانہ و له گہل مامؤستایانی زانکؤکان و ساواکییہکانی ئہم ولاتانہ کاری پوژانہی من بوو. لہراستیدا بہ ھوی ئاشنایی و تہنانت دؤستایہتی له گہل سہرؤکی خۆشناو، من بووم بہ ھہمہکارہی دہزگای زانیاری و ئاسایشی ئیران له پوژہلآت و پوژئاوای ئوروپا.

شہش مانگ پاش گہرانہوہ له تاران و چاوپیکہوتنی سہرؤکی

ساواک، ئه وهنده که ئه هاری هه والی بو هینام تیزی دکتوراکه ی له لایهن ئوستاده که یه وه په سند کراوه و پیش ئه وه ی کاره که ی پیشانی من بدات، ناردمه وه بو ئیران و له ریگه ی سه روکه وه چه پاندمه وه زیرخانه ی دهر بار. تیمگه یاندا که ئیتر ریگه کراوه یه. پیشکه وتن و سه رکه وتنی ئه و به ستراوه به زیره کی و هوشیاری و کارزانی و جوولانی خو یه وه. ئه بی جوریک بجوولینه وه سه رنجی شاهه نشا رابکیشی و دهر بار یه کان زیز نه کات. له ویوه ئیتر نویه رایه تی و سه روکیه تی و وه زیرخانه چاوه ری ئه کات. دلنیا بووم به ئه زمونی دزینی پاره کوکراوه که ی یه ک پوژه ی حیزیه کان و هه لاتنی بو پاریس و به رده ستیکردنی بو ساواک، پیچ و خه می کاره کان فیر بووه و کونی نووشته که ی دوزیوه ته وه و ئه وهنده ی پی ناچی به مه به ست ئه گا و سوودی شاهه نشا و منیشی له به رچا و ئه بی.

به به رده سه ته که ی خو م، فه رمانبه ریکی پله نزمی بالو یزخانه م وتبوو بو ماوه ی چه ند مانگ، چه ند پوژ جاریک ته له فون بکات بو دهماوه ندی و بیی به ملو زمی و هانی بدات بو جوولان و کارکردن. یه ک دوو جار چووم بو دیتنی فه رزان و نه مو یست بیده مه وه به چاویا که من بزارده کانی ساواکم هان داوه بچن بو لای تیزه کانیان بو ساخ بکاته وه و بیکات به فه پانسه یه کی ره وان. جاریکیان گله یی کرد: «کاکه خو من تیز بنووس نیم. من ته نها ئه توانم ئه و قلی بلیه ی ئه وان پستوویانه، ساخ بکه مه وه بو فه پانسه یه کی ره وان. به لام یه کیک له م جه نابانه که ره ش و سپی لیک ناکاته وه، ئه یویست من بپروانامه که شی بو بنووسم!» هاته ده ستم مه به سستی دهماوه ندیه که خه ریک بوو له لای من خو ی هه لیکیشی و خو ی بخاته ریزی مرو فته وه.

دهماوه ندیم بانگ کرد و وه ها لی تووره بووم رهنگی گوړا و قفلی کرد. وتم:

— جه نابی دهماوه ندی، من باشت ئه ناسم. شه ش ههوت سال

پارەت لىۋەرگرتووين و ھەلبەت كارىكىشت كردووه. بەلام ئىمە تۆمان بۇ زمانگىرى و كولەفیتنەيى نەھىناوھ. بىرپار بوو بخوئىت و ببى بە دەسەلانداری ولات. ئەو يارىانەى لە پشت سەرى ئىمەوھ ئەيكەى بخەرە لاوھ و لىى گەپى بۇ باوكت. لە بەيانىوھە کارت بە ئىمە نەبىت. بىرۆ ھەمان سىخورى بىگانە بە. تۆ بەپى خۆت و ئىمەش بەپى خۆمان. ھەر ئەوئەندە؛ ھەستە لىرە بىرۆ و ئىتر نەتېنمەوھ.

دەستى كرد بە گریان. زانیم دەمارى ھەستیم گرتووه. ئاویكى ساردم كردبوو بە سەر ئاگرى خۆبەزل زانىكەدا. لە ژورەكە چوومە دەرەوھ و پاش دوو سى خولەك گەپامەوھ. كاتىكە گەپامەوھ، فرمىسكەكانى سىپىوویوھە و چاوى بىپىوویوھە عەرزەكە.

— باش سەیرى كاغەزەكانى سەر مېزەكەت كرد؟ ناوھرۆكەكەى بفرۆشە بە بىگانە. نۆكەراپەتى دوو — ئاغە — ناگونجى.
جاریكى تر كەوتەوھە گریان.

— قوربان، ئیوھە چىتان لە گىانى من ئەوئى؟ مەگەر من چىم كردووه كە بەوجۆرە چزوم لى ئەدەن؟
— من چزوت لى نادەم. تۆ خەرىكى فىلمان لى ئەكەیت و ئىتر بەسە.

— قوربان من ناشایستم كرد، بىجام كرد، گووم خوارد. بمبورن. بەلىن ئەدەم لەمەودوا — بە گىانى باوكم سوئند ئەخۆم — جگە لە رېنگەى فرمانى شاھانەدا ھىچ ھەنگاویك ھەلنەگرم.

— بەلىنەكەت پەژىرە ئەكەم. سوئندەكەت بۇ خۆت. من مرۆقىكى دلپاکم و ئەتوانم و ئەمەوئى ھەموو گوناھەكانت بىەخشم بە مەرجىك بچى بەدوای تىزەكەتدا و بە زووترىن كات دىكتوراكەت وەرېگرى. رۆژى نوئى و پۆزى نوئى. بىگانەكان خەرىكن وەكوو ھەنار و چۆنەر شىرەمان ئەكېشن و تلپەكەمان فرى ئەدەن. نىشتمان نىشتمانە. شاھەنشە ھەرگىز پووى لە ئەمەگدارانى خۆى وەرئەگىراوھ.

من په ځه ساواکيه! (موران) - پورور ځه لعله وي

نهم په ند و هره شانه بيگه نجام نه بوو. دست و پي خوي
 كوكرده وه. له راپورته كاني خانعالي و نهواني تره وه دهرته كهوت
 پاش چاوپيگه وتني من له ماله كهی خوم له لهندهن، ئيتر نه چووه
 بو گه ران و بهردهوام بينراوه له و كافيه گه راوه ته وه كه فرزنان
 له وي نه خوينا ته وه و نه نووسئ. نه مجارهيان هه ولي نه دا به راستي
 تيزه كهی به يارم تي فرزنان ته واو بكات. ئيتر خویشي به دژواری
 پوليتولوژی و ساينسه وه با نه نه دا.

هر له م په كساله ی پاش رویشتنی نه هاری، له رورثنامه كاندا بلاو
 كرايه وه سه رو كايه تي په رتووكخانه ی شاهه نشاهی پي سپيردراوه.
 نه ویش به رنامه په كي بو نوژه نكرده وهی نه م بنكه په دارشته وه. بو
 نمونه شاهه نشا په سنديان كرده وه ته لاريكي نوئ به شيوازی
 په رتووكخانه كاني نه مريكا دروست بكرئ. نه وه والهانه ی سه باره ت
 به زيره كي و وشياری نازميش له پاريزگه ی فارسه وه نه هات و
 هه والی نه وهی كه بوي هه يه ناوبراو بكرئ به سه روک وه زيران
 و، دهنگوي تري له و بابه ته دهماوه نديشي هان دا به زووترين كات
 بگه پيته وه بو تاران، نه گينا له كاروان پاش نه كه ويئ. ساليك و چند
 مانگيكي پيچو هه تا دهماوه ندي گه يشته وه تاران و پاش دوو سي
 وتوويژي من له گه ل سه روکی ساواک له تاران و لهندهن و پاریس،
 له وه زيرخانه ی زانست كاريان پيدا و ريگه يان دا نه ویش بچيته ناو
 وازيبه كه.

نه مه دهسكه لای دووه می من بوو كه دامه زرا.
 باش له بيرمه كاتيک له لهندهن له گه ل سه روکی ساواک،
 دهر باره ی هه لباردنی خویندكاره دهرچووه كان و دانانی نه وان له
 ناوه نده گرنگه كاني ولات قسه مان نه كرد، سه باره ت به دهماوه ندي
 ليی پرسيم:

— جه ناب متمانه ت به م گه نجه هه يه؟ باوکی له و زمان دريژه
 كوڼه كارانه يه.

وتم:

— ئےزبہنی بہ پڑتازان باشتر ئےزنان کہ مروّف نابیّ متمانہ بہ گلینہی چاویبشی بکات. بہ لام کاسیتی قسہکانی من و ئےو ہمیشہ ہئیہ و باش توّمار کراوہ. ہرکات پیویست بوو ئےتوانین بہ کاری بہینین. بہ تاییہت ئےو بہ شہی کہ بہ لینی داوہ و... کیّ ئےویڑی جگہ بہ سازی ئیمہ، سہما بکات؟

سہرؤکی ساواک پیکہنینی ہات و وتی:

— کارہکانت حہوت بزمارہ!

ہر لہم سہردانہی لہندنہ بوو کہ رہزامندی ئےوم بہ دستہینا. پیکہوہ چوین بوّ پاریس و کارہکہمان یہ کسہرہ کردوہ. چہندین مانگ نہ خشم کیشابوو بوّ راکیشان و رازیکردنی خویندکارانی بیلیہن و شاپہرست و نہیاری کونفدراسیون ئےبیّ تہلاریکی ریکوپیک لہ یہ کیک لہ گہرہ کہ ناوہندیہکانی پاریس و لہ شہقامیکی گرنگ و بہ ناوبانگدا دروست بکریّ و ہہموو دامہ زراوہ ئابووری و فہرہنگیہکان و ہکوو بانکی میلی و بانکی پیشہسازی و کومپانیای ہہوایی و کومپانیای خوئی پتروّل و کومپانیای رایہخ، لقہکانی خویمان لہوئی بکہنہوہ و بووجہکشی لہ ہہموو پرویہکہوہ، ہر لہ کرپینی زہوی و نہ خشم کیشان و بیناسازی و پازاندہوہ و تاد بگرنہ ئےستو. ئےم پلانہ نزیکہی ہہشت ملیون فرانکی سویس بہراورد کرا. شتیکی سروشتیہ کہ ساواک سہرہپای ئےو بوودجہ زورہی لہ بہرہدستیدا بوو، نہی ئےتوانی ئےم پلانہ جیبہجیّ بکات. بووجہکہی ئےبیّ لہ لایہن دامہ زراوہ ناوبراوہکانہوہ دابین بکرایہت. لہبری ئےوہ ئےو کریّ قورسہیان لہ کوّل ئےبوویہوہ کہ ئےیان دا بہ خاوہن زہویہ فہرانسہییہکان. کرپینی زہوی لانیکہم دوو سیّ ملیونی تیّ ئےچوو. ئےم پلانہ لہ لایہن و وزیرخانہی دہربار و ساواک و خودی شاوہ پہسند کرا. چہندین مانگ لہ بانکی میلی و ناوہندہ ئابووریہکان وتووژ و مشتومری لہ سہر کرا. لہ کوّتاییدا بووجہکہی دابین کرا.

سهره تاي سالی ١٩٧٤ ټم نه خشه يه ي من جيبه جي بوو و من کاره کانم به جوړيک پيکخست که کرپنی زه ويه که به ناوی سهر وکی ساواکه وه تو مار بکړی، به لام به ناوی خو يه وه نه ک به پله ی فه رمی ټه وه وه. واته خاوه نی زه وی و ته لار که هه رگیز دروست نه کرا جه نابی... بوو که پاش پاپه رپنیش هیشتا هه ر به ناوی ټه وه وه یه و هی نی ټه وه.

کاتی که پاریزه رانی فه پانسه یی به لگه نامه که یان بو هی نا، یه که مجار پرنګایه وه و واژوی نه کړد. شه و له گه ل من پراویژی کړد. تیمګه یان د قازانجی ټیمه له وه دایه که به پړیوه به ری ټم ناوه نده ساواک بیټ. باش نییه بیخه یه نه دست ټه و بنکانه ی خانوو به کړی ټه دهن. هه رکات ته لاره که ته واو بوو به ناوی حکومه تی ټیرانه وه تو ماری ټه که یه. به لام ټیسته به له به رچا وگرتنی قانونه کانی ټم ولاته، پوا له تی کاره که ټه پاریزین و ناوی ټه نیین پیکه و تننامه ی تایبته له نیوان فروشه ر و کړپار. هه تا ټم ته لاره دروست نه کراوه من وام پی باشه تا پوکه ی به ناوی به پړیزتانه وه بنووسری. واژو کړدن چه ند حه فته دواکه وت. هه ر پوژه و چه ند هه زار فرانک ټه چوو وه سه ر نرخه که ی. سه روک چوو بو تاران، گه رایه وه بو له نده و پیکه وه چووین بو پاریس و واژوی ټه ومان خسته ژیر تا پوکه.

به پیی فه رمانی خاوه نشکو شاهه نشا نامه یه کی فه رمی له لایه ن ساواکه وه بو سه ره رشتی ټه و ناوه نده که منی هه ژار بم، له لام هه یه که خاوه نی ټه و ته لاره حکومیه ټیران ټه بیټ. من ټم نامه یه م له هیچ په پراویکدا تو مار نه کړدوه و کوپیه که شی له لای که س نییه. چونکه له ریزی به لگه نامه زور نه نییه کانی حکومه ته. که وا بوو خاوه نی ټه و پراوه نه به کړدوه جه نابی فلانییه، به مه رجیک من ټم رازه بلا و نه که مه وه. ټمه به لگه ی سییه م بوو به دستمه وه و، ټه گه ر ټم روقیه نه بوایه و ټه و هه موو به لایه م به سه ر نه هاتایه ت، چ ژیانیکم ټه بوو!

کاری خانعلی زور دژوار نه بوو. کوړیکی گوړپرایه ل بوو. ههرکات بانگم نه کرد له کاتژمیر و خوله کدا ئاماده نه بوو و ته و اوای فرمانه کانی منی وشه به وشه جیبه جی نه کرد. جاریک داوام لیکرد به هر نرخیک بووه نه بی له کونفره نسی خویندکارانی دانیشتووی ئالمان له دؤسلدؤرف به شداری بکات. سی حفته پیش پیکهاتی کونفره نسه که پیی راگه یاندم له ریزی نویته راندا هلیانبزاردوو و ناتوانی بجی بو دؤسلدؤرف. ته شهرم لیدا و وتم:

— جه نابت چ خویندکاریکی که به هیچت نازانن؟ نه بی بجی بو دؤسلدؤرف.

پاش سی روژ ئاگاداری کردم وه که نه توانی له کوپونه وه کاندای به بی مافی دهنگان به شداریی بکات. باش وانه ی خویندبوو و کار په یادکردن بو نه و دژوار نه بوو. به ریوه به ریته زه ویوزاریش پشتیوانی لی نه کرد. به بی له بهر چا وگرتنی په پره وی ئاسایی، هه لبت به سپارشتی^(۴۲) ساواک کرا به ئوستادی زانکوی ته ورزی.

کاتی به ریگردن نه و یاسینه ی به گوپی هاوکاره کانی دا خویندبووم، چه ندپاتم کرده وه:

— ئه مه سه کوی باز دانه بو ئیوه. باش سهیر بکن که یارانی تری ئیوه چ شیوه یه کیان به کار هیناوه بو نه وه ی باز بدن بو سه ره وه. هه ولبدن پییان بگه نه وه و پیشیان بکن. ئازمایش و نه هاری بکن به نمونه بو خوتان. ساواک و خودانی مه زنی خاوه نشکو هه همیشه پشتیوانی ئیوه یه. ههرکات تیرتان دای له بهرد، داوای یارمته ی له من بکن. نه توانم زور به ی ته گهره و له مپهر له سه ر پیتان لادم.

به لی، نه مه ش ده سکه لایه ک بوو، به لام نه ک به سفت و سولی نه وانی تر. گومانم له وه دا نه ما که ره سه کانی به مراد گه یشتنم

۴۲ - سپارشت: order, recommendation **ښاو** له چا وگی سپاردن، به واتی راسپاردن و داوا و داخوازی و به واتی (order) ی فرمانی کرینی شت.

پيڅهڼاوه. ټه بي ددان به ودها بنيم که ورده ورده زال ببوم به
 سره ټه و په ژاره و ته مه رهي له لايه ن خوشکمه وه دلې ټه گوو شيم.
 پيمو ابو هيچکس ناتوانې چزه م کيدا.

ټه گره شه ويک خه ونم ټه بيني ده مامکه کان هه موو له روقيه
 ټه چن و وه کوو موته که خه ريکن ورد و خاشم ټه که ن و خووساوي
 ټاره قه خه به رم ټه بوويه وه، له سيسه مه که ټه هاتمه خواره وه و
 هه ولم ټه دا خوم ټارام بکه مه وه. بو ماويه که ياداشته کاني خوم
 له سره خوشکم به سره ټه کرده وه و پاش بير کرده وه به و ټه نجامه
 ټه گه يشتم، روقيه نه ک هيچ ده ستر ټيږيه کي به به رژه وه ندي من
 نه کرده وه، خودي روقيه ش چي کرده وه که ټه بي سزا بدرې؟ له
 هيچ شوينک تاوانکي نه کرده وه سزاواري ليکولينه وه بي. له مالي
 دا يکي هه لاتووه و روښتووه و ټيتر چي؟ ناويکي مه رزييه ي هيناوه،
 باز نه يه که له مالکا دوزراوه ته وه، ويته يه کي گومان ليکراو چه سپنراوه
 به ديواره کاني شاردا. ناوي مه رزييه ي هيناوه، دلې بو کچيکي
 بيتاوان سووتاوه؛ ټه مه خو تاوان نييه. هه موو که س له بابته ي
 حاجي عه لي ساوجي ټه تواني ويته ي ساخته دروست بکات و خه لک
 بخاته داوه وه. باز نه يه کي هه بوو، فروشتوويه تي. پاشان که وتوته
 ده ست خراپکاران. له هيچ شوينک نه وتراوه روقيه هه نگاويکي
 دژي به رژه وه ندي بالاي ولات هه لگرتووه. له کوشتنی که سيکدا
 به شداري کرده وه، ده ستنوسي ټه ويان له نووسيني شه و نامه کاني
 دژي حکومتا ناسيوه ته وه؟ گروهه کومونيس ته کان ناويان هيناوه،
 له مالي نه يني له گه ل يه کيک له موجهيدين و فيدايان و گيانبازان و
 مارکسيسته ئيسلاميه کان ژياوه؟ له گه ل کونفدراسيونيه کان هاتوچوي
 کرده وه؟ له گه ل فه له ستينيه کان سه روکاري هه بووه؟ ټاخ ټه و چ
 گوناهايکي کرده وه که من ټه بي سزا بدريم. من بو ټه بي بترسم؟ له
 چي؟ گه وره ترين تومه تي ټه وان ناوبردي مه رزييه بووه، که گوايه
 له کوشتنی سه ره هنگي ستادا به شداري هه بووه و من به چنگ و

ددان لەگەڵیان لە شەپدا بووم.

ئەگەر وایە بۆچی خۆی دەرناخت و خۆی بە من پيشان نادات و داواى يارمەتيم لى ناکات، تا بيم بە پشتيوانى؟

لەم دوو سەئە ساڵەى پاش بينينى سەرۆكى ساواک كە چووم بۆ مالى و لەوئى شيووم كرد و لە لەندەن لەگەڵ گەرفتارى جۆراوجۆر هەلم ئەکرد، چەندین جار لە گەشتى يەك دوو پوژەى ئاشكرا و نهيئى بۆ ئيران، ئەگەر بە پيوستم بزانيا سەريكى داكيشم ئەدا. پەيوەندى خۆم لەگەڵ مووساگيان و لە ريگەى ئەووە لەگەڵ زاوا پاراستبوو. لەم چەند ساڵەدا هيج بەلگەيەك بە دەستەو نەبوو كە كيشەى روقبە خەريكە پەرە ئەسینى و پاىەکانى ژيانى من ئەلەرزینى. پاش جيبەجیكردى كاری هەلبژاردەكان، لەپەر لە لایەن مووساگيانەو كە بەردەوام پارەم بۆ ئەنارد تا ژيانى دايمك لە مالهەكى خۆم لە نياوهران داين بكات، هەوالیکم پيگەيشت كە تەواو تۆقاندەمى. زاوايش كاتیکە ساواک ئەركينكى پى ئەسپارد ئاگای لەم مالهە بوو و شەوانە هەركات بۆى بكرايە لەوئى ئەخەوت. مووساگيان بە تەلەفون پى و تەم: «رۆژیک چوو بە مالهەكى نياوهران و دايمكى لەوئى نەديو. پاشان لە زاواى بيستوو كە بوخچە و بەرمالهەكى هەلگرتوو و بە شەو لەوئى هەلاتوو.» كاتیکە لەسەرى پویشتم و پرسيم خانوويهكى بەو گەورەبيەى بۆ بەجى هيشتوو و گەراوہتەو بۆ ئەو كولانەيه، گوايه وتوويهتى ئەو مالهە نويزى دروست نيبە و بە پارەى حەرام كړدراوہ. مووساگيان وتى: «تەنانەت بە منيشى نەوت كى چووہتە بن كليشەى و ئەوى لەو باخە دلرپينە تەرە كړدوہ!»

مارانگەستە لە دەزووى رەش و سپى ئەترسى. ديسانەوہ ئەنديشە هەليگرتەم. هەزار بېرم كړدوہ. ئەمەشم خستە ئەستوى نەياران و ئيزەبيبەران و دوژمنان. ئەيانەوئى بە هەر شيوەيەك بووہ ژيانم لى بشيوين. ئەمجۆرە هەوالانە بوو واى لى ئەكردم شەوانە خەونى ترسناك ببينم و لە ژير گوشارى مۆتەكەى كوشندەدا لە خەو

راپچنم و به سهرلښښوای له ژووره که دا بيم و بچم.
 به لام هه لانتی دایکم له خانووه که ی نیاوهران تازه سهره تایی
 ټه و هه موو به لایه بوو که خوی لی مه لاس دابووم. چهند هفته
 پاشتر له پر ته له فونیکي شیخه و پاش چهند خوله ک هیی فه رزان، که
 هه رگیز سهر به خو ته له فونی بو نه کردبووم، ته و او خافلگیری کردم.
 چاوه پئی به لایه ک بووم.

سهره تایی سالی ۱۹۷۶ بوو، هه موو جه ربه زه یان په یدا کردبوو.
 ټه توت له گه ل هه تایی به هاریی ده عباکانی ټه رزیش له ژیر خاک
 سهریان ده رټه هیئا و له نیچیر ټه گه پان. له هه موو خراپتر ټه و
 خویندکارانه بوون که کلکیان در کردبوو. هه موو روژیک هه والی
 ناخوش له چه تونی کومونیسته کان ټه گه یشته و هاوده سته کانیان
 ورپنه کانی ټه وانیان، کایه ک به کیویک، له روژنامه کانی روژ هه لاتدا
 ټه دایه وه ده ر خواردی پیریژن و پیره میردان و ټه وانیان ټه توقاند. ټه م
 ته له فونانه ته و او دلنیکه رانیان کردم.

هه ر ټه و روژه کونفدراسیونیسه کان رټا بوونه کونسولگه ری میونخ
 و چهند کهس له فه رمانبه رانیان به بارمه گرتبوو، به لگه نامه کانیان
 دزی، وینه ی شاهه نشایان له دیوار کرده وه و دراندیان. وینه ی ټه م
 پرووداوه له ژنیف له سکر تاریه تی بالویزی گه روک پرووی دا، له
 واشنگتون کار گه یشته ټا بروو چوون. له جه ژنیکدا که بالویزخانه به
 هوی نه و روژه وه به رپای کردبوو و ژماره یه ک له پیاوه گه وره کان
 و جیگرانی وه زیره کان به شدارییان هه بوو، خویندکاریک چووه سهر
 سفره ی حوت سین، هیرش ی کرده سهر ته و او ی بروا پیر وژه کانی
 ئیران و بنه مالهی پاشایه تی. کارمه ندانی بالویزخانه کانی به ده لالی
 دامه زراوه ټا برووی و کارگه ی چه کساز ی ناوبرد و چی به ده میا هات
 وتی. خویندکاریکی تر بیشرمی گه یانده ټه و جیگه یه ی که ټا برووی
 یه کیک له هونه رپیشه به ناوبانگه کانی جیهانی برد که نیوانی له گه ل
 بالویزی ئیران هه بوو. ټا زاوه نانه وه ی خویندکاران گه یشته راده یه ک

کہ زوربھی میوانہکان جهژنی خوشی و رابواردنیان بهجی هیشته و کاتیک که پؤلیسی واشنگتۆن گهیشته زوربھی خراپکارهکان به ئاماژهی رۆژنامه نووسیکی هاوکاریان خویان شاردهوه و له ده رگای نهینی بالویرخانهوه بوی ده رچوون.

هیچ شتیکیش به زیانی خویندکاران پرووی نه دا. ئەوهنده نه بی بیانووی دا به ده ست رۆژنامه چه پ و راستهکانی ئەمریکاوه تا پرووداوهکانی ئیران به و جوره بنووسنه وه که کومۆنیستهکان بلأویان ئەکرده وه. به تایبته له م کاته دا که دوو پسپووری ئەمریکی له ئیران کوژرابوون و هه لآیه ک سازیبوو ئەوسه ری ناپه یدا.

ئەم پرووداوانه و هاندانی رۆژنامه نووسهکان، رۆژ به رۆژ کومۆنیستهکانی یاختر ئەکرد. له تاران کۆمه لیک له نووسه ران و هونه رماندان دای له سه ریان خویان یه کیتی دروست بکه ن و نه چنه ژیرباری ئەو کۆمه له ی نووسه رانه که ده وه له ت له رینگه ی ساواکه وه دروستی کردبوو. ته نانه ت تا راده یه ک پنیان پاکیشا که چه ند نوینه ریان له لایه ن خویانه وه نارده لای سه رۆک وه زیران و داوای هه لوه شانده وه ی سانسۆر و ئازادی چاپه مه نیان کرد. له راپۆرتیکی نهینی که ساواک بوی نارده بووم وا ده رئه که وه ت مه لاکانیش جوولاون و لیژه و له وئ له قوم و مه شه ه د ختووکه ی فه قیکانیان داوه و هه ر ئەو دروشمانه دوویات ئەکه نه وه که له ئاپریلی ۱۹۶۳ دا بیسرابو. ساواک چه ند که سه یکه له مانه ی گرتبوو و خسته بونیه زیندان. له زیندانیسه جه نابانیان بیکار دانه ئەنیشته ن و له گه ل کومۆنیستهکان هه موو رۆژی له جوولاندا بوون. به هاندانی ئەوان کریکاریانی پالفته خانه ی په ترۆلی ته ورئز و چیمه نتۆی سو فیان و ئوتۆمۆبیل سازی ئیران ناسیونال مانیان گرت. هیرشکرده سه ر پسپورانی سه رباری ئەمریکا خه ریک بوو ئەبوو به پرووداوی ئاسایی. زانیاری هه بوو هاوکاری نه یاران و مواهیدین و گیانبازان و مارکسیستی ئیسلامی له گه ل فه له ستینییه کاندا خه ریکه دۆستانه تر ئەبیته.

به کورته له هه لومهرجی وهادا که مروّف درفہتی نه بوو بؤ کاتیکیش بیکه له گا بژی، تله فؤنه کانی شیخه و فہرزان ته زووی هیئا به له شما. به خوّم ئوت دیسانه وه پوقیه دہسته گولیکی داوه به ئاوا و ئه م دوانه به باسه که یان زانیوه. یان ئه وهی که داروده سته ی ژنرال سهرله شکر پیلانیکي تازه یان بؤ سهرنگومکردنی من کیشاوه و پلانہ که یان ئه ونده که رانه یه که هه والہ که ی گیشتوتہ گوئی ئه م پارسیسانه. فہرزان که تله فؤنی نه بوو و نه م ئه توانی په یوه ندی له گه ل بگرم. پاش دوو سئ پوژ شیخه م دوژیه وه و تنها شتیکه دہستم که وت ئه وه بوو که فہرزان په یامیکی بؤ تو هیه و وا باشتره خو ت بیدوزیته وه و بزانی چ نوقل و نه باتیکی دہسکه وتووه که بابہ تی ددانی تو یه. خستمه وه بیري و تکام لیگرد چون من ناتوانم به تله فؤن فہرزان بدوزمه وه، کاریک بکات که جه ناب سہ روان؛ ئه مشه و یان سہ یزو شه و تله فؤنم بؤ بکات تا شوینی چاوپیکه وتن دا بنین.

شہوی پاش ئه وه تله فؤنچی ئاگاداری کردم که ئه فہسہ ریکی خانہ نشینی پولیس له ئوروپای ناوہندی ئه یه وئ دہسبه جی قہسم له گه ل بکات. فہرمانم دا په یوه سته بکن به تله فؤنی مالہ وه. دہنگی فہرزانم نه بیست.

ژنیک بوو، ئه یویست له لایه ن یه کیکی تره وه قہسم له گه ل بکات. پرسیم:

— خانم ئیوه کیّن و چیتان ئه وئ؟

— جه ناب، من نازانم ئیوه کیّن و پیویست ناکا ئیوه ش بزائن من کیم. به س ئه مه وئ په یامیکتان پی بگه یه نم. من کیم و چیم په یوه ندی به تو وه نییه.

رانه هاتبووم که س به تله فؤن به وجوره قہسم له گه ل بکات. هیدمه گرتمی. به لآم به هؤی نیگه رانیه وه زال بووم به سهر خوّم دا و به وپه ری خوړاگریه وه وتم:

— بېوره خانم، ژماره که ی خۆم پئ بدە تا من ته له قونت بۆبکه م.

— ژماره ی خۆم به هیچکەس نادم، بۆچی بیده م به تو؟
به خۆم وت نه کا پوقیه بئ. لانیکه م یه کیک له هاوکاره کانی
ئه وه. دیسانه وه دانم به خۆم دا گرت و وه لامم دایه وه:

— زور چاکه په یامه که تان بلین.

— ئه مه بوو به شتیکی.

خه ریک بوو هه لئه چوم. چرکه ساتیک بیده نگی. پیموایی ژنه
له گه ل یه کیکی تر قسه ی ئه کرد.

— ئه تان فه رموو.

— یه کیک له دۆستانی نزیکي من که ئه فسه ره ی پۆلیسه داوا ئه کا
به زووترین کات چاوی پیت بکه وی. په یامیکی بۆت هه یه.

وتم:

— من ناو نیشانی ئه م ئه فسه ره م نییه. چۆن بزائم کییه و له
کوئ بیدوزمه وه؟

وه لام پوون بوو:

— بئین بۆ هه مان کافه ی که ماوه یه ک پئیش ئیسته له وی چاوت
پئی که وت.

باسه که م بۆ پوون بوویه وه. وتووئژ کۆتایی پیهات. ژن پئیش
من بیستۆکه که ی داخستبوو.

فه رزان بوو. پوژزی پاشتر خۆم گه یانده پاريس.

مارچی ۱۹۷۷ بوو. سه هۆلی ئه سته یله کان له پاريس هیهستا
نه شکابوو. چوم بۆ بالوئیزخانه. چهند کاتژمیر دۆسیه ی ئیرانیه
ناسراوه کانم هه لدايه وه. به رووی ساواکی خۆم دا نه هیئا که خه ریکم
له ژیا نی فه رزان ئه کو لم وه.

هه والیکی گرنگ له دۆسیه که یدا نه بوو. گو شه گیره. له گه ل
هیچکەس هاتوچۆی نییه. شه وانه له کافه یه ک دا ئه نیشی و په رتووک

څه خوښيټه وه و څه نووسې. څه گهر که سيک سهری ليږدا و سيگاری بيټ و سيگاريکی پيښدا، وهری څه گري. څه و کافه يه، که شهواني زستان و تا کاتيک ههوا سارده له وي څه بيټ هېي ژنيکی څيرانيه و له خزمه کانی خوښه تی. کافه که پيگه ی څيرانيه کانه. له گه ل زور به يان چاک و چونی هه يه، به لام هاو نشينيان نييه. شيخه ش هاتوچوی څه م کافه يه څه کات. کوڼه ليکی به دهوره و هيه هه ميشه څه لين و پيټه که نن. به دهنگی به رز به فارسی قسه څه که نن. قسه ی قور څه که نن به لام قسه ی خراب ناکه نن.

پاش نيورپو زهنگم بو شيخه ليږدا. نه مدوزيه وه. سهره تاي شه و، نزیک شه قامی دوپوون له ره ستورانيک، له پشت په نجره دانيشتم و شوښنه که ی فه رزانم خسته ژير چاوديري. سه يری کاتر ميمر کرد حهوت و چاره ک بوو. به شوښيره که م وت له سه ر ميژه که م دابنيشي و څه و هنده ی فه رزانم بينی شوښيره که م نارد بو لای:

— به و کابرايه بلې څه و که سه ی چاوه رپي څه که ی له م ره ستورانه دانيشتوه.

بينيم شوښير و فه رزان پيکه وه قسه څه که نن. هه ر دوک هاتن به ره و من و يه کيان منی به ويتر نيشان دا. هه ولما خو م ئارام پيشان بدهم. هه ستام. شوښيره که م نارده دهره وه. له گه ل فه رزان ته و قه م کرد و داوام ليکرد له سه ر ميژه که ی من دابنيشي، پيکه وه شيو بخوين. وتی:

— بابروين به کاره که مان رابگه ين.

— چ کاریک؟

— من په يامیکم هه يه که څه بي پيټی رابگه يه نم.

— له لايه ن کيوه؟

— جه نابی فلانی، ليپرسينه وه م له گه ل مه که. وه لامی هيچ پرسياریکت ناده م وه. من له گه ل برای پوقيه قسه څه که م نه ک له گه ل کارمهندي به دهسه لاتی ده زگای ئاسايش و زانياری ولات و

سه روکی ساواک له ټینگلستان و ټوروپا و سه رپه رشتی کاروباری
 فره هنگی و هر پله یه کی تر که هه تانه.

بینیم گډم پی ټه کات. ناوی پوقیه ی که هینا، ټه توت هم
 نارامی دامی و هم دل پراوکی.

– ناتوانین لیره دانیشین و په یامه که م پبیده ن؟

وه لآم نا بوو. له ره ستورانکه هاتینه دهره وه. له سر سوچی
 شه قامی دوپون و ماروس وه ستاین و چاوه پیمان کرد تا تاکسیه ک
 هات. ناوی شه قامیکی برد که من نه متوانی له می شکما رای بگرم.
 وتی:

– پاره ی تاکسیه که ټه بی ټیوه بیده ن. ټه گهر پاره تان لانییه، من
 ټه یدم به لآم ټه بی پیم بده یته وه.

– نیگه ران مه به، پاره م پییه.

نزیکه ی کاتژمیر و نیویک به ریوه بووین. هه ندیچار هه ولم ټه دا
 ناوی شه قامه کان له می شکما پیاریزم. ناوه کان هینده نااشنا بوون
 که نه م ټه توانی له بهریان بکه م. تاکسی له شه قامیکی به ریندا که
 ناوه که یم به رچاو نه که وت، وه ستا.

فه رزان له به رده م هوتلیکی شکودار که زه لامیکی رهش به
 به رگی دهرگاوانی ټاسایی به سه رشان ی و قدیله و قهیتانی شینی
 ټوخه وه وستابوو، دابه زی. ره شه به خیره اتنی کردین و ټاسانسور
 ټیمه ی سه رخست بو قاتی پییجه م. فه رزان دای له دهرگای ژماره
 سیانزه و ژنیکی چارشپو به سر که پرووی خوی توند گرتبوو
 دهرگای کرده وه و ټیمه ی برد بو هولیک. ژنه زور بالابه رز بوو و
 بوم دهرکه وت پوقیه نییه. بیرکردنه وه له وه ی که پوقیه خوی له
 بن ټه م چارشپوه دا شاردیته وه، بوچوونیکی هه له بوو. دوو موبل
 له یه ک مه تر و نیوی چراکه دا دانرا بوو. له به رده ممان تارمایی
 ته له فیزیونیک و ده زگایه کی تر که پاشتر زانیم قیدیویه ټه بینرا. ټیمه
 هر دوو کمان له سر موبله کان دانیشتین. ژنه ی چارشپو به سر

ته له قیزیۆنه که ی هه لکرد و فه رزان بێده نگیه که ی شکاند.

– جه نابی فلانی ئەبێ به لێنم پێده ی هه رگیز هه ول نه ده ی له م
هوتیله بگه رپیت و ئەم خانمه میوانداره ی ئیمه بدۆزیته وه. ئەوه ی که
ئهیبنی به هیچکەسی نه لێی که چیت بینوه و چیت بیستوه. نه
راپۆرتی نووسراو و نه راپۆرتی ده می نه ده ی به ده زگای ئاسایش و
زانباری ولات. ئیمه و من به لێنی یه ک ساواکیمان ناوی. ئیمه به لێنی
برای پوقیه مان ئەوی.

– ئەتانه وی چیم پیشان بدن و بلین؟

– بریار نه بوو تو پرسیار بکه ی.

– جه نابی فه رزان من تو به مرو فیککی پاک و راستگو ئه ناسم و

به لێنت پێ ئەده م.

– زۆر چاکه، ئیستا که به لێن ئەده یته، ئەبێ خالیکت بو روون
بکه مه وه. ئەوه ی که من به تو ی ئەلیم هه ره شه نییه، راستیه. ئەگه ر
به پێچه وانه بجوولینته وه نه ک هه ر من، به لکوو خودی توش ئەکه ویته
مه ترسییه وه. دلنیام که پاره و پله و نیشان و په یوه ندییه کانت له
پوانگه ی ئەو که سانه وه که ئەم دیمه نه پیشانی تو ئەده ن هیچ
نرخیکی نییه. ئەوه ش بزانه که من ته نها له بهر دلی پوقیه له مکاره دا
به شداریم کردوه و له گه ل خاوه نی ئەمکاره هیچ په یوه ندییه کم نییه.
ئوه بزانه که من له پرووی بیر و باوه ره وه خۆم نه کردوه به
نیشانه ی تیری ساواک.

له خۆم پرسی ئە ی له بهر چیه؟

چیم هه بوو بیلیم؟ بێده نگ چاوه رپیم کرد.

ژنه ی چارشێو به سه ر که تا ئیستا له پشت سه رمانه وه له لای
چراکه وه وه ستابوو هاته پێشه وه. ته له قیزیۆنه که ی هه لکرد. ئەه وسه
ده ستێکی برد بو قیدیۆکه و ده ستی نا به دوگمه یه کی تره. چه ند
وینه ی ره ش و به رین له سه ر ته له قیزیۆنه ره نگیه که ده رکه وت و
پاشان ژوو ریک ده رکه وت و له پر خوشکم ده رکه وت. خۆی بوو.

من بیسه ساواکیه! (مورانه) - پوزور کسه عهلهوی

خاله گرنگه کانی یاداشت بکه م. فهران که له تهنیشتمه وه دانیشتبوو، نهیهیشت. ههولم دا له بهریان بکه م. مهگەر ئهکرا کاژیرونیویک هه ره شه و گوره شه ی ئه و له بهر بکه م. ئه وهنده که له میشکما جینگه ی بوویه وه، بوتان ئه گیرمه وه:

«ئیمه پیکه وه وتووژ ناکهین. من بیسه رم و تو بیسه ر. ئه گەر کار گه یشته هه موان قسه کانی تویش ئه بیسین. خوا ئه و پوژده مان به نه سیب نه ما. من له و دادگایه دا نابم که تو به تاوانکار ئه ناسی. هه رچی له م پوژدها بلئیت تو مار ئه کرئ و پهنگه پوژیک دژی تو سوودی لیوه ریگریت. که وابوو من بیسه رم و تو بیسه ر.»

به رده وام ئه وه ی ئه وت که ده ست له و پیسه شه ی تانییه ت هه لگره... ئه مه چه قی قسه کانی بوو.

«داوای مه غفهرت بکه. له گه ل ئیمه که وه. ئه بی سزا بدرئیت. هه رچه ن زووتر، باشتر...»

ئه مه پوقیه نه بوو که ته شه ری لی ئه دام و به سه رما دائه باری، ئه توت یه کیکی تر وشه کان ئه نیته ده م خوشکم. چیه ا تو مه تیان لیدام؟

«له ژیر دهستی تودا دهیان کور و کچ، سه ره پیاو و پیره میردی موسلمان ئه شکه نجه کران. چه ند سه د که س له وانه له ئه نجامی ئه و زهجر و ئه شکه نجه دا تاویان نه هیناوه و مردوون...»

ئه مویست هاوار بکه م «درۆیه، من که سم ئه شکه نجه نه کردوه!»

فهران ئاماژه ی پیدام که بیده نگ بم:
- بیسه، بزانه ئه لی چی.

باسی ده وله مه ندییه که می ئه کرد، پارهم له بانکه کانا. «چه ند جار ئاماژه م پیدای که ئاگام لیته. گویت نه دا. بنه ماله که ت بیچاره کرد. مناله کانت ئاواره کرد. دایکمان ته مه نیک له دله راوکی و ترس و له رزدا ژیا. تو بکوژی گیانی ئه وی. بوچی ماله که ت له

گوزهری که لانتەر کاول کرد؟ بۆچی ئاوارهت کرد؟»
 ئەوسا دیسانه وه ئامۆژگاری و هه په شه که له کهری شهیتان
 دابهزه و له م جوړه قسانه. بگه پړوه سهر پړیگی راست. هیشتاش
 درهنگ نه بووه، وهره هاوکاریمان له گه ل بکه.

«تۆ هۆی به دبختی و ئاوارهی و دهر به دهری منی. ئیسته
 خهریکم دهرهتت ئەدمی که ژیاوان ببیته وه.»

ئاگای له هه موو تاوانه کانی من هیه. ئەزانئ له دادگای
 موجهیدین و فیداییه کان مه لای خاوهن مینبهر چ پۆلیکم هه بوو.
 ئەزانئ له ئوروپا چوناوچۆن گه نه کانه له خویندن بیوهری کردوه.
 دهستم به سهر پاسپۆرته کانی ئەواندا گرتووه و به پاره ئەوانم له
 پړیگی راست به دهر کردوه. باش ئەزانئ به چ شپوهیه که په ردهم
 به سهر جنایه ته کانی شا و دهر بار و تالانی زهوی جوتبه نده کاند
 کیشاوه.

«ئایه تۆ نازانی و خۆی نه تبینی که سهر له شکره کانی کاتی
 دهستدریژی کردن به کچانی بیتاوان ئاماده ئەبوو و له بهر چاوی
 ئەو ئەمکاره دزیوه پړیگی پی ئەدرا؟»

ئهیوت ئاگای له بینه و بهرهم له گه ل دهسه لاتداران هیه.
 «ئهو ژنه بیست و پینچ ساله ی له زیندان هه لات له بیرته؟
 چه نده ئەشکه نه جیهان کرد و سووکایه تیان پیکرد؟ براکه یان کوشت
 و کاتی که جه لاده کان ئیتر هیچیان پی نه کرا تۆ چووی بۆ لای هه تا
 ئامۆژگاری بکه ی. مه به ستت ئەوه بوو که خۆی بدا به دهسته وه.»

کوشتنی گهنجیکی خسته ئەستوی من که جه لاده کان کوشتیان
 و وتیان له کاتی هه لاتندا کوژراوه.

«باشه ئەم سهید موحسینی موجهیده تان بۆچی کوشت؟»
 درۆی سهر و سه مه ره یان دابووه دهر خواردی و ئەویش به بی
 ئەوهی بزانی دووپاتی ئە کردنه وه.

«هه مووتان باش ئەزانن که شاو و وهزیری به بی ئاگاداری

ټه مريکا ټاو ناځونه وه و ټه وه تان ناو نابوو ناسيؤناليزمي پوزيتيف!
 نه تان ټه زاني که مليونه ها ډولار پارهي ده ستره نجي خه لکي ټيران له
 ټه مريکا و ټه فريکا به قازانجي شا ته خشان و په خشان ټه کرا! ټاخر
 له ټه فريکا بنکه تان دروست ټه کرد که چي بييت؟

هه رچي به ده ميا هات وتي. تاواني واي خسته ټه ستوي من
 که گيانيشم ټاگاي لي نه بوو. کوشتني کورپه مه لاي عيراقی ټيتر بو
 ټه خسته ټه ستوي من؟

چاره کي کوټايي سزا کاني ټه ژمارد. ده س له کاره که م هه لگرم.
 ټه وه ي له م ١٧ ساله دا ټه زمونم کوکردو ټه وه بينووسم و بيخه مه
 به رده ستي کونفدراسيؤن. له ټوروپا و ټه مريکا نه ميمنه وه. بچم بو
 يه کيک له ولا تاني باشوور يان بو هيندستان. ټه م ولا ته له کوڼه وه
 شوينيکي له باره بو هه لا تووه ټيرانيه کان. هه موو دارونه دارم ببه خشم
 به هه ژاران. به زووترين کات سه د هه زار پاوه ن بده م به گيانبازان.
 «داراييه که ته له ټيران خو مان ده ستي به سه را ټه گرين.»

پنيان وابوو من مليؤنيرم و به بي هيچ گرفتک ټه توانم سه د
 هه زار پاوه ن بده م به وان. له ټه مريکاي باشوور يان له هيندستان
 گيانبازان ژياني من دابين ټه که ن.

«به و مه رجه ي ملکه چ بم و خزمه تکاری ټوم ته ي موسلمان!»

رسته کاني کوټاييم باش له بي ره:

«من پوقيه م و تو براي مني. خو شم ټه وييت. خو شم ټه ويستي
 و له پرووي خوشک و براييه وه ټه م په يامه بو تو ټه نيترم. به لام تو
 دوژمنايه تيت له گه ل ټيران و ئيسلام کردووه؛ ټه گه ر به قسه مان
 نه که ي ټه بي سزا بدرييت. له ټاگري جه هه نه مدا ټه سووتييت. هه ر
 له م دنيايه دا زه جرت ټه دن و ټيتر هيچ کاريک له ده ست من نايه ت.
 من ټه وه ي که له ټه ستوم بوو به تو ټه لييم...»

ته له قيزيؤن کوژايه وه. وشک ببووم. قاچم ميرووله ي ټه کرد.
 نه م ټه تواني قولم بجووليتم. ژووره که هيشتا تاريک بوو. ژنه ي

چارشپو به سهر کاسپته که ی دهرهینا. خستیه کیسه یه کی چه رم که به دهستیه وه بوو و له ژووره که چوو دهروهه.

فه رزان ههستا و چراکه ی هه لکرد. من چاوم برپیووه عه رزه که. نه م ئه زانی چی بکه م. ته نها یه ک بیر له می شکمدا مه له ی ئه کرد. کئ له به رام به رم راوه ستاوه؟ ژنیکی نه زان و دهمارگرژ که پوژیک خوشکم بووه؟ که نه ک هر داراییه که می ئه وئ، به لکوو دوژمنی گیانیشمه؟

فه رزان بن بالی گرتم. له سهر موبله که هه لیساندم و بردمی به رهو ژووره که. چراکه ی کوژانده وه و دهرگا که ی پیوه دا به بی ئه وه ی قفل ی بکات. یه ک وشه شمان نه وت. چوپنه ناو ئاسانسوره که و له دهرگای هوتیل چوپیه نه دهره وه.

له به رده می هوتیله که چه ند تاکسی چاوه پئی نه فه ریان^(۴۴) ئه کرد. فه رزان پرسى:

— ئه ته وئ بچی بو کوئ تا بنگه یه نم. یان ئه ته وئ خوت به ته نها برؤیت؟ ئه گهر وای من لیره لیت جیا ئه به وه.

سه یریکم کرد پر له پارانه وه و لالانه وه ئه یه وئ بلئ له هه لومه رجیکى وه هادا جیم مه هیله.

بینیم زور داگیراو و دلگرانه. ویرام لئی بیرسم:

— جه نابی فه رزان برؤین بو هه مان چی شتخانه ی شه قامی دوو پون، پیکه وه نانیک بخوین؟ وایزانه هیشتاش براکه ی پوقیه م. خه ریک بوو فرمی سک داباری. ددانم به خوما گرت و ریگه له وه گرت هه ست ناسکی به سه رما زال بیئ. پیموای دلی بوم سووتا. سواری تاکسی بووین و چووین بو هه مان خوار دنگه ی له ویوه ریکه وتبووین. له سووچیکا دانیشتن. خوار دنمان داوا کرد. پرسیم:

۴۴ - نه فه ر: person [سا] ټاوه لکار، یه که ی ژماردن، که س، مرؤف، تاک، جه سته. هیمایى کرپار، خوازیار. [ف] شخص [N] person [د] نفر، شخص.

— حه زه ټه که ی گلاسیک شهرباب پیکه وه بخوینه وه؟

فهرزان سه ری به ردايه وه. بیدهنگ بووین. ټایه هیچ قسه یه کمان نه بوو پیکه وه بیکه یین؟ شنتیکم هات به میشکا. کاتیکم هات وه بیر که له گهل دایکم و روقیه له گوزهری که لانتهر پیکه وه ټه ژیاين. من تازه له گه شتی به ندر لنگه گه رابوومه وه و بیکار بووم. روقیه له گهل ههر ټه م فهرزانه ی له تهنیشتمه وه دانیشتمه وه پیکه وه له فروشگه کاریان ټه کرد. دایکم ټه یوت ټه م کابرا روقیه ی ټه وئ، به لام کچه مل نادا... پاش زه ماوهند یان ټاوسبوونی روقیه بوو... له پر وینه کان لیک پچران... پیسخزمه ت نیوه ی شووشه ی شارابه که ی پژانده گلاسه کانمانه وه و من گلاسه که ی خوّم به رز کرده وه و چاوم برییه چاوی فهرزان؛ به پارانه وه وه. ټه م تکایه ی من چه ند چرکه یه کی خایاند. ټه ویش گلاسه که ی به رز کرده وه و زرينگه ی پیکادانی دوو پیاله له گویمدا زرنگایه وه و گویم له دهنگی هاوپیاله که م بوو که وتی: «به خویشی روقیه!» و له پر له خه ویکی قوولی پر له ټاره زووی شیرین داچله کام.

— جه نابی فهرزان چی بکه م؟

— چاکه ی ولات، مه زنان ټه یزان!

— من له کوشنتی هیچکه سدا به شداریم نه بووه.

— من دادوه ری ټیوه نیم. دادوه رانی تو ټه و که سانه ن که بو

خوت یه کیانت له و برگه یه دا بیني. ټه بی وه لامی ټه و که سانه بده یته وه.

— من هیچکه سم ټه شکه نجه نه کردووه.

— به لام کاتیکه بینیت ټه وان بیگوناهاه کان ټه شکه نجه ټه که ن،

هیچ هه ولکت نه دا.

— تویش خه ریکیت هوئراوه کانی ټه وان ټه لیتته وه. مه گه ر نه توت

که له یارانی ټه وان نیت؟

— به لام کاتیکه جه ربه زه و بویری ټه وانم بیني چون ټه توانم

بیلايه ن بم؟

من په گڼه ساواکيه! (مورانته) - پوزور گڼه عمله وي

پيوست ئه کا دهستی سه رله شکر خويناوی بېی؟ توش به شیک له کاره کانی ئه وت له ئه ستو بووه.

قسه ی راست وه لامي نه بوو. بو چهند خوله کیک هیچمان نه بوو به یه کتری بلین.

- من هه رگیز سه د هه زار پاوهم نه بووه. ئه گهر ئه وه ی که هه مه بیده م له گوناهم خوش ئه بن؟

- خو من دادوهری ئیوه نیم. ئه گهر بوایه تم ئه موت نه. جگه له وه تو ئه توانی ئه و پره پاره یه له سندووق دربهینی و بیده یته وه به خاوه نه راسته قینه کانی.

- چیتان له گیانی من ئه وئ؟

- من هیچم له تو ناوئ. جگه له وه ی ئه م پرووداوه ی ئه مړو له بیر بکه ی. له خوشکت بپرسه چی له تو ئه وئ.

- ئه و کاسپته م پئ ئه دهن؟

- کاسپت خو له لای من نییه. دلنیام تا ئیسته سوتاندووشیانه بو ئه وه ی نه که ویتته ده ست که س.

تو خوت پوقیه ت بینیه؟

- بریار نه بوو له م بابه ته وه پرسیارم لی بکه ی.

- ئایه پوقیه ت خوش ئه وئ؟

- مه پرسن.

- وه لاهه که تم زانی. من چه کیک ئه نووسم به پئی توانای خوم به و مهرجه ی پوقیه بییم. ئه گهر یارانی ئه وه ونده به ده سه لاتن که ئه توانن ئاگیان له کاره کانی من هه بییت، پروبه پروو کردنه وه ی من و خوشکم نابئ کاریکی سه خت بی بو ئه وان.

- جه نابی فلانی تو هیشتاش ساواکیت. متمانته پیناکه ن.

- هه ق به تویه.

چهند خوله کیک ئارام بووم. فه رزان به وردی جووله و بزوتنه وه کانی خستبویه ژیر چاودیری. پاشان وتم:

– زانيارى تو...

فه رزان هه ليدايه ناو قسه كه م:

– من هيچ زانياريه كم له كاره كاني تو نيه.

وه لآم دايه وه:

– مه به ستي من زانيارى هاوكاره كاني پوقيه يه. نه وهى نه وان

نه يخه نه نه ستوى من له گهل راستيدا يه ك ناگرنه وه.

– دلنيايت؟

– نه كه وهه بيرى پروداويك كه يه كيك له دوستاني تو بوى

گيرامه وه. خوښكاريك بوو به ناوى مه رزييه... من نه وم پزگار

كرد.

– نه مه م نه زاني. به لآم چهند ساواكي به تالانكردنى بڼه ماله كه ي

و به و پارهيى وه كوو به رتيل وهريان گرت نه ويان به ردا. كچى

خوښكار له سه ر تاوانيكى قورس گيرا بوو. مسوگر به هه ركام له و

ساواكيانه بلئى تو بووى به هوى كوشتنى نه و كچه، رهنكه هه لېجيت

و خوى سوور كاته وه و بلئى نه م تاوانه بڼاغه ي نيه و رهنكه...

قسه كه يم نه برى. دلنيا بووم شيخه نه م پروداوهى وا بو

گيراهه توه كه به قازانجى خوى بئى. لئى گه رام پاشماوه كه ي بلئى:

– رهنكه نه و ساواكيانه هه قيان بيت. به لآم نه وان به بئى نه وهى

خويان بيانه وئى يا بزائن بوونه هوى كوشتنى نه م خوښكاره.

پزگار بوونى كچه به هوى سه رمايه ي باوكيه وه، كچه ي ياخى كرد

و جاريكى تر هاته وه مهيدان و كه وته وه خه بات و دلنيا بوو نه گه ر

بشى گرن، جاريكى تر به پارهى باوكى پزگارى نه بيت. به لآم له وه

خافل بوو كه له شه لاوازه كه ي نه و له ژير نه و باره سه نگينه دا خوى

راناگرئى و تيا نه چئى. جارى دوهم باوكى كچه به ده ورى دنيا دا گه را

هه تا يه كيك بدوژيته وه ببئى به به ريوان و كچه ي به ربدا ت. به لآم

نه نجامى نه بوو. كچه له زيندان له ژير نه شه كه نه جدا مرد. پرسيار

نه مه يه: كئى بكوژى مه رزييه بوو؟ نه و كه سه ي يه كه مجار له زيندان

من به کس ساواکھیہ! (مورانہ) - پوزور کس لعلہوی

دہربازی کرد؟ چونکہ بوی ہہبوو پاش ماوہیہک کہ ہیچ بہ لگہیہک
 لہ دژی ئەو نەدۆرایہ تەوہ، بەر بدری. یان باوکی تاوانبارہ کہ پیی
 وابوو بەرتیل چارہسەری ہەموو گرتیکہ، یان دەزگا شەیتانیہ کہی
 ئیوہ...

— جەنابی فەرزان خەریکە چەقۆ لہ خاشخاش ئەدەی. ئەم
 ہەموو بازەلبازہ بۆ چییہ؟ ئەگەر وا بوایہ و ئەگەر وا بچوایہ.
 — باسی مردن و ژیانہ. باسی تیاچوونی گەلیک و کاوالبوونی
 ولاتییکہ. ہەر ئەم خاشخاشانەن کہ وکوو مورانہ تەلاریک لہ ناوہوہ
 ئەخۆن و ہەتا ہەموو تەلارہکە دانەرزینن، ہیچکەس ہەست بە
 قوولایی کارہساتہکە ناکات و پاشانیش ہیچکەس تاوانہکە ناگریتہ
 ئەستۆ.

— من سەلماندنہکە ی تۆ بہ راست ئەزانم.
 — بەداخوہ تۆ و هاوودەستەکانت ہیچکات برواتان بہ بەلگہ و
 سەلماندن نەبووہ.

چیم ہەبوو بیلیم؟ ئەم کابرایہ پیاوی پەرتووک و خویندەنہوہ
 بوو؛ ئەزموونی لہ ژیانیدا کۆکردبوویہوہ. سەرہرای ئەمەش لہ ہیچ
 تی نەئەگەیشت، قامچی رۆژہقی نەچەشتبوو، نہی ئەزانی چارەنوس
 وازی پەنگاورەنگی ہەیہ کہ مرۆف ئەفسوون ئەکات. بۆ خۆی ببوو
 بە گۆشەنشین و بہ کہم ئەژیا و بہ کاری سەخت و دژوار پارووہ
 نانیکی پەیدا ئەکرد، بەلام ئەویش نہ بەشی جگەرہی ئەکرد و نہ
 ئەیتوانی ژوررہکە ی پی گەرم بکات.

دەرہقەتی نەئەہاتم. جاریکی تر دەستم گرت بہ لیواری ئەو
 بیہرہ قوولہی خەریک بوو تیی ئەکەوتم، پەنگە لہم بەردەبازہ بۆ
 ئەویتر رۆچنہیہک ہەبیٹ!

— جەنابی فەرزان وەلامی پرسیارہکە ی منت نەدایہوہ.
 — بریار وا نەبوو تۆ ہیچ لہ من بپرسی. من ہیچکارەم. ئەگەر
 لہم کارەدا بەشداریم کرد کہ مەترسی بۆم ہەیہ، بہ ہۆی ئەو

خوښه ويستې وه، بوو که پوقيه له دلدا چاندوويه تې. ئه و داوای ليکړد بووم بيم به که ره سه ی گه يان دنی ئه و په يامه به تو، که خو م هيچ زانيار بيه کم له ناوهر و ځکه که ی نه بوو. من پوخساری ئه و څنه ی دهر گای ژووری هوتيله که ی لي کر دینه وه، هيشتا نه ديوه و پرهنگه هر گيز نه ی بينم. ئيسته ش ئه و ا درهنگ بووه و ئه بي بچمه وه بو مال ه وه. ئاواره يه کی ترم له لای خو م پيگه داوه و به هر دوو کمان ته نها يه ک کليمان هه يه.

خه ریک بوو هه لئه سا.

— ئه گهر وه لامی پرسياره که شم ناده يته وه لانیکه م پای خو تم پي بلئ.

— پرسياره که ت چی بوو؟

— ئه گهر ئه و چه که بدهم ئه توانم پوقيه بينم؟

— من چ پرايه ک بدهم؟ خاوه ن کاره که ناناسم. ئه زموونی من ئه لي که ئه م گيان بازانه يان به وته ی خو يان گيان به ختکردوانه ناچنه بن باری مهرج و گره وی که س.

— ئه ی چی بکه م؟

— روژيکيان ئه م پرسياره ت ليکړدم. ئه وسا پيموا بوو پوقيه له مه ترسی دايه. بو پزگار بوونی په نام بو تو هينا و، وتم بچو بو تاران. تو يش پو يشتيت و، سه ولي سه رکه ش، قيت و قوز و به شکوتر گه پرايته وه. به لام ئيسته خوشکت له گه ل تو قسه ی کردووه و ئه زانم ئه و له مترسيدا نييه. تو له تالو وکه داي ت. تو يش خو ت ئه زانی.

هه ستا، ته و قه ی له گه ل کردم و پو يشت.

هه ندی شه راب له شو وشه که دا ما بوو، کردمه ناو گلاسه که م و له پرهنگه سوور باوه که ی ورد بوومه وه. له پر شو فیره که ی بالويز خانم له ته نيشت خو مه وه بينی.

— لي ره چی ئه که ی؟

— له سه ره تاي شه وه وه به دواتانا ئه گه پريم. پاش ئه وه ی له

هممو لايهک نائوميډ بووم هاتمه وه بو ئيره به لکوو نهو کابرايه
بيبنم. به لام به ريکهوت خوټانم بينی.

— چی پووی داوه؟

— له به يانيه وه هه تا ئیسته له لهندهن و تارانوه به تله فون
داوات نه که ن.

هه ول بووم. هه ستام و پاره ی پيشخزمتی په ستورانکه کم دا و
سواری ئوتوموبیلی بالويزخانه بووم. يه کسه ر چووم بو بالويزخانه
و تارانم گرت. راسته وخو داميان به سه روکی ساواک. له ماله وه
بوو. سه رها تا دهنگی خيزانی و پاشن خو ی بيستوکه که ی وه رگرت.

— نه مويست پيش هه موو شت خوم پيروزباييت ليپکه م؛ به
پيی فرمانی خاوه نشکو هومايوونی تو له نه مپروه جيگری منی
و پيروزباييت لي نه که م. به زووترين کات بگه رپوه و کاره کانت
جيپه جي بکه. فرمانی هه لپژاردنی تو بو جيگری گشتی ساواک
نه مپرو به تله گرافي جفره پيتان راگه يه نراوه. له وه زيرخانه ی
ناوخوشه وه به بالويزی يه که م و تراوه که چاوپوشی له بوونی تو
وه کوو بوينه ری فهرهنگی بکات. شاهه نشا له شيوه ی کارکردنی
نه هاری و نوپکردنه وه ی په رتووکخانه ی شاهه نشای زور شاد بووه
و کاتيکه به خزمه تيان راگه يه نرا که نه م جهنابه دهسپه روه ردی
جهنابته و له ژير چاودیری تودا خویندوويه تی، پينان خوش بوو و
پای پيروزيان بوو به وه ی که پله يه کی گرنگتر به تو بدری...

ماوه يه ک بيستوکم به دهستمه وه راگرت.

دانيشتم و زیاتر له کاترميریک بيرم کرده وه. نه م نه توانی
دهستم له سه ر تله فونه که هه لگرم، نه کا زهنگ ليپدا و ديسانه وه
هه رپه شه کانی روقيه بييسم. چاره نووس چون یاری به مروف نه کات.
يه کدهست جامی باده و دهسپکی تر زولفی یار.

چ ژيانیکی زه ليلانه يان بو له رچاو گرتووم نه م یارانہ ی روقيه.
له کونه سه گيک له نه مریکای باشوور، له کووبا یان له به نارس کز

بکه م و بېم به دسه نده خوړی خه لکيک که س نازانی له چ گورپکه وه
 سهريان دهره يئاوه. به س ئه زانن کچانی ساويلکه هه لخرپتن و
 به ريانده نه گيانی خه لکی. ئه مانه ئه يانه وئ چاره نووس ساز بن؛ چ هند
 له خو بايي! ئه مانه ئه يانه وئ پاشايه تی دوو هزار و پينجسه د ساله ی
 ئيران هه لوه شپينه وه، چ درو يک ئه به ستن به ئه وکی مروقه وه؟
 له کوپوه ئه م هه واله درو و راستانه يان پيکه وه گریداوه، مروف
 درپونگ ئه بيټ، نه کا له ده زگای ئيمه، له خودی ساواکيش خزا بيټ!
 هر به و جوړه ی که من په يوه ندیم به شيخه و فه رزان و خوشکمه وه
 هه يه. په نگه حاجی عه لی ساوجی و ژنرال سه رله شکر و خودی
 سه روکی ساواکيش له گه ل ليدر اوی له و بابه ته که ينوبه ينيان هه يه و
 رازه نه ينيه کانی ئه وان له لای خه لکی نه شياو ئه درکپتن؟

روقيه به جوړيک ئه دوا، ئه توت خواشی به دل نيه. باسی ما کافات
 و عقوبات و عه زابی ئه ليمي ئه کرد. وه کوو بلپی سه رپرشته يان
 که وتوته دست و دسه لات به ده ستي ئه وانه وديه.

مه گه ر بو ئه وه ئه بي ته نانه ت بيريشی لی بکريته وه که حکومه تی
 شاهه نشايی له رزوک بيټ و دسه لاتی زورداریی بکه ويته دست
 که سانيک که نه باوکيان دياره و نه دايک؟

گريمان تاله موويه کيش له سه ری شا که م بيته وه، من چ زيانيکم
 لی ئه که وئ؟ من به و توزه پاره يه ی پاشه که وتم کردوه ئه توانم له
 سکا تله ند و له مه يامی و کاليفورنيا بوخوم بريم؛ بچم بو به نار هس؟!
 پاره ی خو م بدم به که سيک که پيم پی بکه نی و خویم بو گيف
 کاته وه؟

دودلی دهر وونی ئه يهه ژاندم. هر زه بريک که ئه يدا له سينگم
 هه ستم ئه کرد به ره و ئه و لایه ئه روا که نه ختینه يه. چوله که يه ک
 به ده سته وه باشته ره له سه د چوله که به حه واوه. ئه يوت چی؟
 ئيوه مروقی به لکه و سه لماندن نين، چ هند باش ئه زانم له به لکه و
 سه لماندن!

قسه ی چۆنی ټه کرد. تو دوژمنی ئیسلام و ئیرانی. به پښچه وانه من خزمه تم به ئیسلام کردوه. هه موو ټه وانه ی له لایه ن منه وه لیډراون کافر بوون. ټه و پوژده ی ماموستانا ده سته به سه ره کانم له زانکو ټازاد کرد مه گه ر خزمه تی دین و ئیسلام نه بوو؟ په روه رده کردنی ټه هاری و خانعه لی و ده ماوه ندی که ټه گه ر من فریایان نه که و تابه تم، ټه بوون به کومو نیست، خزمه تی ئیسلام نه بوو؟ کو کردنه وه ی هه واله کانی ناو حیزب که هه موویان نوکهری پووسه کان بوون خزمه ت نه بوو؟ به کوشته دانی ته ی مووری به ختیار به پیی فرمانی خاوه نشکو که ټه یویست پرژیمی خانخانی له ئیران دروست بکات، به چی دانه نری؟ من چ گونا هیکم هه یه ټه گه ر هه وه سبازه کانی به رده سته ی ژنرال سهرله شکر ده ستریزییان به ژنانی زیندانی کردوه؟ ټه وسا کوشته نی کوری مه لاشیان خسته ټه ټه ستوی من.

که له گاییه، چه ند له خو بایین؟!

ټه وه ی له م حه قده ساله دا بینومه بیخه مه سه ر کاغز بو ټه وه ی کونفدراسیونی هکان له پوژنامه کانیا ن بلاوی بکه نه وه! نه، من ټه مکاره نیم. ژنه له زیندان چ هونراوه یه کی ټه خوینده وه: پرؤ داوی خوټ بو مه لکیکی تر بنیره وه.

بیر و پامان شه پو ل شه پو ل ټه هاتن و ټه چوون. جیگری سه روکی ساواکم له گه ل ژیانی کووله مه رگی کوبا و به نار هس به راوهر د ټه کرد. به برسیتی چاوه ری کردنی پاروویه کی بیبایه خ و ده روزه یی له لایه ک و به هره وه رگرتن له خو شی و چیژبردن و به سواری ده سه لات غاردان له لایه کی تره وه، دوو هیتمی دژبه ری چاره نووسی من بوون! نه ټه میان ریگه یه کی ناوه راستی پیشان ټه دام و نه ټه وی تریان. باشته رین ریگه ټه وه بوو که له م له نده نه بمایه تمه وه و ټه گه ر خاونه خواسته، زمانم لال له رزوکیه ک له بناغه کانی حکومه تی پاشایه تیدا پرووی بدایه ت، هه ر لیره به رهی خو م له ټاو ده رټه هیئا و بوخو م ټه حه وامه وه.

زیاتر له یهک کاتژمیږ دهستم لهسهر بیستوکی تهلهفونکه له تاریکایی ترسناک و ئهندیښه‌ی شیریندا ئهتلامه‌وه و نه ریځگی بو پېښه‌وه چوونم هه‌بوو و، نه ریځگی گه‌رانه‌وه.

هه‌ستام و هه‌مان شهو سواری تاکسی بووم و چووم بو فرۆکه‌خانه‌ی ئورلی. له په‌ستوران دانیښتم، قاوهم خوارده‌وه و ویسکیم هه‌لدا و مامه‌وه تا کازیوه‌ی دا و کاتی فرینی فرۆکه بو له‌ندن هات.

پاش چند کاتژمیږ بیرکرده‌وه و به‌راوردکردن خوم ساخ کرده‌وه و برپارم دا درېزه به کاری خوم بدهم. ئاوه‌ز زال بوو به سهر هه‌ستدا، خوشه‌ویستی خوشک و برایی ئه‌ونده به‌هیز نه‌بوو ریځگم پی بگورې. پیمابوو ئه‌توانم ریشه‌ی خوشک خوشه‌ویستی له دلی خوم بته‌رینم. پاراستنی ژیان له دلنه‌رمی و به‌ره‌ستی ئه‌و که‌سانه‌ی که ئاماده نه‌بوون ریځگه بدن من پوقیه ببینم و له‌گه‌لی پاوېژ بکه‌م، نرخ‌ی زیاتر بوو. به خوم سه‌لماند ژنیکه به‌و توورپه‌یه له‌گه‌لم ئه‌دوا ، چاوه‌پړی به‌زه‌بی لیناکرې. کاتیکه له فرځگی هیسرو له فرۆکه دابه‌زیم، لیپرابووم بو وه‌رگرتنی کاره نویکم خوم ئاماده بکه‌م. بابزانم کئ ئه‌ویرئ داوای چهک و پارهم لیکات؟ کاتژمیږی هه‌شت و نیو خوم گه‌یاند ه‌الویزخانه. پاش چند خوله‌ک بالویزی یه‌که‌م ته‌له‌فونی بو کردم و بانگی کردم بو ژورره‌که‌ی. ته‌لگرافه‌که‌ی پیشان دام و توژیکیښ زیز بوو.

— جه‌نابی فلانی تو که ئه‌تویست کاریکی به‌م گرنگیه به پله‌یه‌کی تر بگورپته‌وه، باشتر و ابوو پیښتر منت ئاگادار بکرده‌یت.

— قوربان من هیچ ئاگام له‌م پله به‌رزکرده‌ویه نه‌بوو و دویشه‌و ئاگادار کرام. تا ئه‌و جیځگی که بیستومه میهره‌بانی شاهانه، منی خزمه‌تگوزاری گرتوته‌وه. من له کار و پله‌ی خوم دلکاو بووم و باش ئه‌زانم له ژیر سایه‌ی به‌رپزتان له پوچه‌لکرده‌وه‌ی خراپکاریه‌کانی کونفدراسیون و نه‌یاران‌دا سه‌رکه‌وتنم ده‌ستکه‌وتوه.

- زۆر سپاس و پێخوشحالم که ئەم راستیه له زمانی خودی ئێوه ئەبیسیم. منیش به تهواوهتی له تۆ بۆین بووم. راپۆرتەکانی من له وهزیرخانهی دهرهوه ئهوه ئەسهلمیئن. زۆر چاکه. ئەو جۆرهی که خۆت ئەلییت بریاره که له لایهن شکۆدارانی پایه بهرزهوه دهرچوه و ئیمهش هه موومان ملکه چین و فرمانبهر. کهی ئەچی بۆ تاران؟
- قوربان ههول ئەدهم زووتر کارهکانم جیبه جی بکه.م. جگه له وهش ئەبێ چاوه پێی بریاری به پرسانم بکه.م.

که وابوو چه ند رۆژ پێشتر من ئاگادار بکه رهوه. ئەمهوی وه کوو مالاوایی، ناودارانی فرههنگی و خویندکاره دهرچوههکان بانگ بکه م بۆ چای و شیرینی. گه رانهوهی تۆ ئەبێ به شیوهیهکی ئابروومه ندانه بیته. ئاگات لێیه کێ له جیگه ی تۆ دانراوه؟

- به بریزتانم راگه یاند که دویشه و ئه ویش به ته له فۆن ئاگادار کرام.

ریکه وتین حه فته یهک پێش رۆیشتم رۆژه کهی به نووسینگه ی بالۆیزخانه رابگه یه نم تا که رهسه ی میوانی ئابروومه ندانه فرهه م بکری. زیاتر له دوو حه فته تیپه پی و که سیکی تر نه هات بۆ له ندن که ببێ به نوینه ری فرههنگی و له جیگه ی من دانیشی.

به داخه وه هه والی هه لبژاردنی من و ئه وهی که ئەو پۆسته له ئینگلیز به تال بووه، لێره و له وی بلاو بوویه وه. چاوه پیکه ران که وتنه خویان. هه رکام له ده سه لاتداران هه ولی ئەدا ده سه که لایه کی خوی بخزینیته ئەو شوینه. سه دان ته لگراف و پیروزیاییم پیگه یشت. له تاران وه زهنگی ته له فۆنه که نه ئه وه ستایه وه. به رده وام پێیان ئەو تم به زووترین کات بگه رپمه وه و بیسرابوو که من خۆم ئەبێ جینشینه که ی خۆم دیاری بکه.م. ته واوی هه موو سه روکانی ساواک له ولاته جۆراوجۆره کانه وه ته مایه ر بوون. ته نانته بالۆیزی گه رۆک له ژنیف نیوکاتژمی ر قسه ی له گه ل کردم که هه میشه ئەبێ چاره ساز بم. ئەم نامه و ته له فۆن و ته لگرافانه له کاریان ئەکردم. له بهر

ټهوهی نهم ټهتوانی لهوه زیاتر له لهندهن بمینمهوه، وام بهباش زانی بهرپرسراوی کاروباری فرههنگی به شیوهی کاتی بدهم به یهکیک له فرمانبهرانی کونی بالوئیزخانه. ههلایهک ساز بوو، مهپرسه. بهلام من نه مخته خوم.

بالوئیزی یهکه م میوانیهکی شکوډاری بهرپا کردبوو. دوو سی کس له وهزیرخانهی دهرهوه و چهند کس له ماموستایانی زانکوکانی ټینگلیز هاتبوون.

بازارگانان، فرمانبهرانی کومپانیای ههوی و تاد چ ماستاویکیان بو ټهکردم! به بیري خویمان خهریک بوون شیله یان ټهساوی به سهردما و سهرباریان ټهخته سهر کورتانه که م و چ نازناوهایهکیان پیوه ټه لکاندم.

منیش خوم گیف ټهکردهوه که من خو کاریکی وهام نه کردووه. ټهرکی خوم به جی گه یاندووه. هه رچی بووه له ټه نجامی میهری شاهانهوه بووه و له مه بهدواش فرمانی شاهه نشا رانه په پینم، تاکوو ویستی ملووکانهی ټهوان که فرموویانه ټیران ټه بی له پینچ ولاتی مهزنی جیهان پینش بکه وی، خیراتر بکه م.

له م گیره و کیشه یه دا که من به ریشی ماستاوه که ران پی ټه که نیم و ټهوانیش به ریشی من، یه کیک له سیخوره کان چرپاندی به گویم دا:

- جه نابی فلانی خویندکاران خه ریکن ټاژاوه ټه نینه وه. نزیکه ی دووسه د په نجا که س له بهر دهرگای بالوئیزخانه کو بوونه ته وه و خه ریکن دروشم ټه دن. نو ټنه رانی ټهوان ټه یانه وی نامه یه که بدن به بالوئیزی یه که م. کو مه لیک نووچه وان و وینه گر و فیلمگر و روظنامه نووسیش له گه لیان دان. چی بکه یین؟

یه کیکی تریش له بن گوپی بالوئیزدا بوو و خه ریک بوو قسه ی بو ټه کرد. ټه و سکر تیری یه که می بانگ کرد و له هو له که چوووه دهرهوه و پاش چاره کیک گه رایه وه. من خوم گه یانده لای بالوئیزی

يه که م و گويم لښوو فرموويان:

— ټه فسه ريکي پوليس به «سکي» وتوو ټه مانه گه نجاني ١٨ تا ٢٥ ساله ن و مه به ستیان نژاوه نانه وه و بپريزييه و لانيکه م هه تا ئيستا خراپکاريان نه کردوو. ټه يانه وي به بهرچاوي ميوانه کانه وه نامه يک بدن به نوينه ري حکومتی ئيران و داواکاريه کانيان به گويي به پړيوه به ران بگه يه نن. له بهر ټه وهی خو پيشاندان به مؤله تي پوليس به رپا کراوه، تا کاتيکه نژاوه نه نيته وه، پوليس ناتوانی بلاوه يان پيښکات. به راي ئيوه چي بکه ين؟

وتم:

— ريگه م بدن بچم قسه يان له گهل بکه م.

— فه رمون.

ټه وهنده ي پيم نايه به ره يواني به رده مي بالوي خانه، چهند که سيک هاواريان کرد:

«ساواکي، ساواکي تومن ناوي! تو برو بو تاران و جه لاداي

خوت بکه!»

قه ره بالخيکه وه ها هورووژمي هينا، پوليس که وته نيوانمانه وه. له پر له ناو قسه کان و هه راوهورياکه وه قيژه يه کم به رگوئي که وته. نازانم ټه نديشه ي خاو هه ليگرتم يان راستي بوو.

— ساواکي وه لامی خوشکت چون ټه ده يته وه؟

سووره وه بووم و ټه گهر له بهر پوليسه کان نه بوايه تير جنيوم

پي ټه دان. سکرټيري بالوي خانه هات و نيويژي کرد و وتي:

— خو يندکاراني به پريز نارام بن. به پريز جه نابي بالوي زي يه که م

ټه مشه و ميواني بلند پايه يان هه يه. ټو ستاده کاني خوتان ليړه ميوانن.

تکاتان لي ټه که م نامه که تان بدن به من. من ټه يده مه خزمه تيان.

ټه گهر خوډه رخستني روقيه به و مه به سته بوويټ که من له

ويستي خو ي ټاکا دار بکاته وه، ټه بي بلیم ټه مه يه که م زله بوو که داي

له پروومه تم. ټه وه ئيتر حاجي عه لي ساوجي و ژنرال سهرله شکر

نەبوون كە لە ژېرەو پلٽۆكيان لى ئەدام. ئىستە ئىتر جەماۋەرى
 ئاژاۋەچى بوو سىخورمەى تىئەۋەشاندم و ناومى ئەھىنا و دوژمنايەتى
 ئاشكرای خۆى پائەگەياندا. «ۋەلامى خوشكت چۆن ئەدەيتەۋە؟»
 پىمۋابوو لە لايەن پوقىيە و يارانىيەۋە كەس ناتوانى ھىچ زەبرىكم
 لىيدا، بەلام ئەو ھاۋارەى لە ناو جەماۋەرەكەۋە بەرزەۋە بوو ئاگرى
 تىبەردام.

بە مشت ئەمدا بە دلما و ئەچووم بەدۋاى كارى خۆمدا.
 پلە تازەكەم كىچى خستبوويە كەولم و، دفرەى لەخۆ بايىبون
 دەى ئاژووتم، تا ئەو رادەيەى كە ئىتر راستىم نەئەبىنى و پلە و پاىە
 پەرەستىم گەيشتە ئەۋپەرى خۆى.
 ئاشنا و ھاۋكارەكانىش دەسھەلگر نەبوون. لەپەسا پالىان پىۋە
 ئەنام و ئەيانوت بۆچى ناگەرىمەۋە؟ جارىكيان خودى سەرۋكى
 ساواك لە كاتى باسكردنى بابەتتىكدا وتى:
 - بە تەلگراف پوژى گەپانەۋەت بە ساواك رابگەيەنە، تا بە
 شاھەنشا رابگەيەنرئت.

ئەمە ئىتر وشىياركردنەۋە بوو. خۆم ئامادە كرد و لىپرام لە
 لەندەنەۋە سوار بىم بۆ تاران. شوڤىرەكەم كە ئەبۋايە دوو كاتزمىر
 زووتر بى بۆ مالەۋە يارمەتىم بكات، لە كاتى خۆيدا نەھات.
 پاش نىو كاتزمىر كە تەلەفونچى بالۆيزخانە دەنگى بىستىم
 زۆر شادمان بوو و چەند خولەكى پىنەچوۋ جەنابى بالۆيزى يەكەم
 پىرۆزبایى لىكردم و وتى:

- زۆر پىخۆشچالەم كە زىندوون. شوڤىرەكەتان پووداۋىكى
 خراپى بۆ پىش ھاتوۋە. ئوتۆمۆبىلەكە تەقاۋەتەۋە. لە مالەۋە بن تا
 خۆم بىم و بنگەيەنمە فرۆكەخانە.

زۆر ترسام. ھەرگىز لە ژيانمدا بەۋجۆرە نەتوقابووم. ئەۋە
 خۆ خەرىكە ئەبى بە بەراست! فەداىى و موحاھىد و فەلەستىنى
 ناۋچەى دەسەلاتيان تا ئىرەش ئەگات. چاۋەرۋانى بالۆيزى يەكەم لە

من بهتے ساواکھیہ! (مورانہ) - پوزور کھ لعلہوی

ژورہ که دا هەر هاتم و چووم. له بهر په نجه ره که، له پشت په رده که وه ستام. له قه لافه تی هەر ژنیک که به کۆلانه که دا تیئه په پری، روقیه و مهرزییه و ئه و کچه هه لاتوو هه که م ئه بینی. پالتاو هه که م دا که ند. خزمه تکاره پیره که دای له ده رگا، هی نامه ژور هوه و خۆم ده رگام به ست.

چهند که سیکی تر له هاوکارانی بالوێزخانه یش هاتن. هه موان تر سابوون و من له وان زیاتر. شو فی ره که ده سه بجی مرد بوو. هه موو سهیری یه کیان ئه کرد.

جه نابی بالوێزی یه که میش رهنگی په ری بوو. ههر له ناودالان له سه ر کورسی دانیش ت. به پیری ژنم وت چای تازه ی بو بهی نی، ته نها ههر دوو کمان بووین.

— جه نابی وه زیر فه رمانیان دا ههر ئه مرۆ بگه ری ته وه بو تاران. رایان وابوو نابی ده رفه ت به رۆژنامه کان بدری تا به زمیکی تازه ساز بکه ن.

هیچکام له فه رمان به ران بو ی نه ئه چوو کئ له م کاره ساته دا ده ستی هه بوو. یه کئ له فه رمان به رانی بالوێزخانه، که له یه کیک له خانوه نه ی نیه کانی ساواکدا بینیبووم خۆی گه یانده لام. ئه وم هه رگیز له مائی خۆم نه بینیبوو. هه ل به ت به گویره ی هه لومه رچی نه ی نکاری بریاره که ی ساواکی پی راگه یاندم. «ههر ئه مرۆ بگه ری مه وه بو تاران و تا بۆم ئه کری به بریتیش ئه یروه یز.» خۆی کرابوو به به رپرسی لی کۆلینه وه له کاره ساته که.

— فه رموو یان به ری ژتان کاتی خۆتان به خه سار مه دن و ئه بی پیش بلا بوونه وه ی هه والی ئه م ته قینه وه له رۆژنامه کانی شه و، ئیوه له ری گادا بن.

له فرۆکه دا بووم و کاتژمیری ۱۱ شه و، ده نگوباسی «بی بی سی» م بیست. ته قینه وه ی بومب له بالوێزخانه ی ئیران و

کوژرانی شوډفیری بهرپرسی فهرهنگی، ههوالی یهکه می پوژ بوو و، په یوهستی ټه خویشاندانه ئارامی خویندکارهکان له بهر دهرکی بالويزخانه. هیچ ئامازهیهک به ناوی من نهکرا. پاشتر که بی بی سی بابه تی پوژنامهکانی سهرله بهیانی بلاوئه کردهوه، و ترا خویندکاران له گه ل نوینه ری فهرهنگی قسه یان نه کردهوه. پوژمانه یه کی چه نووسیوو نوینه ری فهرهنگی ساواکیه و بریار وایه بکری به جیگری ده زگای ئاسایش و زانیاری ولات. ئه مه یه که مجار بوو ناوی من له پوژنامهکانی ئوروپادا ئه نووسرا. مه به ستم هه لبت پوژنامه فهرمییه کان بوو به زمانی ئینگلیزی. که چی کونفدراسیونیه کان تیکه یه کی چه وریان به ریل که وتبوو. زیاتر له وهی من له بیرم مایی ئاگیان له به سهراتم هه بوو و هیله کانی ژیانمیان یه که به یه که ئه زانی. به جوریکه دلنیا بووم ئه م به سهراته و ئه م هیلی پیسکه و تنه ی من له ناو ساواکدا یه کی خوی پیانی داوه. له هندی خالیشدا سیبه ری پوقیه م ئه بینی.

ئیسته ئیتر داروده سته ی پوقیه و سهرله شکر پیکه وه هاوکاریان ئه کرد.

له م به لایه به بیوهی رزگارم بوو. به لام ئه توانم بلیم له م کاته به دواوه پهنگی ئاسایشم نه دی. هه ر کاته و له ترس و خوفا ئه ژیام. سهره پای ئه مه ش بیباکانه دام له ئاو.

پاش چاوپیکه و تنیکی چه ند کاتژمیری له گه ل سهروکی ساواک، بهرپرسیانی بهرپوه به ریتییه گشتیه کان و لقه کان و فهرمانبه رانی ئاشنا، ریکه م پیدرا چه ند پوژیک پشو و هرگرم و خوم له گه ل ژیانی دایکم خهریک بکه م که ئاگای له ته قینه وهی ئوتوموبیل و کوژرانی شوډفیره که نه بوو.

زیاتر له هه موو شتییک ئه مویست پرس و جو ی ئه وه بکه م ئایه ئاگای له پوقیه هیه و چی تازه ئه زانییت. ئایه ئاگای له کاسیتی قیدیوکه هیه یان نا؟ ئه گه ر پوقیه ئه توانی، ته نانه ت ئه گه ر

من پهکس ساواکچیا (مورانه) - پوزور کس لعلهوی

به فیدیوش بووبی، خوئی به من نشان بدات، هیچ دور نییه دایکیشمانی له بیر نه کردییت.

دایکم له هه مان ماله که ی گوزهری که لانتهر ئه ژیا. دایکم شاد و دم به پیکه نین بوو. هیچ سکالایه کی له ژیا نی خوئی نه بوو. به پیچه وانه ی جارن له م چهند رۆژهدا ناوی کچه که ی نه هینا. هه ولّم دا هوی شادمانیه که ی تیبگه م. پۆژگاری به یارمه تی مووساگیان ئه گوزه را.

– ئه م ژن و شووه زۆر له گه لم پیکن. له کاتیکه وه دایکی مردووه و گوێزراوه ته وه بۆ بانکی میلی، له هه مان باخه ئه ستیلّ داره که ئه ژین. له کاره که ی رازییه. داها تی باشه و به رده وام سپاسی تو ئه کا و هه میشه ئه لّی خوا سایه ی فالّنی له سه ر سه رمان که م نه کات. دوو سی پۆژ جاریک ده رمان و خواردم بۆ ئه هینّی. زۆری بۆ براندومه ته وه. ئه بی بۆ ببژیریه ته وه. کورم، کارت باشه؟ ئه توانی دهستی بگری؟ من هه ندیکی پی قه رزدارم...

به رده وام ده رباره ی مووساگیان و ژنه که ی قسه ی ئه کرد:
– خوا کچۆله یه کی ژیکه له ی پییه خشیون... چهند نازداره...
له حه وشه بچکۆله که توله سه گیکي تووک لوولی رهش هه لات هه لاتی بوو و هه ندیجار ئه وه پی. پرسیم:

– دایه گیان تو ئه م توله سه گه ت له کوئی هیناوه؟
– مووساگیان بۆ مناله که ی کپیوه. ئه و پۆژانه ی خویان له ماله وه نین، ئه یهینّی بۆ لای من. به ته نها بیواز ئه بم. بۆ خوئی هه لّخه و داخه ئه کا و زۆر پیی شاد ئه بم.

– دایه گیان کاتیکه ته نها خوئی، جگه له یاریکردن له گه لّ توله که، ئیتر چی ئه که ی؟

– جل بۆ مناله که ی مه نیجه ئه دوورم. نازانی چهنده ی پیخۆش ئه بی.

هیچ ناویکی پوقیه له ئارادا نه بوو. نه مئه ویست درۆ بکه م و بلیم

ئاڭكاي لە خوشكم نىيە. وتم:

دايە گيان ھەز ئەكەم مووساگيان بىينم. ئەمرو نايەت بو لات؟
 - دىت. زوريش دىت. بەلام ئەمرو يان ئەمشەو بەدەس خوايە.
 ھەلۆستەيەكم كرد. پاشان دايكم وتى:
 - خۆت برۆ بو مالىان و ئەوان لەگەل خۆت ھەينە.

وتم:

- رەنگە پىي خۆش نەبى خافلگىرى بەكم.
 - برۆ تەلەفۆنى بو بەكە.
 - لىرە لە كوئى تەلەفۆن ھەيە؟
 - ئەم ماله دراوسىي خۆمان تەلەفۆنيان ھەيە. ھەر ئەو نيودى
 مالى خۆمان كە كاتى نەدارى فرۆشتم.
 كە وابوو زاوا بوو بە خاوەنى تەلەفۆن. لە پاشماوھى پروداوھەكە
 گەيشتم. ئىرەش كراوھ بە يەككە لە ناوھندەكانى ساواك.
 - دايە گيان ناتەويئ لەگەل من بىي بو مالهكەي خۆمان لە
 نياوھران؟ من بەتەنھام. تۆ ئەتوانى ژيانى من رىكوپىك بەكى.
 - نا، كورم. ئىتر پىم ناخەمە ئەو مالهوھ. ئەو دامودەزگايە
 بو من زۆرە.

- كوئى زۆرە؟ مەگەر تۆ زياتر لە قەرەويئەيەكت پىويستە و
 زياتر لە جارىك شىو و قاولتى ئەخويت؟

- نە، نە. مالى تۆ نوئىژى دروست نىيە.

- كئى ئەم قەسەي بە تۆ وتوھ كە مالى كور بو دايك نوئىژى نىيە؟

- مالى تۆ نوئىژى دروست نىيە چونكە داگير كراوھ.

- كئى وتوويەتى؟ كئى ئەم قەسە قورپانەي خنيوھ بە مئشكى تودا؟

- كورم، شەپ لەگەل من مەكە. ھەموو كەس ئەزانى. ئەلەين

ساواكبيھەكان دوژمنى خوا و پىغەمبەرن.

- ساواكى چىيە؟

- لە من مەپرسە، برۆ لە مەلا تەقى پىشنوئىژى گەرەك بپرسە.

بزانه چيها دهربارهی ساواکيهکان ئه لئ.

— دايه گيان، من دوژمنی خوا و پيغه مبهه نيم. ئه وانهی ئه م
تۆمه تانه بلاو ئه که نه وه خهريکن دوخمانی له ولاتی خويان ئه که ن.
سوودی نه بوو له وه زیاتر سهه برخه مه سهه دایکم. ئه وه نندهم
دهسکه وت که بانگه شهی هاوکارانی پوقیه تا راده یه که به قوولایی
کۆمه لدا پرۆ چووه، که ئیتر که س له وه ناترسی به ئاشکرا ساواکيهکان
به دوخمان و تاوانکار ناوبیات.

له لای دایکه وه چووم بۆ مالی زاوا. دام له ده رگا. یه کیک که
نهم ئه ناسی ده رگای کرده وه. پرسیم:

— ببوره، کاتم گرتن. خاوه ن مال ئاشنای منه. تۆم نه بینيوه.
ئهمويست ئه گهر پريکه بدن ته له فؤنه که ی ئيوه به کار بهيتم و زهنگ
بۆ یه کیک له دۆستانم ليددم. گه شتياری دووره پيم و ئه مړو له
گه شت گه راومه ته وه.

— فهرموون، فهرموون! من بچووکيم له خزمه تی جه نابانداندا
هه یه. ئيوه کوپی خانمی دراوسين. فهرموون ته له فؤن بکه ن.
مووساگیانم دۆزيبه وه. هه ر به و شه وه خوئی و ژنه که ی هاتن
بۆ سه ردانمان. کاتيکه دایکم و مه نيجه ی منال به باوه ش چوون
بۆ چيشتخانه، من و مووساگیان ته نها بووين، که لکم له و ده رفه ته
وه رگرت و هينامه قسه.

— مووساگیان چ باسه؟ دایکم زور قوت بووته وه. ئیتر له گه لم
نادوئ. ئه م ساواکی ماواکيه ی له کوئ هيناوه؟

— ئه لئئ ئاگات له دنیا نييه. ئه م شتانه ئیتر که وتوته سهه
زمانی هه موو که س. کاره با نييه سووچی ساواکه. نانی سه نکه که ی
پره له زيخ سووچی ساواکه. منالی خه لک ون ئه بيئت، ديسانه وه
ساواک ئه درئ به عه رزا. وشه ی ساواک به ئه سپایی ئه لئئ گوايه با
به رامبه ره که یان نه بیسی. خه لک ترسیان پړاوه و به بی ئه وه ی بزانه
ساواک چييه، هه روا تئئ ئه گرن. ئه وانهی هه ندئ تيگه شتووترن،

ئەزانن مەبەست شایه. دایه ئەزانن ساواک چیبه، بەلام نازانن تو له ساواک کارت کردوو. بەس ئەوهی زانیوه هەرکەس لەگەڵ شایه ساواکبیه. دایه ئیستە بووه بە پوژنامە خوینیش. تا چەند مانگ لەمەوبەر لێی ئەپرسیم لە پوژنامە چیم خویندۆتەوه. پوژنامەکە ی لئ وەرئەگرتم و ئەکەوتە خویندنهوه. چاویلکە یه کمان بو کړی و ئیستە دوو سئ حەفتە یه پوژنامە فرۆش لە درزی دەرگاوه ژماره یه کی بو هەلئەداتە ژوورەوه و — دایه ئەخویننیتەوه — بوچی پیت سەیره که ئیستە لە ساواکی ئەترسی؟

— تو هیچ ناترسی لەوهی ئەم قسانه لەلای من ئەکە ی؟
 — بابە گیان کار لەو قسانه تیپه پریوه. پوژیک وەرە بو بانک بزانه چ باسه. کاری تریان نییه جگە لەوهی لەسەر ئەم وشانه بچن بەگژ یه کتردا. هەرچی چۆن بی، خەلکی وهکوو من راپورت ئەنووسن، بەلام چ سوود؟ ئەبی سەردەسته کانیان بدۆزنهوه. ئەلێی دەرەقەتی ئەوان نایەن! خو ناکرئ هەموو خەلکی خواش بخرینە زیندانەوه.

— ئیستە دایکم بووه بە دژی شا که ئەوهنده شادمانه؟

پیموایی شادمانیه که ی هۆیه کی تری هەبی.

— چ هۆیه ک؟

— لە خو ی بپرسه.

— واتە تو ئەزانن و ناتەوی بیلی؟

— من نازانم، بەلام گومان ئەکەم بو چیبه.

— چ گومانیک؟

— گیانی من، بوچی من تووشی بەزم ئەکە ی. دایکی خۆتە و

متمانە ی پیت هەیه.

— دەست هەلگره و هەلپریژه.

— من خۆم هیچم نەدیوه. ژنه کهم پوژیکیان منالە که ی بو چەند

کاتز مپریک لەلای دایه دانائەنی. کاتیک ئەگەر پیتەوه ئەبینن دایکت

خهريکه کاغهزيک څه خوښيټته وه. څه وهندهی چاوی به مه نيجه څه که وي
نامه که څه شارټته وه.

— کي نامه بو دايکم څه نيږي؟

— له خوټ پېرسه.

— من له تو څه پرسم.

— هه رچی چوڼ بي، دايکت جگه له تو و پوقيه که سی تری

نييه، خو نامه ی تو ش له څيمه ناشارټته وه.

— قسه که م پي بری. کاتيکه موساگيان و ژن و مناله که ی

پوښتن. که وتمه ويژه ی دايکم.

— دايه گيان چ هه واليکت له پوقيه هه يه؟

— هېچ څاگام ليی نييه. به لام داويه له دل م به مزوانه ديټ و څيمه

هه مومان پيکه وه څه بين. تو و پوقيه و من و...

— روقيه نامه ی بو نار دوويت؟

— مه گهر بو تو ی نه نار دووه؟

— نامه ی بو من نه نار دووه.

— په يامی بو تو نار دووه، ده ست له کاره که ت هه لېگری و خوټ

څا سووده بکه ی.

— له کويوه څه زانی؟

— مه گهر تو هه مو څه و شتانه ی که څه زانی به منی څه ليی هه تا

منيش هه رچی څه زانم به تو ی بلیم؟

— دايه خه ريکی به څه زانی خوټ و څه زانی من ياری څه که ی. من

نامه وي تو تووشی گيروگرفت بيی.

— تو، تو بير له خوټ بکه ره وه. من له څه زانی پاش باوکتان جگه

له تو و پوقيه که سی ترم نه بووه. څه شته ش څه زانم تا څه و کاته ی

گيانم ده رڼه چي، هېچ څاره زوويه کم نييه جگه له وهی هه دووکتان له

ته نيشتمه وه دابنیشن. څه زانی من چ بايه څيکی هه يه؟ پرؤ به کاری

خوټ رابگه. منيش دا څه نيشم و چاوه پي پوقيه څه که م. هه رکات که

ژنه که هی مووسا ئه دا له ده رگا و دیت شاد ئه بم غه زه لی حافظم بؤ
 ئه خوینتته وه. دلّم خوښ ئه بی که هه لبه سستی «مژده، ئه ی دل که
 مه سیحا نه فسیک دئ بؤ لات» م بؤ راقه ئه کا و نارام خو م لی
 ئه که وئ، به و هیوایه ی پوژری پاشتر ئه دن له ده رگای ماله که و تو
 و پوقیه دهستان به ده سستی یه که وه، وه کوو سه رده می منالی دینه
 ژوروه وه و ئه مگر نه باوه ش و منیش له خویشانا ئه مر م...

نه ی ئه هیشت قسه ی پئ بېرم. له دنیا ی ئه ندیشه دا ئه فپری.
 خه ونه شیرینه کانی ئه گپړایه وه. ئه م ئاره زوانه بؤ چرکه ساتیک
 رایان ئه کیشام... پوقی گیانم ئه بینی پیکه وه له قه راخ ئه ستیله که
 دانیش تووین، به قاچمان ئاوه که رانه ژه نین و ماسیه سووره کان
 ئه سله مینه وه و دیسانه وه دینه وه بؤ لامان. ئه م وینه یه له پرون ئه بوو
 و دیسانه وه پوخساره هه رده شه ئامیز و تووره که ی پوقیه م له سه ر
 شووشه ی ته له فیز یونه که ئه بینی که ده سستی خستوته لاکه له که ی و
 باسی ئازار و ئه شکه نجه و سزا ئه کات. ئیمه دوژمنی یه ک بووین و
 تینووی خوینی یه کتر. ئه و شه رده که ی ده ستنپیکردبوو و منیش ناچار
 بووم داکوکی له خوّم بکه م و بته وئ و نه ته وئ هیچ چاره یه کم نه بوو
 جگه له وه ی هیلیکی به سه ردا به ینم و له ژیانی خوّم بیکه مه دهره وه.
 به لام له ولاشه وه پیکه نه بوو. له و هه لومه رجه دا بنه ماله که می
 تیا بوو منیان نار دبوو بؤ مه یدانیک له گه ل شیوازی زور انبازییه که ی
 ئاشنا نه بووم. هه تا ئیسته کارم هه ر ئه وه نده بوو پیکه له چه ند
 کچ و کوپری نه شاره زا و خو په رست بگرم که ئایانویست به ئازاوه
 و هه راوه وریا پامیاری ولات بگورن. من ئه متوانی به و که ره سانه ی
 له به رده ستم دایه پیکه یان پیبگرم. هه رده شه م لی ئه کردن،
 پاسپوړته کانیانم رانه گرت، پاره که یانم پئ نه ئه دان و به شه رکردن له
 دادگای ولاتانی میواندار سزای پاره م لی ئه سه ندن. کاری سه ره کی
 ئه وه بوو که شاپه رسته کان به ربه ده مگیانی کونفدراسیون. وینه ی
 نه یاره کانم پابگرم و تو ماریان بکه م. پاپوړت بده م به تاران و هه زار

من په څه ساواځيه! (مورانه) - پوزور څه غله وي

کاري له م بابه ته. نه زموونم هه بوو و سهري گوريسه که به ده ستمه وه بوو. نه مجوره کارانه هه لبت ورديني و ليکولينه وه و ماندوونه ناسي و دووزماني و هه زار فيلي هه بوو. نه م کاره هه موو که س نه يتواني بيکات.

به لام نه و کاره و نه و پله يه ي به منيان دابوو پيوستي به خوینده واري و زانباري و پسپوري رامباري و بينه و بهره و هه زار شاره زايي تر هه بوو، که من له و شتانه بيوهري بووم. سه رم دهرنه نه هينا مه به ست له و حزب وازيبه ي که شا پاش پووداي تاپريلي ۱۹۶۳ سازي کرد چي بوو. باش نازانم رامباري هاوسه ننگي واتاي چيبه؟ بو وينه نه گهر له ريگه ي خه باتدا، دژي کومونيزم و چه په کان کارم نه کرد و يه خه يانم نه گرت و بيچاره يانم نه کرد، چون بوو که خودي شاهه نشاي رابهري بلند پايه ي نييمه، له موسکو نه يانفهرموو: «نه گهر بمان توانيايه ت خومان دراوسيانکاني خومان هه لبت زرين، مسوگر حکومتي يه کيتي کوماره کاني سوقيه تمان هه لته بژارد.» هه لبت نه بي زاناييه ک له م بوچوو نه دا هه ييت. باشه رامباري نه مريکا، که باش باش له قينتام شق و شرپ کران، چ په يوه ندييه کي به نييمه وه هه بوو که خاوه نشکو فه رمانيان دا له پوژنامه کاندا باسي لي نه کري؟ نه ياره کان کرديان به هه لالا: نه ي به فپروداني گياني گه نجه کاني ئيران له زوفار و پشتيواني کردن له که له گايه کي بي شه رتوشوي وه کوو سولتان قابووس چ سووديکي بو نييمه هه يه؟

نه بوايه چ وه لاميك به م جه نابانه بدرايه ته وه؟ نايه مه به ست نه وه يه نه بي نييمه به رژه وه ندييه کاني نه مريکا له که نداوي فارس بپاري زين؟ چه په کان نه يانوت خاوه نشکو ده سکه لاي نه مريکايه و به بي ويستي نه مريکا ده ست بو هيچ نابات. نه مه خو له گه ل رامباري ناسيوناليزمي پوزيتيف يه ک ناگريته وه؟ مني که م مايه زور نه شاره زو بووم و له سهروبي کاره که تي نه نه گه ي شتم. هه لبت زور به وردی

وتارەکانی خاوەنشکۆم لە پۆژنامەکاندا ئەخویندەوه و هەندئ لە پستەکانم لەبەر ئەکرد. بەلام لەبەردەم سەرانی ساواکدا ئەوەندە ی باسی کێشەیهکی تازە ئەکرا، وەکوو کەر لەناو قوڕ ئەچەقام. نەزان بووم و تەنها بەپێی ئەزموون و ھۆشی خۆم تئ ئەگەیشتم کە ئیرەبیبەران چوارچاو ئاگیان لیمە قسەیهک لە دەمم بیته دەرەوه و لە دژی فەرمايشەکانی شاھەنشای دای بنین و بلاوی بکەنەوه. زاتی ملووکانە ھەموو شت بوو و، ھەرچی ئەو ئەیفەرموو بەبئ زیادوکەم ئەبوا جیبەجئ بکرایەت. گیری کارەکە لەویدا بوو کە من لە ھەندئ بابەت تئ ئەگەیشتم. بە پای من ھەلاتنی جووتیاران لە گوند و ھاتنیان بۆ شار کێشەیهک نەبوو چەندین کاتژمیر دابنیشن و مشتومری لەسەر بکەن و پسیپۆر لە ئەمریکاوہ بهینن و گوندی ھەژار بە دار و گۆپال رادەن بۆ بیابانەکانی باشوور. بەو مېشکە بچووکی خۆم ئەموت: چ زیانیکی ھەیه ئەگەر فلانە جووتیار بەدوای کاری ئاسانتەدا پووبکاتە شار و ژن و منالەکەشی لەگەل خوی بهینئ و خانە و لانەیهکیش بۆ خوی پیکەوه بنیئت. زۆر لەم پرسگرانە ھەبوو کە کەس نە ی ئەو پرا لەسەریان بدوئ.

کەسم نەبوو لەسەر ئەم گيروگرفتانه پراویژی لەگەل بکەم. پووم لە مووساگیان کراوہ بوو. بەلام خۆ ئەویش ھەموو شتیکی نەئەزانی. لە کاروباری بانکداری، لە ماوہی ۱۸ سالد، ببوو بە پسیپۆر. ھەرچی بئ دواناوەندیشی تەواو کردبوو. لەگەل من جیاواز بوو. بەلام سەرەرای ئەوہش پە ی بە رازەکانی پامیاری نەبردبوو و زیاتر ئەو قسانە ی پاتە ئەکردوہ، کە کەموزۆر لە بانک لەوانی تری بیستبوو. سەبارەت بە لافاوی جووتیارەکان بەرەو شار ئەیوت:

– نزیکی سئ ملیۆن گوندی رژاوانەتە شار.
– بۆچی؟

– ئەو کالانە ی کە لە دەرەوہ ئەبھینن، بە نرخیکی ھەرزانتەر لە بەرھەمی گوندییەکان لە بازاردا ئەفرۆشرئ. ئیتر قازانجی تیا نییە

که گوندی په نیر دروست بکات. په نیری دانمارک له په نیری لیقوان
باشتر و به چیرتر و هه رزانتره.

— باشه بؤ ئه یهینن؟

— له کوپوه هاتوویت؟ ئه ی ئه م چند ساله له له ندهن چیت
ئه کرد؟

— قسه که ت بکه.

— ئه گهر جه نابت نه بویه تی ئه وه ی له دلما بوو هلم ئه پرشت.

— بلې، هه لیریزه.

— کاکى به پرېز، یان که ری یان خوت ئه ده ی له که ری تی. کى
ئه یهینن؟ خویان. تی کرای ئه وانه ی خویان له م مامه له یه دا هاویه شن.
شه وچه ره ئه دن و شه وچه ره وهرئه گرن. خودی هاوده ستانی
دهربار. خودی خاوه نشکوش ئه زانی.

له لای خوم وتم: «چند پرودار بووه ئه م موساگیانه.» به لام
وتم باشتره قسه که ی بکات. پرسیم:

— باشه چ زیانکی هه یه گوندیه کان بین بؤ شار؟

— بین چی بکن؟ ئه مانه نان و ئاویان ئه وى، کاریان ئه وى.

— ئه ی بؤ کارگه دروست ئه که یین؟ که چی ببی؟

— کارگه کانی ئیمه پینج هه زار، ده هه زار کریکاریان ئه وى،
نه ک سه د هه زار، نه ک سى ملیون! ئه ویش کریکاری پسرپور که له
پاکستان و کوریاوه ئه یانهینن، نه ک گوندی بیتاگا.

— واته ریفورمی زه وى و کومپانیای به شکو هه مووی بیکه لکه؟

— گیانی من، ئه مه خو بوچوونى من نییه. له گوندیش نه بووم.

— ناشتوانم را دهرپریم. ئه م بانکیانه ئه لین هه مووی قسه ی قوره.

— ده یان جار راپورتی ئه م قسه لؤکه دژبه رانه م نووسیوه. چند رۆژیک

ئه یانگرن، پاره ماره یه ک ئه دن و ئازاد ئه کریین. نه چه پی بوون،

نه ئیسلامی، نه کومونیسیت. چییان لیکه ن؟ ئه مانه ئه لین گوندی

ئه وه تا دوو دوئم زه وى وهرگرتووه، هه ژاریش نییه، به لام ناتوانی

ژیانی خیزائیکی چہند کہسی دابین بکات. زہویہ باشہکان خودی خانہکان ہلایانگرتووہ و زہویہ بوورہکانیش کہ ئاویان بو ناچی دراون بہ جووتیارہکان. لہقہز حکومہت ہات باری ژیانی ئہوان چاک بکات، کہچی خراپتری کرد. مامان کہ ئہبئ بہ دوان سہری منالہ کہ لار ئہبیت. حکومہت ویستی نرخی کالای کشتوکالی لہ ئاستیکی جیگیردا راگری، ئہنجامہکہی بوو بہوہی کہ گوندیہکان زہوی و گا و ئاویان بہجیہشت و پوویان کردہ شار. لیڑہ ئہبن بہ کریکار، بہ کارہکہ، درۆزہ ئہکہن، دزی ئہکہن، بہ لام لہ برسانا نامرن.

– واتای چییہ؟

– واتای ئہوہی کہ بہرہمی کشتوکالی پوژ بہ پوژ کہمتر ئہبیت و پیداوہستیہکانی شارہکان پوژ بہ پوژ زیاتر ئہبیت. چارہ چی بوو؟ کالای ہاوردہ. ہر کالای پیوستیان لہ دہرہوہ ہینا و ہر لہ بہرہمی ناوخو کہم بوویہوہ. من ئہمہم لہ یہکیک لہ بہرپوہبہرانی بانک بیست. پسیپوری ہہژمار بوو. راپورتم دا. چہند سال لہ ژاپون کہمپیوتہر و ہہژماری خویندبوو. لہ بہشی ہہژمار لایانبرد و گواستیانہوہ بو شوینیکی تر.

– بہ قوربانی ئہو خویہ بم، من سہرم لہ مکارانہ دہرناچی.

– بہ گیانی خوٹ من خویشم میشمک بہتالہ. لہ ہہموو خراپتر

ہالآوسانی دراوہ!

– ہہلآوسان ئیتر چییہ؟

– وہلآ ئہمہیان من نازانم. ئہبئ لہ پسیپور پیرسین.

– پارہ چون ہہلآوسیت؟

– من جووتیک پیلآوم ئہکری با بلین بہ دوو سہد تمہن. بہ مووچہی مانگانہی خوٹ ئہمتوانی سہد جووت پیلآو بکرم. ئیستہ مووچہکہی من بووہ بہ دوو بہرامبہر، کہچی ناتوانم سہد جووت پیلآوی پی بکرم. نرخی پیلآو زیاتر گران بووہ ہہتا ریڑہی بہرز

بوونه وهی مووچه که ی من.

— ټه مه یان تیگه یشتم، له لهنده نیش وا بوو.

ټه مویست سه بارهت به نارپه زایی کریکاران لپی پیرسم، وتی:

— وه للاً ټه مه شیان من نازانم. ټه بی له خه لکی خوی پیرسی.

ټه لاین کومونیسته کان هانیان ټه دهن.

من نازانم ټه م کومونیستانه چ زولی بنی زولیکن که ټه توان

هه موو کارهکانی شاهه نشا هه لوه شیینه وه؟ ئاخه مه گهر خویان

به شداری کارگه کان نین؟ خویان له په رله مان نوینه ریان نییه،

ټه ی ئیتر چییان ټه وی؟ ئیران ئیسته گه وره ترین ولاتی کریکاری

پوژه ولاتی ناوه راسته. پینچ ملیون له ئابووری ولات مز وه ټه گرن.

ټه مانه پشتیوانی شاهه نشان. که چی؟ چهند دانه کومونیست له بابته ی

ټه وانه ی من له ئوروپا کولم ټه کوتان، هه موویان فت ټه که ن.

ټه مانه ټه و بابته تانه بوون که من سه رم لی دهرنه ټه کردن.

ټه وسا یه کییک له م مناله لووسکه کومونیستانه له تیزی دکتورا که یدا

وای پیشان دابوو که قهیرانی ئابووری له ټه نجامدا ټه بی به شوپرش ی

کومه لایه تی. نه مه یشت وه زیرخانه ی زانست تیزه که ی په سند بکات.

له پله ی تازه مدا له گهل ټه م کیسه ئالوزانه زور پووبه پروو ټه بووم.

کاتیکه له گهل ئاشنا کونه کانم وه کوو ټه هاری و خانه لی و

ده ماوه ندی پووبه پروو ټه بووم که ئیسته ئافتا ولانیان ئاوی ټه گرت،

چه ندایه تیم له نگ بوو. خودی خاوه نشکو پوژیک هه لبارده ی زانایان

و هه روه ها ئاشنا کونهکانی منی بانگ کرد بو ئاستانی به رزی خوی

و پیانی فه رموو: «پرؤن و توژینه وه بکه ن بزانه هوی نارپه زایی

هه ندی له توژره کان چیه و وهرن به ره نجامی لی کولینه وه که ی خوتانم

پی رابگه یه نن. من خوم بریار ټه دهم چی بکری. یه کییک له م جه نابانه

ئاماره ی کرد به وه ی که له ولات دا ته نها یه ک که س حوکم ټه کات. و

که سی تر مافی راویژکردنی نییه و ټه مه خوی ټه بی به هوی ئاژاوه

و ټه بی ریگه یه کی تر بگرینه به ر. راپورتیان دا به من که له پشت

پەردەۋە كۆبۈنە ۋە ھەكەنى ئەۋانم چاۋدىرى ئەكرد. مەنەش فەرمانم دا بە شەق بېكەنە دەرەۋە.

لە كۇنفرانسى سەرۋىكانى ساۋاك لە سەرانسەرى ۋىلات و ھەندى ۋىلاتى ئورۇپا و ئەمرىكا، و تۈۋىژ لەسەر ھۇى نارەزىيە ھەندى لە تۈۋىژەكانى خەلك گىرنگىەكى تايبەتى پەيدا كىرد. يەك دوو كەس پىيان ۋابوۋ شەپى مسگەرى نۆپنەرانى «ئىرانى نۆى»^(۴۵) و «حىزبى مەردم» خەلكىكى خىستۈتە ھەلۋىستى رەخنەگرتن و گۇمانلىكردن لە رامىيارى شاھەنشا. ئەم دەرگايە ئەبى دابخرى. بەشىكى گەرەۋى و تۈۋىژەكان لەسەر ئە تەۋەرەنە ئەسۈرپايەۋە كە لە كۆبۈنەۋەى «پىچاۋونەۋە» دا خرابوۋىە بەر لىكۆلپىنەۋە. دەسەلات ئەبى ۋردە ۋردە بدرى بە دەست جەماۋەرەۋە، بەلام نەك بەۋ ئەندازەيەى كە قسەى شا برەۋى نەمىنى.

لېرەش باسى بەگىشتىكردنى ئابوۋرى ۋىلات بوو و پىۋىستى بەشدارىكردنى سەرمايە بچۈكەكان لە بەدەپنەنى پىشەسازى نۆپدا. تەۋاۋى كارگە گەرەكان لە دەست چەند كەسدا، كە خۇيان لكاندوۋە بە دەربارەۋە، بە ھەق و ناھەق تاپۇكرارەۋە و ئەم دىۋارە ئەبى لىبرى. ئەۋانەى كە موۋىان لە ماست ئەكىشايەۋە، ئەيانزانى مەبەستىان سەرانى سپا و ساۋاكە كە مامەلەى ئامىرى تەكنىكى سپا و دەرپادارى و فرۇكەۋانىان بە مافى مسۆگەرى خۇيان ئەزانى. ھەلبەت ئەم گوتارىژە پىسپۇرتەر لەۋە بوو كە نەزانى بۇى ھەيە ۋردەرەخنەكانى بىبى بە پەتى سىدارە و بخىتتە مىلى. بۇ شۆپنەگومكى ۋتى كە شاھەنشا ئەبى ھاندەرى سەرمايەدارى بىت. كىيە نەزانى خاۋەنشكۆ بۇ خۇيان ھىچيان ناۋى جگە لە ئاسايشى گىشتى و تىكرپى دارابى ئەۋان لە خزمەتى گىشتى دايە. ئەگەر تىكۆشانى راستەقىنەى

۴۵- حىزبى ئىرانى نۆى و حىزبى مەردم، دوو حىزبى سەرەكى لە ئىران بوون و ھەرچەند ھەردوۋىكان سەر بە شا و دەربار و بەروالەت نۆپنەرەۋى پلۇرالىزم لە ئىران بوون، بەلام شا سالى ۱۹۷۴ ئەۋانەشى ھەلۋەشاندەۋە و لە برى ئەۋان حىزبى «رەستاخىز» بە ۋاتى «بەس»ى دامەزراند.

من په ځه ساواځيه (موران) - پوزور ځه عملوي

شاهه نشا نه بوايه، سرمايه داري له ولاتي ئيمه دا بهو شيوه يه پهره ي نهئسه ند که ئه مړو بووه به وپردی سهر زماني گه وره و بچووک — مه به ستي بيژهر ئه وه بوو، ئه م گروپه بچووکه که له سهر توپي ئابووري و بازارگاني ئيران دا وه ستاون نابي کاره کان خراپ بکن و ببنه ريگري ئه و بازارانه ي سرمايه يه کي زور گه وره يان نييه، بو ئه وه ي خويان سووديکي زياتريان دهسکه وي. به هر شيوه يه ک دهسه لاتي خاوه نشکو هومايووني چ له پابهري پامباري و چ له بالاده ستي ئابووري و کومه لايه تي دا له هه موو جوړه ده ستر يژييه ک پيار يژري. ئه مه بوو کورته ي به ره نجامي وتو ويژه کاني ئه نجومه ني بالاي ساواک.

هر له م سرده مه دا به رزبوونه وه ي نرخي په ترول، ئابووري و پيشه سازي ولاتاني روژه لاتي ته واو له رزوک کردبوو و شاهه نشا خهريک بوو به رنامه يه کي پياده ئه کرد تا به يه ک بازداني پيشه سازي به «شارستانيه تي مه زن» بگه ين. کرپني پشکه کاني کرپ (۴۶)، داني وام به ولاتاني، ئه و سووده که لانه ي به سه راني ئابووري ئه گه يشت، که لک وه رگرتبي نابه جبي ئه وانه ي که خويان له سه رووي ده ولت خزانده بوو، به رزبوونه وه ي نرخي پيداويستيه کاني خه لک به ره و لاني زور؛ پيويست بووني ئه م پيداچوونه وه ي ئه سه لماند.

ته واوي ئه م هوکار و مشتومر و کونفره نسانه، ئه م ململاني نابه جيانه، ئه و پاره زوره ي دهسه لاتداران کويان ئه کرده وه، زيده پره وي سرده سته کاني دهسه لات، تا ئه و پاده يه ي که دوو وه زير له سه ر ميژي قوما ر ده مانچه يان له يه کتر کيشا. سه ره لشکريک ئه و ئه نگوستيله برليانه ي که شاهه نشا ئه يويست بو شابانووي بکري، به شه و، به نرخيکي گرانت ر کري. چه توونيکردني له ژيره وه و بلاوبوونه وه ي ئه م هه والانه نه ک هر له بلاووکراوه کاني کومونيسيته کان

۴۶ - کروپ: Krupp سينتسه سازي بهره ده گ ښاو له يانه سا دارا و خاوه ن دهسه لاته کاني تالمان، خاوه ني کارگه ي مه زني پولاسازي و پيشه سازي جه نگی.

و کونفدراسیۆندا، بەلکوو لە لاپەرەیی چاپی بەردینی مەلاکانیشدا، هەر هەمووی بوو بە هۆی زیزبوونی شاهەنشا و، بپاریان دا پینگە لەم کارە نەشیاو و ناحەزانه بگرن و هەوسار بخەنە ملی تاوانباران. بۆ ئەم مەبەستە یەکی مانگی مارچی ۱۹۷۴ فەرمانیان دەرکرد هەموو حیزبەکان هەلۆهشیتهوه و حیزبی «رەستاخیزی ئێران»^(۴۷) دابمەزرێ. لە فەرمانی شاهانەدا هاتبوو کە هەموو فەرمانبەرانی حکومەت و هەموو ئەوانەیی خۆیان بە ئێرانی ئەزانن و حەز ئەکەن وەکوو ئێرانیەک پەفتاریان لەگەڵ بکریت، ئەبێ بچنە پزێهەکانی ئەو حیزبەوه و بین بە ئەندام. ئەو کەسانەیی مل بۆ ئەم فەرمانە کەچ نەکەن یان لە پیکخراویکی تردا کاربکەن، ئەبێ بچن بۆ زیندان یان لەم ولاتە بپۆن! ئەوانەش کە ئەیانەوی بپۆن خەرجی گەشتیان لێوەرناگیری.

لەپەر هەلومەرج گۆرا. پارە پەرستەکان دەمامکیان دا لە پوخسار و بە هیوای گەیشتن بە پلەوپایەیی بالا و بە دەستەتێنانی دەسەلات، شالاولیان برد بۆ ئەو سفرە رەنگینەیی بۆیان پارخابوو. ئەهاری بوو بە وهزیری داد، خانەعلی کرا بە سەرۆکی زانکۆی تەوریز و دەماوەندی بوو بە وهزیری دەربار.

سەرۆکی ساواک گۆرا. ژنرال سەرلەشکر دیسانەوه هاتەوه مەیدان. لەسەر دەستی ئە ئەرتهشیەکان هاتنەوه سەرکار. سەرۆکایەتی ساواک درا بە ژنرالێکی تر. هەرکام لەمانە دەستویۆهەندەکانی خۆیان لەگەڵ خۆیان هینا.

من، لە لایەن خاوەنشکۆوه دانرابووم و هیچکەس نەیی ئەویرا دەستم لێیدا. بەلام کەس کاری پێ نەئەسپاردم. بە پوالتە تیکرایی کاروباری خۆیندکاران لە سەرانسەری جیهان، لە هیندەوه تا ئەمەریکا

۴۷- حیزبی توتالیتەر کە بە فەرمانی حەمەرەزا پەهلەوی دامەزرا. بە واتای راسان بە واتای (بعث). هەموو حیزب و پیکخراو و سەندیکاکان ناچار کران بچنە ناو ئەو حیزبەوه. شایەتی: «هەر کەس نەبێ بە ئەندامی ئەو حیزبە ئەبێ لە ئێران بروات، ئەگەریش نەبەوی لە ئێران بچیتە دەرەوه، ئەخریتە زیندان.»

و كانادا له ئهستوى من بوو. هرکام له ساواکيه کاني ولاتانی
 ئوروپا و ئهريکا و ئاسيا سر به يه کيک له و بالويزانه بوون
 که خوښه ويستی شاهه نشا بوون و هه زيان نه ئه کرد که س خو
 له کاروباريان هه لفقورتينئ. چهند که س له سهروکاني ساواکيان
 لابرډ به گومانی ئه وهی داروده سته ی منن. وتیان له قهیرانی
 به رزبوونه وهی نرخه کاندائو هنده یان دزیبوو که پيوستیان به و دوو
 قهرانه ی ساواک نييه.

دوو هفته ی مابوو بو نه ورؤزی ۱۹۷۶، ئه هاری که وهزیری
 داد بوو، هات بو لام.

ههوا هيشتا سارد بوو. جي جي کومه به فر له باخه که ی
 نياواهران هيشتا مابوو. داره کان گه لایان پيوه نه بوو. چله چله گولاله
 گه زیزه سهريان دهره ينا بوو. چاوتروو کانه رهنگينه کان مژده ی
 هاتنی به هاریان ئه دا. ههوتی ئيواره بوو. خوږ خهريک بوو له پشت
 سنه و به ره کاندائو خو دا ئه شارډ.

هيشتا دانه نيشتبوو، وتی:

— هه وال چييه؟ بوچی جيگورکي به هه موان ئه کهن؟

— تو وهزیری ئه بي بزانی، من له کويوه ئاگام ليبي؟

— ديپلوماسی بخه ره لاوه. ئه لئين هه تا ئيسته کار به دهستی
 ساواکيه ليبراله کانه وه بووه و ئه و نه رمبوونه ی ئه وان بوته هو
 سه ره رزکردنه وهی نه ياره کان.

ئه يويست قسه به من دهر بخات، بيدهنگ بوو. دهر فتم پي نه دا:

— بلئ، ديسانه وهش بلئ. تو له من زياتر ئه زانی.

— له تو ئه ترسم.

— هاتوويته ماله که م و ليم ئه ترسی؟

— ئاخر به ناخيري تو جيگري سهروکی ساواکی.

— به لام دهره قهتی وهزيريک نايه م که شا خو هه ليبيژاردووه.

— له کويوه بزانه وايه. راپورتیک و چهند که سی وهکوو من

من په ځه ساواکيه! (مورانه) - پور وړ ځه عمله وي

— نه، د لنيا زیندووه. نه گینا هاوکاره کانی دویڼی و نه مړوت
 نه وهنده به دوايدا نه نه گه پران. راسته که ت نه ووی من بو نه م کاره
 نه هاتووم بو لای تو.
 — راوهسته.

زاوا، که ئیسته هم پیشخزمه تم بوو و هم ناگای لیم بوو، پیم
 وت چای و شیرینی بو جه نابی وه زیر بهیڼی. زاوام له کول کرده وه
 که تنها بین و کهس نه توانی گوئی له قسه مان پابگری. له و کاته وه
 که کرابووم به جیگری ساواک و له تاران له باخی نیاوهران نه ژيام،
 چهند کهس کرابوون به کیشک له دهوری مالله که م و له باخه که دا
 نه گه پران، نه کا نه یاره کان زه بریکم پی بگه یه نن. یه ک له وانه زاوا بوو
 که ئیسته ئیتر له کاره کانی من و بنه مالله دا پیشینه ی هه بوو و بیوو
 به پسیورپ. زاوا کابرایه کی ساویلکه بوو و، پاش نامه گورینه وه ی
 له گه ل من له له ندهن متمانه مان به یه کتر هه بوو. هه مان پوژی
 گه شتته وه م ده ریخت جه هانگیر پیی پاسپاردووه هه موو پوژیک
 پاپورتیک له سهر هاتوچوی من بنووسی و پیدا به نه و. هه لبت
 گرنگ نه بوو نه و بنووسی وه زیری داد هاتووه بو سهر دانم. به لام
 من نه م نه موست نه و له سه روبنی کاره کانم تیگات. کاتیکه بیگانه
 به ده ورو به رمانه وه نه ما وتم:

— بلې، چیت له دل دایه بیلې. مه ترسه قسه کانی ئیمه له هیچ
 شوینیک تومار ناکرې و له هیچ جیگه یه ک نادر کینرې.

— سه بارت به سپاسالار «هادی» یه. کابرایه کی که لله که ره.
 له هیچ کهس و هیچ شت ناترسی و هیشتاش سهره پای نه وه ی که
 چه ندین مانگه له زیندان دایه، پیی وایه هیشتاش هه ر سپاسالاره
 و چه ندین له شکری له ژیر ده ستدایه. نه فسه ریکی خوینده وار و
 به نه زمونه و ساله ها سه روکی زانکوی نه فسه ری بووه و له
 سه رکه وتووه ناسراوه کانی نازه رباچانه.

— چ تومه تیکیان لیداوه؟

نييه، به بې ټه وهی ځومان بزاینډ چی ټه کهین. بهر ژه وهندی ولاتانی بهر ه مه پنه ری په تر ټول، له بهر ټه وهی ټیمه خه ری کین سه رتاپی ځومان چه کدار ټه کهین، خه ری که ټه که ویته مه تر سییه وه و هیچ دوور نییه ټه م ځوته یار کور دنه بېی به هوی شهړ و ټاژاوه یه کی مه زن له که نداوی فارس و هند و هند. شاهه نشا پینان وایه ټه م سه ردولکه گیرانه به مه به سستی پشتیوانی کردن له سپاسالاره. ځوشیان در ټونگن. جاریکیان فهرموویان ټه بې ټه مکاره یه ک لایه بکریته وه. ټیمه ش به تاوانی شا کاندنی دیسیلین پینچ سال زیندانمان بو برییه وه.

پاشان هه راوهو ریایه ک له لایه ن به ماله و دؤستانیه وه له ټینگلیز و ټه مریکا ساز بوو. ده ماری به زه بی و دلناسکی شاهه نشا بزوا و فهرموویان زور سه ختگی ریتان له گه ل کردوه، رهنگه به قازانچ نه بوو به م توندیه سزا بدریت. ټه بینی که من که وتوومه ته ناو پرووده ربایسی و ټیسته بیریکم لیکر دؤته وه و هاتووم له گه ل دؤستیکی بیست ساله راویژر بکه م.

به دهنگیکی دلآوا و دؤستانه ټه م رسته ی کؤتای و ت: «هاتووم له گه ل دؤستیکی بیست ساله راویژر بکه م.»
 - کونیاکیکت بو تیکه م؟

- ټه گهر به مه به سستی پته وکردنی دؤستایه تی بیټ و توش بخویته وه، زوریشم پیخوشه.

شووشه ی بلووری کونیاکم هیئا و دوو گلاسم تی کرد. زرینگه مان لیپه نا و هه لمان دا.

- ټیسته بهر موو چ جوره راویژرک؟

- له م باره یه وه له گه ل وه زیری دهر باریش که له دؤستانی کؤنی منه، قسه م نه کردوه. یه که م که س له م رازه ټاگادار ټه بې توی! ټه مه وی پینش نیازیک بده م به شاهه نشا که بو جه ژنی نه ورورز کؤمه لیک له زیندانیه کان ټازاد بکات.

- ټه ته وی لیبوردنی گشتی له شا وه ربگری؟

– چ زيانئىكى ھەيە؟ شاھەنشا خۆشناوتر ئەبىت. ھەم لە دەرهوھى ئىران كە ھەموو پۇژىك باسى مافى مروّف ئەكرى. ئەمە ئەبى بە كەرەسەيەك بۇ بانگەشەكردنى ئەوھى ئىران ولاتىكى ديموكراتىكە و، خەرىكە لەم رېگايەدا ھەنگاوى مەزن ھەلئەگرىت و ھەروھە لە ناوخۆى ولاتىشدا. ھەرچى چۆن بى، ئەبى رېگە بە نەياران بگرىن. ئىوھى ساواك بە ۳۰ تا ۶۰ ھەزار فەرمانبەر و سى مىيۇن سيخوپرەوھە كە ھەتانە و ئىمەي دەولەتتەكانىش بە پراگەياندىنى لىبوردنى گشتى شاھانە...

– ئەم سى مىيۇن راپورتچى و ۶۰ ھەزار ساواكىيەت لە كويوھە ھىنا؟

– ئەمە ئەو دەنگۆيانەيە لە رۆژنامەكانى دەرهوھە و بەتايىبەت لە لايەن «لىبوردنى نىونەتەوھى» ھەو بلاو ئەكرىتەوھە.

– مەبەست لەم لىبوردنى گشتىە چىيە؟ ئەتەوئى چى بەكى؟
 ئەمە پرسىيارى سەرەكىيە! يەكەم ئەوھى كە خۆمان لە شەپى خەلكى وەكوو سپاسالار ھادى رزگار ئەكەين و، بەوانەي كە گومانلىكراون و خۆيان شاردۆتەوھە رائەگەيەنين دەس لە ئاژاوە ھەلگرن و بە كار و ژيانى خۆيان رابگەن، چونكا كەس كارى بە سەريانەوھە نىيە. بۇ نموونە يەكئىك لەوانە كە پوقىە بى. خۆ ھەتا ئىستە كەس تاوانىكى نەخستۆتە ئەستۆي. تاوانىكىش پرووى نەداوھە، يان لانىكەم ئىمە ئاگامان لى نىيە. لىبوردنىكى گشتى دەرفەتى ئەداتى بگەرپتەوھە سەر كارەكەي و، ژيانى خۆى بە قسەي ئەم و ئەو بە فېرۆ نەدات. بەراي من ئەم لىبوردنى گشتىە ئاويكە ئەكرى بە سەر ئاگرى بەدكاراندا!

– ئىمەش لە وتووژە تايىبەتى و فەرمىيەكاندا بىرمان لەوھە كردۆتەوھە كە ئەبى خەلك ھان بەدەين بۇ شاپەرستى و ئەمانەوئى نەيارىي كەم بەكەينەوھە، بەلام ھەتا ئىستە ھىچكەس پرايەكى لەم بابەتەي پىشنىياز نەكردوھە، كە لەم رېگەيەوھە ئەتوانين بە مەبەست

بگەين. درۆت لەگەڵ نەكەم ئەم لایبوردنى گەشتىه‌ی تۆ پێچەوانه‌ی
 ڕامیاری ساواکه. ئێمه خەریكىن بەندى ۱۳۱۰ى قانونى دژی
 كۆمۆنىستى چتر ئەكه‌ين و ئەمانه‌وئى بۆ ئەندامه‌تى حیزبى تووده
 و لایه‌نگرانى ماركسىزم — لنینىزم له‌برى ده‌سال زیندان لانیکه‌م
 زیندانى هه‌تایى بېرىنه‌وه. تۆ له‌برى ئەوه‌ی له‌ كارى سپاسالاردا
 گىرت كردووه و بۆ پێخۆشبوونى من و ئاسایشى ڕوقیه‌ ئەته‌وئى بۆ
 ده‌سروكەيه‌ك، هه‌موو بازاره‌كه‌ بسووتینى. ئەلێ ئاگات لێ نیه‌يه‌ كه
 ولات خه‌ریكه‌ ئەبزوئى؟ نەت بیستووه له‌ مانگرتنى پالاوگه‌ی ته‌وریز
 نزیك بوو شاره‌كه‌ سه‌روبن بكرئى؟ ئاگات له‌ مانگرتنى كارگه‌ی
 چیمه‌نتۆى سوڤیان و ئێران ناسیۆنالیڤ نیه‌يه‌؟ جه‌نابى ئەهاری
 تۆ له‌ كوێوه‌ بزانی له‌ شه‌ر و پێكادانى دژی فیدایى و موجاهید
 و ماركسىستى ئیسلامى چەند كەس له‌ ساواکییه‌كان كوژراوه‌؟
 خۆ كوژرانى سه‌روكەكه‌یانت له‌ به‌هاری ڕابوردوودا بیستووه‌ و
 خویندۆته‌وه. جه‌نابى وه‌زیر ئێوه‌ خۆ نه‌شاره‌زا نین و مسۆگه‌ر به
 گوێ ئێوه‌ش گه‌یشتووه‌ كه‌ له‌ حسه‌ینیه‌ی ئیرشاد چى ڕوو ئەدات؟
 ئەته‌وئى گوئى له‌ یه‌كێك له‌و كاسیٲانه‌ بگرى كه‌ ڕۆژانه‌ سه‌د سه‌د
 له‌ عیراقه‌وه‌ ئەگات تا بزانی چ تۆمه‌تێك له‌ خاوه‌نشكۆ و بنه‌ماله‌ی
 پاكیزه‌ و سۆلانیان ئەده‌ن؟...

جه‌نابى وه‌زیر نه‌یه‌ڤشت ته‌واوى كه‌م.

— به‌لێ بیستوومه. به‌لام تۆ ته‌نها یه‌ك ڕووى كێشه‌كه‌ ئەبینى.
 سه‌یرى ڕووه‌كه‌ی تریشى بکه. له‌ به‌رامبه‌ر ئەوانه‌دا ئێوه‌ و شاهه‌نشا
 و سپا وه‌ستاوه. خودى شاهه‌نشا فه‌رموویانه‌ كه‌س ده‌ره‌قه‌تى من
 نایه‌ت. مه‌لا كێن؟ كۆمۆنىسته‌كان هه‌یچ غه‌له‌تێکیان پێناكرئى. وه‌ها
 كلكى به‌ره‌ی ئازادیم قرتاندووه‌ كه‌ بۆ حه‌وت پشٲتیان به‌سه. من
 حه‌وت سه‌د هه‌زار سه‌ربازم هه‌یه. بلێ با بێنه‌ مه‌یدان.

— ئەمانه‌ دروست. به‌لام ئەزانى كاتێكه‌ ئەم كاسیٲانه‌ ئەكه‌وێته
 ده‌ست خه‌لكى نه‌زان، چه‌نده‌ كار ئەكاته‌ سه‌ریان؟ ئەمه‌وئى بلیم

زیاتر له وهی که میدیا دهرخواردی خه لکی ټه دا، ټه م کاسیتانه خه لک هان ټه دهن. به لئ، کاتیکه ټه که وټته دست موسه دقیقه کان ټه بئ به چی؟ ټه وان داوای ټازادی ټه کهن. باسی هه لوه شانندنه وهی حیزبی په ستاخیز، ههر ټه و شته ی که شاهه نشا دلئ پی خؤشه، ټه کهن. له چه مکه که ی ټه گه ی؟ که وابوو من ټیتر ناتوانم له نیاوهران بژیم و مال و باخم هه بیټ. توی جه نابی وهزیریش ناتوانی له سهر کورسی وهزیرخانه دابنیشی...

— باشه، ټه ی چار چییه؟ هه موو ټه و شتانه ی که ناوت برد، نیشانی ټه دات ټاگریک له بن خؤله میښدا هه یه و، کومه لیک به ههر شیوه بویان بکری و هکوو کاسیت و وتار و ټیرشاد و راگه یانندن باوه شینی ټه کهن و ټه و گره به مانگرتن و هیرش بردن بؤ دامه زراوه دهوله تی و ټه مریکاییه کان بلئسه ټه کیشی.

هه ندی وهستم. بینیم ټه م تازه پیگه یشتووه خه ریکه یاری به ټاگر ټه کات. نه متوانی خؤم رابگرم.

— جه وان ټه لئ له کاره که ت دلکاو نیت و له وه زیاترت ټه وئ که هه ته. ټه گهر ټه وپری ټه م قسه یه له لای ژنرال سهرله شکر بلئ تا دهرپیټ پی ټاکنه نئ! ټه زانی چؤن دهورت هه لگرتووه؟ هه موو شه ویک پوله سهر باز ټه رژینه مالان و به تاوان و بیتاوان ټه گرن. هه موویان شهل و کوت ټه کهن. پیټ وایه له وه ټه ترسیټ بؤ توی سهرؤک وهزیر تیچینی و هه مووتان بنیری بؤ ټه و شوینه ی عه رب نیزه ی بؤ ټه هاوی؟

جه نابی وهزیر کر بوو و هیچی نه وت. کونیاکیکی ترم بؤ خؤم و بؤ ټه ویش تیگرد و وتم:

— به خؤشی!

— خؤشیت!

ټه یویست هه لسی و پروات. دهستم دا به سهر شانیدا و وتم:
— له خؤوه هه لچووم. من توم وهکوو برای خؤم خؤش ټه وئ و

دلنیام ئەگەر پوژیک بکهومه تهنگانهوه تو و دوستهکانی ترت من لهو به لایه پزگار ئەکهن. مه به ستم ئەوهیه له گۆتره کار نه کهی. لیپوردنی گشتی زۆر بیڕیکی باشه؛ به لام، ئیسته کاتی نییه. ئەبێ پارهستی ئەم ههلبژاردنه ی ئەمریکا تهواو ببێ. سهردانهکانی شا بو سوڤیهت و ئەمریکا کۆتایی پێیت. لهوه دلنیا ببیت که له چهپهوه کهس فیلت لی ناکات و، له پیکهوتنی خوێ لهگهڵ سهراخی نوێی ئەمریکا ئەرخایه ن ببیت. ئەوسا ئەگەر ههلو مه رج پێگه ی دا دیسانه وه دابنیشین و پیکه وه بدوین که ئەبێ لهگهڵ کۆ پراویژ بکهین. بهرژوهندی تو له وه دایه که له مباره یه وه لهگهڵ ههچکس قسه نه کهیت. ئیتر به سه.

زاوام بانگ کرد. لهگهڵ هاتنی، په رده کانی دادایه وه. ههشتا سه رما ی زستان به ره سه ت بوو. وتم:
 - جه نابی وه زیر ئەمشه و میوانی ئیمه ن. بلێ شیویکی زۆر جوانمان بو ساز بکه ن.

ئیتتر قسه ی گرنگمان نه بوو لی بدوین. بو ئەوه ی په رۆشه که ی له بیر به رمه وه، هه والی که سوکاریم پرسی. ئەمزانی کچیکی شیرازی هیناوه به ناوی گوله ندام. لیم پرسی:

- مسۆگەر له ئاشنا کۆنه کانی سه رده می ژیا نی شیرازه؟

- تو که خو ت هه موو شتی ک ئەزانی، چی له من ئە پرسی؟

- ئەویش تووده یی بوو؟

- نه بابه، له شیراز له گه ل بنه مال ه که ی ئاشنا بووم. گوله ندامیان نارد بو ئوروپا و داویان له من کرد ئاگام لی بیته. دوستیمان له و کاتوه دهستی پیکرد.

- منالیستان هه یه؟

- ئیسته چوار سالانه.

- به نازی دایک و باوک که و ره بیته.

شه ومان به مجۆره قسانه تهواو کرد. ته له فۆنم کرد، شوڤیره که ی

بانگ کرد و من هه تا بهردهرگای باخه که به پرم کرد. پاشن چهند خوله کیک به دهور ئه سستله که دا پپاسه م کرد و گه پامه وه بو هولی میوان و ئه و کاسیته ی به دزیه وه له وتووږڅه که مان تومارم کردبوو، خستمه ناو ریکوردهرکه و به خومم وت:

— چ گه وجیکه! من خوم له بیرى «الکل و فى الکل» و ئه م کورپه ش له بیرى «الکل و فکل».

نیو کاترمیر له سهر موبله که خوم دا به عه رزا و ئه و شتانه ی له گه ل ئه هاری و تیبومان، له میشکدا پپاچومه وه. پاشان بیریکم هات به میشکا. هه ستام و جاریکی تر چوم بو باخه که. بینیم هه ر سئ کیشکه که ی من له ژوره کانیا ن خه وتوون. چرای ژوره که ی زاوا ئه گړا. دام له دهرگا و چومه ژوره وه. له پشت میزه که دا دانیشتبوو و خه ریک بوو ئه ینووسی.

— به م نیوه شه وه راپورت ئه نووسی؟

— قوربان ئه رکیکه و ئه بیته نجام بدرئ.

— برؤ بخه وه، به یانیش کات هه یه.

— نه خیر قوربان، تا ئیوه نه خه ون، من به ئاگام.

— ئه ی ئه م سئ پاسه وانه چکاره ن؟

— قوربان ئه مانه خه لکی سه رسه رین. پاره وه رئه گرن و هه ر ئه وه نده. به کاری ئیمه نایه ن. من نازانم ئه گه ر موویه ک له سه ری ئیوه که م بیته وه چی به سه ر من ئه هیئن.

— تو لیړه خو قه ره ویله شت نییه، له سه ر چی ئه خه وی؟

— راسته که ی شه وانه که ئیوه خه وتوون سه ریک ئه دم له مالى خویشم.

— هه م لیړه کار ئه که یت و هه م له وئى؟

— له برى موچه یه کی باش وه رئه گرم. به رپوژ که ئیوه له ماله وه نین کاتى خه وتنى منه.

— له بیرت نه چئ راپورته که ت دروست بنووسی، له که یه وه بو

كەي ۋەزىر لەلەي مەن بوۋە.

— دۇنيا بە قوربان. لەو كاتە ۋە دىكتور بېژەن لەلق پەيدا بۇتە ۋە ئەيە ۋە سىر تا پىياز ھەموو شت بزانى.

— ھىچ ھەۋالىكى پوقىە نازانى؟

— لەلەين پوقىە ۋە دۇئاسوۋدە بە. لىرە نىيە. مەسۇگەر لە دەرە ۋە ۋىلاتە. ئەلەين لەفەلەستىن شوپىيان ھەلگرتوۋە. لەمالى داىكت ھىچ شتىكى تازە پەروى نەداۋە. جگە لەموساخان ۋە ژن ۋە مەنەلەكەي ھىچكەس ھاتوچۇ ئەۋى ناكات. ھەندىجار داىكت ئەچى بۇ مەزگە ۋە بۇ پەروزەخوینى. ئەۋا دوو ھەفتە بە لەمال نەچۋە دەرە ۋە خوا بكا ناساخ نەبى.

— خوا بكا.

راستەكەي ھاتبووم بۇ جىبە جىكردنى ئەۋبىرە تازە بەي ھاتبوو بە مەشكەمدا لەگەل زاۋا قەسە بکەم.

— بلى بزانم ژنەكەت باشە؟ مەنەلەكەت چەند سەلە؟

— قوربان ئەچىت بۇ فىرگە. نزا بىژى بەرژتەنە.

— ئەمە ۋە لەم مانگەدا، ئەۋەندەي سەرما شكا، دوو سى كەس لەدۇستانم بانگەشتەن بکەم بۇ شىۋە. ئەتوانى كەرەسەي پەزىراي ئەۋان ئامادە بکەي؟

— ھەر فەرمانىكتان ھەبى، ئەيخەمە سەرچاۋە بەژنەكەم ئەلەيم پۇژىك پىش مىۋانىەكە بىت بۇ ئىرە ۋە ھەموو شتىك ئامادە بكات. لەم كىشكانەش ئەتوانى كەلك ۋەربگرى.

— قوربان ئەم كىشكانە ھىچيان لەدەست نايەت. ھەمىشە سەرخوشن. تەنھا بۇ شەر ۋە لىدان باشن. خۇش بەختانە لىرەش ھىچ باس نىيەكە بتوانن ھونەرەكەيان پىشان بەدن.

— سەرەراي ئەۋەش باشتر ۋا بەكەيان ھەتا بەيانى بەخەبەر بىت. كىشك بگرى.

— ھەر جۇر ئىۋە بفرەموون. بە دىكتور جەھانگىر ئەلەيم كە ئىۋە

فەرمانىكى ۋەھاتان داۋە.

ئەمويست ھەر سى دەست پەرۋەردەكانى خۆم، ۋەكوو بىست
 سالل لەمەوبەر بانگ بگەم بۆ شىۋو. خانمەكانىشىيان با لەگەل خۇيان
 بەيئىن. بە شىۋو ۋ شەراب ۋ شىرىنى سەريان گەرم بگەم. پىمابوو،
 بەۋجۆرەى لە قسەكانى ۋەزىرى داد تىگەيشتم، ئەگەر لەگەل
 خانەلى كە سەرۆكى زانكۆى تەورىز و، دەماۋەندىش كە ۋەزىرى
 دەربارە بدویم، ھەر نەبى زانىارىيەكم دەسئەكەۋى. ھەرچى چۆن
 بوۋە بە سەد فىل ئەبى پىگەيەك بگەيتەۋە بۆ ناۋ دلى دۆست.

ئەم ميوانىە بەلام، سەرى نەگرت. لە دۆسىەكاندا ھىچى
 سەرنجراكىش نەبوو. دەماۋەندى خەرىكى كرىنى راۋەن ۋ زەۋى
 بوو لە گىلان ۋ مازەندەران. زستان لە «ئابەلى» خلىسكىن ئەكات.
 خانەلى سەرۆكى زانكۆى تەورىز كارەكەى بەدل نەبوو ۋ ئىرەبى
 بەۋە ئەبرد كە يارانى بوون بە ۋەزىر ۋ ئەۋ لەسوۋچىكا قەتىس
 كراۋە. ھەزى ئەكرد بگرى بە پارىزگارى خوراسان ۋ بىى بە
 «متەۋەلى» شۆيئە پىرۋزەكان. بۆم دەركەۋت ئەم ئىمامزادانە
 پەرچوۋيان لە دەس نايەت. ھۆيەكى تر كە ئەم خربوونەۋەيە سەرى
 نەگرت، نەخۆشى دايكم بوو.

ئەۋەندەى دەرفەتم ئەكرد، سەرم لى ئەدا. پزىشكم بۆ ئەبرد.
 ئەۋم برد بۆ لای پروفىسۆرىكى ئەمريكايى، كە لە زانكۆ وانەى
 ئەۋتەۋە. ھىچكاميان نەخۆشىەكى تايبەتايان نەدۆزىيەۋە.

پەنام برده بەر مووساگان:

— دايكم چىيەتى؟ دكتورەكان ئەلین ھىچى نىيە. لاۋازى پىرىش
 نىيە. نەكا دىسانەۋە سەر ۋ سەكوتى روقىە دەركەۋتوۋە ۋ پەرىشانى
 كردوۋە؟

— كاكە گيان من بچوۋكى تۆم. ھەددم نىيە ئامۆزگارى ئىۋە
 بگەم. بەلام ناچارم ۋ ئەيلیم. ئەبى خۆت دەرباز بگەى لەم بەرگەى
 بەرت.

— مه به ست چييه؟

— من ئەلېم دوو سئ مانگ پشوو وهرېگره و دايکت له گهل
 خوت بهره بو جيگيه که تهنه ايش نه بيت. بتوانئ به بي بير و
 ئەنديشهي روقيه به ئاسوودهي بزي. ليره خهريکه له خهفته تا خوي
 ئەخواته وه. هه ر کهس به کولانه که دا تي ئەپه ري، دهرئه په پيته
 دهره وه به و هيوايهي که ئەوه کچه که يه تي. شه و پوژي بو نيه.
 له خو پائه په ري و دهرئه په پيته دهره وه. هه ميشه هه راسانه. هيچ
 شتيک له لاي گرنگ نيه، مه گه ر ديداري روقيه.

— مه به ست له م به سته بيژييه چييه؟

— قوربان گيان هه لومه رجه که زور خراپه.

— ديسان بانکييه کان کيچيان خستوته که ولت؟

— قوربان ئيتر قسه ي بانکييه کان نيه. هه موان به ئاشکرا باسي
 هه لومه رجه که ئەکه ن. قسه ي خراپ ئەکه ن. ئەم پوژمير تازيه
 کاريگه ريه کي زور خراپي هه بووه. خه لکي ئەلین ئەمه پوژميري
 زه رده شتيانه. ئەلین شا کافر بووه.

نه مويست رووي بکريته وه و هه رچي ديوه بيدا به پووما:

— مووساگان، من هاتووم هه والي دايکم له تو پيرسم.

— قوربان، دايه ش له بهر ئەمه يه که وه پره ز و خه مباره. شتيکي

له سه ر روقيه بيستوه که ئەوه نده خوي ئەخواته وه.

— چي بيستوه؟

— من ئەوه نده ئەزانم که ئەم دايکه ي تو، ئەو ژنه ي يه ک مانگ

پيش نيه که شاد و دم به پيکه نين بوو. په ژاره دايگرتوه. له بهر

ئوه شه ئەلیم هه ليگرن و له م گيژنه رزگاري بکه ن!

دايکم به تهنه گير خست.

— دايه گيان وهره چه ند حه فته يه ک پيکه وه بچين بو گه شت.

— من بو هيچکوي ناچم. ليره ئەمينمه وه تا روقيه ديته وه.

— له کويوه ئەزاني که روقيه ديته وه؟

- ټه زانم، پوقيه له مپوژانه دا دټته وه.
 له دلی چه سپیوو و بروای په یدا کردبوو و ئیتر هیچکس نه ی
 ټه توانی ویست و ټه فانی بگوړی.
 دهستم کرد به مسته کوڼه. په نجه کانم چه قانده به ری دهستم و
 له لای خوّم وتم: «ټم کچه له هه موو شوین بووه به له مپه ری سهر
 پیگام.»

مووساگیان راستی ټه کرد. خه لکی پرویان کرابوویه وه. گرتن
 و به ستنه وه چاری نه ټه کردن. نه شئه کرا هه موو به جارئ بگریڼ و
 ټه شکه نجه و تیره باران بگریڼ. ټه مانه خو فیدایی و مواهید نه بوون
 که بلیم له کاتی هه لاتن دا کوژراون. چه ند مه لا و به ری نه ته وه یی
 گیران. سوودی نه بوو. دهنگیکمان ټه خنکاند، سهد دنگ له ټوروپا
 و ټه مریکاوه به رز ټه بوویه وه. خاوه نشکو خه ریک بوو کفری ټه کرد.
 له سهره تاي ۱۹۷۷ به ری نه ته وه یی به یاننامه ی بلاوکرده وه.
 داوای هه ټوه شانندنه وه ی ساواک و به ردانی زیندانیه پامیارییه کان،
 ټازادی حیزب و پوژنامه، یه کیتی کریکاران و سزادانی
 ټه شکه نجه گهران له ټامانجه کانی ټه وان بوو.

ټه گهر من و خه لکی وه کوو من له سه داسهد بپروامان به
 پشتیوانی کردن له شا نه بوایه، جیگه ی خو ی بوو هه مان ټه و پوژانه
 کلاشه کانمان هه لکیشین و بو ی دهر بچین. زور که س پاره کانیان
 ټه نارد بو بانکه کانی دهره وه. به گویره ی پاپورتی به پړیوه به ری تی
 بانکی نارد و هاورده، ته نها له ماوه ی یهک سالدا دووسهد و
 بیست و هه شت ملیون دولار نیردرابوو بو ټوروپا و ټه مریکا. به پیی
 به راورد له هه موو بانکه کانی ټیران زیاتر له دوو میلیارد دولار
 نیردرابوویه دهره وه. ټه و دراو و پاره یی له لایه ن دهوروبه ره کانی
 شاهه نشاوه پفینزا، له م هه ژماره دا په چاو نه کراوه.

سهره تاي جانیوه ری بوو. شه ویگ که پشتی شکاندم و من
 هه رگیز فه رامووشی ناکه م. به فر هه موو شه قامه کانی دهوروبه ری

نياوه رانی داپوشیبوو. دار کاژدهکان کفنی سپیان له بهر کردبوو. گورهی هاتوچوی ئوتۆمۆبیلهکان کز ببوو و تنها دهنگی نه رمی سوورانی تاهکان به سهر بستیک به فری پووکدا ئه بیسرا. نیوکاتژمیر له ناو باخه که پیاسه م کرد. بینیم چراکهی ژووری زاوا هیشتا پۆشنه. نه مویست چاوه پئی من بکات و نه توانی بخهوی. چوومه ژوره وه و ده رگاکه م قفل کرد.

نیوه شه و، زاوا به ته له فۆن له خه و هه لیساندم و وتی هاوکاره کهی بینویستی ژنیکت چارشییو به سهر، بانه و بان چووه بو مالی دایکم. زاوا له پرووی نیشانهکانی قهد و بالآ و بازدانی دیوار بو دیوار پیی وابوو ئه م ژنه ئه بی پوقیه بووی. به شیرزهیی سواری ئوتۆمۆبیل بووم و به فرکه خۆم گه یانده گوزهری که لانتهر. هه رچه ند له ده رگام دا دایکم ده رگای لی نه کردم ه وه. له دیواره که سهر که وتم و خۆم هاویشته حه وشه. دایک له خه و هه لساند که حه وت پاشای له خه ودا ئه بینی. هیچ دانه چله کا. به ئارامی وه لامی پرسیاره کانمی دایه وه. دانی پیانه نا چی پرووی داوه. زۆر له سهری پۆیشتم و ویستم بیبه م بو مالی خۆم له نیاوه ران، سوودی نه بوو. «دایه گیان ئه م ماله جیگهی متمانه نییه. وهره با پیکه وه بین به هاومال، وهره پیکه وه بچین بو مالی من.»

– مه گهر ته رمه که م له م ماله ببه یته ده ره وه.

– تو لی ره مه ترسیت له سه ره.

– بوچی مه گهر چه پکه گولیکی تازت داوه به ئاوا؟

– چه پکه گولی چی؟

– ئه و شتانه چییه هه لتانگرتوو و له پۆژنامه ت بلاوتان

کردۆته وه؟

به خوا زۆر سهیره! ئاگای له و وتاره هه بوو که دژی خومه ینی بلاو کرابوو یه وه. شتی که نهی ئه زانی ئه وه بوو که ئه و جنیوانه به هاندانی ژنرال سهر له شکر و به مه به سستی سه رکوتکردنی نه یاره کان

بلاو کرابوویه وه.

– دایه تو کارت به م کارانه چپیه؟

– کارم به مکارانه ههیه، بو نه مبی؟ تو کارت هه بی، پوقیه

هه بی؟ من کارم پییان نه بی؟

دوره قه تی دایکم نه هاتم. بوم دهر نه که وت ئو تارماییه ی که هاوکاره که ی زاوا له سهر بان بینبووی پوقیه بووه یان نا؟ به لام شتیکم له لا مسوگر بوو که په یوه ندییه ک له نیوان پوقیه و دایکما ههیه.

نالوژی هه لومهرجی ولات گه یشتبوویه پله یه ک که ئیتر سییه ری رامیاری پوژ له هه موو جیگه یه ک راخرابوو و ئه خزایه هه موو که لاهویه که وه. دایکم هه سستی ئه کرد هه ندی شت خه ریکه روو ئه دا، به لام ئو گوړانه ی له پواله تی گه رانه وه ی کچه که یدا ئه بیینی.

کاتیکه فه قیکان له قوم خر ئه بوونه وه و «مهرگ بو شا» یان ئه وت و ژنرال سهر له شکر به گوته ی کومونیسته کان سیالوی خویتی بهرپا ئه کرد، ئیتر دیار بوو که جهنگ بهرپا بووه. جهنگی نیوان خه لک و ساواک. له مبه ر ئیمه راوه ستابووین، له وه ریش مه لاکان و مواهید و فیدایی و گیانبازان و ملیونه ها خه لک که ئه یانویست پژی می پاشایه تی برپوو خینن.

ئهمه وازییه کی کوشنده بوو. کومه لیک له کار به دهستان، له دژواری هه لومهرجه که تیگه یشتن و که وتنه بیر ی گیان و سامانی خویمان. خویمان کو کرده وه و بو ی دهرچوون. زور له ساواکییه کان هه لاتن و له گه ل بنه ماله کانیا ن چوون بو ئه مریکا و ئینگلیز و هه ژماری تازه یان له بانکه کاند ا کرده وه.

راسته، منیش ئه مویست وا بکه م. هه لبه ت ویزدانم دهر بایسی ئه وه نه بوو پشتی خاوه نشکو بهر بده م و بچم بو ئوروپا، هه رچه ند ئه و داراییه ی من هه مبوو ئه وه نده نه بوو بتوانم ته مه نیک له قازانجی سه رمایه که م بژیم. پیگری کاری من دایکی نه خووش و پوقیه ی

فريوه بوو.

ټه وهندهى پټنه چوو، ده ركه وت خوشكم په كيكه له سه رده سته كانى
 تاژاوه چپه كان.

هموو چله يه ك، به بوڼه ي كوشناره كه ي قوم، له شار و
 گونده كاندا چله تازه ټه كرايه وه و پرسه به رپا ټه كرا. فيرگه كانيان
 دائه خست، بازپ دائه خرا و مانگرتنى كريكاران له كارگه كان
 نيشانه ي رپه پينى گشتى بوو.

روژى چله ي كوشتارى قوم له ته ورېز، خه لكى به مه به ستي
 پرسه ټه چوون بو مزگه وت. سه روكى پوლისى گه رپه كى شه شه م
 ده رگای مزگه وتى داخست و دروشمه كانى دراند. جواميريك به
 ناوى تاجه لى دژى ټه م سووكايه تيه بوويه وه. سه روكى پوლის له
 پروى نه زانیه وه گولله يه كى پيوه نا و ده سبه جى كوشتى. ټه وسا بوو
 كه جه ماوهر شووشه ي كوگا كانيان شكاند. به لگه نامه ي بانكه كانيان
 دراند. سه ربازه كان گولله يان به سه ردا ته قاندن به لكوو بيانترسینن.
 ساواکيه يه كان له كو لانه كاندا خو يان هه شار دابوو، به تيربار و
 تاگرېژين هه موويان دايژا. لانیکه م ۶۰۰ تا ۷۷۰ كه س بريندار بوون
 و سه د كه س كوژران.

به هارى سالى ۱۹۷۸ زيندانيه كان مانيان گرت و ۴۵۰ كه س
 برسپه تيان كيشا. چه ند كه س تاكوو مردن به رده وام بوون. دروشمى
 دزيو و ناشيرين له دژى شاهه نشا دم به دم ټه گه رپا.

دايكم له بهر ټه وهى شا دوژمنى كچه كه ي بوو، رقه به رى له گه ل
 ټه كرد، چيروكى ماسيگرى بو كچه كه ي مه نيجه ټه وت كه هيشتا
 زمانى نه پشكووتبوو و من له كاتى ناخافتن له گه ل مووساگيان گويم
 ليوو. ژنه نه برنجى هه بوو و نه روون و نه خه لووز كه چيشت بو
 ميرده كه ي ليبنى. ماسيگر له تووره بييدا ماسيه كه ي فريدايه وه ناو
 ټاوه كه. ماسى هه ژار هه ر ټه وهنده ي له ناو ټاوه كه دا كيانى هاته وه
 به به ردا، هاواری كرد «بژى شا، بژى شا!» به مجوره خه لكيان

هه ژانډبوو. جینگه ی سهر سووړپمان نه بوو، پوژي ۱۹ ی ناگوستی ۱۹۷۸، کاتیکه سینهما پرکسی ئابادان ناگر درا، له هه موو جینگه یه ک و هه موو کهس دلنیا بوو که هم تاوانه کاری ساواکه. شه شسه د کهس به دووکه ل خنکینرا و له ناو ناگردا کران به قه قنهس. دایکم لیمی پرسى:

— توش له ئابادان بووی؟

ساواکيه کان قوايان دائه خست که هم کوشتاره له لایه ن «یه کیتی سوور و په ش» هوه کراوه.

ئیتر کار له کار ترزابوو. کرا ئه و شته ی ئه بوا بکری!

شهو ی ئه و پوژهی کوشتاره که ی ته وریز به دهستی سپا و ساواک پرووی دا، سهره پای ئه وه ی کیشکه کانی من له سی کهسه وه کرابوو به پینج، پاش نیوه شه و له پر ده رگای ژووره که م کرایه وه و زاوا له گه ل پوقیه و چهند چه کدار له ژووری خه وه که م پراوه ستابوون. سهره تا زاوام بینی. له پشت سهریه وه پوقیه، کو لتیک به دهستی وه. له دوا ی ئه وه وه چهند که سی ره شپوش به تفه نکه وه. خوشکم فرمانی دا به زاوا، که چهند پوژیک میردی ببوو:

— قسه بکه!

— قوربان، پوقیه خانم دلنیا ی کردم که خوین نارژی. خه ریک بووم له باخه که ئه چوومه دهره وه و ئه مو یست دهرگاکه له دهره وه بیهستم که دوو کهس گرتمیان و بالبه ستیان کردم. دوو کیشکه که ی ناو باخه که ش ده سبه ست کرا بوون. قفلی دهرگایان کرده وه و هاتنه ناو باخه که. به پیی فرمانی پوقیه خانم به هر سی کیشکه که م وت چه که کانیا ن دابنن. ئه وه فرمانه. ئه وانیش به قسه یان کردم. پاشان هر سیکیان که نیوه سه رخوش بوون خرانه گاراجه که وه و دهرگایان له سهر قفل کرا. تفه نگ به دهستی کیش ناگای لیانه. منیا ن له گه ل خو یان هی نا که ژووره که ی ئیوه یان پیشان بدم.

حه په سابووم و له ترسانا گورج سهیری خوشکم کرد. ئه مه

ئەو كچۆلە نازدارە نەبوو كە من ئەمناسى. چاوەكانى لەبەر بىخەوى سوور ھەلگەرابوو. گۆنای بىپرەنگى دەرپەرىبوو، لىوھەكانى رەش ھەلگەراو و قەلەشاو، شىوھەيەكى پىر لە پىق و توورەھىيان ئەدا بە پوخسارى. لووتە بارىكەكەى فۆرمى سەردەمى منالى خۆى لەدەست نەدابوو. توندى و دىرندەيى و دەمارگىرى لە ھەموو جوولەيەكەيەو ھەخۆى پىشان ئەدا. كاتىكە زانى پىجامەم لەبەرە و چەكم پى نىيە، كۆلتەكەى خستەو ھە ناو بەرگەكەى.

رەشىوشى ھاوپى دەمانچەكەى منى لە گىرفانى جاكەتەكەم كە بە كورسىەكەدا ھەلواسرابوو، دەرھىنا.

– فەرمووم لىناكەى دانىشم؟

بە تەشەر و گالتەو ھە قسەى نەكرد. وتم:

– مالى خۆتە، لە ھەر كوئى پىت خۆشە دانىشە.

– مالى من ئىرە نىيە، مالى من گوزەرى كالاتتەرە. ئەمشەو نەھاتووم بۆ لای براكەم. ويستبووت بمىنى، ئەو ھە من و ئەو ھەش تۆ. ئەو ھەندەى نەمابوو دەست بەكەمە گريان. ھەموو شكۆى پلە و پايە و فرماندەبوون، ھەكوو جلى چلكن لەبەرم داكەنرا. ئەو ھەندە خۆم بە بەلەنگاز نەئەزانى. ستمەكار بووم و ببووم بە ستمەلىكراو. بە بىرى خۆم دلى بۆم ئەسووتا. بەلام ھىچ بەزەبىيەكم لى بەدى نەكرد. وتم:

– كەوا؟

– مەگەر جوئىكى تىرىش ئەمتوانى تۆ ببىنم؟

– سەرانسەرى ژيانم بە دواى خوشكەمەو ھە بووم كە تۆ بى، لە ھىچكوئى نەمدۆزىتەو ھە.

– تۆ بە دواى مەو ھە بوويت. ھەسەسەكانت لىم ئەگەران. ئەگەر ئەوان منيان بدۆزىايەتەو ھە، ھەرگىز چاوت بە چاوى من نەئەكەوت. ماوھەكە چەكم ھەلگرتوو ھە ئىتر فرىوى فىل و درۆ و زۆردارى ناخۆم.

– كە چى؟

– كە ئىتر زۇردارىم لىنە كرى.

– ھاتوويت بۇ ئىترە مشتومرى پاميارىم لەگەل بەكى؟

– نە، ھاتووم لىترە ۋەلامى پەيامە قىدىۋىيەكەى خۇم لە تو
 ۋەربگرم.

– بە كۆلت و تەفەنگ؟

– مەگەر ئىۋە بە نوقل و نەبات و ناز و نەۋازشەۋە دىن بۇ

لاى ئىمە؟

– چىت لىم ئەۋى؟ پارە؟

– نا، ئىتر چ پىۋىستمان بە پارە نىيە. ئەۋ رۇژە بۇ ئىمە نەك

ھەزار پۇند، ھەزار تەمەنىش زۇر بوو. ئەمىرۇ ھەزار بەرامبەرى ئەۋ

پارەيە ئەدەين بە كەسانى ۋەكۈۋ تۆ، بۇ ئەۋەى لەگەلمان كەۋن،

ھاۋخەباتمان بن.

من بىدەنگ بووم. چاۋەكانم بەست. ئەتوت بۇ چركەيەك

بىرىك لە مېشكەمدا بزوا: خۆت بەد بە دەستەۋە، لەم كۆلەكە بۇ

ئەۋىتر خۇى دەروويەكە. لە رىزەكانى ئەمانەشدا دووبەرەكى،

چاولىكەرى، دوورپوۋى، دژبەرى، فرىو و پلە و پارەپەرستى ھەيە.

دەسەلات ھەموو ئەم خووۋە خراپانە لەگەل خۇى پاكىش ئەكات.

لەپپ رۇخسارى خراپكارە كوژراۋەكان، لە شەپرى دژى مۇجاھىدىن

ۋە فىدايى ۋە ماركسىستى ئىسلامى لەبەر چاۋم قوت بوونەۋە. ژنپال

سەرلەشكر بە چ دېندەبىيەك ئەۋانى لە قوم ۋەك گەنمى بەر داس

دا بە ەرزاز؟ ھەر لاشيان گىرنگ نەبوو. سەربازەكان پىژانە مالى

ئايەتوللا ۋە چەند كەسيان كوشت. لە رۇخسارى كوژراۋەكاندا رىق

ۋە توورپەيى ۋە نەفردە ئاۋسابوو. ئايە ئەكرى متمانە بە ياران ۋە

كەسانى ئەم گىيانبازانە بكرى؟ رۇقىەش يەككىكە لەۋان.

ئەم بىدەنگەيى من لە لايەن خوشكەمەۋە زۇر خراپ لىكدرايەۋە.

ۋا تىگەيشت ئەمەۋى لەگەلى رى بەكەوم. دەمارىكى بەزەيى ۋە

من پەنھ ساوا ئاچىبا (موزائىك) - پوزورور كۈنەمەوى

دەلسۆزى لە دایدا جوولابوو. ھەرچى بى ئەم ژنە چەكدارە لە گوشت و خوینى منە و ژنە و دایكى ھەيە و لە ناخیا ھېشتاش خۆشەويستی سەردەمى منالى قولپ ئەدا. فەرمانى بە كابرای چەكدار و زاوا دا لەبەر دەرگاگە بوەستن و چاوەرئى بکەن. پستەكەى خوی بە «برا» دەسپیکرد:

— برا دەرپۆنگ مەبە. ئەم حکومەتە گلۆلەى لە لیژيە. ئیئە دینە سەرکار و لەگەلت نەرم ئەبین. ئەمشە و ئەبئ پریار بەدى.
 — ئەگەر ئەمشە و پریار نەدەم بە گوللەيەك ساردم ئەکەیتەو؟
 — نا، گیانى تۆ بۆ ئیئە ھیچ نرخیکى نییە. وەلامى کوشتارى قوم و تەوریز ناداتەو. تۆ ئەرپۆیت و چەند کەسى تر جیگەت ئەگرنەو. بەلام ئەگەر تۆ لەگەل ئیئە بکەوى، زۆربەى جەللادەکانى ھاودەستى تۆ دینەو بە خویانا. حەسابى خویان ئەکەن و مەیدان چۆل ئەکەن. ئەمە بۆ ئیئە بردنەو. مردووى تۆ بۆ ئیئە ھیچ ناھینئى، زیندووى تۆ بە کەلکمان دئ.

— ئەى ئەگەر ئیستە خۆم بەدەم بەدەستەو چیم لئ ئەکەن؟
 — ھیچ، لیڕە ئەرپۆین و لیت ئەگەرپین. چەند رۆژ پاشتر ھەموو پۆژنامەکانى جیھان ئەنوسن کە ئیئە بۆ ماوەى چەند کاتژمیر تۆمان یەخسیر کرد، مالمان نەدزیت، نەمان کوشتیت و ئەمە بە واتای گەورەيى و بەرھەق بوونى ئیئەيە، نیشانەى رزگاربخوای ئیئەيە و ریز لە شیوەى خەباتمان ئەگرن. ئەوہى ئیئە لەناو خۆتاندا بە یەکتەرى بلین، لەلای ئیئە نرخى نییە. ھەموویان بە دوخمانت ئەزانن و گومانت لئ ئەکەن. وەک ئەو چەند ھاوکارەى تۆ کە گومانیان لیکراو و ئیستە کار بۆ ئیئە ئەکەن. تۆ خۆت باشتر ئەزانى مەبەستم کامانەيە.

بە مەبەستى فریودانى ئەو بەلینم پێدا بیر لە پېشنیارەكەى، بەوجۆرەى لە قیدیۆکەدا وترابوو، بکەمەو.
 — برا، ئەمە دواين مەرج و داواى منە. خۆت ئەزانى ئەگەر

هه‌لدايه خواره‌وه و ئيتير هيچ ده‌نگيک نه‌بيسرا.

به‌وشه‌وه سوار بووم و خۆم گه‌يانده مالى دايکم. له‌ريگه، له‌گه‌ل
خۆما مشتومرپم بوو. چۆناوچۆن له‌گه‌ل دايکم پووبه‌پووو بيمه‌وه؟
ئه‌گه‌ر نه‌خۆش نه‌بوایه لى تووره ئه‌بووم و له‌وه نه‌ئه‌پرينگامه‌وه
گله‌يى لىبکه‌م که بوچى زانيارىيه‌کانى خۆى به‌من نه‌وتوو تا بتوانم
به‌رگرى بکه‌م و نه‌هيلم به‌وجۆره به‌کوڵته‌وه له‌به‌رامبه‌رمدا بوه‌ستى
و هه‌ره‌شه‌م لىبکات! دلله‌پاوکى خۆم و لاوازى پيرى دايکم ريگه‌ى
پى نه‌ئه‌دام. دوو کاتزميرپک له‌شه‌ميران و له‌ناو شاردا خولامه‌وه.
ئه‌وه‌نده‌ى کازيوه‌ى دا، دام له‌ده‌رگا. دايکم له‌سه‌ر به‌رمال بوو.
يه‌ک دووجار «الله اکبر»ى وت و ده‌رگاگه‌ى کرده‌وه. هيچ نه‌شه‌له‌ژا
بوو. ئه‌توت ئاگای له‌هه‌موو شتیک هه‌بوو. لىم پرسى: پوقيه‌ت
بينى؟

– تو له‌کويوه ئه‌زانى؟

– خۆى پى و تىووم رۆژيک دى بۆ سه‌ردانت.

– ئه‌ى تو ئه‌وت بينى؟

– به‌لى، په‌يامى بۆ ئه‌ناردم و هه‌رکات ئه‌يزانى که بىگانه‌م له‌لا

نييه، ئه‌وسا خۆشى ئه‌هات.

– به‌لام تو به‌منت نه‌ئه‌وت.

– خۆى داواى کردبوو به‌هيچکەس نه‌لیم. چەند جار ئاماژەم

به‌وه‌کرد که پوقيه‌ دىت.

– ئه‌زانى ئه‌وه تویت که هه‌م خۆت و هه‌م ئه‌وت خستۆته

مه‌ترسييه‌وه؟

– شاييه‌کان منيان بۆ چييه؟ پوقيه‌ش ئاگای له‌خۆيه‌تى!

– ئه‌ى هيچ بىرتان له‌من نه‌کردۆته‌وه؟

– هه‌لبه‌ت که تو مان له‌بىر بوو. به‌رده‌وام له‌بىرى تۆدا بووين و

هه‌ين. ئه‌گه‌ر له‌کار ده‌ريان بکردايه‌تى من و پوقيه‌ کارىکى باشمان

بۆ ئه‌دۆزىته‌وه و نانى حه‌لاله‌ت ئه‌خوارد.

– هەروا بە ئاسانی؟

روقیە باش خاوی بەستبوو. هەرچەند دایکم داوای لیکردم بەرچایی بخۆم، نەمامەو. ئەیویست بپروا نان سەنگەکی تازە و پەنێر و هیلکە و هەلوا ئەردەم بۆ بکری، نەمەپشت.

هەشت و نیوی تەواو چوومە ژووری کارەکەم و پاپۆرتی پووداوەکەمی شەوی پابوردووم بەجوژەری پووی دابوو، نووسی و بەم پاپۆرتە نووسراوەیەوێ چووم بۆ لای سەرۆکی ساواک کە ئیستە سەرلەشکرێک بوو.

ئەم کابرا لەو گەمژانەی پۆژگار بوو. شاهەنشا، لەبەر ئەوەی کە یەکیکی بەدناو لە سەرۆکی ساواکدا نەبی، و، بتوانی نەیارەکان ئارام بکاتەو، ئەوی لەم پلەیەدا دانابوو. پاپۆرتەکی زاوایان بە تەلەفۆن پێی راگەیاندبوو. بە وردی نووسینەکی منی خویندەو و پێش ئەوەی بپاریک بدات، یەکسەر چوو بۆ دەربار و پووداوەکەمی بە گۆیی شاهەنشا گەیاندا. دانیام باش باش ترش و خوینی پیاکردبوو بۆ ئەوەی خاوەنشکوۆ پازی بکات من لە جیگری ساواک لاببات. خۆی پێی وتم کە ژنرالی سەرلەشکر زۆر حەز ئەکا جیگەمی من بگری. بەلام شاهەنشا وازی لێنەبوو و من لە پلەی خۆمدا مامەو. هەللایهک لە ساواک ساز بوو. لە کارەساتی سیاھکەلەوێ زەبری وایان لێنەوتبوو. بگر بگر دەستی پیکر. بە پلەی یەکەم بەدوای ژنەکاندا ئەگەرپان. سەبارەت بەم پووداوێ هیچ زانیارییەک نەدرا بە پۆژنامەکان.

لەو سەیرتر ئەو بوو کە لە بلأوکراوەکانی ئوروپا و ئەمریکا و لە نووسین و بەیاننامەکانی کونفدراسیۆنیشدا لەمبارەوێ هێچ شتییک بلأو نەکرایەو. پەنگە هۆکەمی ئەو بوو کە تەواوی ولات هەلچوو بوو و پووداوی و سەری هەلئەدا کە هەرپەشەکردن لە جیگریک وەکوو نیچیریکی بچووک وابوو لە چەرخی مەزنەکی ماشینی ساواکدا و نەمی ئەتوانی سەرنجی سەرانی ولات بۆ لای

خوی رابکیشی.

پاش وتووژئیکی کورت که له گه‌ل ئه‌هاری، وه‌زیری داد و ده‌ماوه‌ندی هه‌مبوو، وام لیک دایه‌وه ئه‌وانیش هه‌واله‌که‌یان نه‌بیستوو. ته‌نانه‌ت زاوش رۆژی پاشتر هاته‌سه‌رکاره‌که‌ی بۆ ئه‌وه‌ی له‌ماله‌وه‌ ئاگای لیم بی. کیشکه‌کان گۆپان و ژماره‌یان زیادی کرد. من ئوتومۆبیلکی زریپۆش و ئیله‌کی گولله‌پریم پیدرا و هه‌موو په‌نجه‌ره‌کانی ماله‌که‌م به‌شیشی ئاسن به‌ربه‌ست کرا. هه‌روه‌ها زۆربه‌ی سه‌رانی ساواک له‌م چه‌شنه‌ پاریزگاریه‌یان بۆ پچه‌او کرا.

به‌مجۆره‌ کارانه‌ ریگه‌ به‌ ئاژاوه‌ و فه‌رتنه‌ ناگیرئ.

رۆژی ۱۰ی ئاپریلی ۱۹۷۸ خه‌لک له‌ دژی خاوه‌نشکو شاهه‌نشا خۆپیشاندانیان کرد. خراپکارییان کرد و ئوتومۆبیله‌کانیان ئاگر دا. سه‌ربازه‌کان پڕانه‌ مالی دوو ئایه‌توللا و دوو مه‌لایان کوشته‌. لایه‌نگرانی پاشایه‌تی که‌ داوای ریفورمیان ئه‌کرد چه‌ککران و به‌رپۆه‌به‌رایه‌تی راپه‌رپین که‌وته‌ ده‌ست ده‌مارگرانی توندپه‌وه‌. مه‌لاکان و به‌ره‌ی نه‌ته‌وه‌یی و ته‌واوی نه‌یاره‌کان مانگرتنی گشتیان کرد و داویان کرد خه‌لک له‌ مزگه‌وته‌کان و له‌ ماله‌کانیان بمیننه‌وه‌. شاره‌کان وه‌کوو گۆرستانی لی‌هات. شای بلیمه‌ت هه‌ستی به‌گرژی هه‌لومه‌رجه‌که‌ کرد و سه‌رۆک وه‌زیرانی لا‌برد و ده‌ست و پئ سپیلکه‌یه‌کی تری له‌جئ دانان.

حیزبی په‌ستاخیز ریگه‌ی پیدرا ببی به‌ دوو فپراکسیۆن.

دوژمانی ده‌ره‌کی ئیران که‌ خویان مه‌لاس دابوو، هاتنه‌ مه‌یدانه‌وه‌. بیگانه‌په‌رستان، نه‌یاره‌کانیان هان ئه‌دا راپه‌رپن و ئاژاوه‌ به‌رپا بکه‌ن. له‌ په‌رله‌مان که‌وتنه‌ وتاردان. رۆژنامه‌کان به‌ ئاشکرا باسی دیکتاتۆریه‌تی شایان ئه‌کرد. رۆژنامه‌یه‌ک به‌ پیتی قه‌له‌و نووسیبوو: «زیندانیانی رامیاری ئه‌بئ ئازاد بکری‌ن! کۆچه‌رانی رامیاری ئه‌بئ بتوانن بگه‌رپینه‌وه‌ بۆ ولات. ساواک ئه‌بئ هه‌لوه‌شیتته‌وه‌.

بوو. فرمانبەرانی وهزیرخانه کانیس که وتنه تهک په ترۆلییه کان. خاوهنشکوۆ وتی ئەگەر په یوهندی نیوان خەلک و خومهینی بیچپرتی، کاروباری ولات چاک ئەبیت. پراویژکاره بئیمیشکهکان ئەم پهنگهیان دابوو به شا که خومهینی له عیراق پراو بنی. خومهینی چوو بو فەرانسە و میدیای گشتی سەرانسەری جیهان کهوتە بەر دەستی. پۆژنامه کانیس مانیان گرت. له ماوهی دوو مانگی سەرەتای پایز زیاتر له دوو میلیارد دۆلار دراو له ئێران چوو دەرهوه. ئیتر کهس باجی نه ئەدا.

له م بگره و بەر دهیه دا وهره ته ویلی هه ل بگره. ئە هاریش لاقه فرته ی بوو و خۆی شیرین ئە کرد. قانونی ئازادی حیزبهکانی ئە هیئا بو پەرله مان و دانی دانه کرد. داوا له لاوان و خویندکاران و ئێرانیان کۆچبەر ئە کرا بگه پینه وه. به بی ئە وهی تاوان و سووچهکانیان له بهرچاو بگیری. ئە مجارهیان له گه ل من پراویژی نه کرد. پشيله دزه حسابی کاری خۆی کردبوو. ئاگادار بووم خه ریکه خۆی کۆ ئە کاته وه و له ئێران ده رته چۆ. تازه ئیستا بیری که وتبوویه وه که ئە بی لاسایی ئازادیخوازان بکاته وه.

ژنرال سەرله شکر دهستی هه ل نه گرت. کۆمه لیک لات و لووتی هان دا سینه ماکان و بانکەکان و دامه زراوه ئابوورییه کان ئاگر بدن، بو ئە وهی تاوانه که ی بخاته ئە ستۆی ئاژاوه چیه کان. به رزه فپی ژنرال سەرله شکر ئیتر سنووری بو نه بوو. پاش کارکه ناری سەرۆک وهزیر هیشتا چایه کی نه خواردبوویه وه، پیی وابوو شاهه نشا ئە و ئە خاته جیگه کی. به لām شاهه نشا له وه ژیرتر بوو که ئە و ده سه لاتە بدات به خوینخۆریکی نه زانی وه کوو ژنرال سەرله شکر.

ئە فسه رانی پایه به رز کاتیکه بینیان سەرۆکی پیشووی ساواک و سەرۆک وهزیری ۱۷ ساله که وتنه زیندان، هه لاتنیان به باشر زانی تا مانه وه. فرۆکه کان هه موو پۆژیک پر بوو له گه شتیاریانی ده وله مەند و ساواکیه ئە شکه نه جه گه ره کان.

بهیلین؟

— ټو رینگه که ټه زانې و خوی ټه گه یه نیته لای ټیمه.
 — نا، کورم. به بی روقیه پیم له م مالّه نانیمه دهره وه.
 — خوت له گه ل ټو په یوه ندیت هه یه؟
 — په یوه ندیم هه یه. به لام خو هه رکات من بمه وی ټو نایه بو
 ټیره. هه رکات که خوی دهره فته بکا سه ری کم لی ټه دا.
 — ټه بی یه کی که هه بی په یامیکی توی بو ببات.
 دایکم گومانی کرد. وای زانی که من ټه مه وی شوینی روقیه
 هه لگرم.

— نه، من که سم نییه که په یامی من بیا بو ټو.
 که لله ره قی دایکم کاره که می پاشخست. هه ر دوو لاقی کردبوو
 به پیل او یو کدا که به بی روقیه بو هیچ کوئی ناچی.
 — خوت بچو روقیه بدوزهره وه، ټیسته ټیتر خو کاریکی دژوار
 نییه. شا که شتان که فسی دا. ټو هه موو شلپه شلپه ی ټیوهش به
 ختوخو رایی بوو.
 داخی دلّم به سه ر زاوادا به تال کرده وه که له کو لان کی شکی
 ټه کی شیا.

— ټه ی ټیوه لی ره چی ټه که ن؟ روقیه دی بو ټیره و ټه پوا و
 ټیوه نوو ستون.

— قوربان سوچی من نییه. ټیتر که س دلی له لای کاره که ی
 نییه. له کاتی که وه له روظ نامه کاندای داوای هه لوه شان دنه وه ی ساواک
 کراوه، که س مل نادا به کار کردن. هه موو ټه ترسن کو له یان بکو تری.
 دکتور بیژن دیسانه وه بووه به حاجی ساوچی و جلی وه کیلباشی
 له بهر کرده وه و چو وه ته ناو ټاژا وه چیه کان. دکتور جه هانگیر به جاری
 ونه. بو خاتی ټه لین کاتی که له مال هاتوته دهره وه، خه لک گرتوویانه
 و کوشتوویانه. جگه له وهش هه موو خراپکاره کان چه کدارن. کی
 ټه وی ری به ره نگاریان بیته وه!

ته و اوی هم زانیاریانه له ناو ئه و راپور تانه دا بوون که من دهر فتم
 نه بوو بیان خوینمه وه. ساواک خوئی له قوناعی هه لوه شانده وه دا بوو.
 بیریکى تازه هات به می شکم دا.
 - ئه گهر روقیه بدوزیته وه پاداشتیکی باشت پی ئه دهم. به لام به
 زیندویتی ئه مه وئ. خوشکمه و نامه وئ هیچ به لایه کی به سر بی.
 - قوربان من خزمه تکارم. رهنگه دوزیشمه وه. خوم و به ختم.
 هه مان شه و زاوا هات بو لام.
 - قوربان بمکه ن به وهردیانی زیندان. ئه پوم له وئ ئه یدوزمه وه
 له ناو کام گروپ دایه.
 - بوچوونیکى خراپ نییه.
 - قوربان ئیمه هه تا ئیستا نه مان ئه زانی له کوئ بوئ بگه رین.
 چونکه دیار نه بوو له گه ل کام گروپه.
 - ئه ته وئ چی بکه ی؟
 - به ناوی پولیس ه وه، دوو سئ دانه له گیراوه کان ئه کرېم، تا
 خوئان بکه ن به مواجهید و فیدایی و کومونیسست... پاشان بزائم
 چی ئه بی.
 دوو سئ حفته هم هه وله ی زاوا دریزه ی کیشا. هه لومه رجه که
 پوژ به پوژ دژوارتر ئه بوو. دهرفته ی به نرخ له ده ست ئه چوو. به
 هه موو کاروباری ژیانم رانه گه یشتم. دایکم و روقیه منیان گرفتار
 کردبوو. پاش مانگیک زاوا نیوه شه و ته له فونئ بو کردم.
 «روقیه له ناو هیچ کام له و خراپکارا نه دا نییه که له زیندان
 هه مانه. له ریزی ئازادکراوه کانیشدا نوم نه دوزیبه وه. پیاوه کانی
 منیش هیچ شوینیکیان هه لنه گرت. روقیه ئه بی له گه ل گروپى
 «گیانبازان» دا بیئت. ئه م گروپه چه کداره و ژنیک فه رمانده یانه.»
 قسه کانی زاوا هیچی تیا نه بوو. هیوام نه بوو له م ریگه یه وه به
 مه به ست بگه م. به لام زوا گه شابوویه وه و له خوئى پاداشته که ی
 ئه یویست له کارى خویدا به رده وام بیئت. بانگم کرد. برئ پارهم پیدا

و داوام لیکرد بهردهوام بیت.

هموو پوژیک که تی ټه په پری دلنیکه رانیم زیاتر ټه بوو. ټه مبینی دهوروبه رم خه ریکه به تال ټه بیت. هر پوژه و یه کیک له سه رانی ولات کلکی ټه خسته سهر کوئی و بوی دهر ټه چوو. له بنه مالهی پاشایه تی ټیتر هیچکس نه مابوو. به هوئی مانگرتنه وه، ولات به ته واوه تی سر ببوو. شا نهی ټه توانی فه رمان بدات. وه زیان و به پو ټه به رانی گشتی ته واو که لکیان برابوو. بو شاییه ک هموو جوړه هه ولدانی قوت ټه دا. گروپ و نیمچه گروپی شوړشگپر یه کیان ټه گرت. یه کیټی و یه کگرتن ببوو به دروشمی پوژ. به رهی نه ته وهی و ټاخونده کان له سهر هه لو ه شانده وهی پاشایه تی و دامه زرانندی کو ماریکی ټیسلامی و پاپرسی گشتی پاش پووخانی شا ریکه وتن. له مانگانه ی بیسه رهبری و ټاژاوه دا دهیان هه زار کهس کوژران. له ټه نجامی هر گولله یه ک که له سووچیکا ټه ته قیبرا، ترس و ټه ندیشی من زیاتر و زیاتر ټه بوو. مانگی مه چه رهم زیاتر له سی ملیون کهس له تاران خو پیشان دانیان کرد. سه ر بازه کان چوونه ریزی خو پیشان دانه وه. پوونا کبیرانی له رزو کیش هاواریان ټه کرد «ټازادی، سه ره خوئی، کو ماری ټیسلامی».

له ناو سه رانی سپا له سهر ټه وهی که توندوتیژی بکن یان به نه رمی بجوولینه وه، دوو دهسته یی په یدا ببوو. له ده زگای سه رکر دایه تی ټه مریکایشدا دوو به ره کی ټاشکرا دهر که وت. هه رکامیان سه ریکی گورپسه که یان پائه کیشا. یه کیک دا کوکی له شا ټه کرد و یه کی تر هه ولی ټه دا ریگه یه ک بو لای شوړشگپر هکان بدوزیته وه. بالويز ټه یوت «به لئ» و وه زیر ټه یوت «نا». هه مو سه ره گیزه یان گرتبوو. هه ندیک شادمان بوون له وهی پژی می نوی مشتیک ی باش ټه کی شیی به ده می کومونسته کاندا. هه ندیک و هه روه ها خودی شاهه نشا پیی و ابوو ته واوی ټه م پووداوانه وا له ژیر سه ری کومونسته کاندا که له لایه ن سی. ټای. ټی وه پشتیوانیان لی ټه کری.

کاتیکه سی هه زار کریکاری ئاسن تواندنه وهیش مانیان گرت، ئیتر جهنگ کهوت به لایه کدا. پوژنامه گرنکه کانیش دهنکیان خسته پال دهنکی ئه وان. هیچکه س له م ئاژاوهیه تی نه ئه گه یشته. چند که س له سهرانی بلنډپایه یی ئه رته ش زه بریان بهرکه وت. بنه ماله کانیان توقان. لیکه له لوه شانندی سپا دهستی پیکردبوو. لایه نگرى له پژی می پاشایه تی ببوو به گونا هی مهن. سهر بازه کان له سهر بازخانه کان هه لئه هاتن. ئیسته ئیتر دهسته دهسته ئه چوونه پیزی شوړشگیرانه وه. سهره تای سالی ۱۹۷۹ به شیک له هیزی هه واییش چوونه پیزی ئه وان هه. به تابهت کاتیکه هومافه ران^(۴۹) به ئاشکرا لایه نگرى خو یان له راپه رپن راگه یاند، وای لیها ت که فرگه یی سهر بازی میهر اباد له کار کهوت و که لکی نه ما.

لایه نگرى ئه مریکاییه کان و عه ره به کانی که ندا و له شاهه نشا، ئه یتوانی تا راده یه ک دلاری شا بداته وه، واته بنه په ته کانی پاشایه تی هیشتاش له رزوک نه بووه. به لام ئه م دلپه بچکوله یه ئه یتوانی چ کاریک بکاته سهر شه پوله به سامه کانی شوړش؟

گرتنی سهروک وهزیر که مه لاکان ئه ویان به سهرچاوه ی ته واری به لا و بیړیزیه کان به رامبه ر به خه لکی دیندار ئه زانی و سهرله شکرى سهروکى پيشووی ساواک، هیچ دهردیکی دهرمان نه کرد.

بهردانی چند ئاخوند له زیندانیش به نیشانه یی لاوازی شاهه نشا دانرا و بوو به هوی به هیز بوونی لایه نی دژی شا. هه موو پوژیک میلیار د میلیار د راوی ئیران ئه چووه دهر وه.

چ هه لیکم له دهست چوو!

روژیک سهر له به یانی که چووم بو سهرکار، بینیم سهر وکه که ی

۴۹ - به و به و توپزه رووناکبیره له ئه فسه رانی هیزی هه وایی ئیران ئه و ترا که خولی پسپوری ئه لکروئیک و ئه لکرومکانیک و رادار و سیستمی یافت (شناسایی) و تاد... یان له دهره وه ی ولات خویندبوو و له رسته کانی تری هیزی هه وایی زور جیاواز بوون.

من واته سهرله شکره گه مژه که به کليله که ی خوی بیست ملیونی
 ناو قاسه که ی دهره ی ناوه و بردوویه تی به بی ټه وهی چه کیک به جی
 به یلی.

کئ هه بوو باوهر نه کا منیش له م تالا نه دا به شدار نه بووم؟!
 پاشتر کاتیکه پوقیه دارایی منی به راورد کرد، دلنیا بوو من له م
 دزیه هیچم پی نه گه یشتوه.

خاوه نشکو که و ته بیری ټه وهی سهر ټو کایه تی ساواک بسپیړی
 به من. خاوه نشکو ههستی کرد بوو یه ک دوانیک له سهرانی سپا
 خه ریکن له نالیش ټه دن و له بزماریش. هه م به شادا هه ټه لاین و
 هه م له گه ل ټه وانی که ش په یوه ندیان هه یه. له کاتیکی وهادا بلیته که
 به ناوی منی نه گبه ته وه دهر چوو.

بانگیان کردم و فهرموویان ټه و ټه رکه بگر مه ټه ستو. من
 ترسنو کتر له وه بووم وه لومی ټه ری یان نا به م شانازییه بده مه وه.
 له بهر ټه وهی سهر ټو ک وه زیران خوی کارکه نار کرد بوو و شاهه نشا
 به دوا ی که سیک له به ری نه ته وه یی ټه گه را، وهر گرتنی ټه و ټه رکه م
 خسته پاش هاتته سهرکاری سهر ټو ک وه زیری تازه.
 به پزیان بویان دهر که وت که ټه مکاره ټاشیکی دهم سووتینه ر
 نییه بو من، له سهری نه پویشته.

روژی سیی جانپوهری ۱۹۷۹ ده وله تی تازه درا به یه کیک
 له سهرانی به ری نه ته وه یی و یه ک له کاره گرنگه کانی ټه و
 هه لوه شانده وهی ساواک بوو و من له شهر ی کیشنه یه کی پرنازار
 پزگارم بوو.

ټیتر برپاری کو تاییم دا ټه بی بر ټوم؛ جا له گه ل دایکم یان
 به بی دایکم، له گه ل پوقیه یان به بی پوقیه، ماله که م بفروشم یان
 نه یفروشم، هه ژماری بانکم بیه ستم یان نه بیه ستم، پاره کانم وهر بگرم
 یان وهی نه گرم.

کاتیکه ټه هه واله م دا به دایکم بوورایه وه. له سهر خوی چوو.

خەرىك بوو تيا ئەچوو. نەمتوانى تاو بەينىم. بېرىم دابوو لەوئو بە
بچم بۇ فېرۇكە خانە. بەدوای مووساگياندا گەپام. داوای يارمە تېم
لېكرد. لە زەلىلى خۆمدا دەسەلاتى بەرەوچوون و گەپانەوہم
لېنبرابوو.

مووساگيان كاتىكە لە بېرىارەكەم ئاگادار بوو زۆر بە توندى
بەرەنگارم بووئەوہ. ئىتېر رووى لېم كرابووئەوہ. ھەرچى لە دلېا بوو
پېى وتم:

– ئەى كە خەلكىكى سەيرن. خۇتان يەكە يەكە بۇى دەرئەچن
و ئىمە ئەدەن بەدەم چەقوۋە. دايكت خەرىكە ئەمرى، روقىە چەك
بەدەست خەرىكە شەر ئەكا و تۆ بۇى دەرئەچى! ئەى من بچم بۇ
كوئى؟ ژن و منالەكەم چى لېكەم؟ سەرە دەرزيبەك جەربەزەت
ھەبىت. من ئىتېر ناتوانم بە دايكت رابگەم. گيانى خۆم لە مەترسى
دايە. ئەبى خۆم بشارمەوہ. ھەر كاريك ئەكەى خۆت ئەزانى!

تيا مامەوہ چ وەلامىكى بدەمەوہ. ھەرگىز ئەوئەندە خۆم بە
رەبەن نەزانيبوو. ھەق بەو بوو. وتى و خەرىك بوو لە مالى دايكم
ئەچووہ دەرەوہ، بەرم پېگرت.

– لانىكەم دانىشە پىكەوہ بېرىكى لى بكەينەوہ. ئەزانى ئەگەر
بمگرن ئەمكوژن؟

– ئەى باوہشىنى من ئەكەن؟

– مووساگيان تا بگەن بە تۆ زۆرى پېئەچى.

– نا، وانىيە. تۆ ئۆتۆمۆبىلى زىيۆشت ھەيە و ئەتوانى ھەلئىت.
بەلام من بەو پەيكانە قورازەيەوہ، ھەموو كات ئەتوانن بە گوللەيەك
ساردم بكەنەوہ.

– يەكەم ئەوہى كە من ئۆتۆمۆبىلى زىيۆشم نىيە...

– لەبرى پارەت ھەيە و ئەتوانى ئۆتۆمۆبىلى نوئى بېرى. ھىچ
بېرت لېكردۆتەوہ تۆ چ مووچەيەكت وەرئەگرت و چەندەيان ئەدا بە
من؟

- مووساگيان ئېستا کاتي هم قسانه نييه. ئه بئ چي بکهين؟
 داخي دلئ هه لړژان و پاشان ئارام بوو.
 - ئه بئ پوقيه بدؤزينه وه و په ناي بؤ بهرين.
 - چؤنى بدؤزينه وه؟
 - من له گه لئ يه کيک له هومافه ره کان هاوپؤل بووم. ئه پړوم.
 ئه يدؤزمه وه. ئه پړوم و خؤم ئه گه يه نمه لاي. مسؤگه ر يه کيان له گه لئ
 هم گرووپانه ئاشنايي هه يه. پوقيه ئه زانئ من و تؤ هاوکار بووين؟
 - له کوپوه بزاني؟
 - چاره نييه، ئه بئ دهست له خؤمان داشؤرين.
 شه له ژاوي و بيبه رنامه يي، ترس و ئاماده نه بوون له بهرامبه ر
 پووداوه کاني هه لاتندا، بير و هؤشى هه موانى له کار خستيوو. دايکم
 له نه خوځخانه خهريک بوو گياني ئه دا. پزيشکان ليئ نائوميد ببوون.
 بييان باش بوو بيبه يينه وه بؤ ماله وه. بهس نيگه راني کچه که ي بوو.
 هيچ هؤيه کي نييه، پير بووه و ئه بئ ليئ بگه رى ئارام ئارام مالاوايي
 بگات. چؤن ئه متواني بيبه مه وه بؤ ماله وه؟ مالى خؤى بييمه ترسى
 نه بوو. هه موو کؤنه کيشکه کان ئه هاتن و داواي واريان ليئ ئه کردم،
 ئه توت قومارم بردؤته وه!
 هه موو پؤژ، هه موو کات و هه موو شه ويک چاوه رى بووم
 هه واليک له زاوا و مووساگيانه وه بگات. ئه وانيش بيچاره ببوون.
 هومافه رى دؤستى مووساگيان له شه رى نيوان لايه نگر و نه ياردا
 کوژرابوو. ليگه پا و خهريک بوو خؤى کؤ ئه کرده وه بچئ بؤ شارستان
 و ماوه يه ک خؤى حه شار دا. ته نها زاوا بوو هه ولئ ئه دا پريگه يه ک
 بدؤزيته وه به ره و گيانبازان. خؤى ئه يزاني خهريکه گياني ئه خاته
 مه ترسييه وه، به لام دابووى له دلئ که پوقيه ئه و ناکوژئ.
 من دهستم به سترابوو. دايکم پؤژ به پؤژ خراپتر ئه بوو.
 له م هه لومه رجه ناخؤشه دا دهستىک له غه يبه وه هاته دهره وه و
 پزيسکه يه کي خوځيښي لانیکه م بؤ ساتيک دلئ خوځ کردم.

سىڭىز ھەفتە پېش ھاتنە سەركارى دەۋلەتى تازە، ھاۋىيى لەگەل ھەزاران پامىيارى كۆچبەر، فەرزان كە لەگەل پوقىيە بە تەلەفون و نامە پەيوەندى ھەبوو، گەپرايەۋە بۇ ئىران. ئەۋىش بۇ پوقىيە ئەگەپرا. زاۋا و فەرزان يەكتريان دۆزىيەۋە. يەكەمى، دۈمى لەۋە ئاگادار كىردەۋە كە دايە خەرىكە ئەمرى و كەسى نىيە ئاگادارى لىبكا و ئەبى بچى بۇ مالەكەي و من زور پەرىشانم.

لەم چوار ھەفتە يەدا بارى دايكم پوژ بە پوژ خراپتر ئەبوو و پى بە پىي شەلەزاۋى گىشتى پەرى ئەسەند. شوپشگىپران بە بەرنامە يەكى دە بەندى خويان بۇ دامەزاندنى پرىمىكى تازە ئامادە ئەكرد. لە خويپشاندا نىكى سەد ھەزار كەسيدا پىرانامە يەك دەرچوو كە داۋاي ئەكرد پەرلەمان و سپا و ئەنجومەنى پاشايەتى خويان بەدەن بەدەست شوپشگىپرانەۋە. لەم پىرانامە يەدا ھاتبوو دەۋلەتى تازە بەۋ مەبەستە ھاتتە سەركار پىگە بۇ پرىمىكى سەربازىي سەرانى سپا بە لايەنگرى شا خوش بكات. سەرۆك ۋەزىران ئامادە بوو بچى بۇ فەرانسە و لەگەل خومەينى و توۋىژ بكات. ئەمكارە جىيەجى ئەبوو. ناكۆكى نىۋان سەرلەشكران ھەموو پوژىك توختەر ئەبوو. كەلەگايەكى ئەمريكايى، كە مەبەستى چاككردى كاروبار و كىشەي نىۋان سەرانى سپا، لە لايەن سەرۆك كۆمارى ئەمريكاۋە ھاتبوو بۇ ئىران و سەرەپاي ئەۋەى شاھەنشا فەرمانى دابوو ھەموۋان بە قەسى كابرانى ئەمريكايى بكن، بەلام ھىچى پى نەكرا و لە دەرلەتتىكا كلكى خستە سەر پىشتى و بوى دەرچوو.

دوان لە سەرلەشكرەكان كەۋتنە تەك شوپشگىپرەكان و مۇجايىدىن و فىدايى و گروۋپە چەكدارەكانى تر، ھەرۋەھا گىيانىزان خويان ئاشكرا كىرد و كوشتارى شوپشگىپرانە دەستى پىكرد. ھەمان پوژ خومەينى گەيشتە فرگەي تاران. لە نىۋان ھومافەپراندا كە لە تەلەفونەۋە روۋداۋەكانىان ئەيىنى بوو بە شەپ و لىكدان و

نه يارانې شوېږش داويان له گاردې پاشايه تې کرد بچې يو يارمه تيان .
 جهنگيکې خويناوې له نيوان زوربه ي هومافه پان و گاردې پاشايه تې
 بهرپا بوو. نژاوه گهران خهريک بوو شکستيان نه خوارد، که دهرگاي
 هه ماره کاني چهک و ته قه مهنيان کرده وه و خه لکيان چه کدار کرد و
 له ماوه ي دوو پوژدا سه ربازخانه يه ک، ناوه نديکې پوليس و پينگه يه کي
 جه ندرمه که و ته ژير دهسه لاتي جه ماور.

روژي ۱۳ ي جانپوهري ۱۹۷۹ نه و سپايه ي خهريک بوو
 هه لئه وه شا، بيلايه ني خوې پراگه ياند و دهوله تي نوې له کار که وت.
 نه و شه وه و نه و پوژه من له نه خو شخانه له لاي دايکم بووم و،
 بهرده وام گويقولاخ بووم له لايه ن زاواوه ناکادار بکريم روقيه دي ت
 چاوي به دايکي بکه وي. دايکم له گيانکه نشندا بوو. هه نديچار چاوي
 هه لئه بېرې و ليوه کاني نه جوولا به بي نه وه ي دهنگيکې ليوه بيت.
 نه وتوت خهريکه گيان نه دا. هه رکات چاوي نه به ست من نه چووم و له
 بالکوني نه خو شخانه پياسه م نه کرد. هه ستم کرد نه مه هيمن ترين
 جيگه يه که که نه توانم خو مي لي بشارمه وه. زاوا پي پراگه ياند بووم که
 پژاونه ته ماله که م له نياوه ران و داگيريان کردووه. نيتير هيچم نه بوو.
 هيچ کويم نه بوو بچم. ده سته پره رده کانم هه موويان هه لاتنبون. بانک
 ته واوي هه ژماره فه رمي و تايبه تيه کاني ساواکيه کاني پراگرتبوو.
 نه هاري و ده ماوه ندي هه لاتن بو نوروپا و نه مريکا. خانعالي،
 وتيان خوې شار دوتته وه. هه موويان بهر له وه ي شا بروات، هه لاتن.
 هه موويان نه مړو خو يان به نيشتمانيه روه ر دانه نين.

شه و پوژيک به سه ر سه ري دايکمه وه بووم. هه نديچار
 له سه ر کورسي ته نيشت قه ره وي له که سه رخه وي کم نه شکاند. به
 شه له زاويي دانه چله کام، ديسانه وه پيلوه کانم دانه که و ته وه سه ريه ک.

۱۴ ي جانپوهري ۱۹۷۹، کاتژميري پينجي سه رله به ياني جيبيکي
 سه ربازي له نه خو شخانه نزیک بوويه وه. به گوماني نه وه ي سه ربازاني

شورپشگيرن څوم له پشت دهرگا که دا شارده وه. فهرزان و روقيه دابه زين و هومافه پړيک له هاوده وره کاني زانکوي ئه فسه ري پوليس له پشت فرمان بوو. روقيه به دهم فرميسک دابارانه وه باوه شي پياکرم. له گه ل فهرزان ته و قه م کرد. خوشکم هه لات بو لای دايکم. من و فهرزان تنها بووين. يه که م قسه له دهمي هاته دهره وه ئه مه بوو:

— نابي ليره بمينيته وه. دويني سهرله شکر يکي ساواکيان به مشت و شهق و کيرد و گوپال له شه قام کوشت. وتم:

— خه مت نه بي.

درؤم کرد. دلّم گيرا. نه مئه ويست څوم بشکينمه وه. به دواي روقيه دا چوم بو لای دايکم. پيريزن له پر گياني هاته وه به به ردا. خه ريک بوو هه لسي. په رستاريک هات و وتي:

— خوشکه ئه وه چي ئه که ي؟

روقيه سه ري خسته سهر سينگي دايکي. ماچي کرد و بوني کرد. من و فهرزان له ژوره که چووينه دهره وه. ههر دوو کمان به هو ي بيخه وييه وه له پي که وتبووين. چوم بو بالکونه که و له بهر دهرگا که دا وه ستام که هه وايه ک هه لمزم. له پر کابرايه کي چه کدار له جيبه که ي روقيه دابه زي و گولله يه کي نا به قاچمه وه. دهستم برد بو ده مانچه که م گولله يه کي تر له بن گويمدا فيزه ي کرد. هومافه په که هه لات بو لای کيشکه که و ته قه ي راگرت. ئه گه ر ئه و نه گه يشتايه ت، من ئيتر نه بووم. فهرزان مني برده ناو هو لي نه خوشخانه که. پزيشک و په رستار دهوريان دام. هومافه په که بلاوه ي پيکردن. خستمپانه سهر پرانکار د. رانم خويني له بهر ئه رويشت.

به فهرزانم وت:

— به روقيه مه لين. ليني که پرين توژيک له لای دايکم بيت. ته قه و هه راوه راي نه خوشخانه بهر گو يي که وتبوو. دايکي

دواين هه ناسه کانی خۆی هه لئه کيشا، چاوه کانی به ست و هات بۆ لای من. پزیشک گولله که ی له قاچم دهرهینا و برینه که ی به ست. پاش دوو سی کاتز میڤ که من له خه و بیهۆشی چاوم هه لینا، روقیه هیشتا له نه خویشخانه بوو. کۆلته که ی به قه دیه وه نه بوو. دهستی منی له ناو دهسته له ر و گهرمه که یدا گرتبوو و چاوی بریبوو ه ناو چاوم. له گه ل خۆی ئەدوا. پیی وابوو من هیشتا بیهۆشم.

— شوپرش قوربانی ئەوی. ئیمه ش قوربانی خۆمان پيشکەش کرد. براكه م دهر باز بوو، لانیکه م تا ئیستا.

چاوم هه لپری و وتم:

— بۆ هه میسه ئیفلیج بووم، ئەری؟

— نا، ئەتوانی برۆی به ریدا، به لام به گۆچان.

— چۆن ئەزانی؟

— فه رزان و من له گه ل به رپوه به ری نه خویشخانه قسه مان کرد.

ئهو ئیمه ی بانگ کرد. ده ماری پانت براره و ئیتر چاک نابیته وه.

— که وابوو بۆ ماوه یه ک ئەبئ لیره بکه وم؟

— لیره که نا. به رپوه به ری نه خویشخانه پیی وایه تو لیره له

مه ترسی دایت. هه موو نه خویش و په رستاری ئیره ئەزانن تو ساواکی

بوویت. دوینن ناوت له رۆژنامه کاندای بووه. هه موو ساتیک بۆی هه یه

خه لکی هورووژاو برژینه نه خویشخانه و توش بکه ویته به ر پلار.

— ئەبئ چی بکه م؟

— فه رزان و دۆسته که ی چون جیگه یه کت له نه خویشخانه ی

دۆشان ته په بۆ دابین بکه ن. هیوادارن جیگه یان ده ست بکه وئ.

هه ردوو کمان بیده نگ بووین. روقیه سه ره رای ئەوه ی که

یاده وه ری خویشه ویستی سه رده می منالی هاتبوویه وه جۆش، نه ی

ئەزانی له گه ل من چی بکات؟

چۆن ئەمتوانی داوای یارمه تی له م دایک مردووه بکه م؟ ده ستیم

گرت و ماچم کرد. روقیه دهستی هینا به رپومه تما و هه لسا. نزیکي

نیوهړو بوو. په رستار خواردنی بو هینام. شیربرنج بوو و من ئیشتیام نه بوو. لاقی چه پم نه نه بزووت و شوینی برینه که ئه سؤلایه وه. کاتزمیر چوار و شتیکی پاش نیوهړو بوو. چوارده کاتزمیر له و کاته وه که گوللم لیدرابوو، تینه په ری. فهرزان هات و ئه یوست به ئامبولانس که هومانه په که شوفیری بوو، بمبات.

روقیه ماچی کردم و خه ریک بوو مالوایی ئه کرد. پرسیم:

— روقی گیان یه کدی ئه بینینه وه؟

— نازانم، ئه گهر خوا بیه وی.

دهستم گرت و گوشیم.

میان برد بو نه خوځخانه ی دوشان ته په. له ریگا فهرزان

ئاویکی پاکي کرد به سهر دهستمدا:

— چه ند حفته ئه بی له نه خوځخانه بکه وی. له ژوره که دا خوت

ئه شارینه وه. تنها به شهو، ئه ویش کاتیکه پزیشک ریگت پی ئه دا،

ئه توانی راهینانی ری پویشن بکه ی. به لئیم به روقیه داوه ئاکام

لیت بیت و که ره سه یه کت بو پیک به نیم له ولات دربار بی. چه ند

سال من له هنده ران و دربه دریدا ژيام، ئیسته ش سهری ئیوه

و مانانه. خوا ئه یزانی ئه گهر له دس ئه و گولله پزگارت بوو چه ند

ئه بی له هنده ران بمینیته وه. تنها به یه ک مهرج. ئه مه به لئینیکه به

روقیه م داوه و، توش ئه بی به منی بده ی...

— چ به لئینیک؟ ئه وهنده به س نییه که گوج بووم و هه ژار و

یه خسیری ئیوه؟

— نا، به گویره ی ئه و دوخمانیانه ی که ئه یخه نه ئه ستوت، هیشتا

زور و امداری.

— چیتان ئه وی؟ سامانم که نییه. گیانم بکیشن و پزگارم بکه ن.

— ئه لئین بیست ملیون پاره گه روک و نه پینه که ی ساواک له لای

تو بوو.

فهرزانم بوین کرد له و پاره یه یه ک تمه نیشم نه دزیوه. ئه ویش

وتی لپی ئەگەر پین، بەلام بە مەرچیک.

– چ مەرچیک؟

– ئەبێ بەلینم پێ بەدی، ئەگەر بە سەلامەت دەرباز بووی،
لە شوینیکی ئەم دنیاوە دابنیشی و ئەوەی بە سەر خۆت هاتوو و
هەموو ئەو بەلایانە بە سەر خەلکتان هیناوە، دانە بە دانە بنووسی
و بیخەیتە بەردەست پوقیە.

– دیسانەو پوقیە ئەبینم؟

– تا بزانی لە ناوچاوت چی نووسراوە.

ئەمە یە چارەنووسی من!

۲۰۰۵/۱۰/۲۹

ئوسلو

